

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

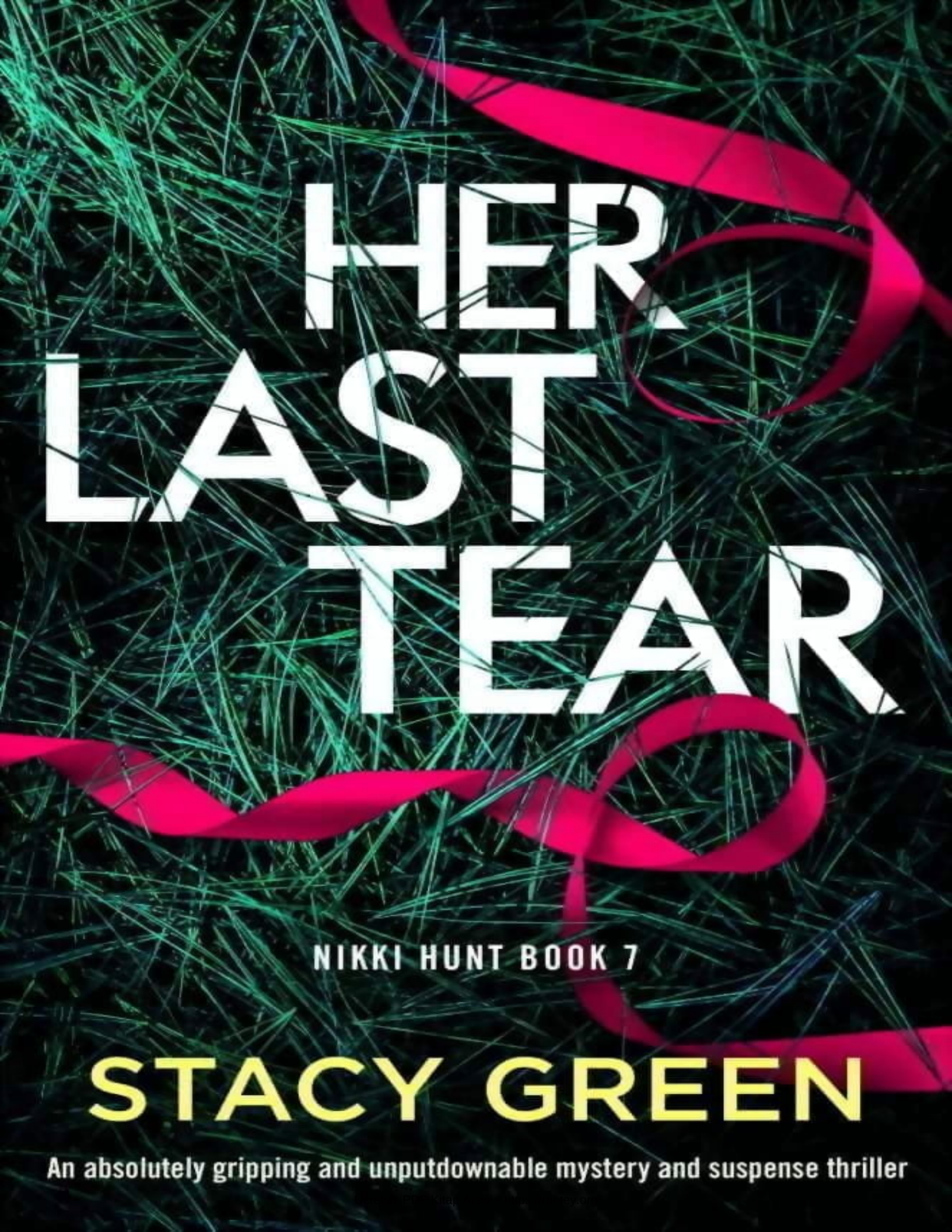
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HER LAST TEAR

NIKKI HUNT BOOK 7

STACY GREEN

An absolutely gripping and unputdownable mystery and suspense thriller

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

SON GÖZYAŞI

KESİNLİKLE SÜRÜKLEYİCİ VE
ÇÖZÜLEMEZ BİR GİZEM
VE GERİLİM FILMİ

STACY GREEN

STACY GREEN'İN KİTAPLARI

NIKKI HUNT SERİSİ

Kardaki Kızlar

Mükemmel Bir Mezar

Kayıp Melekler

Topraktaki Kız Kapana

Kısılanlar Donmuş

Kalbi

Son Gözyaşı

LUCY KENDALL SERİSİ

Pembe Ayakkabılı Kız Küçük

Kayıp Ruhlar

Kulübedeki Kız Yalnız

Kızlar

Sesli olarak mevcuttur

NIKKI HUNT SERISI

The Girls in the Snow ([İngiltere](#) ve [ABD](#)'de mevcut) [__](#)

One Perfect Grave ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

Kayıp Melekler ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

The Girl in the Ground ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de [__](#)
mevcuttur) *The Trapped Ones* ([Birleşik Krallık](#) [Kıbrıs](#) ve
[ABD](#)'de mevcuttur) *Her Frozen Heart* ([Birleşik](#) ve [ABD](#)'de
mevcuttur)

İÇİNDEKİLER

<u>Önsöz</u>
<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25 Sonsöz</u>
<u>Stacy'den Daha</u>
<u>Dinleyin in Fazlasını</u>
<u>Stacy Green'Kitapları</u>

Stacy'den Bir Mektup

Kardaki Kızlar

Mükemmel Bir Mezar

Kayıp Melekler

Topraktaki Kız Kapana

Kısılanlar Donmuş

Kalbi

Pembe Ayakkabılı Kız Küçük

Kayıp Ruhlar

Kulübedeki Kız

Yalnız Kızlar

Teşekkür

Babam 'Stormin'
Norman Green için

PROLOGUE

Kadın, gıcırdayan döşeme tahtalarından kaçınmaya dikkat ederek üç katlı devasa evde yavaşça ilerledi. Son birkaç yıldır kendisi için bir hapisane hücresi olan bu küçük mekânın her bölümünü ezberlemişti. Totem direğindeki alt sıradaki yeri, odasının iki odaya bölünmüş olan üçüncü kattaki tavan arasında olduğu anlamına geliyordu. Küçük oda onundu, ama onun son fethi olduğu için ona en yakın odaydı.

Evdeki diğer yetişkinlerin bodrum katında onun evin içinde dolaşmasını umursamayacak kadar aşk faaliyetleriyle meşgul olduklarını bilmesine rağmen kalbi küt küt atarak aşağıya indi.

"Benim küçük Kraliçe Arım, şimdi ne hakkında vızıldyorsun?" Haftalar önce hazırlayıp sakladığı çantasını dikkatle geri alırken annesinin nazik ve kararlı sesi aklından çıkmıyordu. Annesinin ona taktığı lakabı düşünmek kararlılığını daha da güçlendirdi.

Kendi annesi de böyle bir gecede, o henüz on iki yaşındayken kaçmıştı. Ablasıyla birlikte kaçmış ve Bee'ye onlarla gelmesi için yalvarmıştı. Koca bir dünyanın onları beklediğini söylemişti. İstediklin her şey olabileceğlin bir dünya.

Menkul.

Eğer o zamanlar annesinin ne demek istediğini ve onları nelerin beklediğini gerçekten anlamış olsaydı, her şeyi bırakıp onlarla birlikte giderdi.

Ama çok korkmuştu. Annesinin gidişini izlemiş ve sonra telefonu alıp iş yerindeki babasını arayarak olanları anlatmıştı.

Annesi onun için geri döneceğine söz vermişti ama bu hiç gerçekleşmedi. Annesi gittikten günler sonra ablası geri dönmüş, sonsuza dek değişmiş, çoğu zaman sersemlemiş bir halde etrafta dolaşıyor, çocuklara kutsal kitaptan alıntılar yapıyor ve yasalara uymazlarsa hepsinin cehennemde yanacağı konusunda onları uyarıyordu.

Tanrı'nın yasası değil. Çoęu insanın dūşündüęü şekilde bir yasa da değildi.

Onun kanunu, önemli olan tek kelime.

BİR

CUMARTESİ, 21:59

Gece gökyüzünde renkler patladı. Her patlama ve ışık püskürmesi, sarhoş kalabalığın daha yüksek sesle alkışlamasına neden oldu. Britney kalabalığın arasında hızla ilerlerken, havai fişeklerden çıkan duman ve gürültü radarının ucundan bile geçmiyordu. Birinin yırtık pırtık görünümlü Amerikan bayrağının altına eğildi ve havai fişekleri izlemek için nehir boyunca yerleşmiş sonsuz sayıdaki insanı çılgınca taradı.

Çocuklarım nerede?

Thea ve Abby muhtemelen başka çocuklarla konuşmak için oraya gitmişlerdir, dedi kendi kendine nehre doğru ilerlerken. Thea'nın sorumsuzca davranması hoş değildi ama Britney başka bir alternatifi de düşünemiyordu.

Kızların üzerinde oturduğu Disney prenses battaniyesine uzandı ve dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti. Atıştırmalıkları ve boyama kitaplarını bırakmışlardı.

Bebeği ve çantayı almışlar.

Dokuz yaşındaki Thea, sonsuzluk gibi görünen bir süre bekledikten sonra Britney banyodan dönene kadar altı yaşındaki kız kardeşine göz kulak olacağına söz vermişti. Şimdi çocukları ortadan kaybolmuş gibi görünüyordu.

Britney çocuklarını görebilmek için kalabalığı taradı ama sadece bir bulanıklık gördü. Midesi ağırlı bir düğüm haline geldi; nabızı hızlandı. Ellerin titremesine engel olamıyordu. Havai fişeklerin her patlayışı, içinde yeni bir panik dozu yaratıyordu.

"Thea!" diye bağırdı. "Neredesin?"

Birkaç kişi ona doğru baktı ama çoğu gösteriye ve kendi çocuklarına odaklanmıştı. "Lütfen, iki küçük kız gören var mı? Aynı kıyafetleri giyiyorlar, pembe gömlekler, kot şortlar ve pembe jöle ayakkabılar."

"Çocuklarınıza daha iyi bakın, bayan." Önünde Amerikan bayrağı olan bir tişört giyen bir adam ona şöyle bir baktı

Sırlı gözleri. Vücut kokusu ve ucuz bira kokuyordu. "Biz senin bebek bakıcın değiliz."

Bira içen arkadaşları güldü ama gruptaki birkaç kadın hafif endişeli görünüyordu. "Onları görmedik," dedi bir kadın. "Güvenlikten bakmanıza yardım etmesini istemelisiniz. Sanırım arka taraftalar."

İkisinden daha yaşlı olanı yargılamak için başını salladı ama Britney'nin onun fikrini düşünecek vakti yoktu. Nehir kenarındaki alanda koştu, müzik sahnesini ve yiyecek satıcılarını geçti, devasa pamuk şeker parçaları dağıtan adamdan kaçtı.

"Thea," diye tekrar bağırdı. "Abby. Neredesin?"

Pembe tişörtlü küçük bir kız, sarı at kuyruğu bir o yana bir bu yana sallanıyor, etrafında olup biten her şeyden habersiz, kendinden büyük bir grup kızın arkasında sekiyordu. Britney ileri atıldı ve küçük kızın omzunu tuttu. "Abigail Walker."

Korkmuş kahverengi gözler ona bakıyordu. Britney gözyaşlarıyla savaşıyor küçük kızın kolunu bıraktı. "Çok özür dilerim, seni kızım sandım Abby."

Küçük kız dönüp ailesine doğru koşmaya başladı. Britney kalabalığı yarararak ilerlemeye devam etti, paniği artıyordu. "Thea, Abby," diye tekrar bağırdı.

Kimse onun çağrılarına kulak asmadı. Pioneer Park'ın diğer tarafına, İkinci Cadde'yi kaplayan kalabalığın o kadar yoğun olmadığı yere ulaşmıştı. Britney nefes almak için durdu. Gözyaşları ve ter görüşünü bulanıklaştırıyordu ve panik boynunu sıkı bir ilmek gibi hissediyordu.

Omzuna yapılan baskıyla döndü ve sonunda birinin dikkatini çektiği için minnettar oldu.

"Ne oluyor be?"

Fazladan birkaç dolar kazanmak isteyen pandomim sanatçılarından biri ona doğru yaklaşmıştı. Cafcaflı beyaz yüzü sokak lambalarının altında parlıyor gibiydi. Kaşlarını çattı ve onu işaret ederek ağlıyormuş gibi yaptı.

"Aptal mısın sen?" Britney bağırdı. "Bunun bir şaka olduğunu mu sanıyorsun? Çocuklarım gitti."

Toprakta dizlerinin üzerine çöktü, elleri yüzünün önündeydi. "Lütfen, Tanrım-"

Pantomim sanatçısı Britney'nin omzuna vurdu ve bir Stillwater memurunun parkmetreye yaslanmış havai fişekleri izlediği marinayı işaret etti. Britney'e küçüklüğünden beri yabancıların tehlikeli olduğu öğretilmişti. Büyükannesi onları polis baskınlarıyla ilgili hikâyelerle eğlendirmiş, çocuklara kolluk kuvvetlerine güvenilmemesi gerektiğini aşılamıştı. Britney artık bunların hiçbirinin doğru olmadığını biliyordu ama çocukluk korkuları gölgelerde bekliyor, polisin ancak onları bulmayı başarırса çocuklarını alacağını fısıldıyordu.

"Hayır." Britney ellerini kulaklarına götürerek havai fişeklerin ve gölge fısıldayanların son gümbürtüsünü bastırmaya çalıştı. Çok geç olmadan kızları bulmalıydı.

Britney korkudan ve sıcaktan başı dönmüş bir halde ayağa kalktı. Kapalı caddeyi geçerek kendisinden çok da büyük görünmeyen memura doğru koştu. "Lütfen, bana yardım edin. Biri bebeklerimi aldı!"

İKİ

Nikki Rory'ye yaslanmış, son renk cümbüşünün gökyüzüne yükselişini izliyordu. Lacey, Rory'nin kardeşi Mark'ın ikramı olan kırmızı meyan kökünü kemirirken, Rory'nin omuzlarının üzerinde ciyak ciyak bağırıyor ve her birini alkışlıyordu.

"Peki Lace, sen ne düşünüyorsun?" Mark annesinin kamp sandalyesinden kalkmasına yardım etti. O ve Rory ana festival alanının hemen kuzeyinde, Stillwater'ın etrafını saran Brown's Creek Patikası'na giden patikanın yakınında park yeri bulmayı başarmışlardı. Yeterince hızlı hareket ederlerse, zaten ayrılmak için kuyrukta bekleyen trafiğin çoğunu atlatabileceklerdi.

Lacey cevap vermeye başladı ama onun yerine kocaman bir esneme sesi çıktı. Altı yaşındaki çocuk o sabah ayakları yere bastığından beri son sürat gidiyordu ama sonunda duvara çarpmıştı. Mark'a başparmağıyla onay verdi. Rory güldü ve Mark'ın anne babasını ciplerine yerleştirmesine yardım edebilmek için onu yere bıraktı.

Lacey ona, "Geceyi büyükannem ve büyükbabamla geçireceğim," diye hatırlattı.

"Nasıl unutabilirim ki?" Rory Nikki'ye göz kırptı. Ailesi Lacey'yi kendi çocukları gibi görüyordu ve Lacey onlarla çok zaman geçiriyordu ama birkaç haftadır Lacey'nin yatıya kaldığı olmamıştı ve o da Nikki de evin kendilerine kalmasını dört gözle bekliyorlardı.

Caddenin karşısında, havai fişekleri izlemek yerine görülmek ve duyulmak için gelen bazı gençler mini bir fotoğraf çekimi yapıyordu. Kızlardan biri, arkadaşının fotoğrafını çekmesi için caddenin ortasında durdu. Kız kameradan dikkatle uzağa baktı ve sonuçta ortaya ünlülerin paparazzi fotoğraflarına benzer samimi bir fotoğraf çıktı.

Nikki sosyal medyanın kızları ne kadar yavanlaştırdığını görmekten nefret ediyordu ve Lacey'nin kızların çıplak göbeklerine ve sürekli ilgi çekme çabalarına hayran olmasından da nefret ediyordu. Fotoğraf çekmek bir şeydi, ama

Bir kalabalığın önünde bu kadar özenli davranmak Nikki'nin asla anlayamayacağı bir şeydi. Hayatında YouTube kanalında konuşmaktan ve takipçi toplamaktan başka bir şey yapmamış bir influencer'ın belirlediği trendleri taklit etmekten başka bir şey yapmayan bu nesil çocuklar, insan olarak kim olduklarını nasıl anlayacaklardı? Hızlı zengin olma planından bahsediyoruz.

"Dikkat et." Sarışın kızlardan biri yanından geçen çelimsiz bir oğlana dudak büktü. "Işığımı mahvediyorsun."

Sivri elmacık kemikleri ve dağınık saçlarıyla tanıdık bir çocuk, elleri cebinde ve bakışları sokağa odaklanmış bir halde grubun yanından geçip gitti. Juul'unu üflüyor, aşırı tatlı ve pis kokulu bir hava bulutu arkasında dalgalanıyordu. Kızlardan biri çocuğun arkasından kıs kıs güldü.

Nikki ona bir şey söylemek için hamle yaptı ama Ruth onun elini tuttu.

"Bırak onu," dedi Rory'nin annesi. "Büyükannesi Zach'in zor bir yaz geçirdiğini söyledi."

Nikki Zach'i iyi tanıyordu. On sekiz ay önce neredeyse öldürülüyordu. Hayatta kalmıştı ama yara almadan kurtulamamıştı. Nikki bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordu ve son birkaç aydır sorun yaşadığını da biliyordu. Nikki annesi Caitlin'le bir yıldan uzun bir süre önce Stillwater'a döndüğünde tanışmıştı. Deneyimli bir muhabir olan Caitlin, Nikki ve geçmişi hakkında bir belgesel hazırlıyordu.

"Caitlin de aynı şeyi söyledi," dedi Ruth'a. "Ona yeni bir travma terapisti buldu ama hâlâ mücadele ediyor. Sadece elektronik sigara gibi aptalca bir şey yüzünden başının belaya girmesini istemiyorum."

Ruth Nikki'nin elini okşadı. "Herkese annelik yapamazsın tatlım. Arada bir kendinize ve size odaklanmanızda bir sakınca yok."

Nikki gülümsemeye zorladı. Ruth iyi niyetliydi ama sözleri bir hakaret olarak da algılanabilirdi. Lacey'nin babası öldüğünden beri ailesi onu ihmal etmekle, Rory'yle olan yeni ilişkisini koruması gereken adama tercih etmekle suçluyordu.

Lacey çoktan Todd'ların büyük cipine tırmanmış ve gözlerini açık tutmak için mücadele ederek yükseltici koltuğuna yerleşmişti. Nikki öptü

Kızına veda etti ama Lacey zar zor cevap verebildi. Todd'lar gitmeden önce mışıl mışıl uyuyor olacaktı.

Havai fişek gösterilerinin festivalin sonunu işaret etmesiyle birlikte, binlerce insanın şu anda sahip olduğu fikirle aynı olan şehir merkezinden çıkmaya odaklanıldı. Araçlar tampon tampona ilerliyor, arada bir korna çalıyorlardı.

Kamyonda gitme sırasının kendilerine gelmesini beklerken Rory Nikki'ye, "Bu yılki Oduncu Günleri'nin başarılı geçtiğini düşünüyorum," dedi. "Yine de keşke derbiyi kazansaydık."

Mark'la birlikte derbi arabasını yapmak için iki hafta harcamışlar ve kuralları mümkün olduğunca esnetmişlerdi. Lacey arabayı kullanmak istemişti ama güzergâh dik ve hızlı olduğu için şehir yaş sınırını on altı ve üzeri olarak belirlemişti. Rory arabayı sıcak pembeye boyadı ve Lacey'nin arabanın yan tarafına kendi imzası olan arıları ve kelebekleri çizmesine izin verdi. Rory bitiş çizgisini ikinci olarak geçti, Lacey'nin çok hoşuna gitti.

"Gelecek yıl kazanacağız Bug," demişti Lacey'e. "Bu yıl sadece bir deneme sürüşüydü."

Oduncu Günleri, yerel kasaba halkının Minnesota'da kalan birkaç gerçek oduncuyu onurlandırmak istediği 1930'lardan beri Stillwater'ın bir parçasıydı. Oduncular, Stillwater'ın on dokuzuncu yüzyılın başlarında kuruluşundan bu yana eyaletin gelişiminin önemli bir parçası olmuştu. Festival son yetmiş beş yıldır kutlanıyordu, ancak son iki yıldır yaşanan ekonomik çalkantılar organizatörleri etkinliği iptal etmeye zorlamıştı. Bu yıl festival geri döndü ve kalabalığın büyüklüğüne bakılırsa Oduncu Günleri bir kez daha büyük bir başarı elde etti.

"Yine de bir ağırlık sınıfı olması gerektiğini düşünüyorum," diye homurdandı Rory dönüş için beklerken. "Yani, beni yenen kız muhtemelen kırk kilo daha hafifti."

Nikki güldü. "Bunun eğlenceli olması gerekiyordu."

"Eğlenceliydi," dedi Rory. "Kazansaydık daha eğlenceli olurdu, hepsi bu."

"Lacey ve ben harika vakit geçirdik. Onun için eğlenceli hale getirmek üzere bu kadar çok çalıştığınız için teşekkürler." Hafta sonu yemek, sıcaklık ve

Kahkaha, Nikki için çoğu gün az bulunan bir şeydi. Yarın gerçekliğe geri döneceği için üzgündü.

Rory anne babasını ve kardeşini park yerinden Laurel Caddesi'ne kadar takip etti; bu cadde kasabanın içinden geçen ana arterle, daha çok St. Croix Manzaralı Yolu olarak bilinen ve kuzey Minnesota'ya kadar uzanan 95 numaralı otoyolla bağlantılıydı. Nikki'nin hızlı bir kaçış umudu artık mümkün görünmüyordu. Açık olan her cadde arabalarla doluydu ve önlerinde 95. Otoyol'a dönmek için bekleyen çok sayıda araba vardı.

"Onun yerine sağa dön," diye önerdi Nikki. "Uzun yoldan gitmek yine de daha hızlı olur sanırım." Trafiğin ilerleyişini izledi, bazı sürücüler kornalarını çalmaya başlamıştı bile.

"Acaba bir kaza mı oldu?" Rory kırmızı bir kamyonetin içinde biriyle konuşan, telaşlı bakışlı Stillwater polis memurunu işaret etti. Nikki sürücünün ne yaptığını anlayamıyordu ama polis memuru daha çok kamyonetin kasasıyla ilgileniyor gibiydi. Sonunda adama el salladı, adam da ona hemen parmağını uzattı.

Rory, "Ne aşağılık herif," diye homurdandı.

Nikki ara sokakları taradı ve diğer polis memurlarının normalde büyük bir olaydan sonra yaptıkları gibi trafiği yönlendirmek yerine pikap veya SUV kullanan herkesle konuştuklarını fark etti. Uyuşturucu mu arıyorlardı? Nikki bu fikri hemen reddetti. Memurların hiçbirinin vücut dili eylemlerinin rutin olduğunu göstermiyordu. Nikki'yi geren çılgın bir enerjiyle hareket ediyorlardı. Koyu renk saçlı ve üniformasında çavuş şeritleri olan bir adamın telsiziyle acımasızca konuştuğunu fark etti. "Bir şeyler oluyor."

Amber alarmının cırtlak sesi kamyonu doldurdu. Nikki sırt çantasından telefonunu kaptı.

"Thea ve Abby Walker, dokuz ve altı yaşındalar. İkisinin de sarı saçları ve mavi gözleri var. Kot şort ve pembe tişört giyiyorlar. En son havai fişek gösterileri sırasında Lowell Park'ta marinanın yanında görülmüşler. Thea tip 1 diyabet hastası. Bilgi sahibi olanlar Stillwater Polis Departmanı ile temasa geçsin." Rory uyarıyı yüksek sesle okurken Nikki aceleyle Şerif Miller'ı aradı. Nikki'nin midesi bulandı.

"Alarmı aldığınızı varsayalım mı?" Miller'ın sesinde Nikki'yi endişeye sürükleyen bir sertlik vardı. Birlikte çalıştıkları bir

Geçtiğimiz yıl boyunca birkaç karmaşık davaya bakmış ve onu da ortağı kadar iyi okumayı öğrenmişti.

"Evet," diye cevapladı Nikki. "Ne oldu?"

"Annem havai fişekler başlamadan hemen önce tuvaleti kullanmak için onları birkaç dakikalığına bıraktığını, geri döndüğünde gitmiş olduklarını söylüyor. Kalabalığın içinde olmalarına rağmen kimsenin nereye gittiklerine dair bir fikri yok gibi görünüyor. Stillwater Polisi hala Lowell Park'ta bulunan insanlarla konuşuyor ve şu ana kadar kimse bir şey fark etmemiş gibi görünüyor."

"Yakınlarda bulunan insanlara havai fişeklerin ya da havai fişeklere giden dakikaların videolarını çekip çekmediklerini sorduklarından emin olun. Bir şeyler yakalamış olabilirler. Lowell'da tam olarak nerede?"

Stillwater'ın nehir kıyısı son on yılda büyük bir inşaat projesine sahne oldu. Tarihi Asansör Köprüsü bir doğa parkuruna dönüştürülmüştü ve Lowell Parkı da dahil olmak üzere köprünün etrafındaki nehir kıyısı şehrin en önemli mücevherlerinden biriydi.

"Marinaya yakın, parkın kuzey ucunda. Şu anda P.D. Pappy's'in CCTV'sini, yakındaki trafik kameralarını ve seyrek ve dağınık olan marina güvenlik kameralarını çekiyoruz."

P.D. Pappy's Bar, Cumartesi geceleri her zaman dolu olan iki açık verandası ile marinanın tam karşısında yer alıyordu.

Miller, "İtfaiye ve acil yardım ekipleri aramaya yardım ediyor," dedi. "Ama otuz dakikamız var."

O da Miller da ne yapacaklarını biliyorlardı. Eğer kızlar kaybolmuşlarsa, o kadar uzağa gitmiş olamazlardı. Otuz dakika bir çocuğun kaybolması için uzun bir süreydi ve şehir merkezi gibi nispeten sakin bir bölgede şimdiye kadar bulunmuş olmaları gerekirdi.

"Tuvaletleri, çöp kutularını, küçük bir çocuğun saklanabileceği her yeri kontrol ettik."

"Peki ya su?" Nikki sordu. Havai fişek gösterisi için marinanın tüm ışıkları kapatılmıştı ve kulakları hâlâ gürültüden çınlıyordu. Kızlar kimse bir şey görmeden ya da duymadan suya düşebilirlerdi.

Miller, "Tüm rıhtımları kontrol ettik," dedi. "Park halindeki arabalara da bakmaya çalışıyoruz ama kimseyi durduramıyoruz. Kimseden şüphelenmek için yeterli bilgiye sahip değiliz ve arama yapma hakkına sahibiz."

bir araç. Eski Müdür Evi'nin yanında bir komuta alanı oluşturuyoruz ve Stillwater'dan sorumlu çavuş Chen ve memurları dışarıdan mümkün olduğunca çok sayıda aracı kontrol etmeye çalışıyor."

Nikki onun ses tonundan etkilenmediğini anlayabiliyordu. "Peki ya polis şefi?"

Miller, "Belediye başkanıyla birlikte, festivalin başarısının tadını çıkarıyor," dedi. "Yolda olması gerekiyordu ama şu anda Çavuş Chen yetkili. O iyi bir adam."

Rory ana yola yaklaştıkça Nikki tarihi Müdür Evi'ni, Miller'ın uzun boylu halini ve birkaç yardımcısını görebiliyordu. Rory'ye doğru baktı. "Şimdi eve öylece gidemem."

"Biliyorum." İçini çekti ve kenara çekti. "Kalıp aramaya yardım etmemi ister misin?"

Nikki başını salladı. "Burası öyle bir tımarhane ki aramayı nasıl organize edeceklerini bilmiyorum." Chen ve memurları muhtemelen Lowell'a en yakın araçlara odaklanmaya çalışıyorlardı ama kimse fark etmeden kızlarla birlikte bagajda bölgeden çıkmak zor olmazdı. Nikki, "Beni eve bırakacak birini bulurum," dedi. "Eğer sadece dolaştıkları ortaya çıkarsa."

Rory eğilip onu öptü. "Beni haberdar et."

Nikki gün için yanında getirdiği sırt çantasını aldı ve telefonunun yanında olduğundan emin oldu. Kamyonetten atladı ve yolun karşısına koşmadan önce güneye giden şeridin hâlâ trafikle dolu olup olmadığını kontrol etti.

SPD ve ilçe şerifi hafta sonu boyunca akıl sağlığı konusunda farkındalık yaratmak için bir araya gelmişlerdi ve Washington County Tarih Derneği, Warden's House'un önündeki yıpranmış istinat duvarının önünde stant kurmalarına izin vermişti. Havai fişek gösterisinden önce her şeyi temizlemişlerdi ve Nikki bu saatte müzenin ön ışıklarının açık olduğunu görünce şaşırdı.

Miller küçük ön verandada volta atıyor, telefonda hararetli bir şekilde konuşuyordu. Nikki onunla ilk tanıştığında Miller baş şerif yardımcısıydı ama eski şerifin yaptığı yanlışlar yüzünden erken emekliye ayrılmıştı. Kent Miller geçici olarak şeriflik yapmıştı.

büyük bir farkla seçildi. İnsanlar ona saygı duyuyordu, adil ve yumuşak başlıydı. Memleketinin futbol yıldızı olması da yardımcı oldu.

"O burada. Seni sonra ararım." Nikki aceleyle merdivenleri çıkarken telefon görüşmesini sonlandırdı. "Çok hızlıydı."

"Patika başı park yerinden çıkıyorduk," dedi Nikki. "İyi zamanlama, sanırım." Alnındaki ter lekelerini sildi. "Ne yapmamı istiyorsun?"

Miller, "Chen ve ben şu anda şehir merkezinde arama yapan tüm memurları görevlendirdik," diye cevap verdi. "Annesiyle konuşabileceğinizi umuyordum. Anlaşılacağı üzere berbat durumda. Onu benimle konuşturmakta zorlanıyorum."

Nikki, "Muhtemelen şoktadır," dedi.

"Belki." Miller ön koluyla yüzündeki teri sildi. "Ama bundan daha fazlası var. Tam olarak anlayamıyorum ama kimseye güvenmiyor gibi görünüyor, özellikle de bana. Çocuklarını bulmamızı istiyor ama aynı zamanda ağız çok sıkı. Ve benimle ya da Chen'le yalnız kalmak istemedi. Bu yüzden onlardan Müdürün Evi'ni açmalarını istedim. Onunla görüşmek için en yakın ve en sessiz yer orasıydı."

"Şimdi içeride mi?"

Miller başıyla onayladı. "Mülk yöneticisi Edie, binanın kilidini açıp Britney'le oturacak kadar nazikti, yani annesiyle."

Stillwater şehir merkezinin düzgün bir haritasını içeren buruşuk bir Oduncu Günleri haritasını açtı. Miller, Lowell Parkı ile marina arasındaki çimenlik alana dokundu. "Burada oturuyorlardı ve anne caddenin karşısındaki bira şirketinin yanındaki umumi tuvalete gittiğini söyledi. Yüz metreden daha az uzaklıkta. Gideli on dakika olmamış, geri döndüğünde gitmişler, sadece üzerinde oturdukları Disney prenses battaniyesi yerde kalmış. Kızların hangi yöne gittiklerini görüp görmediklerini sorduğunda etraftaki insanlar sadece omuz silkmiş. Thea'nın ayrıca her yere taşıdığı ev yapımı pembe bir çantası var."

Ev yapımı çanta önemli bir tanımlayıcı olabilir. "Britney'de fotoğrafı var mı diye sorduk mu?"

"Bunu ben de düşündüm," dedi Miller. "Arama yapan tüm memurlar biliyor, ancak bu noktada, yeterince zaman geçtikten sonra

bir kaçırılma senaryosu düşünebiliriz. Thea'nın çantasını şimdilik medyadan uzak tutmak istiyorum."

"İyi bir noktaya değindin," dedi Nikki. "Annesiyle konuşmadan önce ne bilmem gerekiyor?"

"Adı Britney Walker, yirmi sekiz yaşında, Regions Hastanesi'nde nöbetçi olan Doktor Shane Walker ile evli. Ameliyata alınmış ve henüz ona ne olduğunu söylememiş. Onu rahatsız etmek istemediğini söylüyor."

"Çocukları kayıp olduğu halde mi?" Nikki şok olmuş bir halde sordu.

"Size söyledim, bana pek bir şey söylemeyecek. İlk söylediği gönüllü memur Chen ve beni aradı. En yakın ben olduğum için ona gittim ve Chen aramayı üstlendi." Nikki'nin yanından geçip el salladı. "Gel de bana anlattıklarını Ajan Hunt'a anlat."

Stillwater İtfaiye Teşkilatı şapkası takmış, fıçı göğüslü bir adam da onlara katıldı. Lacivert SFD gömleğinin rengi terden sırılsıklam olmuştu. "Bu Bobby Merrill. Kendisi gönüllü bir itfaiye görevlisi ve bu gece hazır bekliyordu. Britney'nin ilk yardım istediği kişi. Merrill, FBI'dan Ajan Nikki Hunt."

Merrill şapkasını çıkarınca kel kafasındaki ter lekesi ortaya çıktı. Miller'a şaşkınlıkla baktı. "Annenin ne dediğini ona söylememi mi istiyorsun?"

Nikki ona cevap verdi. "Bana ne hatırladığını söyle. Hangi yönden geldi? Ne söyledi? Nasıl davrandı?"

Merrill, "Havai fişeklerle ilgili bir sorun çıkma ihtimaline karşı Lowell Park'ın kuzey ucunda duruyordum," dedi. "Açıkçası tam önüme gelene kadar onu fark etmedim. Bembeyazdı, terliyordu ve ağlıyordu. Birinin kızlarını aldığı konusunda ısrar ederek bana doğru koştu. Onu sakinleştirmeye çalıştım ama gerçekten çok üzgündü. Bana kızları bıraktığı yeri gösterdi. Battaniye ve atıştırmalık çantası hâlâ oradaydı. Ama kızlar yoktu. O zaman amirimle irtibata geçtim. Stillwater Polisi bizi birkaç dakika içinde buldu."

"Tamam, güzel," dedi Nikki. "Britney yaklaştığında havai fişekler bitmiş miydi?"

"Dur bir düşüneyim," dedi Merrill. "Büyük finalin hala devam ettiğinden eminim, çünkü onu duymak zordu."

"İtfaiye müdürü büyük finalin 10:09'da başladığını söyledi," dedi Miller. "Stillwater polisi Britney ile 10:21'de temas kurduklarını bildirdi. Merrill de dahil olmak üzere hemen aramaya başladılar."

Merrill, "Rıhtım konusunda endişeliydim," dedi. "Çok yakındılar ve çok gürültülüydü. İnsanların onları duymayabileceğini düşündüm. Polis bize ulaştığında tüm rıhtım boyunca yürüyerek herhangi bir rahatsızlık belirtisi ya da kızların düştüğüne dair bir işaret aradım. Hiçbir şey görmedim."

"Britney tuvalete gittiğinde sana söyledi mi?" Nikki sordu.

"Havai fişekler başladıktan hemen sonra," dedi Merrill. "Çok hızlı konuştu ama sanırım sıranın o zaman daha kısa olacağını düşündü. Niyet ettiğinden daha uzun kaldığı izlenimini edindim. Ama çok uzun değil," diye ekledi. "Onu suçlamak istemiyorum."

"Elbette hayır," dedi Nikki. "Sadece zaman aralığımızı olabildiğince dar tutmaya çalışmamız gerekiyor. Başka bir şey söyledi mi?"

"Pek sayılmaz." Merrill omuz silkti. "Polisler gelip aramaya başladığında yoldan çekildim."

Miller ona "Yardımanız için teşekkürler," dedi. "İtfaiye müdürüyle görüşün. Chen ve benimle arama konusunda iletişim halinde. Eminim sizi bir yere gönderecektir."

Merrill başını salladı ve hızla uzaklaştı.

"Benimle geliyor musun?" diye sordu Miller'a.

Başını iki yana salladı. "Kimlik bilgileriniz yanınızda mı acaba?"

Nikki gülümsedi ve sırt çantasının dış cebini açıp FBI rozetini çıkardı. "Ben her zaman taşıyım."

"Güzel. Çavuş Chen ile buluşmam gerekiyor," dedi Miller. "Eğer yakında bir şeyler bulamazsak başımız gerçekten belada demektir."

Nikki telefonunun kilidini açtı ve Liam'a mesaj attı. "Caitlin birkaç blok ötedeki lüks apartmanlarda yaşıyor," dedi Miller'a. "Liam bu gece orada olacak. Ondan aramaya yardım etmesini isteyeceğim."

Nikki tarihi binanın içinde, demir bir bankta birlikte oturan iki kadın gördü. İkisinden daha yaşlı olanı ağlayan diğer kadının sırtını ovuyordu. İki kadın arasındaki benzemezlik sarsıcıydı. Mülk yöneticisi olan Edie yaklaşıp

Emeklilik yaşındaydı ve gümüş rengi saçlarını modaaya uygun kestirmişti. Pembe ayak tırnakları Keen sandaletlerinden dışarı fırlamıştı. Edie bugün herkes gibi yaz bronzluğunu ortaya çıkaran bir şort ve atlet giymişti ama Britney koyu renk bir tayt ve üç çeyrek kollu mavi bir gömlek giymişti. Sarı örgüsü sırtının yarısına kadar sarkıyordu.

"Merhaba," dedi Nikki usulca. Her iki kadının da görmesi için rozetini kaldırdı. "Ben FBI'dan Özel Ajan Nikki Hunt. Şerif sizinle konuşmamı istedi."

"FBI'ı mı çağırmışlar?" dedi kır saçlı kadın. "Bu kadar çabuk mu?"

"Sen Edie olmalısın," dedi Nikki.

"Evet, bu zavallı şey de Britney Walker."

Nikki Britney'nin önünde yere diz çöktü. "Ailem ve ben caddenin karşısında havai fişek gösterilerini izliyorduk. Şerif Britney'nin benimle daha rahat konuşabileceğini düşündü."

Britney sonunda başını kaldırdı. Gözyaşları solgun yüzünü lekeliyordu. Nikki onun bu kadar genç görünmesine şaşırılmıştı. Nikki gömleğinin yakasıyla kendini yelpazeledi ve genç kadının sıcaktan nasıl bayılmadığını merak etti. "Britney, senin için arayabileceğimiz biri var mı?"

Britney yüzük parmağındaki sade altın bandı çevirdi. "Kocam bir ortopedi cerrahı ve şu anda ameliyatta. Onu rahatsız edemem." Sesi narin, neredeyse uysaldı.

"Anlamayacağını mı düşünüyorsun?" Nikki sordu.

"Bana ameliyat sırasında asla aramamamı söyledi," dedi Britney. "İşi biter bitmez beni araması için hastaneye bir mesaj bıraktım."

Nikki, çocukları kaybolduktan sonra karısının yanına koşmayan bir baba hayal edemiyordu ama cerrahlar bölümlere ayırabilmeliydi, bu da Nikki'nin anlayabileceği bir şeydi. Shane Walker'la tanışana kadar karar vermeyecekti.

"Ne zamandır evlisiniz?"

"On yıl oldu. St. Paul'de küçük bir törenle evlendik." "Tamam.

Bana bu gece ne olduğunu anlatabilir misin?"

Britney ürpertici bir iç geçirdi. "Lowell Park'ın sonunda, marinanın yanında yerimizi almıştık. Havai fişekler başlamadan önce tuvalete gitmeye karar verdim. Thea ve Abby'ye battaniyelerinin üzerinde kalmalarını ve hemen döneceğimi söyledim."

"Thea ikisinden büyük olan mı?" Nikki açıklığa kavuşturdu. "O dokuz yaşında. Abby altı yaşında."

Nikki şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. Kızlar festival sırasında, özellikle de geceleri nehir kenarında bırakılmayacak kadar küçüktü. "Alan kalabalık mıydı?"

"Bugün her yer kalabalıktı," dedi Britney. "Bulabildiğim en açık yer orasıydı ama etrafımız insanlarla doluydu."

"Sence tuvalete gideli ne kadar olmuştur?" Nikki sordu.

"Sıra vardı, planladığımdan daha uzun sürdü. Ama on dakikadan fazla sürmedi. Geri döndüğümde battaniye ve atıştırmalıklar hâlâ oradaydı ama kızlardan iz yoktu. En yakınımızdaki insanlara sordum ama umurlarında değil gibiydi. Kimsenin umurunda değildi. Herkes içmek ve havai fişekleri izlemekle meşguldü. Ve marihuana içmekle. Kokusunu alabiliyordum ama polis hiçbir şey yapmadı."

"Karanlık olduğunu biliyorum ama etrafınızda dikkatinizi çeken, size tuhaf ya da itici gelen biri oldu mu?"

"Etraftaki herkes arkadaş canlısıydı ve ailelerine odaklanmıştı," dedi Britney kesin bir ifadeyle. "Ben tuvalete gitmeden önce herkes kendi dünyasında gibiydi. Bazı insanların politika hakkında konuşmaya başladığını duydum ama grubun geri kalanı onlara çenelerini kapatmalarını söyledi. Gerçekten fark ettiğim tek şey buydu. Ben sosyal bir insan değilim."

Nikki çantasında küçük not defterini ve bir kalem buldu. "Not almamın sakıncası yok, değil mi?"

Britney başını salladı. "Bunun çocuklarımı bulmanıza nasıl yardımcı olacağını anlamıyorum."

"Nedense bir şeyleri kâğıda dökmek daha iyi hatırlamama yardımcı oluyor." Nikki yeni bir sayfaya birkaç not karaladı. "Çok sosyal bir insan olmadığını söylemiştin, ki bunu tamamen anlıyorum. Seni Lumberjack Günleri'ne getiren neydi?"

"Kızlar hayvanat bahçesiyle ilgili bir reklam görmüşler," dedi Britney. "Gerçekten gelmek istemiyordum ama ısrar ettiler. Sonunda pes ettim."

Hayvanat bahçesi havai fişek gösterilerinden önce kapanmıştı, ancak Lowell Park'taki çocuk etkinlikleri havai fişek gösterileri başlayana kadar devam etti.

Gösteri bittikten sonra da bazı yiyecek ve içecek satıcıları hâlâ oradaydı.

"Kızların yanlarında hiç para var mıydı? Yiyecek ya da hediyelik eşya standlarından birine gitmiş olabilirler mi?"

"Hayır." Britney başını salladı.

"Tamam," dedi Nikki. "Bugün yapmak isteyip de yapamadıkları bir şey var mıydı? Yakınlarda görmüş olabilecekleri bir şey?"

"Hayır." Britney vurgulamak için bankı tokatladı. "Size söyledim ya, kızlarım başıboş dolaşmaz. Biri onları kaçırdı. Neden beni dinlemiyorsunuz?"

"Özür dilerim." Nikki yaklaşımını yumuşattı. "Sadece tüm ayrıntıları ele aldığımızdan emin olmaya çalışıyorum. Onların alındığını düşünmenizin başka bir nedeni var mı?"

Edie Britney'nin sırtını ovmaya devam etti ama gözleri korkmuş genç kadının üzerinde, dikkatle onu dinliyordu. Nikki Edie'den dışarı çıkmasını istemeyi düşündü ama Miller'ın kalması yönündeki kararını geçersiz kılmak istemedi.

Britney dudaklarını sıkı bir çizgiye bastırdı, gözlerinden taze yaşlar süzülüyordu. "Çünkü gittiler. Bunu anlamak neden bu kadar zor?"

"Tamam," dedi Nikki. "Hiç düşmanınız var mı? Kızları alabileceğini düşündüğün biri var mı?"

"Bu gece burada binlerce insan vardı," diye bağırdı Britney. "Kötü bir adam benim tatlı, sarışın bebeklerimi gördü ve karar verdi..." Yumruğunu dudaklarına bastırdı ve başını salladı.

Nikki, "Bu olasılığı göz ardı etmiyoruz," dedi. "Ancak istatistiksel olarak, yabancıların kaçırılması suç programlarının inanmanızı istediğinden çok daha nadirdir."

"Umurumda değil," dedi Britney ısrarla. "Herkes bana dolaşıp durduklarını söyleyip duruyor. Thea başıboş dolaşmaz. O diyabetik... daha iyi biliyor. Bu yüzden pembe çantası var. Acil insülin alabilsin diye yaptım. Abby de kız kardeşiyle kalacak, istisna yok."

Nikki çocuk diyabeti konusunda uzman değildi ama zamanın çok önemli olduğunu biliyordu. Thea'nın sabaha kadar insüline ihtiyacı olacaktı.

"İnsülin dozajının ne olduğunu biliyor mu?"

"Evet," dedi Britney.

Nikki, Lacey ile gebelik diyabetine yakalanmıştı ve bebeğinin diyabetik olmasından çok korkuyordu. "Eğer ayrılırsanız herhangi bir sisteminiz var mı? Cep telefonu numaranızı biliyorlar mı?"

"Eğer ayrılırsak bir polis memuruna gidip beni aramasını isteyeceklerini biliyorlar. Thea asla böyle bir şey yapmaz. Abby her zaman kardeşini takip eder. O sadece ananaslı pizzayı ve böcekleri seven tuhaf bir kız ama birlikte kalmalarının önemli olduğunu biliyor."

Belki de değil, ama nehrin muhteşem manzarasını sunan Pioneer Park'a çıkan uzun, dik merdivenlere yakındılar. Yakın zamanda yeni bir oyun alanı kurulmuştu ve büyük tepede kızların dolaşabileceği pek çok yer vardı ama kaybolmalarına yetecek kadar değil, en azından uzun süreliğine. Nikki tarihi merdivenleri karanlıkta tek başlarına tırmanmaya çalışmadıklarını umuyordu. Yüzden fazla dik beton basamaktan aşağı düşmek birini kolayca öldürebilirdi. "Kızların başları belaya girerse gidebilecekleri bir yer var mı?"

Nikki sordu.

Britney başını salladı. "Hayır, park ettiğimiz yer dışında. Thea öylece çıkıp arabaya doğru yürümeye başlamaz. Muhtemelen nereye park ettiğimi bile hatırlamıyordur, o kadar uzaktaydık ki. Siyah memura nereye park ettiğimizi söyledim."

Nikki Britney'nin sesinde bir ton sezdiğini düşündü ama üzerine gitmedi. Şimdi Britney'yi azarlamamanın ya da ahlakını sorgulamanın zamanı değildi. Kızları bulmak her türlü bağnazlığın önüne geçmişti.

"O zaman eminim Şerif Miller'ın da o bölgeyi kontrol eden adamları vardır," dedi Nikki unvanını vurgulayarak. "İşinde çok iyidir." Çantasından Lumberjack Günleri broşürünün bir kopyasını çıkardı ve broşürü açarak çeşitli etkinliklerin yer aldığı tarihi şehir merkezinin haritasına ulaştı. Britney'ye uzattı. "Bana bu haritada tam olarak nerede olduğunuzu gösterebilir misiniz?"

Britney gözlerini sildi ve oduncu sahnesi ile marina arasındaki çimenlik alanı işaret etti. "Tam burası."

Miller'a anlatırken de aynı bölgeyi işaret etmişti ve hikâyesi değişmiş gibi görünmüyordu. "Onları bulacağımızdan eminim," dedi Nikki. "Çok uzağa gitmiş olamazlar." Tabii rıhtıma çıkmaya karar verip suya düşmedilerse.

O akşam erken saatlerde Nikki, kıyıda sadece birkaç yüz metre açıktaki teknelerden atılan parlak, daha küçük havai fişekleri fark etmişti. Kızlar, anneleri tuvaletteyken yaklaştırmaya karar vermiş olabilerlerdi. Barut patlamaları nehre düşen birinin sesini maskeleyebilirdi.

"Kızlar kiminle gitmekte kendilerini rahat hissederler?" Nikki sordu.

"Bilmiyorum," diye tersledi Britney. "Hiç kimse... Şeker hastalığı yüzünden Thea'yı elimden geldiğince kimsenin yanına bırakmıyorum."

"Thea'nın tip 1 olduğunu kaç kişi biliyor?" Nikki onu itti.

"Bunun reklamını yapmıyoruz," dedi Britney kararlı bir şekilde. "Nereye varmaya çalıştığınızı bilmiyorum ama Thea ve Abby kimseyle gitmezler. Ve ikisi de yabancıların ne kadar tehlikeli olduğunu biliyor."

"Herkesin dikkatine." Miller'ın endişeli sesi, etkinlik için kurulmuş olan anons sisteminden ve Müdürün Evi'nin paravan kapısından geliyordu. "Dokuz ve altı yaşlarında iki kız arıyoruz. Thea ve Abby'nin ikisi de sarı saçlı ve Thea ev yapımı bir çanta taşıyor. Kızlar, anneniz nehir kenarındaki pavyonun yanındaki şerif kulübesinde bekliyor. Eğer bir polis memuru ya da itfaiyeci görürseniz, sizi annenize götürmelerini isteyin."

"Bu kadar mı?" Britney talep etti. "İnsanların gitmesini engellemeyecek mi? Bebeklerim kayıpken insanların buradan gitmesine izin mi verecek? Onlar birisinin elinde, bundan eminim."

Perişan haldeki anneye polisin arabaları durdurup geçerli bir neden olmadan arama yapamayacağını söylemek onu daha da üzecekti. "Şerif Miller ve Çavuş Chen bu konuda mümkün olan her şeyi araştırıyor. İtfaiye ve Acil Sağlık Hizmetleri de aramaya yardımcı oluyor."

Ön kapı gıcırdayarak açıldı. "Nikki, dışarıda brifing için bir araya geliyoruz. Bize katılabilir misin?"

Britney titrek bacaklarının üzerinde durdu. "Onları buldun mu?" Miller'ın arkasından baktı, bakışları duvara sabitlenmişti.

"Hayır, hanımefendi, ama aramayı bırakmayacağız. Ajan Hunt'ın bir sonraki adımlarımızı belirlememize yardımcı olmasını istiyorum, sonra sizinle biraz daha konuşmak için geri gelecek."

Britney tekrar bankın üzerine çöktü ve başını tekrar ellerinin arasına alarak ağlamaya başladı.

ÜÇ

Nikki Britney'ye yeni bir bilgi olursa geri döneceğine söz verdi ve Şerif Miller'la buluşmak üzere dışarı çıktı. O durdu orta . ve kaldırım, kuşatılmış tarafından diğer Acil durum personeli ve Liam, bol kargo şortu ve beyaz Vikings tişörtüyle. Miller, "Bu FBI'dan Ajan Nikki Hunt," dedi. "FBI'dan Ajan Nikki Hunt. ve onun yardımına sahip olduğumuz için şanslıyız. Bazılarınızın bildiği gibi, kendisi ünlü bir suçlu profilsidir ve kayıp çocuklarla ilgili birçok önemli davada çalışmıştır. Onun ve ekibinin uzmanlığı paha biçilemez. Ajan Wilson'la zaten tanıştınız."

Liam Nikki'ye, "Miller az önce beni bilgilendirdi," dedi. "Annesi nasıl?"

"Sanırım hâlâ biraz şoktayım." Nikki gruba katılmak için eski taş basamaklardan inerken, zamanda geri gitmiş ve FBI Akademisi'ne yeniden girmiş gibi hissetti. Şerif Miller'ın yanındaki diğer adamlar, özellikle de Stillwater polisi üniforması giymiş kısa boylu, şişman adam onu endişeyle izliyordu. Yüzündeki sert ifade güvensizlik yayıyordu. Miller polis memuruna doğru başını salladı.

"Bu Çavuş Chen. Stillwater Polisi'nin soruşturma biriminden sorumludur."

Chen'in siyah saçları geriye doğru taranmıştı ve alnında ter parlıyordu. İç çekerek Nikki'nin elini sıktı. "Ajan. Artık ikinizin de burada olmasına çok sevindim."

Liam'la göz göze geldi ve Chen'in yardımına ihtiyaçları olmadığını, Stillwater Polis Departmanı'nın kızları bulma konusunda tamamen yeterli olduğunu söylemesini bekledi ama Chen sessizliğini korudu ve Miller'a odaklandı.

"Babası Doktor Shane Walker mı?" Liam Miller'a sordu. "Vikinglerin takım doktoru ve Timberwolves'un ortopedi danışmanı olan Shane Walker mı?" Miller başıyla onayladı. "Yıldız oyuncularının dizini ameliyat eden ve Timberwolves'un

onun rehabilitasyonu. Spor medyası sezonu kurtardığı için ona bir tür Tanrı muamelesi yapıyor."

"Evet," diye cevapladı Miller. "Yani, eğer bu iki küçük kızı bulamazsak, bu iş olabildiğince yüksek profilli olacak."

Müdürün evinin dış ışıkları Nikki'nin herkesin yüz ifadesini görebilmesi için yeterli ışığı sağlıyordu ve hepsi de en az Çavuş Chen kadar suratsız görünüyordu. Miller onu kendilerine katılan itfaiye şefi yardımcısı ve EMS amiriyle tanıştırdı.

Miller, "Thea ve Abby en son elli üç dakika önce görülmüş," dedi. "Çavuş Chen'in memurları bölgedeki tüm portatif tuvaletleri ve çöp konteynırlarını, oyun alanını ve yakındaki parkları aradı. Havai fişek gösterisinden sonra hala Lowell Park'ta olan birkaç kişiyle de konuştular ve kimse kızları gördüğünü hatırlamıyor. Herkes kendi ailesiyle ilgileniyordu."

"Peki ya merdivenler ve Pioneer Park?" Nikki sordu. "Oraya tırmanmak zor ama kızlar yakınlardaydı."

"Bölgeyi kontrol ettik," dedi Chen. "Tepenin üstündeki kalabalık daha küçüktü ve havai fişekler bittiğinde hala etrafta takılıyorlardı. Kimse kızları görmedi."

EMS amiri onlara "Thea tip 1 diyabet hastası," diye hatırlattı. "Bir doz daha ilaç alması gerekmeden önce bulunması gerekiyor."

Nikki gruba "Acil durum insülini var," dedi. "Dozu nasıl uygulayacağını biliyor, bu yüzden biraz zamanımız var, ama bu benim öncelikli endişem değil." Bakışları St. Croix Nehri'ne kaydı. Marinada yaklaşık yüz tekne demirlemişti ve rıhtımlar yeterince aydınlatılmamıştı. Geçen hafta üç gün süren şiddetli yağış nehrin yükselmesine neden olmuştu. Su taşkınına yakın bir yerde değillerdi ama akıntı sabit bir hızla ilerliyordu. Akıntı henüz normal hızına inmemişti. Eğer kızlar suya düşerlerse, Nikki çok az şansları olacağından endişeleniyordu.

Chen, "P.D. Pappy's'den kapalı devre video alıyoruz," dedi. "Bira şirketinin ve marinanın güvenlik videolarıyla birlikte."

P.D. Pappy's marinanın karşısındaydı ve muhtemelen kızları filme almak için en iyi şansları orasıydı. Marinada güvenlik kamerası eksikliği had safhadaydı, ancak polis birkaç yeni kamera yerleştirmek için büyük bir hibe almıştı. "Deniyoruz ki

Bir zaman çizelgesi oluşturmak için Britney'i gördüğünü hatırlayan insanları da bulun." dedi Chen.

Nikki onun altta yatan mesajını yakaladı. Anneyi suçlamıyordu ama bırakın bir travma sırasında, pek çok insan en iyi günlerinde bile zaman kavramına sahip değildi. Belki de fark ettiğinden daha uzun süredir yoktu.

Miller, "Su hakkında düşünmeye başlamamız gerekiyor," diyerek aynı fikirde olduğunu belirtti. "Dalış ekibinin kaptanı ile temas halindeyim. Durum ve nehre yakınlık göz önüne alındığında, ikimiz de önümüzdeki on beş dakika içinde kızlar ya da nerede olduklarına dair bir bilgi ortaya çıkmazsa, onları aramak için insanları suya sokmamız gerektiğini düşünüyoruz."

Küçük çemberdeki herkes kasvetli görünüyordu. Yeterince zaman geçmişti, eğer kızlar suya düşmüşlerse, bu bir kurtarma değil, kurtarma görevi olacaktı. Ne yazık ki boğulmalar nadir değildi, ama genellikle alkol ya da suyun gücüne karşı saygısızlık söz konusuydu. Kazalar hâlâ oluyordu ama nehir kıyısında, herkesin gözü önünde değil. Havai fişeklere rağmen, nasıl olur da kimse kızları görmezdi?

"Peki ya sizinkiler?" Chen Miller'a sordu.

Festivalde bir avuç şerif yardımcısı çalışıyordu ve bunların büyük kısmı Oduncu Günleri sırasında ilçedeki diğer her şeyle ilgileniyordu. "Kızların fotoğraflarını ve bilgilerini hepsine gönderdim. Trafik ihlali nedeniyle durdurulan her aracı kontrol edecekler, ancak geçerli bir neden olmadan bagajı açamayız ve burada yasadışı oldukları için kontrol noktaları kuramayız. Britney sana ne söyledi?" Miller Nikki'ye sordu.

"Oldukça sarsılmış durumda," dedi Nikki. "Kocasını şu anda Regions'da ameliyatta ve kocasının ameliyatı bitene kadar rahatsız edilmemesi konusunda kararlı. Şu anda bunu nasıl karşılayacağımı bilemiyorum. Thea'nın sorumluluk sahibi olduğu ve asla başıboş dolaşmayacağı konusunda ısrar ediyor, bu yüzden bir kaçırılma olayıyla karşı karşıya olduğumuzdan emin."

Nikki'nin deneyimlerine göre, kaçıp geri dönen çocuklar genellikle ailelerini daha önce korkutmuşlardı ve bir ebeveyn çocuklarının sorumluluk sahibi olduğu ve daha iyisini bildiği konusunda ısrar ettiğinde, ebeveynler genellikle haklı çıkıyordu. Yeterince zaman geçtikten sonra

Özellikle yaşları ve Thea'nın şeker hastalığı göz önüne alındığında, kızların kalabalıkta dikkatlerinin dağılma ihtimali zayıftı. Bunun gibi kalabalıklar her polisin en kötü kâbusuydu ve saatin geç olması durumu daha da kötüleştiriyordu. Dikkatler havai fişeklere odaklanmışken kalabalığın arasından sıyrılmak biraz beceri ve sakin bir kafa gerektirecekti.

"Onu yakın bölgeden uzaklaştırmamız gerekiyor." Chen'in yumuşak baritonunu endişe kaplamıştı. "Memurlarımdan birine onu polis merkezine geri götürmesini söyleyeceğim. Kocası onunla orada buluşabilir."

Hepsi onun sözlerinin ardındaki anlamı biliyordu. Hiçbir ebeveynin çocuklarının nehirde çıkarılmasına tanıklık etmesine gerek yoktu.

Nikki, "Eğer mümkünse, ona bir kadın memurun eşlik etmesini öneririm," dedi. "Kadınlara daha çok güveniyor gibi görünüyor."

Miller, "Edie kocası gelene kadar onunla kalmayı teklif etti," dedi.

Chen başıyla onayladı. Omzundaki mikrofona dokundu ve memurlarından birine iki kadını Warden's House'dan alıp karakola götürmesini söyledi. Stillwater Polis Merkezi küçüktü ama daha yakındı ve trafikle çevrili olma ihtimali daha azdı.

Nikki iki kadınla birlikte gitmeyi teklif etmeyi düşündü ama arama çalışmalarına yardım etmek ve bir dalış ekibinin haberi onlara ulaşır ulaşmaz aşağıya inecek olan medyayla ilgilenmek için olay yerinde kalmak istedi.

Miller, "Ayrıca hastaneye bir şerif yardımcısı gönderiyorum," dedi. "Shane Walker'ın mümkün olan en kısa sürede sorgulanmasını sağlamak istiyorum."

Chen'in telefonundan bir mesaj geldi. Mesajı okuduğunda yüzündeki renk soldu. "Memurlarımdan biri iki blok ötedeki Trinity Lutheran Kilisesi'nin otoparkında pembe, kumaş bir çanta bulmuş. Burası festivalin ana otoparklarından biri ve oldukça kolay bir çıkışı var. Şu anda çoğunlukla boş, bu da binlerce insanın evlerine giderken arabalarına ulaşmak için oradan geçtiği anlamına geliyor ve eğer oraya park etmiş bir arabadalarsa, çoktan gitmişlerdir."

Nikki yüzünü buruşturdu. Yeni gelen kadın memurla birlikte içeri girdi.

"Britney, bu Memur Tidwell. Seni ve Edie'yi polis merkezine götürecek. Bu banklardan daha rahattır ve Shane müsait olur olmaz sizinle orada buluşabilir. Şerif

güvenli bir şekilde ulaştığından emin olmak için bir yardımcı gönderiyor." Ne demek istediğinin Britney için açık olduğunu umuyordu. Shane Walker'ın kızlarının kayıp olduğu konusunda bilgilendirilmesi gerekiyordu.

Nikki en kötüsünü düşünmekten nefret ediyordu ama kızların kaybolmasının üzerinden bir saatten fazla zaman geçmişti. Pembe çanta marina yakınlarında bulunmuş olsaydı, Nikki'nin içini kemiren duygu bu kadar güçlü olmazdı. Son görüldüğünde çanta Thea'daydı ve onun önemini biliyordu. Belli ki onu suyun yakınına götürmemişti. Muhtemelen düşürdüğünü fark ederdi ve iki küçük kızı görebilecek kadar uzak bir yerdeydi. Nikki kızların kaçırıldığından emindi.

Nikki Britney'yi Memur Tidwell'in gözetiminde bırakarak Chen ve Liam'a yetişmek üzere dışarı çıktı.

Chen, "Kız arkadaşın bu kadar yakın oturduğu için şanslısın," diye yorum yaptı. "O büyük bir muhabir, değil mi? O da mı burada arama yapıyor? Hassas konuşmalara kulak misafiri olmadığından emin olsan iyi olur. Bu kızların ihtiyacı olan son şey bir muhabirin televizyonda hassas bilgileri paylaşmasıdır."

"Burada değil," diye yanıtladı Liam. "Oğlu kısa bir süre içinde evde olacak. Ve çıkar çatışması konusunda endişelenmenize gerek yok, Çavuş." Liam'ın sinirli tonu onu şaşırtmıştı. Genelde kızın öfkesini dindiren kişi o olurdu. "Yapacağı son şey de kızları daha fazla tehlikeye atacak bir haber yapmak olur."

Liam önde yürüyordu, uzun adımlarına yetişmek imkânsızdı.

"Britney karakola gidiyor." Üçü hızlı adımlarla yürürken Nikki de Chen'in yanına geldi, iki adam arasında gerginlik vardı. Vahim durum göz önüne alındığında, kıcı incinmiş erkek egolarına tahammülü çok azdı.

"Bakın, Çavuş Chen, bizi burada istemediğinizi hissediyorum," dedi. "Gösteriyi yönetmek ya da kızları bulmak için övgü almak gibi bir niyetim yok. Yardım etmek için buradayız."

"Şerif Miller bunu açıkça belirtti," diye sert bir şekilde cevap verdi Chen.

Nikki ona kadar saydıktan sonra Chen ile ortak bir nokta bulmaya çalışarak karşılık verdi. "Festival nedeniyle büyük bir baskı altında olduğunuza eminim. Başarılı olmasının şehir için önemli olduğunu biliyorum ve herhangi bir polisin isteyeceği son şey bir çocuğun kaybolmasıdır."

onların gözetiminde. Elinizden geleni yapıyorsunuz ama bazen işler kontrolümüz dışında geliyor. Buraya yeteneklerinizi yargılamak ya da sorgulamak için gelmedik. Sadece yardım etmek istiyoruz."

"Bu olabilecek en kötü senaryo," dedi Chen, sesi yumuşayarak. "Bir çocuğun kaybolması yeterince kötü, ama bu durumda, bu kadar çok trafik ve bu kadar çok olasılık varken... bu çok zor."

Nikki aralarını düzeltmeyi umarak, "Öyle," dedi. "Ne kadar hazırlıklı olursanız olun, böyle bir şey olduğunda çok zorlanırsınız. Büro olarak elimizden gelen her türlü yardımı yapmak için buradayız."

Chen homurdandı. "Evet, dediğim gibi, Miller yetkili. Polis şefi bu işi ona bırakmamı söyledi. Temelde sadece trafik görevinde olmamız gerekiyordu."

Nikki yeni seçilen kadın polis şefiyle henüz tanışmamıştı ama dedikodu kanallarından kadının polis departmanının imajına ve finansmanına odaklandığını, soruşturma kararlarını komiserlerine bıraktığını duymuştu. Nikki, kızlar yakında ortaya çıkmazsa durumun böyle kalacağından şüpheliydi.

Nikki, "Sizi temin ederim ki Miller sizi davanın dışına itmeyecektir," dedi. "O sadece kızları bulmakla ilgileniyor. Sokaklardaki her yetenekli memura ihtiyacımız var."

Chen yürümeyi bıraktı ve ona baktı. Nikki'nin 1.80'lik boyundan sadece bir santim kadar uzundu ve gözlerinin etrafındaki kırışıklıkların azlığı kırk yaşından çok otuzuna yakın olduğunu gösteriyordu, bu da muhtemelen bu gibi durumlarda nispeten deneyimsiz olduğu anlamına geliyordu. "Gerçekten nehre düşmüş olabileceklerini düşündüm. İlk başta değil, ama ortaya çıkmadıklarında..." Sesi kesildi ve tekrar yürümeye başladı.

"Çantanın nehrin batısında olması, kızların bu yöne gitmiş olması gerektiği anlamına geliyor." Liam arkasına dönmeden ya da hızını yavaşlatmadan konuştu. "İki küçük kız neden böyle bir kalabalığın arasından geçmeye çalışsın ki?"

"Britney fark ettiğinden daha uzun süre ortadan kaybolmuş olabilir ve onu aramaya gitmiş olabilirler mi?" Nikki bundan şüphe duyduğunu söyledi. "Bu yüzden bölgede bulunan halktan telefonlarını kontrol etmelerini isteyeceğim."

havai fişek gösterisi öncesi ve sırasında. Düşük bir ihtimal ama kızların gidişini birinin videosunda yakalayabiliriz."

Chen, "Annemi aramaya karar verdiler ve biri onları yakalayıp arabalarına götürdü," diye teoride bulundu. "Thea yanlışlıkla çantayı düşürdü-"

"Bilmiyorum," dedi Nikki. "Britney, eğer ayrılırlarsa Thea'nın çantanın ne kadar önemli olduğunu bildiği konusunda oldukça ısrarcı. Thea bunun düşmesinin çok çabuk hastalanabileceği anlamına geldiğini biliyor. İnsülin dozajını biliyor."

"Belki de bunu bilerek yapmıştır," dedi Liam. "Annesinin onları birinin aldığı bilmesini sağlamak için."

"Belki de," dedi Nikki. "Ya da bir arabaya sürüklendi ve çanta o kargaşada kayboldu. Yine de birileri bir şeyler görmüş olmalı. Herkes havai fişek gösterisi için kalmadı. Bölge kalabalıktı. Bu hiç mantıklı değil."

Arazinin her iki yanında ticari işletmeler vardı ve bölge iyi aydınlatılmıştı. Nikki bir çocuğu kaçırarak olsaydı, böyle trafiğin yoğun olduğu bir yere park etmezdi. Belki de kaçırma planlanmamıştı ya da kızlar otoparkın yanından geçip karanlık ara sokaklardan birine, bekleyen bir arabaya götürülmüşlerdi. Britney kızların başka biriyle gitmeyeceğini, dolayısıyla kendi istekleriyle gitmeyeceklerini iddia etti.

Nikki, Stillwater Polis Departmanı'nın küçük delil müdahale aracını tanıdı ve kendi ekibini çağırma dürtüsüyle savaştı. Bu Chen ve Miller'in davasıydı. Hem SPD'nin hem de şerifin yetkin kanıt müdahale ekipleri vardı ama Miller adli kanıtları genellikle FBI'ın laboratuvarına gönderiyordu. Chen'in de aynısını yapacağını, Miller'ın devreye girip onu geçersiz kılmak zorunda kalmayacağını umuyordu.

Çoğunlukla boş olan park yeri polis araçlarıyla kapatılmıştı ve olay yeri bandı, bakımlı bir kaldırıma bitişik üç park yerine gerilmişti. Olay yeri teknisyenlerinin kan izi ya da başka bir kanıt aradığı görülüyordu.

Parlak pembe cüzdan yerde yatıyordu, küçük kayışının yarısı çalılıktaydı. Nikki Britney'nin dikiş konusunda oldukça yetenekli olduğunu söyleyebilirdi; dikişler beyaz iplikle ince ince dikilmişti. Thea'nın adı

yanına beyaz bir papatya ile çok soluk bir pembe renkte dikilmiştir.

O anın gerçekliği üzerine çöktü. Britney bu çantayı, ona çok değer veren kızı için yapmıştı. Eğer Abby'yle tek başlarına yola çıkıp kaybolmuş olsalardı, Thea çantayı öylece düşürmezdi. Ve Nikki iki küçük kızın birileri fark etmeden festivalden bu kadar uzağa yürüyebileceğinden şüpheliydi.

Adli tıp teknisyenleri bölgeyi taramaya başladığında Nikki Miller'a "Bu hiç mantıklı değil," dedi. Miller ona bir çift lateks eldiven uzattı. Nikki eldivenleri taktı ve çantanın yanına diz çöktü; Chen de aynısını yaptı.

Liam çevrede kaldı, elleri ceplerindeydi ve bölgeyi tararken başını ileri geri sallıyordu. Nikki'nin önercek fazladan bir çift eldiveni yoktu ve Chen'in endişeleri göz önüne alındığında, olay yerinde sadece birinin çalışması muhtemelen daha iyiydi.

Nikki çantanın fermuarını yavaşça açtı, insülinin orada olmaması, Thea'nın çantayı anlaşılabilir bir şekilde düşürdüğünde yanında götürmüş olması için dua etti. "Boş," dedi. Chen ve Miller'a baktı. "Britney, Thea'nın bu çantanın ne kadar önemli olduğunu bildiğinde ısrar ediyor; insülini nasıl uygulayacağını biliyor. Normal şartlar altında çantayı düşürüp bırakmazdı. Çavuş Chen, Thea'nın arkasında bir iz bırakmak için bunu bilerek yaptığını öne sürdü ki bu akla yatkın ama bu bölge hiç mantıklı değil. Nasıl fark edilmediler?"

"Güzel soru." Miller kaldırıma kadar olan kısa mesafeyi işaret etti. "Britney'nin yanlarında isteyerek ayrıldıkları biri olmadığına inanıyor muyuz? Eğer kaçırılmışlarsa, tanıdıkları biri tarafından kaçırılmış olma ihtimalleri yüksek. Eğer durum buysa, kızlar da muhtemelen onlarla birlikte gitmiştir ve görülecek bir boğuşma yaşanmamış olabilir." Arazinin kuzey ucunu çevreleyen altı ayak yüksekliğindeki çiti işaret etti. "Eğer araç geri geri gitmişse, kızları arabaya bindirip kimse fark etmeden uzaklaşmış olabilirler."

Liam, "Belki de Thea başlarının belada olduğunu biliyordu ve durumu daha da kötüleştirmek istemedi," dedi. "İnsülini aldı ve çantayı düşürdü."

Miller, "Parmak izleri için çantayı poşetlememiz gerekiyor," dedi.

"Bu hissediliyor," dedi Chen. "Zorlu parmak izi."

Miller, "FBI laboratuvarına göndereceğim," dedi. "Parmak izlerini alacaklar."

Chen yüzünü buruşturdu ama itiraz etmedi. Nikki, Liam'ın Chen'e düşmanca bakışını yakaladı ve başını salladı. Bu gece egoları için zamanları yoktu.

"Shane Walker'ın ameliyatta olduğundan emin misin?" Nikki sordu.

Miller başını salladı. "Şerif yardımcısı havai fişeklerden çok önce içeri girdiğini doğruladı. Her an işi bitebilir. Onu Stillwater polis karakoluna geri getirecekler." Nikki'ye baktı. "Chen ve ben burada işleri yürütürken siz ikiniz bununla ilgilenmek ister misiniz?"

Stillwater Polisi, kilisenin otoparkına iki bloktan daha az mesafede bulunan Belediye Binası'nda çalışıyordu. "Güvenlik videoları için Trinity Lutheran ile irtibata geçmemiz gerekiyor. Yarın Pazar, yani kilisede sabah personel olacak." Chen gruba hitap etti. "Aslında dinlenme odasından kilisenin otoparkını görebiliyoruz. Kapının kilidini açacak biri gelir gelmez oraya bir memur göndereceğiz."

"Kulağa hoş geliyor." Nikki ve Liam caddenin karşısına geçtiler ve Liam işyerlerini gözden geçirdi. "Postane, bir barmenlik okulu, bir mobilya mağazası - hepsinde bir çeşit güvenlik kamerası olmalı. Zaman damgasını eşleştirebilirsek, kaçırılan kişinin aracının ayrılırkenki görüntüsünü elde edebiliriz."

"Bundan şüpheliyim," dedi Liam. "Çanta kilisenin doğu tarafında bulundu ve araç da muhtemelen çevre düzenlemesi sırasında gizlenmişti." Başparmağını omzunun üzerinden kiliseye doğru uzattı. "Eğer kişi çantanın bulunduğu yere park ettiyse, Üçüncü Cadde'ye kolayca çıkabilir. Belki CCTV'den şansımız yaver gider ama buna güvenmeyin."

Buruşuk kargo şortu, umutsuzca renge ihtiyaç duyan soluk beyaz bacaklarını ortaya çıkarıyordu. En azından tişörtü, görevde olmadıkları zamanlarda onu üzerinde gördüğü bazı tişörtlerden daha iyi görünüyordu. Liam normalde nasıl giyindiği konusunda çok titizdi ama arada bir Nikki'yi şaşırtıyordu.

"Tüm o tenle beni kör ediyorsun," diye alay etti.

"Özür dilerim." Liam kıpkırmızı oldu. "Caitlin'lerdeydim. Geceyi orada geçirmeyi planlamamıştım ama olaylar birbirini izledi..."

Caitlin ve Liam neredeyse bir yıldır birlikteydi.

"Zach nasıl?" diye sordu, daha önce elektronik sigara içerken gördüğü sıksa çocuğu düşünerek. Caitlin, Zach'in yaşadığı çileden sonra ihtiyaç duyduğu tüm akıl sağlığı kaynaklarına sahip olmasını sağlamıştı ve bir süreliğine herkesin beklediğinden daha iyiydi.

"Pek iyi değil," dedi Liam. "Yine kâbuslar görmeye başladı." Kâbuslar Nikki Zach'i kurtardıktan birkaç gün sonra başlamıştı ama birkaç ay süren yoğun terapi, ilaçlar ve ailesinin sevgisinden sonra durmuştu.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Okulda ikinci dönem sorun yaşamaya başladı, çoğunlukla matematikle ilgili ve o zamandan beri daha da kötüleşti. Caitlin'e ve terapistle rüyaların geri gelmesi dışında hiçbir şeyin değişmediğini söylüyor..." Liam başını salladı. "Bugün yiyecek satıcılarından birinde çalıştı, yani bu yaz evde oturmak dışında bir şeyler yapıyor."

Liam ve Zach yalnız olmadıkları sürece iyi anlaşıyorlardı. Zach hâlâ erkek otorite figürleriyle yalnız kalmakta zorlanıyordu. Nikki gibi, ortağı da Zach'in durumunu ortalama bir insandan daha iyi idare edebilecek kadar çok travma mağduruyla çalışmıştı ama Liam için bunun zor olduğunu biliyordu. Her şeyi şimdi düzeltmek istiyordu ve hayat bu şekilde işlemiyordu.

"Caitlin'le aranız iyi mi?" Nikki sordu. Liam genellikle iyimser, sakin ve sabırlı biriydi. Davanın bu kadar başında gergin duruşu ve keskin ses tonu ona göre değildi.

"Evet," dedi. "Bir tartışma yaşadık. Sorun değil. Sadece sinir bozucu."

"Bu duyguyu bilirim," dedi Nikki. "Görünüşe göre en kötü tartışmalar hep aptalca, önemsiz şeyler yüzünden çıkıyor."

"Bir de bana sor."

Karakola girmeden önce Nikki Courtney'i aradı. "Dostum, saat gece yarısını geçti." Courtney'nin halsiz sesi hattan geldi. "Biri ölmüş olsa iyi olur."

"Henüz değil," dedi Nikki acımasızca. "Havai fişek gösterisi sırasında iki küçük kız kayboldu."

"Bekle."

Nikki diğ er hattan gelen sesleri duydu ve ardından tanımadığı bir kadın sesi duydu. "Sanırım randevu iyi geçti."

Courtney güldü. "Öyle oldu. Bir süreliğine erkeklerden uzak durduğuma sevindim. Her neyse, bana her şeyi anlat."

Nikki gecenin olaylarını gözden geçirdi. "Otoparktan bazı kanıtlar topladılar ama burası trafiğ in yoğun olduğı bir bölge. Pembe çanta öncelikli. Ev yapımı, keçe gibi bir malzeme. Sihrini konuşturup en mükemmel, parlak baskıyı alabileceğini umuyoruz."

Son kısım ekip arasında süregelen bir ş akaydı. Courtney, Nikki'nin yirmi yıllık kariyeri boyunca birlikte çalıştığı en iyi adli dedektiflerden biriydi ve onlar için bazı zorlu davaları çözmüştü. Eğer mükemmel bir parmak izi varsa, Courtney onu bulurdu.

"Hissetmek mi?" Courtney dedi ki. "Anaokulu öğretmenlerinden başka kim keçe kullanır ki?"

"Çengelli iğneyi bile zar zor kullanabiliyorum," dedi Nikki. "Bana sorma. Dinle, zorladığım için üzgünüm ama Miller'ın kanıt görevlisi çantayla birlikte laboratuvara doğru yola çıktı."

FBI binası halka kapalıydı, ancak kimlik bilgileri doğrulanmış kolluk kuvvetleri yetkililerinin laboratuvara istedikleri zaman kanıt getirmelerine izin veriliyordu. Courtney normalde Pazartesi sabahına kadar mesaiye başlamazdı ama bu dava o kadar uzun süre bekleyemezdi.

"Uyandım," dedi Courtney. "Yarım saat içinde orada olacağım ama sabaha kadar benden haber almayı bekleme. Parmak izi alma işlemi bir dakika sürüyor."

DÖRT

Nikki Stillwater Polis Departmanı'ndaki küçük konferans salonuna girdi. Koyu renkli tuğladan bir binaydı, geceleri ürkütücü görünüyordu, özellikle de pencerelerdeki birkaç ışıkla. SPD'de genellikle bir hareketlilik olurdu ama çoğu memur çoktan arama yapmaya çıkmıştı. Britney odada bir ileri bir geri volta atarken, Edie tırnaklarını hızlı hızlı geçiriyordu.

"Onları buldun mu?" Britney elleri titreyen Nikki'ye aceleyle sordu.

"Henüz değil." Nikki konferans masasına oturdu ve Britney'ye de aynısını yapmasını işaret etti. Nedense, kötü haber verilmeden önce birinin oturduğundan emin olmaya şartlanmıştı, sanki bu bir şekilde haberi kolaylaştıracakmış gibi.

"Polis Thea'nın çantasını nehrin birkaç blok batısındaki bir otoparkta buldu," dedi Nikki, bakışları Britney'nin üzerindeydi. "İnsülin gitmişti."

"Sana söylemiştim," dedi Britney, sesi titreyerek. "Sana onları birinin aldığını söylemiştim."

"Bu bir olasılık." Nikki kelimelerini dikkatle seçti. "Şu anda o bölgede olduklarını biliyoruz, bu yüzden tanıkları daraltabilir ve oraya park etmiş birinin onları görüp görmediğini öğrenebiliriz."

Britney sandalyede bir ileri bir geri sallanıyordu. "Bunun olduğuna inanamıyorum." Titriyordu. "Bu neden bebeklerimin başına geldi? Bir insan neden bir çocuğa zarar vermek ister ki?"

"Milyon dolarlık soru bu, değil mi?" Nikki keşke yedek kıyafet getirseydim diye düşündü. Günün sıcağından yapış yapış olmuştu. "Yirmi yılı aşkın süredir bu işi yapıyorum ve korkarım hâlâ kesin bir cevabım yok." Bu tam olarak doğru değildi ama Nikki Britney'nin aklından geçen korkuları daha da arttırmak istemiyordu. En kötüsü olmadan kızları bulmaları için dua etti. "Bunu daha önce sorduğumuzu biliyorum ama takip edecek kadar güvendikleri başka biri var mı?"

"Sana söyledim, hayır."

"Peki ya bir bebek bakıcısı? Karşılaşabilecekleri ve görmekten heyecan duyacakları biri? Belki eski bir öğretmen?"

"Ev okulu." Britney bir sonraki sözlerini tartışıyor gibiydi. "Yarı zamanlı bir öğretmenimiz/bakıcımız var. Alyssa bugün bizimle geldi ama saatler önce işe gitti."

"Alyssa?" Nikki sordu. "Ondan daha önce bahsetmemiştin."

"Sen bebek bakıcısından bahsedene kadar onu düşünmemiştim bile." "Nerede çalışıyor?" Nikki kaç tane bebek bakıcısı

Çalıştığı kayıp çocuk vakalarında bir ebeveynin çok nedeniyle küçük ayrıntıları unutmaması alışılmadık bir durum değildi, bu yüzden Britney'nin hatalı hafızası hakkındaki yargısını şimdilik saklı tuttu.

"Kincaid's'de," dedi Britney. "Orası bir et lokantası. Balık da var sanırım. Dışarıda yemek yemeyi sevmiyorum. Alyssa hafta sonları orada çalışıyor ve haftada üç gün kızların evde eğitimine yardımcı oluyor. Bazen Shane'le yemeğe falan çıkarsak hafta sonları bebek bakıcılığı yapıyor."

"Peki sen ne iş yapıyorsun?" Nikki, Britney'nin zengin bir cerrahın karısı olduğunu varsaydığını ama sormadığını fark ederek sordu.

"Ben bir ev kadınıyım." Britney'nin sesi savunmacı çıkmıştı. "Evde oturan bir anne olmam yardıma ihtiyacım olmadığı anlamına gelmiyor. Shane uzun saatler çalışıyor ve bazen bir molaya ihtiyacım oluyor. Ayrıca birkaç online kurs alıyorum." Masanın üzerindeki kutudan bir mendil aldı ve gözlerini sildi.

"Bunu bana gerekçelendirmene gerek yok," dedi Nikki. "Bir çocuğu büyütme için bir köy gerekir. Doktor Walker'ın ameliyattan çıkıp çıkmadığını biliyor musun?"

"Yola çıktı," diye cevap verdi Britney. "Onu hiç bu kadar üzgün duymamıştım."

Nikki Edie'ye baktı ve kadının önünde ne kadarını sorabileceğini düşündü. Spekülasyonlara katkıda bulunmak istemiyordu ama Edie'nin Britney üzerinde sakinleştirici bir etkisi var gibi görünüyordu. "Peki ya geniş aile? Büyükanne ve büyükbabalar, amcalar ve teyzeler?"

"Bizde hiç yok." Britney masaya baktı. "Hiç aileniz var mı? İkinizin de mi?"

Britney alt dudağını kaşıyarak bakışlarını Edie'ye çevirdi. "Ailelerimiz hakkında özel olarak konuşursak kendimi daha rahat hissederim."

Edie rahatlamış görünüyordu ve ayağa kalktı. "Kocamla görüşmem gerekiyor. Ajan Hunt, kalmamı mı istediniz?"

Nikki soruyu tartıştı. "Olabilir. İşim bittiğinde gelip seni lobide bulurum."

"Benimle kaldığınız için teşekkür ederim," dedi Britney usulca. "Ve dualarınız için."

"Bebekleriniz eve sağ salim dönene kadar onlar için dua etmeye devam edeceğim." Edie kadının omzunu sıvazladı ve odadan çıktı.

Nikki Britney'nin başlamasını bekledi. Genç kadın parmaklarını masaya vurdu, gergin enerjisi odaya yayılıyordu. "Shane tek çocuktuk ve anne babasının ikisi de vefat etti. Benim ailem daha karmaşık." Britney alt dudağındaki çatlamış deriyi temizledi. "Annem ben Thea'dan çok büyük değilken öldü. Son derece dindar bir ailenin yüz karasıydım. Shane'le tanıştıktan sonra kaçtım."

"Kaçtın mı?" Nikki yankıladı.

"Sola," dedi Britney. "Bir kaçış gibi geldi."

"Ve o zamandan beri ailenizden hiç kimseyle konuşmadınız mı?" Britney başını salladı. "Ve öyle de kalacak."

Nikki, "Rahatsız edici görünüyorsa beni bağışlayın," dedi. "Neden ailenizle konuşmuyorsunuz? Shane ile nerede yaşadığınızı biliyorlar mı?"

"Aforoz edildim," diye cevap verdi. "Benimle konuşmuyorlar. Ve hayır, nerede yaşadığınızı bilmiyorlar. Bunun en iyisi olacağına uzun zaman önce karar verdim."

Onun gerçekçi tonu Nikki'nin sinirini bozmuştu ama Britney'nin kontrol ve bölümlere ayırma ihtiyacını anlıyordu.

"Onları neden buraya getirdim?" Britney sandalyesini masadan uzaklaştırdı ve dizlerini göğsüne çekti. "Ben asla böyle şeyler yapmam."

"Havai fişekleri mi kastediyorsun?"

"Mahallemizden ayrılmayı kastediyorum," diye yanıtladı Britney. "Yabancıların yanına çıkmayı sevmiyorum ama daha iyisini yapmaya çalışıyorum. Sürekli evde oturmamız kızlar için hiç adil değil. Dış dünyadan korkarak büyümelerini istemiyorum."

Nikki, Britney'nin içine kapanıklığının yabancılardan hoşlanmamasından daha fazlası olduğunu tahmin etti. "Yabancılardan korkuyor musun? Yoksa sadece çok fazla insanın olduğu büyük kalabalıklardan mı?"

Britney hemen cevap vermedi, onun yerine tırnağını çiğniyordu. "Ajan, bana doğduğumdan beri benim dinimden olmayan herkesin cehenneme gideceği ve mümkün olan her şekilde benden aşağı olduğu öğretildi. Son on yılımı dünyaya farklı bakabilmek için beynimi yeniden eğitmeye çalışarak geçirdim ve epey de ilerleme kaydettim. Ama havai fişek gösterisine gitmek büyük bir adımdı ve şimdi bu adımı atmamam gerektiğini biliyorum."

"Sorun değil," diye yatıştırdı Nikki. "Peki ya parklar ve oyun alanları? Favoriniz var mı?"

"Bizim mahallede," dedi Britney. "Kapıları var."

"Tam olarak nerede yaşıyorsunuz?"

"Eden Prairie," dedi Britney. "Mükemmel, sessiz, küçük bir mahalle, meraklı olmayan iyi insanlar var."

Minneapolis'in güneybatısında yer alan Eden Prairie, kapılı toplulukları, iyi okulları ve çok sayıda varlıklı insanıyla daha zengin banliyölerden biriydi.

"Eden Prairie'den mi geldin?" Nikki sordu. "Alyssa ile değil mi?"

Britney başını salladı. "Bizimle burada buluştu. Tahoe'm hâlâ kapalı otoparkta. Stillwater polisine söyledim. Kızları kontrol ettiler, değil mi? Biraz yürüdük ama Thea akıllıdır ve onu bulabilirdi."

Nikki, "Kontrol ettiler ve kızların aracınızın yanına gelme ihtimaline karşı oraya bir memur gönderdiler," dedi. "Bugün saat kaçta geldiniz?"

"Öğle yemeğinden sonra bir civarı," dedi Britney. "Alyssa ile buluştuk ve yokuş aşağı derbiyi izledik ve sonra nehirdeki çocuk etkinliklerine gittik. Onun gitmesi gerekti, bu yüzden kızlarla ben getirdiğim sandviçleri yedik ve havai fişekler başlayana kadar oynadılar."

"Günün herhangi bir kısmını kaydettiniz mi?" Akıllı teknoloji geçtiğimiz yıl Ohio'da altı yaşındaki bir çocuğun kaçırılma girişimi de dahil olmak üzere iki çocuğu kaçırılmaktan kurtarmıştı. Bu girişim ailenin Ring kapı zili kamerasına takılmış ve muhtemelen kızın hayatını kurtarmıştı.

"Neden?"

"Bugün çekmiş olabileceğiniz videolara bakmak ve birden fazla videoda görünen biri olup olmadığını görmek istiyoruz."

Britney elini cebine attı ve telefonunun kilidini açtı. Ekranı iki kez dokunduktan sonra telefonu masanın üzerine doğru kaydırıldı. "Biri havai fişekler başlamadan yaklaşık bir saat önce olmak üzere üç video çektim." İlk videoyu açtı. "Bu havai fişeklerden birkaç saat önceydi. Teddy Bear Park'ta oynamak istediler."

"Anne, çantamı sen tut." Ön dişleri arasında bir boşluk olan sarı saçlı, hantal bir kız çantayı annesine doğru itti ve orman jimnastiğine doğru zıpladı.

"Abby, dikkatli ol." Thea spor salonunun dibinde durmuş, ellerini kalçalarına dayamıştı. "Tepeye bu kadar hızlı tırmanmamalısın."

"Ben de yapabilirim." Sarı saçlı ve kararlı bir sesi olan küçük bir kız, küçük ayaklarını sallayarak üst bara oturdu.

Tanıdık bir siyah saç teli kıkırdayarak yanında belirdi. Nikki, Lacey'nin kayıp kızlarla konuşmasını izlerken başının döndüğünü hissetti. O ve Abby parmaklıkların tepesine tünerken, Thea da yavaşça onlara doğru tırmandı.

"Lacey, dikkatli ol." Ruth'un sesi kameranın ötesinde bir yerden geliyordu.

Nikki, Rory ve Mark bira fabrikasından aldıkları birkaç biranın tadını çıkarırken, Ruth Lacey'yi parka götürmüştü.

Britney bir sonraki videoyu oynatırken yüz ifadesini nötr tutmaya çalıştı. O ve kızları havai fişekleri izlemek ve dondurma yemek için yerlerine yerleşmişlerdi. Britney kızlarına eğlenip eğlenmediklerini sordu ve ikisi de günlerini ve parktaki yeni arkadaşlarını ballandıra ballandıra anlattılar.

"Bizimle birlikte havai fişekleri izlemesini istedim." Abby suratını astı. "Belki oynamaya gelebilirdi."

"Tatlım, buralarda yaşamıyor bile olabilir," diye cevap verdi Britney.

*"O dedi o yaptı." Abby dedi öfkeyle.
"Üvey babası ev yapıyor."*

Nikki birkaç saniye boyunca duygularına yenik düştü. O ve Rory ondan hiçbir zaman ona adından başka bir şeyle hitap etmesini istememişlerdi. Bunu ona söylediğinde Rory'nin muhtemelen boğazı düğümlenecekti ama şu anda bunu düşünemezdi.

Britney'ye gerekenden fazla bilgi vermek istemiyordu ve Nikki Stillwater'a döndüğünden beri medyanın sayamayacağı kadar çok ilgi odağı olmuşken, dengesiz bir seri katil Nikki'ye ulaşmak için onu kaçırdığında bile Lacey'nin fotoğrafı haberlerden uzak tutulmuştu.

Nikki, "Kızlar benim kızımın yaşlarında," dedi. "Bunu küçük kızımla ben de yaşadım. Bundan çok daha fazlası var, ama şunu hatırlamanı istiyorum: kızımı bulduk ve seninkini bulmak için mümkün olan her şeyi yapacağız."

Nikki saatini kontrol etti. Britney'nin kızların gittiğini fark etmesinin üzerinden neredeyse iki saat geçmişti. "Ben Miller ve ekibin geri kalanıyla görüşeceğim. Birkaç dakika içinde dönerim."

Nikki odadan çıktı ve koridorda Dördüncü Cadde'ye bakan tek pencereye doğru yürüdü. Memurlar ve gönüllüler Dördüncü Cadde'nin köşesinde toplanmışlardı ve Nikki, Chen'in bir arama ağı oluşturmaya çalışırken emir yağdığını görebiliyordu. Miller çantanın FBI laboratuvarına gönderilmesini sağlayacaktı ama Courtney'nin başarılı bir parmak izi bulabilmesi için zamana ihtiyacı vardı.

"Ajan Hunt?"

Nikki, Edie'nin koridordan geldiğini fark etmemişti. "Mükemmel zamanlama. Britney'yle kaldığın için teşekkürler. Britney'nin sana bahsedip de bana söylemeyi unuttuğu bir şey olup olmadığını kontrol etmek istedim."

"Hayır, ama kocasının ne düşüneceği konusunda gerçekten endişeli," dedi Edie. "Neden önceliğinin çocukları değil de bu olduğunu anlayamıyorum."

Nikki, "Bazen endişelenecek sorunlar uydurmak, gerçek sorunlarla yüzleşmekten daha kolaydır," dedi. "Sana onun kötü niyetli olduğu izlenimini mi verdi?"

"Bilmiyorum," dedi Edie. "Kontrol etmek, kesinlikle. Sanırım bu da bir çeşit istismar."

"Olabilir," dedi Nikki. "Şerif departmanından bir mağdur avukatı kısa süre içinde sizi rahatlatmak için burada olacak. O zamana kadar onunla kalabilir misin? Çok uzun süre yalnız kalmaması gerektiğini düşünüyorum."

"Elbette," dedi Edie. "Kocasını geldiğinde ben de kalacağım." "Buna gerek kalmayacak," dedi Nikki. "Ama lütfen Başka sorularımız olursa diye iletişim bilgilerinizin bizde olduğundan emin olun."

Liam'ı küçük sığınakta bulmuş. "Kilisenin güney tarafındaki trafik kamerası görüntüleri, çantanın bulunmasından yaklaşık on dakika önce otoparkın neredeyse boş olduğunu gösteriyor ve görüntülerin hiçbirinde çantadan iz yok. Büyük bir ağaç ve çalılar olduğu için çantanın oraya nasıl geldiğini görmek mümkün değil. Ama havai fişek gösterisinden sonra alan hızla boşaldı. Sadece birkaç araba kaldı ve onlar da çantanın bulunduğu yerin karşısındaydı."

"Oraya park ettiğini düşünmüyorsun değil mi?" Nikki sordu. Liam başını salladı. "Saatler tutmuyor."

Nikki şu ana kadar bildiklerini gözden geçirdi, ki bu çok azdı. "Hızlı bir kamu kayıtları araştırması yaptım ve temel bilgileri doğruladım. Britney'nin polise verdiği bilgiler." Dizüstü bilgisayarını onun görebileceği şekilde çevirdi. "Shane kırk beş yaşında," dedi Liam. "Arada on yedi yıllık bir yaş farkı var."

Nikki, "Bugünlerde pek sık rastlanan bir durum değil," dedi. "Kamu kayıtlarında herhangi bir tehlike işareti var mı?"

"Hayır," dedi Liam. "Birkaç yıl önce hız cezası almış ama o kadar. Büyük bir malpraktis davası da yok, yani bu iyi bir şey. Bu yüzden Vikinglerin takım doktoru da o."

Nikki onun gerçeklerinden şüphe duymuyordu. Liam geçen yıl geçirdiği kafa travmasını atlatmaya çalışırken, beyninin daha hızlı iyileşmesine yardımcı olacağını umarak kendini her türlü istatistik ve ıvır zıvıra vermişti.

"Yolda olduğundan emin olmak için arabadan hastaneyi aradım," dedi Liam. "Sorumlu hemşire personelin çok üzgün olduğunu söyledi."

ve herkesin Doktor Walker'ı sevdiğini söyledi. Hastaneyi hemşirelerin yönettiğini biliyor ve onlara saygılı davranıyor. Hastalara karşı harika bir başucu yaklaşımı var."

Bu, Nikki'nin Shane hakkında Britney'den edindiği izlenimle uyuşmuyordu ama insanlar travmaya farklı şekillerde tepki verirlerdi. Nikki'nin ikisini de kayıp kızları konusunda zorlamakla şüpheli olduklarını hissettirmemek arasındaki dengeyi bulması gerekiyordu.

"Ulaştırma Bakanlığı'na göre Walker'ların iki aracı var ve hepsi bu. Kayıtlı tekne yok," dedi Liam.

Nikki, "Shane'in durumu belli," dedi. "Miller daha önce Regions Hastanesini aradı ve Doktor Walker'ın bu sabah planlanmış iki ameliyat için geldiğini doğruladı." Miller'ın verdiği bilgileri doğru aldığından emin olmak için mesajlarını kontrol etti. "Öğle saatlerinde bir motorlu taşıt kazası kurbanı açık bacak kırığıyla acil servise gelmiş. Walker 4:51'de ameliyata girdi ve gece yarısından hemen önce ameliyatı bitirdi."

"Yani bu işe karıştıysa bile ellerini kirletmemiştir. Vikinglerin takım doktorunun Cumartesi gecesi bir devlet hastanesinde acil ameliyat yapmak zorunda kalmasına şaşırdım ama yine de acil durum rotasyonları yapıyor."

"Evde pek bulunmuyor olmalı." Nikki Britney'nin kocası hakkında garip bir şekilde konuştuğunu açıkladı. "Onun duyguları hakkında çok endişeli. Bu onun acısını kontrol etme yolu olabilir ya da kocası ona pek iyi davranmıyor olabilir. Britney on yıl önce St. Paul'de küçük bir törenle evlendiklerini söyledi. Bunu kamu kayıtlarında bulabildiniz mi?"

"Hayır," dedi Liam. "Mevcut tüm aramaları yaptım ve evlilikle ilgili hiçbir kayıt yok. Thea ve Abby'nin doğum kayıtları da yok."

"Evde doğum mu?" Nikki önerdi.

"Hâlâ doğum belgeleri ve sosyal güvenlik numaraları olması gerekiyor ama yok." Liam ellerini başının arkasında birleştirerek arkasına yaslandı. "Britney'e kızların nerede doğduğunu sordun mu?"

"Henüz değil," dedi Nikki. "Önce Shane'in tepkisini ve cevaplarını almak istedim."

Telefonu, şerifin Shane Walker'a karakola kadar eşlik etmesi için gönderdiği yardımcısından gelen bir mesajla çaldı.

"O burada. Bakalım ne söyleyecek."

Shane Walker hâlâ yeşil hastane önlüğünü giyyordu. Nikki'nin 1.80'lik boyundan sadece bir iki santim daha uzundu ama klostrofobik odada heybetli bir görüntüsü vardı. Nikki'ye spor yapmayı bırakmış ama hâlâ eski kocası gibi göz korkutucu cüssesini koruyan bir güreşçiyi hatırlatıyordu. Ancak Shane, Tyler'ın her zamanki gibi sıcak ve bulanık bir hava yaymıyordu. Yetenekli bir cerrahın her zamanki özgüveniyle hareket ediyor ve konuşuyordu. Durum göz önüne alındığında ne kadar yersiz görünse de, Nikki ani yargılardan uzak durmak zorundaydı. Cerrahlar farklı bir türdendi ve kibrin başarılı bir cerrah için kilit bir bileşen olduğuna kesinlikle inanıyordu. Bazıları hastane dışında bunu kapatabilirken bazıları kapatamıyordu. Nikki, Shane'i karısını alıp gidecek kadar gücendirmeden onun sert dış kaplamasını kırmanın bir yolunu bulmalıydı.

Nikki açık kapıyı çaldı. "Doktor Walker, ben FBI'dan Ajan Hunt, bu da ortağım Ajan Wilson. Bazı sorular sormadan önce size bir şey getirebilir miyiz?"

Shane başını salladı. "Karım nerede?"

Nikki'nin ilk tepkisi ona neden kayıp kızlarıyla daha fazla ilgilenmediğini sormak oldu ama Shane Walker'ın bu durumdan korkmayacağını ve onu yanlış bir şekilde zorlarsa avukat tutacağını şimdiden söyleyebilirdi. Ayrıca, birkaç saattir ameliyattaydı ve onu kızlarının kayboluşuyla ilişkilendirecek bir şey bulamamışlardı. Nikki başka bir hata yapmadan önce hızlı karar vermeyi bırakmalıydı.

"Şu anda görüşme odamızda bir mağdur avukatıyla birlikte. Önce özel olarak konuşabileceğimizi umuyordum."

"Britney ile birlikte olmalıyım. O... narin."

Nikki masaya oturdu ve Shane ile Liam'a da oturmalarını işaret etti. Liam görüşmelerde duvara yaslanıp Nikki konuşurken onu izlemeyi severdi. Dr. Walker'ın bu korkutma taktiğinden hoşlanacağını sanmıyordu. "Nasıl yani?"

Liam oturdu ama Shane ayakta kaldı ve karşılarındaki sandalyenin arkalığını kavradı. Shane, "Gerçek dünyadan son derece korunaklı bir şekilde büyüdü," diye açıkladı. "Kızları bu festivale getirmek onun için büyük bir adımdı. Kendini asla affetmeyecek."

Nikki ona Britney'ye gösterdiği haritanın aynısını gösterdi. "Tam buradaydılar, her tarafta insanlar vardı. Thea oldukça sorumluluk sahibi bir çocuk, değil mi?"

Shane, kızından bahsedilince sanki birden işlerin ne kadar ciddileştiğini fark etmiş gibi kısa bir süre gözlerini kapattı. "Evet, çünkü o tip 1 diyabetik ve hızlı büyümek zorunda. Yanında insülin var. Bunu bulamadılar, değil mi? Ona sahip olmak zorunda."

"Çantayı nehrin hemen batısındaki bir otoparkta bulduk. İnsülin kalemi içinde değildi."

"Güzel," dedi Shane. "Belki çantayı bıraktı ve kalemi yanına aldı. Ama Britney nereye gittiğini bilmeden gitmiş olamaz. Thea da Britney kadar kolay ürküyor."

"Peki ya Abby?" Nikki sordu.

Shane yarı gülümsedi. "O bizim havai fişeğimiz, ama öylece çekip gitmezdi." Haritaya tekrar baktı, teni daha da solgunlaşmıştı. "Nehre yakındılar. Thea yüzme bilmiyor, Abby de o kadar iyi değil. Ama düşselerdi biri fark ederdi, değil mi?"

Liam, "Gürültülüydü ve marina yeterince aydınlatılmamıştı, bu yüzden birinin fark edilmeden düşmesi mümkün, ama şu anda kızların nehirden uzaklaştığını düşünüyoruz," dedi. "Karınız kızların ikinizden ya da arkadaşı Alyssa'dan başka kimseyle gitmeyeceğini söyledi. İkinizin de ailesi olmadığını söyledi ama kızların yeterince güvenebileceği başka birini düşünebiliyor musunuz?"

Shane kesin bir ifadeyle, "Hayır," dedi.

"Tamam o zaman," dedi Nikki. "Peki ya düşmanlar? Size kızgın olabilecek ve intikam almak isteyebilecek bir hasta var mı?"

"Özel hayatımı evde tutuyorum," dedi. "Gerçekten araştırma yapmaları gerekir. Sosyal medyada yokum."

Nikki ne demek istediğini anladığını umarak Liam'a baktı. Hastane personeli Shane Walker'ı popüler ve sevilen biri olarak resmetmişti.

Doktor. Bunun, onun çalışanlarla bir ölçüde sosyalleştiği anlamına geldiğini varsaymıştı. Ama verdiği cevap ilginçti. Kızgın bir hastanın ailesini bulabileceğini sanmıyordu... yani iş yerinde bazı düşmanlar edinmiş olması mümkündü.

"Siz gelmeden önce hastane personeliyle konuştuk," dedi Liam. "Herkesin kızlar için gerçekten üzgün olduğunu söylediler."

"Evet," dedi Shane. "Çocuklarım olduğunu biliyorlar, bu yüzden oldukça üzgünler. Harika insanlarla çalışıyorum. Bu, ev hayatımın ayrıntılarını onlarla paylaştığım anlamına gelmiyor."

Yeterince makul, diye düşündü Nikki. "Çalıştığın yeri görmek için ya da bir aile etkinliği için kızları hiç hastaneye götürmedin mi?"

Başını iki yana salladı. "Dediğim gibi, Britney büyük ve halka açık yerlere gitmeyi sevmez. Bugün kızları götürmesi için onu cesaretlendirdim çünkü ikisi de gelmeyi çok istiyordu ve bu yaz onu delirtiyorlardı. Böyle bir şey olacağını hiç hayal etmemiştim."

"Kimse bilmiyor," dedi Nikki. "Bu arada, bize kızların nerede doğduklarını söyleyebilir misiniz? Şehir dışında bir yere gitmeleri ve kimliklerinin tespit edilmesi ihtimaline karşı parmak izlerinin dosyada olmasını istiyoruz." Nikki'nin Twin Cities hastanelerinde hâlâ parmak izi alınıp alınmadığı konusunda hiçbir fikri yoktu ama kızların nerede doğduğunu ve neden haklarında tek bir kayıt bile bulamadığını bilmek istiyordu.

Shane, "Evde bir ebemiz vardı," dedi.

"Yani dosyada parmak izi ya da ayak izi yok mu?" diye sordu. "Peki ya bulunduğunda acil müdahaleye ihtiyaç duyması ihtimaline karşı Thea'nın tıbbi kayıtları?"

Shane, "İnsülinini yönetmek için Lakeview Hastanesi'ndeki pediatri uzmanına gidiyor," dedi. "İsmine bakmam gerekecek."

"Sorun değil," dedi Nikki. "Bunu yapabiliriz." Britney'nin ona daha önce söylediklerini tekrarladı. "Britney gittiğinden beri ailesiyle hiç görüşmedi ve senin de yakınlarda hiç akraban yok, öyle değil mi?"

"Annem de babam da öldü. Ve hayır, Britney ailesiyle konuşmuyor."

"Hayatınızda kızların yerlerini terk edecek kadar güvendikleri başka biri var mı?"

"Kesinlikle hayır," dedi Shane. "Dediğim gibi, sıkı bir çemberimiz var. Çocuklarımla isimlerinin halk tarafından bilinmesini istemiyorum. Hayranlarım tıbbi kararlarımdan her zaman memnun olmuyor."

"Tehditler aldınız mı?" Liam sordu.

"Birkaç yıl önce," dedi Shane. "Vikinglerin koşucusu sezon sonu bir sakatlık geçirdi ve bundan ben sorumlu tutuldum. Ofisim birkaç kötü mektup ve birkaç tehdit aldı. Edina'daki polis bunun icabına baktı."

Bir başka zengin banliyö olan Edina, doktorlara, sporculara ve diğeri güçlü insanlara ev sahipliğı yapıyordu. Tehditler hakkında Edina polisini aramayı aklına not etti.

"Britney ikinizin, zorba ve dindar ailesinden kaçtıktan kısa bir süre sonra tanıştığınız söyledi." Nikki, Walker'ın bunları konuşmak için bir davet olarak göreceğini umarak sıfatları araya sıkıştırdı.

Shane şaşırımış görünüyordu. "Sana kaçtığını mı söyledi?" "Bu doğru değil mi?"

"Evet, öyle," dedi Shane. "Tüm söylediğı bu mu?"

Nikki başını salladı. "Atladığı bir şey var mı?"

Shane hemen cevap vermedi. Nikki, Shane Walker'ın daha fazlasını söylemek istediğini hissetti, tıpkı Britney'nin onlara ailesi hakkındaki tüm gerçeğı anlatmadığından emin olduğu gibi. Hiçbir şey çıkmayabilirdi ama iki küçük kız kayıpken hiçbir şeyi ortada bırakamazlardı.

Odadaki tek ses Liam'ın ayağının eski fayanslara vuruşuydu. Nikki gerginliğin artmasına izin verdi, oda her saniye daha da ısınıyordu. Shane Walker'ın söylemek istemediğı her neyse zorla söylenilmeyecekti. Bu noktaya kendi şartlarıyla gelmek zorundaydı.

Ayakları sanki pedal çeviriyormuş gibi aşağı yukarı hareket ediyordu. Elinin tersiyle alnını sildi ve iç çekti. "Bilmem gerekirdi."

"Ne?" Nikki sordu.

"Geçmiş yaşamının eninde sonunda bizi yakalayacağını."

BEŞ

"Ne demek geçmiş yaşamı?" Nikki sordu.

"Size dini bir tarikatta büyüdüğünü anlattı ama o tarikatın Siyon'un Köktendinci Azizleri'nin bir parçası olduğunu söyledi mi?"

"Hayır," dedi Nikki. "Bu ismi daha önce duymuştum. Mormon değiller mi?"

"Evet, ama bu insanlar normal Mormon inancının bir parçası değiller, çünkü hala birden fazla eş ve çocuğun onlara cennette bir yer kazandırdığına inanıyorlar. Mormon kilisesi bunu uzun zaman önce yasakladı."

"Doğru," dedi Nikki. "Ama bahsettiğin mezhep çoğunlukla Utah'ta."

"FSZ, Utah grubundan aforoz edilen ya da ayrılmayı tercih eden üyelerin oluşturduğu bir ayrılık mezhebidir."

"Anlamıyorum," dedi Liam. "Birden fazla eşe sahip olmanın dinle ne ilgisi var?"

"FSZ doktrinine göre göksel cennete ancak erkeğin hepsi de çocuk doğurmuş en az üç karısı olduğunda ulaşılır. Bir erkeğin ne kadar çok karısı ve çocuğu olursa cenneti de o kadar iyi olur. Kadınlar ve çocuklar esasen para birimi olarak sayılır."

"Peki kadınlar bu cennete nasıl ulaşıyor?" Nikki sordu.

"Onlara doğuştan itibaren rollerinin erkeklerle evlenmek ve bebek doğurmak olduğu öğretiliyor. Bunu yapın ve iyi yapın, cennette Tanrı'nın yanında özel bir yerle ödüllendirileceksiniz."

"Bu, lideri reşit olmayanlara tecavüz etmekten hapiste olan dini grup değil mi?" Nikki sordu. Utah ve Arizona'da dedeleri ve babaları yaşındaki adamlarla evlendirilen, bazıları on iki yaşında olan çok sayıda kızla ilgili hikâyeleri okuduğunu hatırladı. Hepsi de sahte evliliklerini tamamlamaya ve çocuk doğurmaya zorlanmıştı.

"Tam olarak değil," dedi Shane. "Britney'nin babası o on iki yaşındayken Utah'ı terk etti ve kendi kilisesini kurmak için buraya geldi. Diğerleri dağıldı ve inançlarını uygulamak ve diğer şeylerin yanı sıra on iki yaşımdan küçük çocuklara karşı cinsel suçlar nedeniyle çeşitli hapis cezalarına çarptırılan kilise liderleriyle ilişki kurmaktan kaçınmak için daha da yeraltına indi."

"Şaka yapıyorsun," dedi Liam.

Shane ona, "Ne kadar çok eş, cennette o kadar çok güç," diye hatırlattı. "Eski lider tüm bunları yapmasının Tanrı tarafından kendisine söylendiğini iddia ediyordu ve o kadar etkiliydi ki çok az kişi onu sorguladı. Dindar ve toplumun temel direği olması gereken pek çok erkek, kızları eş olarak almaktan mutluluk duydu ve çoğu bir yıl içinde hamile kaldı."

Nikki, Utah'taki liderin yakalanmasıyla ilgili kitabı okuduğunu hatırlıyordu. Sürüsünden kaçan kadınlar, cinsel saldırılar ve reşit olmayan kızların babaları yaşındaki erkeklerle zorla evlendirilmeleri konusunda cesurca ifade vermişlerdi. En can yakıcı kanıtlardan biri, liderin, Tanrı'nın yeni karısı olarak seçtiğini iddia ettiği on iki yaşımdaki bir kızla seks yaparken çekilmiş bir kaydıydı. "Britney de o kızlardan biri miydi?"

"Neredeyse," dedi Shane. "Bu yüzden babası gruptan ayrıldı ve birkaç müttefikiyle birlikte Minnesota'ya geldi."

Shane başıyla onayladı. "Britney'nin babası kilise büyüklerinin on iki yaşımdan küçük kızları dedeleri yaşındaki erkeklerle evlendirme kararına şiddetle karşı çıkıyordu."

"Aferin ona," dedi Liam.

"Ona fazla güvenmeyin. Gerekçesi, o yaştaki kızların Tanrı'ya karşı görevleri olan anne olmaya hazır olmadıklarıydı. On beş yaşı çok daha makul bir yaş olduğunu düşünüyordu." Shane'in sesinden alaycılık damlıyordu. "Britney'nin babası da tek bir dini liderin çok fazla olduğunu düşünüyordu, bu yüzden bir liderler konseyi var. Hiçbiri Utah lideri gibi Tanrı'yla konuşma gücüne sahip olduğunu iddia etmiyor. Artık peygamberi takip etmediklerini iddia ediyorlar ama benim şüphelerim var. Son duyduğumda hala köktendinci doktrinlerin çoğunu takip ediyorlardı."

"FSZ hakkında okuduğum her şey kilise üyesi olmayanlarla temasın yasak olduğunu söylüyor. Britney'le nasıl tanıştınız?" Nikki sordu.

"Thief River Falls'ta cerrahi ihtisasımı yapıyordum," dedi. "Bir aile üyesini ziyarete geldiğinde onunla orada tanıştım ve yakınlaştık. Onu korumak istediğini iddia eden babası, on beş yaşındayken konseydeki kendisinden çok daha yaşlı bir adamla evlenmesine karar verdi." Shane'in yüzü karardı. "Sonraki birkaç yıl içinde neler olduğunu anlatmak bana düşmez ama onun tek tesellisi, sözde kocasının birkaç yıl önce geçirdiği bir kazadan sonra kısır kalmasıydı, böylece onun çocuklarını doğurmak zorunda kalmayacaktı. Ne yazık ki bunun doğru olmadığı ortaya çıktı ve Britney kendini hamile buldu. Bebeğin kız olduğunu öğrendiğinde Britney, 'kocas' öğrenmeden gitmesi gerektiğini biliyordu."

"Babası onun kendi yaşında biriyle evlenmesini sorun etmiyor muydu?" Liam inanamıyordu.

"FSZ'nin yöntemi bu," dedi Shane acı acı. "Her şeyin Tanrı'nın isteği olduğu sanılıyor ama gerçek şu ki bu bir ahbap çavuş sistemi. Britney'nin babasının bir konsey üyesinin yirmi yaşına gelmiş torunuyla evlenmesine izin verildi."

"Açıklığa kavuşturmak için, Thea'nın biyolojik kızınız olmadığını mı söylüyorsunuz?"

Shane başını salladı, gözlerinde yaşlar birikiyordu. "Bunun benim için bir önemi yok. O benim, tıpkı Abby gibi."

Nikki ona inanıyordu ve Britney'nin hikâyesinin tipik olduğunu bilecek kadar Utah tarikatı hakkında okumuştı. "Britney kiliseden ayrılmaya karar verdiğinde ikiniz görüşüyor muydunuz?"

"Hayır," diye itiraf etti Shane. "İş için buraya taşınacağımı öğrendi ve o zaman onu o kadar iyi tanıyordum ki benden yardım istediğinde tereddüt etmedim. Daha sonra evlendik."

"Ailesiyle temas kurmadıysa ve ayrıldığında hamile olduğunu bilmiyorlarsa, Thea ve Abby'nin kaybolmasından FSZ'nin sorumlu olduğuna inanıyor musunuz?"

"İlk yıl, kullan at bir telefonu vardı ve ablası Rachel ile iletişim halinde kalmaya çalıştı. Rachel ilk başta Britney'nin

Ama ağabeyleri Hyrum bunu öğrenmiş ve telefonu Rachel'dan almış. Ne kadar uzun sürerse sürsün Britney'i bulup geri getireceği tehdidinde bulundu."

"Hyrum?" Liam yüzünü buruşturdu. "Bu ismin hâlâ var olduğunu bilmiyordum."

"Utah'ta öyle," dedi Shane. "Hyrum Smith, Mormon kilisesinin kurucusu Joseph Smith'in ağabeyiydi. Britney'nin babası Hyrum'un soyundan geliyor, bu yüzden en büyük oğluna onun adını vermiş." İçini çekti. "Thief River Falls küçük bir topluluk, bu yüzden Hyrum'un kızın kiminle gittiğini bulması zor olmadı ve telefonu bulduktan sonraki birkaç ay içinde e-postalar gelmeye başladı."

"Hamile olduğunu biliyorlar mıydı?"

"Rachel şüphelendi ve Hyrum'a söyledi. Ona **b u n u n** doğru olmadığını, doğru olsa bile kilisenin onu mahkemeye verme riskini göze alamayacağını, çünkü çocuk gelin olduğu gerçeğini saklayamayacaklarını söyledim. Sonunda meseleyi kendi elime aldım ve Thief River Falls'taki babasıyla bir görüşme ayarladım." Ellerini yüzünde gezdirdi. "Kiliseye bizi rahat bırakması için on bin dolar teklif ettim. Daha fazla arazi satın alma sürecinde olduklarını ve nakit akışı sorunu yaşadıklarını biliyordum-"

"Bunu nereden biliyorsun?" Liam araya girdi.

"Şehirde hala arkadaşlarım vardı ve biri dava avukatıydı. FSZ ile çeşitli anlaşmaları vardı çünkü çocuk işçi çalıştırmayı seviyorlardı ama Minnesota bunu Utah'ın yaptığı gibi görmezden gelmiyordu. Kabul etti ve Hyrum'un kontrolünü elinde tutacağına söz verdi. Ona bir daha rahatsız edilirse tüm hayatlarını mahvedeceğimi söyledim. Babası aptal değildi ve ciddi olduğumu biliyordu."

"Britney babasıyla olan anlaşmayı biliyor muydu?"

Shane başını salladı. "Geçen hafta babasının vefat ettiği ve kardeşi Hyrum'un konseydeki yerini aldığı haberini aldım. Ona söyleyecek cesareti henüz bulamadım. Daha yeni yeni dışarı çıkmaya ve kızlarla bir şeyler yapmaya başladı."

"Merakımdan soruyorum, Britney için bunca yıldan sonra asimile olmak neden bu kadar zor oldu?" Nikki sordu.

"Asimile olmak kolaydı," dedi Shane onlara. "Tatsız kıyafetlerden ve çok küçük ayakkabılardan kurtulmanın keyfini çıkardı. Buraya taşındığımız gün saçlarını on santim kestirdi. Ama özellikle Utah'taki ilk yıllarında yaşadığı beyin yıkamayı anlamak zorundasınız. Tüm yabancılar şeytani ve kötüydü ve sadece kendi grupları - Zion'un Fundamentalist Azizleri - Tanrı'nın seçilmiş insanlarıydı. Britney'nin annesi babasının beşinci karısı olduğu için, o ve kardeşleri büyürken yetkililer tarafından keşfedilme korkusuyla yaşadılar. Devlet onları her an alabilirdi ama o zamanlar kilisenin çok fazla kontrolü vardı. Peygamberin siyahların kirli olduğuna dair vaaz verdiğini biliyor musunuz? Ve onu sorgulamamaları için yetiştirilmişler, çünkü o yeryüzündeki Tanrı'ymış ve sorgulamak ebedi lanet anlamına geliyormuş. Bu saçmalık yüzünden hâlâ beyaz olmayan insanlara güvenmekte zorlanıyor." Başını iki yana salladı. "Harika bir anne ama bazen duygusal gelişiminin çölde sona erdiğini düşünüyorum."

Britney'nin Miller'la konuşmaktan çekinmesinin nedeni de bu olmalıydı. "Bu diğer çocukluk deneyimlerinden farklı değil, özellikle de travmatik olanlardan. Bu onun dünyayı nasıl gördüğünü şekillendirdi ve tüm o insanları kontrol etmek için gereken manipülasyon seviyesini hayal bile edemiyorum."

"Uzun bir yol kat etti," dedi Shane aceleyle. "Yanlış bir izlenime kapılmanı istemem. Bazen o zihniyete geri döndüğünün farkında değil, özellikle de stresli olduğunda. Washington İlçe Şerifi'nin siyah olduğunu biliyorum. Eğer kaba davrandıysa-

"Değildi," dedi Nikki. "Öyle olsaydı bile bu Şerif Miller'ı korkutmazdı. Onun tek odak noktası kızlarınızı bulmak. Eğer bunun arkasında FSZ'nin olabileceğini düşünüyorsanız, neden Britney'i değil de kızları alsınlar? Terk eden o."

"Britney artık bir mürted olarak yaşıyor. Dini terk etti ve Yahudi olmayanların arasında yaşadı. Hâlâ zaman zaman zorlansa da çok şey öğrendi ve onu iyi FSZ kızlarının kontrol edilmesi gerektiği gibi kontrol edemezler. Benim kızlarım beyin yıkamanın hâlâ etkili olacağı kadar genç." Shane iğrenmiş görünüyordu.

"Sanırım Thea ve Abby'nin bunlardan haberi yok?" Nikki sordu.

"Hayır," dedi Shane. "Anlayacak ve kendilerini koruyacak yaşa geldiklerinde onlara söylemeyi planlıyorduk..." Shane konuşmayı kesti, gözlerinde nem birikiyordu. "Onlara yabancılarla konuşmamalarını, çığlık atıp yardım istemelerini ve kaçmalarını öğrettik," dedi. "Thea'nın tam olarak bunu yapacağını biliyorum. Nasıl olur da kimse onu duymazdı?"

"Havai fişekler son derece gürültülüydü," dedi Nikki nazikçe. "Ancak memurlar bölgede oturan bazı insanlarla konuşabildiler ve kızların kimseyle ayrıldığını fark etmediler, bu yüzden annelerini aramak için dolaşmış olabileceklerini düşündük. Ama bu noktada, şehir merkezinde bu kadar kapsamlı bir arama yaptıktan sonra, olanın bu olduğuna hiç ikna olmadım."

"Sence ne oldu?" Shane sesinde bir titremeye sordu.

"Emin değilim ama çocukların yüzde birinden daha azı yabancılar tarafından kaçırılıyor. Büyük çoğunluğu tanıdıkları biri tarafından kaçırılıyor."

"Hayatımızdaki hiç kimse bunu yapmazdı," dedi Shane. "Çevremizi bu kadar yakın tutmamızın bir nedeni de bu. Onu kaçıranlar o din manyakları, öyle olmalı."

Nikki daha önce de dini fanatizmle uğraşmıştı ve çoğu dini tarikatın yiyecek ve para üzerinde sıkı bir kontrol uyguladığını, böylece halkının bağımlı kalmasını sağladığını biliyordu. Shane'in ne demek istediğini anlıyordu ama Shane olaylara kendisi ve Liam kadar objektif bakamıyordu. "Onlar kesinlikle olası şüpheliler listesinde, ama az önce Thea'nın bir yabancıyla gitmemek için savaşacağını söyledin ve bu kilise üyeleri de tam olarak öyle olabilir, değil mi?"

"Evet," dedi Shane. "Ama çevreleri de küçük, yani çoğu insan onlara yabancı. Bu yüzden bunların hiçbir mantıklı gelmiyor."

"Ajan Wilson, Thief River Falls'taki eyalet polisinden bu FSZ grubu hakkında ne bulabileceğinize bakın ve kızların resimlerinin ve bilgilerinin onlarda olduğundan emin olun." Nikki Shane'e baktı. "Utah'taki kadınların Amişler gibi kır elbiseleri giydiklerini okuduğumu hatırlıyorum. Batı Minnesota'daki grup da aynı mı?"

"Kır elbisesi yok, sadece etekler ve üstler, açık veya gösterişli hiçbir şey yok. Yaz sıcağı dışında her şey ayak bileği ve bileklere kadar. Şorta izin yok ve kadınlar ve kızlar saçlarını hala o eski moda, kabarık örgüyle örüyorlar."

"Ama çiftlik dışındaki insanların arasına nasıl karışacaklarını biliyorlar, değil mi?"

"Duruma göre değişir," dedi Shane. "Kadınlar o kadar kısıtlanmış ki daha iyisini bilmiyorlar ve bazı genç erkekler de neredeyse o kadar kontrollü. Neden?"

Nikki, "Yoğun bir festival olduğunu biliyorum ama farklı giyinmiş olsalardı dikkat çekerlerdi," dedi. "Bölgede bulunan insanlara bu tanıma uyan birini görüp görmediklerini sorabiliriz. Britney'de herhangi bir aile üyesinin fotoğrafı var mı?"

"Hayır," dedi Shane. "Ama kilisenin bir web sitesi var. Çoğunlukla yalanlarla dolu ama konseyin ve ihtiyar heyetinin fotoğrafları olabilir."

"Britney'nin kızlık soyadı neydi?"

"Lowden," dedi. "Babası Reginald Lowden'dı. Bildiğim tek diğer isim Hatch. Mühürlendiği adam o. Bir erkek zaten yasal olarak evli olduğunda buna böyle diyorlar. Geçmiş hakkında pek konuşmaz."

"Bu da beni son soruma getiriyor," dedi Nikki. "Eğer ilk tepkiniz kızları eski hayatından birinin kaçırdığı yönündeyse, Britney neden bundan bahsetmedi? Onları bir tehdit olarak görmüyor gibi görünüyor."

"Sana söyledim, babasının hayatta olduğunu düşünüyor ve Hyrum'un ona asla karşı gelmeyeceğini biliyor."

Nikki, Britney'ye babasının ölümünden bahsetmeme kararını sorgulamadı ama Britney'nin geçmişi hakkında şeffaf olmaması onu hâlâ rahatsız ediyordu.

Shane, "Britney'nin geçmişi hakkında ayrıntılı bilgi vermemesine kızdığınızı söyleyebilirim," dedi. "Anlamaya çalış, Britney Yahudi olmayanlara, yani FSZ üyesi olmayanlara güvenmemek üzere yetiştirildi. Gizlilik içinde yaşaması için yetiştirildi, biz Yahudi olmayanların kötü olduğu, seçilmişleri cennetten uzak tutmak istedikleri gibi şeyler öğretildi. Bu insanlardan bazıları yerleşkenin inşa edildiği araziden hiç ayrılmamış. Babası tarikatın kalbinden kaçmadan çok önce beyni yıkanmış, benim için hepsi bu. Eğitimi kilise doktriniydi. Oradan ayrılana kadar gerçek dünyayı öğrenemedi ve şu anda babasının hala orada yetkili olduğunu düşünüyor."

"Anlıyorum," dedi Nikki. "Ama çocukları kayıp. On yıldır tarikatın dışında."

"Biliyorum ama Britney'nin bir parçası hala genç bir kız ve büyürken kendisine öğretilenlerin yanlış olmadığına inanmak istiyor. Bu da onun muhakeme yeteneğini gölgeliyor."

Nikki başını salladı, hâlâ hikâyeyi anlamaya çalışıyordu. "Doktor Walker, sizi birazdan eşinizin yanına götüreceğim. Ajan Wilson'la birkaç dakika özel olarak konuşmam gerekiyor." Liam'a kendisini takip etmesini işaret etti.

Koridorda Nikki boynundaki ağrıyan kasları ovuşturdu. "Ne düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum," dedi Liam. "Utah ve Arizona'daki orijinal grupla ilgili belgeseli ben rehabilitasyondayken izledim. Minnesota'ya geldiklerini fark etmemiştim. En azından çok eşlilerin."

"Aslında tam olarak reklam yapmıyorlar," dedi Nikki. "Büro bütçe sorunları nedeniyle Kuzey Dakota saha ofisini kapattığından beri, Minnesota'nın batısındaki en iyi bağlantımız eyalet devriyesi. Bölge ofisini arayın ve bu köktendinciler hakkında ne bildiklerini öğrenin. Sorun yaratmışlar mı? Yerel halk onlar hakkında ne düşünüyor? Bölgede genç kızların kaybolduğuna dair raporlar var mı, belki tarikat üye topluyordur? Reginald Lowden'in geçmişini araştırın ve kızlık soyadıyla Britney hakkında bir şey bulup bulamayacağınıza bakın, ancak Hatch'e mühürlendiğini unutmayın, bu yüzden onu da kontrol edin. Bunu bulmak çok zor olmasa gerek."

"Shane Walker'ın geçmişi de araştırıldı mı?" Liam sordu.

"Evet," dedi Nikki. "Şu anda pek olası bir şüpheli değil ama her şeyi araştırmamız gerekiyor. Thief River Falls'tan ne zaman ayrıldığını ve buraya ne zaman geldiğini öğrenin ve bize anlattıklarıyla örtüşüp örtüşmediğine bakın. Yerel cinsel suçluların listesini de çıkarın ama Stillwater Polisi'nden Miller ve Chen ile koordineli çalıştığınızdan emin olun ki ayak bağı olmayasınız. Ben Shane'i Britney'e götürdükten sonra bu odaya yerleşebilirsiniz."

Liam'ı bıraktı, Shane'i aldı ve onu koridorun sonuna götürdü. "Stillwater Polis Departmanı oldukça küçüktür ve bu odalar

Sorgulama için tasarlanmış. Britney konferans odasında."

"Yalnız mı?"

Nikki, "Hayır, Warden's House Müzesi'ni işleten kadınla birlikte," dedi. "Stillwater Polisi festival için oraya yerleşmişti ve Britney'i arama karmaşasından uzak tutmak istedik."

Odaya ulaştılar ve Nikki bir şey söyleyemeden Shane kapıyı açtı. "Brit?"

Britney ona doğru koştu ve göğsüne kapanarak hıçkırdı. "Çok özür dilerim."

Shane onun saçlarını düzeltti ve omzunun üzerinden Nikki'ye baktı. "Bu senin hatan değil, tatlım."

Edie ayağa kalktı ve sessizce kapıdan çıkmadan önce çifte iyi şanslar diledi. Nikki ona tekrar teşekkür etti ve Britney'nin soruşturmaya yardımcı olabilecek herhangi bir şey söylemiş olabileceği ihtimaline karşı Edie'ye kartvizitini uzattı.

"Hadi oturalım," dedi Shane. Britney'ye masaya kadar eşlik etti ve Edie'nin boşalttığı yere oturdu. Kollarını ona doladı ve Britney de onun omzuna yaslandı.

Nikki ikilinin karşısına oturmuş, gerginliğin ortaya çıkışını izliyor ve ailenin durumunu anlamaya çalışıyordu. Not defterini açtı ve dinledi.

"Neden ona FSZ'den bahsetmedin?" Shane karısına sordu.

Britney şaşkınlıkla ona baktı. "Ona ilgili bilgileri söyledim. Onların bununla hiçbir ilgisi yok." Nikki'ye baktı. "Bu konunun gereksiz yere değilmesini istemiyorum."

"FSZ'nin bu işe karışmadığını nereden biliyorsunuz?" diye sordu.

Britney ona bir bakış attı. "Bunca zaman sonra bunun bir anlamı yok." "Ailenizden kaçtığınızdan söz etmişsiniz," dedi Nikki. "Bu bir Seni aramaya gelmiş olabilirler mi?"

"Hayır." Britney kocasına odaklandı. "Neden geçmişten bahsediyorsun? Bunun şu anda olanlarla hiçbir ilgisi yok."

Shane'in çenesindeki bir kas esnedi. "İkimiz de dışilerin ailenizde değerli bir varlık olduğunu biliyoruz. Bu yüzden benimle kaçtın, hatırladın mı?"

Britney'nin çenesi düştü. "Kaçtığımı söyleyemem. *Ayrıldım*." Son kelimenin altını çizdi. "Ve babam Hyrum'un böyle bir şey yapmasına asla izin vermezdi. Bunu sakın unutma."

Shane iç çekti. "Tatlım, sana bir şey söylemem gerek."

"Bekleyemez mi?" Britney talep etti.

Shane onun ses tonundan etkilenmemişti. "Hayır, korkarım olamaz. Geçen hafta başında, hala Thief River Falls tıp camiasında çalışan eski bir meslektaşım bana babanızın geçen ay vefat ettiğini söyledi."

Britney bir süre kocasına baktı, ellerini yumruk yaptı, duygularıyla savaşıırken çenesini sıktı. "Bana nasıl söylemezsin?"

"Onlar hakkında hiç konuşmak istemiyorsun," dedi. "Bugün kızları buraya getirmeyi planlıyordun ve ben de bunu sürekli arkana bakmadan yapabilmeni istedim."

Britney ellerini masaya vurarak, "Ve şimdi bakın ne oldu," diye bağırdı ona. "Yetki Hyrum'da mı? Hep öyle olmak istedi ve konseyden kurtulmak istedi."

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Shane.

"Bu her şeyi değiştirir." Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı.

"Britney, kızlarının kaybolmasının ardında gerçekten de dini cemaatinden birinin olabileceğini düşünüyor musun?" Nikki sordu.

Britney, "'Birisi' değil," dedi. "Ağabeyim Hyrum ve Silas Hatch. Konseyin ve Tanrı'nın gözünde Silas'ın dördüncü karısıydım ve benim ayrılmam onun için bir utanç kaynağıydı."

Nikki ona bir mendil uzattı ama Britney onun odada olduğunu bile unutmuş gibiydi.

"Kızım benimle aynı hayatı yaşamak zorunda kalmasın diye ayrıldım. Babamı bilseydim buraya asla gelmezdim, hele kızları gözümün önünden ayırmazdım. Özellikle de Abby'yi. Onu umursamayacaktır. Sadece Thea."

Shane, Nikki ile ağlayan karısının arasına oturmuş, kendi duygularıyla savaşıyordu.

"Doktor Walker bize onun Thea'nın biyolojik babası olmadığını söyledi."

Britney tokat yemiş gibi irkildi. "Shane, Thea'nın babası. Ama Silas... onun steril olması gerekiyordu. O kendini zorladı

Üç yıl boyunca üzerimdeydi ve hiçbir şey olmadı. Sonra bir gün midem bulanmaya başladı. Öğrendiğimde ölmek istedim çünkü bu sonsuza kadar kapana kısıldığım anlamına geliyordu. Shane'siz kalacaktım."

Shane, "Adım buralarda iyi bilindiği için çocuklarımız olduğunu öğrenmek zor olmaz," dedi. "Hyrum ve Silas matematik bildikleri sürece, Thea'nın muhtemelen benden olmadığını anlayabilirler."

Nikki'nin zihni bu ek bilgi yüzünden allak bullak olmuştu. Britney ve Shane, Silas ve Hyrum konusunda haklı olsalar bile, onun fotoğrafı ve eşkaliyle bir alarm veremezdi. En iyi ihtimalle, kanıt olmadan, FSZ'nin arazisini gözetlemek için eyalet devriyesine güvenmek zorunda kalacaktı. Eğer hayatlarını şebekeden uzakta yaşıyorlarsa, hiçbir yerde onlarla ilgili bir kayıt olmayacaktı ve yetkililerle konuşmazlarsa mazeret bulmak imkansız olacaktı. Nikki oraya gelirse ve kızlar ellerindeyse, onları çabucak taşıyabilir ve asla bulunamayacakları bir yere saklayabilirlerdi.

Ne anlamı olabilirdi ki? Silas ve Hyrum Britney'nin yerini tespit etmişlerse, onun iyi bağlantıları olan bir cerrahla evlendiğini ve ondan bir çocuk daha yaptığını da biliyorlardır. FSZ mahremiyete her şeyden çok değer verirdi. Böylesine güçlü bir spot ışığını hayatlarına davet etmek hiç mantıklı değildi, özellikle de on yıl sonra.

"Evden çıkarken seni takip eden birini fark ettin mi hiç?" Nikki sordu.

"Hayır," dedi Britney.

Shane, "Mülkümüzün her yerinde, sokağa bakanlar da dahil olmak üzere kameralarımız var," dedi. "Güvenlik görüntülerine bakıp birisinin sık sık geçip geçmediğini görebiliyorum."

Nikki çantasında bir kartvizit buldu ve ona uzattı. "Tüm görüntüleri bana e-postayla gönderebilir misin? Video ekibimize bir göz attıracağım. Biraz sihir yapıp görüntüleri daha net hale getirebilirler ve saatlerce süren çekimler üzerinde çalışacak insan gücüne sahipler. Bu arada, bence Britney'le birlikte eve gidip dinlenmeye çalışmalısınız."

"Bebeklerim dışarıdayken mi?" Britney'nin sesi yükseldi.

Nikki, "Aramakta serbestsiniz," dedi. "Ama sahada çok sayıda görevlimiz var. Kızların evde olma ihtimaline karşı birileri evde olmalı."

Geri döndüğünüzde, biri ev telefonunuzu aradığında ya da başka sorularınız için sizinle iletişime geçmemiz gerektiğinde. Şu anda bulunabileceğiniz en güvenli yer evinizdir. Burada kalmak yorgunluğunuzu ve endişenizi ikiye katlar."

Nikki onları Thea ve Abby için en iyisinin bu olduğuna ikna etmeyi başardı. Sıkışık ve soğuk polis karakolunda oturmak kızları için güçlü kalmalarına yardımcı olmayacaktı. Ev onların en iyi seçeneğiydi.

"Her şey yoluna girecek." Liam'ın sesi koridora süzüldü. Telefonda kaşlarını çatmış, fısıltıyla konuşuyordu. "Bu konuda endişelenmeyi bırak. Yapacağımı söyledim, değil mi?"

Nikki küçük odaya girmeden önce öksürüyormuş gibi yaptı. Liam'ın boyu ve dar alan arasında, Noel Baba'nın atölyesindeki Elf Buddy'nin kızıl saçlı versiyonuna benziyordu.

"Gitmem gerek," dedi telefonda. "Müsait olduğumda kontrol ederim." Aramayı sonlandırdı ve telefonunu masanın üzerine fırlattı. "Haber var mı?" diye sordu Nikki'ye.

"Şüpheli olabilecek bir bakıcıları var. Ve Shane, Thea'nın biyolojik babası değil. Gerçek babası Silas'ın Thea'yı kaçırmış olmasından korkuyorlar. Onun eski dini grubunun konseyinde yer alıyor." Bir esnemeye karşı koydu.

"Tanrım," dedi Liam. "FSZ kilisesi ve arazilerindeki tüm evler özeldir. Bir yargıcın arama iznini dikkate almasına bile imkân yok." Otomat makinesine gitmeden önce ayağa kalktı ve gerindi.

"Biliyorum," dedi Nikki ona. "Eyalet polisinden bir şey çıktı mı?"

"Thief River Falls'daki eyalet devriyesindeki gece vardiyası teğmeniyle konuştum." Liam cebinden birkaç tane çıkarmadan önce otomatı kısa bir süre inceledi. Red Bull kutusunu eline alarak, "Umarım bu bana biraz kanat verir," dedi. "Kıçımı sürüklüyorum."

Nikki kapının çerçevesine yaslandı. "Komutan ne dedi?" diye dürttü.

"Bu işte yeni olduğu için biraz araştırma yapması gerekti. Grup 2000'li yılların ortalarında ortaya çıktığından beri haklarında sadece bir şikâyetle bulunulmuş." Liam notlarına gözlerini kısarak baktı. Başından yaralandığından beri görme yetisi daha da kötüleşmişti ve bunu kabullenip okuma gözlüğü takması gerekiyordu.

"İki yıl önce, bölgeye yeni taşınan bir aile, ergenlik çağındaki kızlarının kiliseden etkilenecek esir alındığını söyledi." "Polis memuru Emily James olay üzerinde çalıştı. FSZ yerleşkesinin adı New Hope Ranch ve görünüşe göre üyelerin neredeyse tamamı arazide yaşıyor. Polis memuru James on sekiz yaşına yeni girmiş olan kızı bulmuş. Mutlu görünüyordu ve gönüllü olarak orada olduğunu söyledi. Ama dosyaya göre, polis kızın bunu yuttuğundan emin değildi. O zamandan beri gözünü onlardan ayırmamış. Gece komutanı, Trooper James'in izini sürüyor. Onlara benim ve senin numaranı verdim."

"Güzel," dedi Nikki, FBI'ın iç web sitesinde tarikatın geçmişine göz gezdirirken. Shane'in açıkladığı gibi, kadınlar ve çocuklar bir erkeğin cennetteki krallığının anahtarıydı, bu yüzden önemli bir metaydılar ve 2000'lerin başında güneybatıda düzinelerce erkek çocuk ve genç erkek, yaşlı erkeklerin haremlerine ekleyebilmeleri için hayali ihlaller nedeniyle kiliseden atılmıştı. Daha fazla eşe duyulan ihtiyaç, on iki yaşına kadar küçük kızlarla çok eşli evliliklere yol açmıştı.

Nikki boğazındaki safrayı yuttu. Tanrı'yla konuştuğunu ve bir kızı sözde karısı olarak aldığını iddia eden bir adama inanmak bir şeydi, ama pek çok erkeğin reşit olmayan eşlerine tecavüz etmesine neden olan şey dini dindarlıktan daha fazlasıydı. Birçok kız on sekiz yaşına geldiğinde iki ya da üç çocuk sahibi oluyordu.

Liam, "Minnesota tarikatı hakkında web sitelerinde yazanlar dışında pek bir şey bulamadım," dedi. "Gözlerden uzaktalar ve size daha önce bahsettiğim ebeveynler dışında toplum onlarla bir sorun yaşıyor gibi görünmüyor."

"Peki ya Britney'nin babası Reginal Lowden?"

"Geçen ay seksen dokuz yaşında öldü. Onun için büyük bir tören. Aslında web sitesinde fotoğraflar da var."

Nikki telefonunun kilidini açtı ve kilisenin adını yazdı. FSZ'nin internet sitesinde, grubun devasa arazisinin yakınındaki yeşil tarlaların ve ormanların havadan çekilmiş bir görüntüsü yer alıyordu. En yüksek rütbeli ihtiyar olan Lowden'ın yasını "düzinelerce çocuğu ve torununun yanı sıra en yakınları" tutuyordu.

Nikki bunun çokeşlilik için bir kod olduğunu düşündü. Lowden'in anma töreninden fotoğraflara göz atarken, biri oturmuş, diğer dördü yanında ayakta duran beş adamın fotoğrafına geldi. "Hyrum Lowden, konseyde ve yönetim organında Yüce Yaşlı Lowden'in yerini alacak."

"Bunu nerede gördün?" Liam sordu.

"Anma töreni fotoğrafları, sonuncusu."

Hyrum sandalyede sert bir şekilde oturuyor, gülümsemedi. Koyu renk saçları geriye taranmış, elleri masanın üzerinde düz duruyordu. "On dokuzuncu yüzyıldan kalma bir fotoğraf için poz veriyor gibi görünüyor."

"Tam arkasında duran gri saçlı adam Silas Hatch. Thea'nın biyolojik babası."

"Yetmişli yaşlarında olmalı." Liam ürperdi. "Geri döndüklerinde bu ismi eyalet devriyesine soracağım, ama bakalım şimdi onun hakkında ne bulabileceğim."

Parmakları dizüstü bilgisayarında hızla hareket ediyor, ağzı konsantrasyonla büzülüyordu. "Temiz ehliyet kaydı, vergi borcu yok, hiçbir şey için ceza yok. Durun, bekleyin. Okunması neredeyse imkânsız olan bir soy ağacı var."

Nikki onun omzunun üzerinden görebilmek için hareket etti. Ağacın merkezinde, şimdi çocuklara tecavüz etmekten hapiste olan eski en büyük ihtiyar duruyordu. Pürüzlü çizgiler onu düzinelerce eş ve çocukla ilişkilendiriyordu.

Liam sağ alttaki ismi işaret etti. "Silas Hatch. Sanırım eski liderle akraba. Oldukça karmaşık ama bu ona bir üstünlük duygusu verebilir ve okuduğum kadarıyla Federaller ve bölge savcısı çeşitli işletmeler aracılığıyla çok fazla para aklandığından oldukça eminler, ancak Utah'ta yalnızca birkaç vakayı kanıtlayabildiler. Mesele şu ki, Minnesota tarikatının bu paradan bir şekilde yararlanması mümkün, özellikle de Silas resmi kraliyet ailesiyle akrabaysa, tabiri caizse."

"Justin Nash hâlâ beyaz yakalı olarak çalışıyor ve ailesinin ülke çapında bağlantıları var. Onu arayın ve eğer ihtiyacımız olursa arama izni almamıza yardımcı olabilecek bir şey bilip bilmediklerini öğrenin." Kilise, Utah ve Arizona tarikatlarıyla olan bağlantılarını görmezden gelmek yerine, bu "sapkın" tarikattan ayrılma kararlarını açıkladı.

köktendinci Mormon inançlarını kullanarak reşit olmayan kızlarla ilişkiye giren sahtekârlar."

Reformcu FSZ, "sahte peygamberlerin" sızmasından önce köktendincilerin yaptığı gibi yaşamak istiyordu. FSZ'nin, kiliseyi yöneten ve kilisenin mülkleri ve öğretileriyle ilgili kararları alan ve cemaati "sonsuz" evlilik seçimlerine yönlendiren beş piskopostan oluşan bir konseyi vardı. Başka bir deyişle, çok eşlilik muhtemelen hala devam ediyordu, ancak Mormon inancının yeni kolu tüm kararları tek bir kişinin vermemesini sağlamak için yoğun bir çaba sarf etmişti.

Nikki web sitesindeki fotoğraflardan grubun hala tesettürlü olduğunu söyleyebilirdi, ancak batıda uygulanan sade, ev yapımı kır elbiseleri yerine, kadınlar ve kızlar orta baldır veya daha uzun olması koşuluyla istedikleri elbise ve etekleri giyebiliyorlardı. Batı kilisesinden taşınmış gibi görünen tek kural evde eğitimdi.

"Gerçekte ne tür bir eğitim aldıklarını merak ediyorum." FSZ devlet okulu seçeneğine izin verse de, büyük olasılıkla kilise üyeleri ile dış dünya arasındaki bariyeri korumak için evde eğitimi teşvik ediyordu. FSZ doktrinine göre dış dünya kötülük ve ayartmayla doluydu. Hâlâ Tanrı'nın seçilmiş halkı olduklarına inanıyorlardı ve Britney'nin de belirttiği gibi, FSZ'nin aslında herkesten üstün olduklarına inandıkları açıktı.

Liam, "Gücünün zirvesinde olduğu dönemde Utah ve Arizona'daki gruplar çocukların eğitimini kontrol ediyordu ve birçoğunun altıncı sınıf eğitiminden fazlası yoktu" dedi. "Onlara kilise hukuku aşılanıyor ve dış dünyanın hemen hemen her yönden kötü olduğu öğretiliyordu. Bu Mormonlar modernleşmiş dünyadan herhangi bir yerli kabile kadar rahatsızdı. Sanırım bunun bir kısmı hala burada devam ediyor."

"Yine de bu onları çocuk kaçıran kişiler yapmaz," dedi Nikki. "Thief River Falls'un neredeyse altı saat batıda, eyaletin diğer ucunda olduğundan bahsetmiyorum bile. Silas çocuğunu aramaya gelmiş olsa bile Britney'nin Lumberjack Günleri'nde olacağını nereden bilebilirdi ki?"

Liam cevap vermeden önce bir süre onun sorusunu düşündü. "Evi gözetliyor olabilir ve onu takip edecek birini bulmuş olabilir."

"Sanırım," dedi Nikki. "Görünüşe göre Walker'lar bunun tarikat olması gerektiğine kendilerini ikna etmeye çalışıyorlar, çünkü en azından kan bağı var. Başka seçenekleri düşünmelerine izin vermiyorlar. Bu onlar için sorun değil ama bizim her açıdan düşünmemiz gerek. Bu bebek bakıcısını bulalım, her iki ebeveyni de araştıralım ve yerel bölgedeki kayıtlı cinsel suçluları, ergenlik öncesi bir çocukla ilgili suçlamaları olan Seviye 3'lerden başlayarak araştıralım."

Minnesota'da cinsel suçlulara, suçun ciddiyetine ve yeniden suç işleme olasılığına göre bir seviye atanıyordu. Nikki'ye göre hepsi bir gün yeniden suç işleyecekti, çünkü biyolojik bir başarısızlıktan kaynaklanıyorlardı, ancak kategoriler şartlı tahliye ve yaşam düzenlemelerinin belirlenmesinde çok önemliydi. Seviye 3'ler en ciddi suçlulardı, bu da Seviye 1 ve 2'ler kadar şartlı tahliye edilmedikleri anlamına geliyordu.

"1'leri ve 2'leri de kontrol edin" dedi. "Yerel suçlular öncelikli, ancak her ihtimale karşı Thief River Falls bölgesini de kontrol edin. Eğer kiliseye bağlı biri listede yer alıyorsa, ihtiyacımız olduğunda daha fazla hareket alanımız olabilir."

Karakol, Nikki'nin kapı aralığından çalışma odasını görebileceği kadar küçüktü. Onun yaşlarında bir kadın gelmişti, kimlik bilgileri boynundaydı.

"Yeni polis şefi burada. Beni bilgilendirmeye devam edin."

Şef Ryan siyah pantolon ve beyaz Stillwater PD polo tişörtü giymişti. Ryan, Minnesota'daki ırkçı adaletsizliğin ardından seçilmişti. Minneapolis Polisi'nde yükselmiş, sert ama adil bir polis olarak ün kazanmıştı. Kampanyası sırasında polis reformunu savunmuş, ancak pek çok politikacı gibi sistem tarafından engellenmişti. Stillwater'daki bazı bürokratlar sistemi değiştirmek için çaba sarf etmeden ırksal eşitlik istiyorlardı ve Ryan ilk günden itibaren duvara toslamıştı.

"Ajan Hunt?"

Nikki kadının uzattığı eli sıktı. "Şef Ryan, sizinle tanıştığıma memnun oldum. Her şeyden ne kadar haberdarsınız?"

Ryan, "Birkaç dakika önce Chen ve Şerif Miller ile konuştum," dedi. "Ebeveynlerle görüşüldüğü ve bir memurla birlikte evde beklemeye alındıkları söylendi."

"Doğru." Nikki şefe Walker'lardan yeni öğrendikleri hakkında bilgi verdi. "Babasının öldüğünü ve kardeşi Hyrum'un konseyde olduğunu duyana kadar Britney önceki hayatından kimsenin bunu yapmayacağı konusunda ısrar etti. Ama Silas ve Hyrum'dan korkuyor."

"Anlıyorum," dedi Ryan. "Ne düşünüyorsun?"

"Bu noktada her ihtimali değerlendirmek zorundayız. Thief River Falls'taki eyalet polisiyle birlikte çalışıyoruz ve öncelikle yakın aile bireylerine ve yerel cinsel suçlulara, Seviye 3'lere odaklanıyoruz."

"Bu insanlar asla serbest bırakılmamalı, ama ceza adalet sistemimiz böyle." Ryan içini çekti ve tiksintiyle başını salladı. "Sizce bunu ailesi yapmış olabilir mi?"

Nikki omuz silkti. "Çok mantıklı değil. Çok fazla kontrol edilemeyen değişken var. Ama onları göz ardı edemeyiz. Bu yüzden eyalet polisi FSZ çiftliğine gidiyor."

"Katılıyorum," dedi Ryan. "Arama çalışmalarına elimden geldiğince destek olmak için buradayım. Miller ve Chen'e bu konuda hep birlikte çalışacağımızı ve bu noktadan sonra işleri Şerif Miller ve sizin yürüteceğinizi söyledim bile."

Nikki nasıl yanıt vereceğinden emin değildi. Tecrübelerine göre, çoğu yetkili ya bir vakayı mikro düzeyde yönetiyor ya da ofislerinin hatalardan dolayı suçlanmamasını sağlamak için elini kolunu sallayarak yaklaşıyordu.

"Şaşırdığınızı görebiliyorum," dedi Ryan kuru bir sesle. "Ben bu göreve rakamlarla oynamak ya da işinin ehli polislerle işlerini nasıl yapacaklarını söylemek için gelmedim. Gerçek değişiklikler yapmak için aldım. Bu noktada çetin bir mücadele oldu ama bu davayı bir kahraman gibi görünmek için kullanmakla ilgilenmiyorum. Ben sadece kızların sağ salim evlerine dönmelerini istiyorum."

"Bu... beklenmedik bir şey." Nikki şefin de onun kadar samimi olduğunu umuyordu. "Medyayla başa çıkma konusunda ne hissediyorsun?"

"Bunu yapabilirim," dedi Ryan. "Aslında benim önerim de bu olacaktı, yapmamı istediğiniz diğer şeylerle birlikte. Yapabilirim"

Seni belediye başkanından da korur. Oldukça sinirli. Lumberjack Günleri bu yıl rekor sayıda bilet sattı. Ona göre kızlar ne kadar erken eve dönerse şehir için o kadar iyi olur." Ryan'ın yüz ifadesi değişmemişti ama Nikki kadının sesindeki göz devirmeyi duyabiliyordu.

"Büyük patron olmak istemememin pek çok nedeninden biri de bu. Siyaset ve bürokrasinin getirdiği sıkıntılar beni erken mezara gönderir," dedi Nikki. "Belediye başkanının bir görev gücü istediğini duydum."

Ryan başını salladı. "Bunun idare edilmesi zor bir şey olabileceğini biliyorum. Şerif Miller'la bu konuyu konuştum ve o da hükümet merkezinde daha fazla yer olduğunu kabul etti. Kızlar bu gece bulunmazsa, o ve ben sabah sekizde ilçe hükümet merkezinde bir toplantı yapmayı planlıyoruz. Konferans salonu B. Sizin yeri bildiğinizi söyledi."

"Evet." Nikki'nin ekibi birçok büyük davayı konferans odası B'den yürütmüştü, çünkü en büyük ve en fazla teknolojiye sahip oda orasıydı. "Tıpkı eski günlerdeki gibi olacak."

ALTI

Nikki kahve kokusuyla gözlerini açtı. Fırtına başladıktan kısa bir süre sonra, sabah dört sularında dinlenme odasında Zion'un Fundamentalist Azizleri hakkında bir şeyler okurken uyuyakalmıştı. Garip bir açıyla uyumaktan kaynaklanan bükülmeyi düzeltmek için boynunu yuvarladı. Araştırmaya katılmak istemişti ama zaten sahada çok sayıda botları vardı ve yeteneklerinin şüpheli listesini iyileştirmede yatacağını biliyordu. Ofisten ayrılmadan önce teorilerini Miller ve Chen ile paylaşmıştı.

"Hey." Liam kahve cezvesini kokladı. "Bu sert bir demlik. Krema ve şeker yüklemeniz gerekecek."

"Uyardığın için teşekkürler." Nikki ayağa kalktı ve gerinerek yönünü bulmaya çalıştı. "Herhangi bir haber var mı?"

Liam başını salladı. "Fırtına çıkınca aramaya ara verdiler. Gök gürültüsü sırasında uyuduğuna inanamıyorum. Bir süreliğine elektriğimiz kesildi. Seni uyandırmak için buraya geliyordum. Yirmi dakika içinde görev gücü toplantısı var." Gözlerini devirdi. "Hükümet merkezinde. Cip sende mi?"

"Rory dün gece beni Müdürün Evi'ne bıraktı. Arabayı senin kullanman gerekecek. Görev gücü meselesine de takılma," dedi ona. "Miller politikayı halledebilir." Kendine bir kahve yaptı ve içine toz krema döktü. "Fırtına gürültülüydü ama yağmur yağdı mı? Nehir akıntısı ne durumda?"

Liam, "Dalış ekibini çağırdılar ve kaptan bu konuda konuşmak için burada," dedi.

Nikki panjurların arasından Dördüncü Cadde'ye baktı. Betondan yükselen buhar, daha fazla neme işaret ediyordu. "Fırtına sıcaklığı kesmek için çok fazla." Eşyalarını topladı ve çantasına doldurdu. "Toplantıdan önce kendime gelmeye çalışacağım."

Kadınlar tuvaletinde sadece iki kabin vardı ama Nikki'nin yanında değiştirecek kıyafeti yoktu. Üzerine soğuk su sıçrattı.

Her zaman yanında bulundurmayı öğrendiği üç temel tuvalet malzemesini almadan önce yüzünü temizledi: deodorant, diş macunu ve diş fırçası. Dişlerini fırçalamayı bitirdi ve deodorantı sürdükten sonra kulaklarının arkasına bir tutam çiçekli parfüm sıktı.

"Şimdilik yeterince iyi."

Liam'ı lobide buldu ve onu Prius'una kadar takip etti. Hava ıslak bir battaniye gibiydi, nehrin balık kokusu akıntı sayesinde çok güçlüydü. Washington County Hükümet Merkezi, şehir merkezinin güney tarafındaki şerif departmanına bağlıydı. Neredeyse boş olan sokaklarda ilerlerken Nikki gözlerini dört açtı. Pazar sabahı, bu saatte, uyumak içindi. Kiliseye gidenlerin çoğu henüz dışarı çıkmamıştı bile.

Liam, "Bu görev gücünü neden oluşturduğumuzu anlamıyorum," diye söze başladı. "Dışarıda arıyor olmalıydık-"

"Olacağız," dedi Nikki. "Bunu bir brifing olarak düşünün, çünkü gerçekte hepsi bu. Pazar günü belediye başkanından resmi bir görev gücü onayı almasının imkanı yok."

Küçük Stillwater polis karakolunun aksine, ilçe hükümet merkezi, ilçe adliye binasının merkezde yer aldığı iki blokluk bir alana yayılmıştı. Ana binanın üst katlarında birkaç konferans odası bulunuyordu. Sesleri takip ederek B konferans odasına gittiler.

"Görev gücümüzün geri kalanı da burada." Şef Ryan boş olan iki koltuğa oturan Nikki ve Liam'a başıyla işaret etti.

"Öncelikle Şerif Miller'a hükümet merkezini kullanmayı teklif ettiği için teşekkür ederim." Şef Ryan bütün gece uyumamış gibi görünen Miller'a başıyla onay verdi. "Dün Ajan Hunt'a da söylediğim gibi -daha doğrusu bu sabah erken saatlerde- bu soruşturmadaki öncelikli rolüm destek. Medya da dahil olmak üzere, görev gücüne elimden gelen her şekilde yardımcı olmaktan mutluluk duyarım."

Miller esnemesine engel oldu. "Bunu takdir ediyoruz ama sanırım hepimiz görev gücü konusunda biraz temkinliyiz. Mutfakta çok fazla aşçı oluyor ve tercüme sırasında işler karışıyor."

Ryan o kadar içten gülümsedi ki durum göz önüne alındığında rahatsız ediciydi. "Ne demek istediğinizi anlıyorum. Ama belediye başkanı durumu ele almanın en iyi yolunun bu olduğuna inanıyor."

Miller, "Belediye Başkanı kolluk kuvvetleri hakkında çok şey biliyor," dedi. "Size saygısızlık etmek istemem Şef ama Ajan Hunt ve Wilson, benimle birlikte, adam kaçırma da dahil olmak üzere çok önemli davalarda çalıştılar. İhbar hatlarını yöneten insanlara ve bunları takip etmek isteyen memurlara ihtiyacımız var ama resmi bir görev gücüne ihtiyacımız yok. Bu lanet şeyi kurmak zaman kaybından başka bir işe yaramaz."

Nikki gerginliği azaltmaya ve grubun odaklanmasını sağlamaya çalışarak, "Sanırım şerifin söylemeye çalıştığı şey bizim görev gücü olduğumuz," dedi. "Polis, şerif, FBI ve dalış ekibi kaptanımız var. Eğer bir görev gücü belediye başkanını mutlu edecekse, sorun değil. Ama bu kadar."

Ryan birkaç dakika ona baktı ve sonra başını salladı. "Yeterince makul. Şerif Miller, yer aramasından siz sorumlu olduğunuza göre sözü size veriyorum."

Miller ona teşekkür etti ve interaktif beyaz tahtayı açmak için uzaktan kumandayı kullandı. Stillwater şehir merkezinin bir haritası ortaya çıktı ve arama ızgaraları işaretlendi. "Thea'nın çantasının bulunduğu otoparkın yakınındaki evlerin kapılarını çalmak da dahil olmak üzere şehir merkezinin mümkün olan her yerini taradık. Chen bu sabah kaçırdığımız kişilerle temasa geçmek için görevlilere tarama yaptırıyor. Bildiğiniz gibi çanta Trinity Lutheran Kilisesi'nin otoparkında bulundu. Her iki papazla da konuştum ve kızların bilgileri ve fotoğraflarıyla birlikte ihbar hattımızı içeren broşürler dağıtacaklar. Güvenlik kameralarını inceledik ve hiçbir şey bulamadık; görüntüler grenli ve yardımcı olmayan bir açıda. Törenlerden sonra insanlara göz kulak olmaları için stratejik olarak yerleştirilmiş birkaç yardımcım var. Düşük bir ihtimal ama kızları kaçıran kişinin kilisenin otoparkına park etmiş olma ihtimali var çünkü orayı biliyorlar."

"Sadece bu da değil," dedi Liam, "ama bu sabah haberlerde yer alan bilgilere bakılırsa, kaçıran kişi kiliseye gitmeye ve neler olup bittiğini anlamaya, olay yerini tekrar ziyaret etmeye karar vermiş olabilir. Eğer bu kişi obsesif ya da kompulsif biriye, soruşturmamızı takip etmek isteyecektir."

Miller, "Katılıyorum," dedi.

"Böyle biri olduğundan emin miyiz? Ve kesinlikle bir adam kaçırma mı?" Ryan sordu.

Miller, "Kaptan Gannon, nehri sonarla arama konusunda ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Gannon, "Akıntı güçlüydü ve eğer suya düşselerdi, sürüklenebilirlerdi," dedi.

Kaptan cevap vermeden önce Chen, "Ama çanta ters yönde bulundu," dedi. "Neden hâlâ nehir konusunda endişeliyiz?"

"Şüphelilerin ifadesini almaya ve bölgeleri kontrol etmeye başlayabilmemiz için tüm temelleri ele almamız gerekiyor. Limana yanaşan her tekneyi bilmek istiyorum," dedi Nikki. "Ve her bir tekne sahibiyle konuşmak ve havai fişek gösterileri sırasında hesaba katıldıklarından emin olmak istiyorum. Sonarı kesinlikle kullanalım."

Kaptan Gannon kahvesini yudumladı. "Buna katılıyorum ama rüzgâr dinene kadar suya açılamayız. Hava tahminlerine göre önümüzdeki bir saat içinde rüzgârın önemli ölçüde yavaşlaması bekleniyor. Güvenli olduğu anda gitmeye hazır olacağız."

Chen, "Kızların en yakın oturduğu ana marina belediyeye ait," dedi. "Diğer ikisi özel sektöre ait ama ikisi de bu sabah açılıyor. Her üçüyle de konuşacağım ve tekne kiralama, kayak kiralama ve güvenlik kameraları isteyeceğim. Şehir marinasında eksiklikler var ama iki özel marinanın güvenliği daha iyi."

"Kimse soruma cevap vermedi," dedi Ryan. "Neden bunun bir adam kaçırma olduğuna karar verdik? Hiç görgü tanığımız var mı? İnsanların havai fişek videolarından bir şey elde ettik mi? Aile herhangi bir fidye çağrısı almadı. Ailelerin kızları Fundamentalist Azizler Kilisesi'nden birinin kaçırdığını düşündüklerini biliyorum ama bunu destekleyen gerçek bir kanıtımız yok, değil mi?"

"Hayır," diye itiraf etti Nikki. "Thief River Falls'taki eyalet polisleri kilise üyeleriyle konuşacaklar. Onları tanıyan bir polis memurunun geri aramasını bekliyoruz ve her ihtimale karşı evlerini aramak için geçerli bir neden olup olmadığını öğrenmeye çalışıyoruz."

"İyi plan," dedi Ryan.

Miller, "Telefonlardan kızları gösteren herhangi bir görüntü alamadık," diye ekledi. "Yirmi dört saatten az oldu, bu yüzden

şimdilik haberlerde ve radyoda yayınlanmasını talep ediyoruz."

Nikki baktığı web sitelerinin çıktılarını elden ele dolaştırdı. "Erkeklerin daha modern giyindiğini göreceksiniz, ancak her zaman kot pantolon veya elbise pantolonu giyiyorlar, şort yok. Görünüşe göre tişörte izin yok ama polo tişörtler serbest. Kadınların aksine erkeklerin biraz ten göstermesine izin veriliyor. Namuslarını korumak zorundalar."

Muhtemelen duyarsız görünüyordu ama Nikki'nin, Thief River Falls'taki kilisenin sözde yumuşatılmış versiyonu bile olsa, dini grubun bazı katı uygulamalarından dehşete düşmemiş gibi davranacak enerjisi yoktu.

"Ryan sözlerine şöyle devam etti: "Sanırım hepiniz Shane Walker'ın sadece saygı duyulan bir ortopedist değil, aynı zamanda bağlantıları olan bir ortopedist olduğunun farkındasınızdır. "Kendisi Vikings'in baş ortopedisti ve şehrin diğer profesyonel takımlarına da danışmanlık yapıyor."

"Öyleyiz," dedi Liam. "Sence bu kızları hedef haline getirir mi?"

"Muhtemelen," dedi Ryan. "Birkaç sezon önce Vikingler playofflarda wild card için mücadele ederken en iyi alıcıları sezonu kapatan bir sakatlık geçirdi. Tüm sağlık ekibinin ve koçların oyuncularıyla ilgilenmedikleri için tehditler aldıklarını duyduğumu hatırlıyorum."

Nikki, "Shane bundan bahsetti ama küçümsedi," dedi.

"Olabilir," diye cevap verdi Ryan. "Ama başka biri de intikamını almaya karar vermiş olabilir."

"Futbol bitti mi?" Nikki şüpheyile sordu. "Eğer kişi doğrudan etkilenmişse bunu anlayabilirim ama sadece bir taraftardan bahsediyorsanız bu biraz zorlama olur."

Liam ve Miller ona baktılar. "Futbol taraftarları bambaşka bir seviyede faaliyet gösteriyor. Taraftarların tehditler savurmasını yadırgamazdım," dedi Miller. "Ama takımla ilişkili biri, özellikle de maddi bir kayba uğramışsa? Şaşırmazdım."

"Şu anda Walker'ların evinde hangi şerif yardımcısı var?" Nikki sordu.

"Reynolds." Miller'ın baş yardımcısı kurbanlarla konuşmakta usta, güvenilir bir polisti. "Bu sabah biz onu görevden alana kadar orada olacak. Walker'la konuşmasını söyleyeceğim."

"O yıl takımla ilgili olup da hoşnutsuz olan ya da Walker'ı dizinden dolayı suçlayan herkesin bir listesini çıkaralım."

Ryan'ın dediği gibi. "Medya konusunda ne durumdayız?"

Miller, "Kızların fotoğraflarını ve bilgilerini sabah haberlerinde ve radyo programlarında ihbar hattı numarasıyla birlikte yayınlıyoruz," dedi. "Çok sayıda ihbar geliyor ve hepsini takip eden birkaç yardımcım var. Ayrıca, dün geceki Amber Alarmı bu sabah tekrar yayınlanacak ve nehrin karşısındaki Wisconsin'li çocuklar da dahil olmak üzere tüm eyalet ajanslarında Thea ve Abby'nin fotoğrafları var."

"Harika," dedi Ryan. "Ajan Hunt, ekibiniz Thief River Falls'daki köktendinci kiliseyi kontrol ediyor. Peki ya kayıtlı cinsel suçlular, özellikle de 3. seviyedekiler?"

Liam, "Bu yıl iki kişi serbest bırakıldı ve Washington County'de yaşadıkları belirtiliyor," diye cevap verdi. "Biri Atkins'in güneyinde ve geçmişinde küçük çocukların karıştığı suçlar var ama diğeri Stillwater'da bir oda kiralamış. Toplantı biter bitmez oraya gidiyorum. Bölgedeki diğeri cinsel suçluları takip eden ajanlarımız var." "Bu sabah yaya olarak arama yapmak için planınız nedir?" Nikki sordu.

"Çavuş Chen, adamlarının fırtına gelmeden önce şehir merkezinin tamamını kontrol ettiğinden emin, ancak iki memurumuz esasen çöp bidonlarını ve benzerlerini kontrol ediyor ve devriye memurları çantanın bulunduğu bölgedeki kapıları çalacak. Konutların yanı sıra açık olan tüm işyerlerini de kontrol edecekler ve kızların o tarafa doğru yürümüş olmaları ve çantanın düşürülmesinden sonra da bir şekilde yürümeye devam etmiş olmaları ihtimaline karşı nehrin batısında ek güvenlik kameraları temin etmeye çalışıyoruz."

"Duş alıp üstümü değiştirebilmem ve cipimi alabilmem için beni evime bırakacak bir araca ihtiyacım var," dedi Nikki, dün festivalde giydiği şort ve atletle kendini mahcup hissederek. "Sonra Walker'ın Woodbury'deki ofisini ziyaret edeceğim, hastalarla ilgili herhangi bir sorun veya tehdit hakkında ne öğrenebileceğime bakacağım. Ve bebek bakıcısını görmeye gideceğim."

Ryan kendi düşüncelerini onaylarcasına başını salladı. Kâğıtlarını topladı ve eşitlenene kadar masaya vurdu. "Yeni gelişmelerden beni haberdar edin."

Nikki Miller'a baktı, o da omuz silkip ayağa kalktı. "Beni eve bırakma şansın var mı?" diye sordu ona.

Nikki, Miller'la birlikte onun cipine doğru ilerlerken gözlerini sabah güneşinden korudu. Sabahın ılımlı sıcaklığına rağmen havada nem vardı. Öğlene kadar dışarısı sauna gibi olacaktı. "Şef Ryan iyi birine benziyor." Nikki yolcu koltuğuna tırmandı.

Miller homurdandı ve motoru çalıştırdı. "Bana sorarsan çok hoş. O bir polis memuru değil, bir politikacı."

Nikki şefin geçmişini okumuştı. Önceki polis şefinin aksine Ryan'ın kamu yönetimi alanında yüksek lisans derecesi vardı. Üniversiteden sonra polis akademisine girmiş ve yüksek lisans derecesini hâlâ sokaklarda devriye gezen bir polisken almıştı. Ryan hiç evlenmemiş ve çocuk sahibi olmamıştı. Chicago Polis Departmanı'nda kariyer basamaklarını hızla tırmanmıştı. Ryan Stillwater'a gelmeden önce Chicago'da iç işlerinde dört yıl geçirmişti.

Nikki, "Chicago'dan neden ayrıldığını merak ediyorum," dedi.

Miller otoyola doğru yöneldi. Miller, "Chicago tehlikeli bir şehir ve içişleri polisleri düşman olarak görülüyor," diye cevap verdi. "Sanırım bir değişiklik arıyordu. Sadece ona güvenecek kadar iyi tanımıyorum."

"Stillwater polisinin itibarını kurtarmak için şerif departmanını otobüsün altına atacağından mı korkuyorsunuz?"

Miller ona baktı. "Bu ilk kez olmazdı."

"Doğru," dedi Nikki. "Kurbanları gerçekten ön planda tuttuğunu umuyorum."

"Bu şaşırtıcı," dedi Miller. "Büro şefin dışında otorite figürlerine karşı genellikle temkinli davranırsın."

"Biraz daha iyimser olmaya çalışıyorum," dedi Nikki ona. "Son bir buçuk yıl tam bir karmaşa içinde geçti ama ben hâlâ buradayım. Lacey hâlâ burada. Rory ve ailesi yanımızda. Her ne kadar zor olsa da, daha kötüsü de olabilirdi."

"Rory'nin evini aradığını fark ettim. Highland Park'taki evi satışa çıkardın mı?"

Nikki'nin St. Paul banliyösündeki evi boşanma anlaşması sırasında ödenmişti, bu yüzden ipotek konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Rory evi bir an önce satışa çıkarması gerektiğini düşünüyordu.

ama Nikki bir emlakçıyı aramaya cesaret edememişti. Evi eski kocasıyla birlikte satın almışlardı. Tereddütünü Lacey'ye yüklüyordu ama gerçek şu ki, evi satmaya hazır hale getirmek gibi zorlu bir görevi düşünmek istemiyordu. "Bilmiyorum. Şehirde sıkışıp kalırsam otel yerine orada kalabileceğimi bilmek güzel. Şu anda sadece günü gününe yaşamaya çalışıyorum."

"Aferin sana," dedi Miller. "Geçmişini bırakmak çok zordur ama onu taşıırken ileriye doğru yürümek de zordur."

"Keşke ben de bu dava hakkında bu kadar iyimser olabilseydim," dedi Nikki. "Britney kızlardan ayrıldıktan kısa bir süre sonra bir polis memuru buldu. Arama hemen başladı. Kalabalığın içinde kaybolmuş ya da oyun oynuyor olsalardı onları bulurduk. Nehir konusunda yanılmıyorsam, bir kaçırılma olayıyla karşı karşıyayız. Maalesef bu noktada en iyi senaryomuz bu."

"Sana katılıyorum," dedi Miller acımasızca. "Dua edelim de dalış ekibi dışarı çıktığında sonarda hiçbir şey görünmesin."

Rory'nin kamyoneti garaj yolunda değildi ama Nikki'nin cipini garaja park etmişti. Lacey Todd'larda kaldığı ve Rory de işte olduğu için ev çok sessiz ve hareketsizdi. Lacey onlara bir köpek almaları için yalvarıyordu ama onların programları yüzünden köpek ihmal edilecek ve yalnız kalacaktı. Yine de, evde kimse yokken onu selamlayacak bir kuyruk sallamak güzel olurdu.

Çantasını mutfak tezgâhına bıraktı ve doğruca Rory ile kendisinin yatak odasına gitti, yol boyunca kirli giysilerini çıkarıp çamaşır sepetine attı. Yapış yapış olmuş cildi serin bir duş almak istiyordu ama Nikki'nin dün gece garip bir açıyla uyumaktan dolayı ağrıyan boyun kasları savaşı kazandı.

Pek çok inşaatçı gibi Rory'nin kendi evinin de pek çok yenilemeye ihtiyacı vardı. Evi ailesinden satın aldıktan sonra Rory, kendisinin ve Mark'ın eski odaları arasındaki Jack ve Jill banyosunu, Rory'nin odasına bağlanan bir ebeveyn banyosuna dönüştürmüştü. Tüm iskelet ve alçıpan tamamlanmıştı, yani oda teknik olarak bitmişti, ama banyo armatürleri belirgin bir şekilde doksanlardan kalmaydı ve laminat zeminde birkaç çatlak vardı. Bu değişikliği sorduğunda, Rory ona ailesinin ana odasında uyumak istemediğini söylemişti.

yatak odası ve onun odası daha güzel bir manzaraya sahipti. Bekâr olarak yaşadığı ve uzun saatler çalıştığı için yenilenmesi gereken şeyleri pek fark etmiyordu.

Duş listenin en başındaydı. Suyu kim açarsa açsın, ortada bir yere gelene kadar sıcak ve soğuğu ayarlamak zorundaydı, yani en az bir kez haşlanmadan sıcak bir duş almak neredeyse imkansızdı.

Nikki çabucak duş aldı, dalgalı saçlarına fazladan ürün sürdüğünden emin oldu, böylece nem onu perma yaptırmış gibi göstermedi, ancak sıcak nedeniyle saçlarını toplamadan bir saat önce yaparsa şanslı olacaktı.

İşini banyoda bitirdi, ağzındaki pamuk tadını çıkardığı için mutluydu. Nikki yeni bir sütyen ve temiz bir külot giydi. Bir çift açık mavi keten şort ve hafif, kolsuz bir üst buldu. FBI ajanlarının genellikle davalarda şort giymemeleri gerekiyordu ama Nikki'nin patronu yaz sıcağında, özellikle de ofiste değillerse, kıyafet hâlâ iş kıyafeti olduğu sürece her zaman bir istisna yapardı.

Telefonu çaldı. Nikki onu şarj etmek için fişe taktığı şifonyerin üzerinden aldı.

"Ajan Hunt," diye cevap verdi Nikki sertçe, şortunu kalçalarının üzerinden çekerek.

"Ben Trooper Emily James. Ajan Wilson'ın çağrısına cevap veriyorum ama kendisi telefonuna cevap vermiyor. Yedek olarak bu numarayı bıraktı."

Liam'ın beklediği bir telefona cevap vermemesi alışılmadık bir durumdu ama Nikki ona takip etmesi gereken pek çok şey vermişti.

"Ben Özel Ajan Nikki Hunt," dedi. "Ajan Wilson'ın amiriyim. Geri aradığınız için teşekkür ederim."

"Sorun değil," dedi James. "Küçük kızları buldun mu?"

"Hayır," dedi Nikki. "Çalışma teorimiz bir kaçırılma olduğu yönünde ama hâlâ araştırıyoruz. Shane Walker, Britney'nin Fundamentalist Saints of Zion'dan bir aile üyesinin gelip onları kaçırdığını düşünüyor. Ajan Wilson'a FSZ hakkında konuşulacak kişinin siz olduğunuz söylendi."

James içini çekti. "Ne yazık ki anlatacak pek bir şey yok. Thief River Falls'un kuzeybatısında beş yüz dönümlük bir arazileri var.

Kilise ve yönetim ofislerinin yanı sıra üyelerin evleri de bu arazide bulunuyor. Bölge tarım açısından çok zengin ve çocuklar da dahil olmak üzere tüm kaynaklarını kullanma konusunda çok başarılılar."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bunu kanıtlayamam, çünkü kapsamlı bir soruşturma yapacak insan gücümüz ya da kaynağımız yok, ancak uzun saatler çalışan genç erkek ve erkeklerden oluşan iki inşaat ekipleri var. Herkesten daha düşük teklif veriyorlar ve çalışanlara ancak yaşamalarına yetecek kadar para veriliyor. Gerisi kiliseye gidiyor. Aynı şey teknoloji işleri için de geçerli. Utah'taki bir başka aşırı grup da aynı şeyi çok daha büyük ölçekte yaptı."

Nikki, Trooper James'in teorisini neden kanıtlayamadığını anlayabiliyordu. Çeşitli gizlilik yasaları muhtemelen kiliseyi koruyordu ve federal hükümetin herhangi bir yanlış ortaya çıkarma şansı daha yüksekti. Ne yazık ki hükümet, durum vahim hale gelene ve çoğu durumda çok geç olana kadar tarikatları görmezden gelme eğilimindeydi. "İdare memurunuz yerel bir kızın kiliseye döndüğünü ve ailesinin onun çiftlikte tutulduğuna inandığını söyledi."

"FSZ yerleşkesinde kızlarının izini sürdüm. Onu büyük bir kilise ailesiyle birlikte yaşarken buldum - o zamanlar dokuz çocukları vardı - ve aileye yardım etmek için dadı olarak çalıştığını iddia etti. Mutlu, sağlıklı ve on sekiz yaşındaydı. Fazla bir şey yapamadım."

"Ama başka bir şey olduğundan şüpheleniyordun?" Nikki sordu.

"Bildiğiniz gibi tarikat çok eşlidir," dedi Trooper James.

"İhtiyarlardan birinin bana açıkladığı gibi, ek eşleri 'sadece Kutsal Ruh'ta'. Çok eşliliğin yasalara aykırı olduğunu biliyorlar ve bu da onların yasaları aşma yolu. Kızın bana söylediği her şey prova edilmiş gibiydi. On sekiz yaşında, modayı takip eden, inatçı bir genç kız olarak evden ayrılmış ve iki aydan kısa bir süre sonra uzun bir kot etek, uzun kollu bir bluz giymiş ve saçlarını diğer kadınlarla aynı şekilde örmüştü. Patronum bu kadar bağımsız bir kadın olduğum için yansıtma yapıyor olabileceğimi söyledi."

"Görünüşe göre yeni bir patrona ihtiyacın var," dedi Nikki. "İçgüdülerinize her zaman güvenin. Bu bizim hayatta kalma içgüdümüzdür ve neredeyse her zaman doğrudur."

"Ben de ona aynen böyle söyledim," dedi James. "Kendi çocuğunun olmasının an meselesi olduğunu düşündüm ve on bir ay sonra bir kızı oldu. Dosyada evlilik ya da doğum belgesi yok ama ailesine birlikte yaşadığı adamla evlendiğini ve kardeş-eş olduğunu söylemiş. Kiliseye layık görülmedikleri için onlarla tüm ilişkisini kesti."

"Bu kızla en son ne zaman konuştun?" Nikki sordu.

"Belki iki yıl," dedi James. "Ben onu aramaya geldikten sonra, kilise çiftliğe iki güvenlik görevlisiyle birlikte bir kapı yerleştirdi. Çiftlikte yaklaşık on beş aile olduğunu düşünüyoruz - aile evleri demeliyim, çünkü kim bilir kaç tane kız kardeş-eş var. En son araziye gittiğimden beri, kilisenin üyesi olan bir pratisyen hemşirenin çalıştığı bir sağlık kliniği inşa ettiler. Ayrıca sertifikalı ebeler olduğuna dair söylentiler duydum ve büyüyen aileleri barındırmak için her yıl yeni evler inşa ettiklerini biliyoruz, ancak araziye ilk taşındıklarından bu yana nüfus sayımı bilgileri neredeyse hiç değişmedi."

Nikki, "Görünüşe göre yasaların etrafından dolaşmayı biliyorlar," dedi. Çok eşlilik yasadışıydı ama kilise buna bir çözüm bulmuştu. Kadınlar reşit olduğu sürece metres, kız arkadaş ya da fazladan eşlere ne deniyorsa ona sahip olmaya karşı bir yasa yoktu. "Çiftlikteki çocuklar ne olacak?"

James, "Küçük olanlar bana mutlu ve uyumlu göründü," dedi. "Çoğu en azından dördüncü ya da beşinci sınıfa kadar devlet okuluna gidiyor. Daha sonra evde eğitim görüyorlar."

Nikki, "Yani eğitimleri gerçek hayata değil kiliseye odaklanıyor," dedi.

"Bilmiyoruz," dedi James. "Ama benim tahminim bu."

"FSZ'nin mülklerine girmenize izin vermesinin bir yolu var mı?" Nikki sordu.

"Belki, kayıp kızları aradığımızı söylediğim sürece, eyalet çapında bir arama olduğunu söylersem. Eğer doğru oynarsam, işbirliği yapabilirler. Yaşlılar konseyi, Utah fraksiyonuna meydan okunduğu gibi meydan okunmasını istemiyor ve reşit olmayan evliliklere veya birleşmelere izin vermediklerine yemin ediyorlar. Vergi ödüyorlar, hayır kurumlarına bağışta bulunuyorlar, mallarını çiftçi pazarında satıyorlar. Hepsi biraz soğukkanlı ama

Konsej dikkat çekmemek istiyor. Bunu kendi avantajıma kullanabilmeliyim."

"Silas Hatch hakkında ne biliyorsun?" Nikki sordu.

"Sanırım büyüklerden biri ama adını pek duyduğumu söyleyemem."

"Onunla yüz yüze konuştuğunuzdan emin olun." Nikki hiç birlikte çalışmadığı bir askere tüm elini açmak istemiyordu ama Silas'ı görmesi gerekiyordu. "Yakın çevresini öğrenmeye çalış ve son birkaç gün içinde neler yaptıklarını öğren."

"Bu zor bir emir," dedi James. "Kaçırılma olayına bir şekilde karıştıklarını mı düşünüyorsun?"

"Walkerlar öyle düşünüyor," dedi Nikki. "Haklı olup olmadıklarını anlamama yardım etmeni istiyorum."

Telefonu başka bir aramayla çaldı. "Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor ama lütfen ne bulduğunuzu en kısa sürede bana bildirin."

Nikki cipin dokunmatik ekranındaki yeşil düğmeye bastı. "Haber var mı?"

Miller boğazını temizledi ve Nikki'nin midesi ayak parmaklarına kadar indi. "Kent, ne oldu?"

Adam cevap verirken Nikki'nin midesi bulandı. "Thea."

YEDİ

Abby karanlık yerde titredi. Thea neredeydi? Abby'ye her zaman göz kulak olurdu. Küçük kız karanlıkta kız kardeşini bulmak için elini uzattı ve sadece soğuk zemini hissedince ağlamaya başladı. Oda festivaldeki tuvaletler gibi kötü kokuyordu. Sol elini ovuşturdu. Thea'yı götürmeden önce kullandığı iğneden dolayı derisi hâlâ acıyordu.

Adam onu bu pis kokulu odaya bırakıp olduğu yerde kalmasını söylediğinden beri saatler geçmiş gibiydi. O da adamın dediğini yapmış, sert zeminde küçük bir top gibi kıvrılmıştı. Sessizce ağlayarak uyumuştı ama şimdi midesi gurulduyordu ve çok susamıştı.

Thea neredeydi?

Kalbi çarpmaya başladı. Önceki gece hakkında pek **b i r** şey hatırlamıyordu, sadece havai fişekleri izlemeye götürüldüklerini hatırlıyordu. Thea yapmıştı, Abby de onu takip etmişti. İlk başta renklerin suyun üzerinde patlamasını izlemek heyecan vericiydi. Sonra Abby başının döndüğünü hatırladı. Ondan sonra her şey bulanıklaştı. Çok sıcak hissettiğini, nefes alamadığını hatırlıyordu. Ama sonra kontrolsüzce titremeye başladı, tıpkı annesinin ateşi olduğunu söylediği zamanki gibi.

Gözlerinde sıcak yaşlar birikti. Annesi neredeydi? Neden onlara yardım etmeye gelmemişti? Nerede olduğunu bilmese de Abby ses çıkarmaması ve dikkat çekmemesi gerektiğini biliyordu, bu yüzden gözyaşlarını daha fazla kontrol edemeyince ağzını kapattı.

Karanlıkta bir yerden bir bip sesi geldi, sonra bir tane daha ve bir tane daha. Abby yüksek bir klik sesi duydu. Gözlerindeki yaşları sildi ve kapı aralığına baktı. Thea olmadan orada duruyordu.

Yavaşça ona doğru yürüdü. Hasta insanların doktor muayenehanesinde taktığı türden bir maske yüzünün büyük kısmını gizliyordu. Belki de şimdi ona yardım etmeye gelmişti. Abby sadece olanları yanlış anlamıştı. Thea

Hastalanmış olmalıydı ve adam Thea'yı doktora ya da annesine götürebilmek için Abby'yi buraya getirmişti.

O yaklaştıkça ışıklar yanmaya başladı. Abby her şeyi aynı anda gördü: tuhaf, yumuşak görünümlü duvarlar, birkaç metre ötede sıska, kirli bir yatak ve Thea'yla birlikte etrafı karıştırırken annesinin komodininde buldukları bir şeye benzeyen bir tüp.

"Kız kardeşim nerede?" Abby'nin sesi küçük ve zayıftı.

"Huzur içinde."

"Neden onunla olamıyorum? Onunla ve annemle olmak istiyorum!"

Ona baktı, gözlerinin arasında kırıksıklıklar oluşmuştu. Abby yüzünün geri kalanını görebilmeyi diledi. Onun neye benzediğini gerçekten hatırlamıyordu. Havai fişekleri izlemek için çok heyecanlıydı.

"Çünkü artık benimsin, tatlım." İri, sert eli kızın koluna dolandı.
"Hadi seni temizleyelim."

SEKİZ

Nikki iki şeritli yolda ilerlerken direksiyonu sıkıca kavradığı için parmakları ağrıyordu. Conway'in Elma Bahçesi Washington County'nin batı yakasında, Nikki'nin büyüdüğü eve on dakikadan daha az bir mesafede bulunuyordu. Son birkaç yıldır meyve bahçesine sadece birkaç kez gitmişti, çoğunlukla Lacey'nin yararına, çünkü elma toplama mevsiminde meyve bahçesinde her zaman eğlenceli çocuk etkinlikleri olurdu. Otuz yıl önce ilk açıldığından beri meyve bahçesini aynı aile işletiyordu.

Ziyaretçileri, yüksek bir akçaağacın altında yer alan neşeli kırmızı bir ahır karşılıyordu. Dairesel yolun yanındaki büyük bir tabelada meyve bahçesinin Ağustos ayındaki elma toplama sezonuna kadar kapalı olduğu duyuruluyordu. En azından Nikki'nin olay yerinde çalışırken müşterilerin meraklı bakışları hakkında endişelenmesine gerek yoktu ama meyve bahçesinde bir çocuk cesedi bulunduğu haberinin medyaya yansımaları an meselesiydi.

Koşu ayakkabılı ve Twins şapkalı bir kadın ahırın önünde volta atıyordu. Nikki, Miller'ın cipinin yanına park etti ve kimlik bilgilerini aldı.

"Ajan Nikki Hunt, FBI." Nikki rozetini kadına doğru kaldırdı.

Zayıf ve formda olan kadın Nikki'nin yaşlarında görünüyordu.

"Rita Conway. Sahibi benim. Onu ben buldum. Şerif sizi geri göndermemi söyledi."

"Meyve bahçeniz ne kadar büyük?" Nikki sordu.

"İki yüz dönüm," dedi Rita. "Sadece birkaç sıra geride. Onu kaçırmayacaksınız."

"Onu ne zaman buldun?"

"Bu sabah ağaçları kontrol etmeye geldim. Geceki şiddetli rüzgârın ağaçlara zarar vermiş olabileceğinden endişelendim." Rita'nın elleri titriyor, açık teni ter içinde kalıyordu.

"Ahır senin vitrinin mi?" Nikki sordu. "Peki klimalı mı?"

"İkisine de evet," dedi Rita. "Neden?"

"Aşırı sıcaklamış görünüyorsun ve cesedi bulmanın stresi de yardımcı olmuyor." Nikki Miller'a bir mesaj atarak, Nikki'nin olay yerinde yürüyebilmesi için Rita'nın yanında kalması için yardımcısını göndermesini istedi. Liam'a mesaj atarak, Dr. Walker'ı tehdit eden Viking taraftarlarının bir listesini almasını ve bebek bakıcısının izini sürmesini istedi.

Saniyeler sonra Başmüfettiş Reynolds, solgun ve terlemiş bir halde ahırın yanından döndü. Onunla birkaç davada çalışmıştı ve herkes gibi o da kurban çocukken derinden etkilenmişti.

Nikki yardımcısına, "Biraz su getir," dedi. "Rita, ben bir göz atıp Miller'ı kontrol edeceğim. Reynolds, adli tabip gelirse onu da gönder."

Nikki göğsü sıkışmış bir halde ahırın etrafında yavaşça yürüdü. Sıcak öğleden sonra güneşi elma ağaçlarının sıralarında parılıyordu ve hava çürüme kokusuyla doymuş olmasaydı hafif kuzey esintisi hoş karşılanabilirdi. Tıpkı Rita'nın söylediği gibi, Thea'nın cesedini kimse özlemeyecekti.

Katil bunu biliyor muydu, yoksa burası uygun bir yer miydi?

Miller sarı olay yeri bandının yanına çömelmiş, kuru kuru nefes alıyordu. Nikki'nin hiç tanımadığı bir şerif yardımcısı ona bir şişe su uzattı. Suyu çok hızlı içti ve yarısını tükürdü.

"Kent, iyi misin?" Nikki'nin Miller'a doğru attığı her adımda koku daha da kötüleşiyordu. Kötüydü ama Nikki daha kötülerıyla de uğraşmıştı ve Miller'ın da uğraştığını biliyordu.

"Hiç şansı olmadı," diye mırıldandı Miller.

Nikki elma ağaçlarından birinin altında yüzüstü yatan küçük bedeni gördü. Thea'nın elleri ve ayakları fermuarla bağlanmıştı, sarı saçları sırtına dökülmüştü. Etrafında sinekler vızıldıyordu. Nikki cipten getirdiği koruyucu patikleri ve lateks eldivenleri giydi ve bandın altına eğildi. Cesede yaklaşırken kalbi göğsünde çarpıyordu ve bir an için tek görebildiği Lacey'nin yüzüstü yere düşmüş ve bir çöp gibi atılmış olduğuydu.

Nikki küçük kızın yanına diz çökerken gözyaşlarıyla mücadele etti. Koli bandı ağzını, burnunun bir kısmını ve gözlerini kapatmıştı.

Cildinde genellikle boğulmaya eşlik eden mavi-mor bir renk vardı.

Thea'nın el ve ayak bileklerindeki kızgın kırmızı çizgiler, kendini kurtarmak için mücadele ettiğini açıkça gösteriyordu. Bu kesinlikle oydu.

"Blanchard yolda mı?" Nikki boğuk bir sesle konuştu. "Courtney yaklaşık otuz dakika içinde burada olacak. Liam bir ipucunun peşinde."

"Yakında, umarım." Miller ayağa kalktı ve bandın altına eğildi. "Rita'yla konuştun mu?"

Nikki başını salladı. "Oldukça sarsılmış durumda. Reynolds onunla birlikte ahırın içinde. Meyve bahçesinde güvenlik kamerası yok mu?"

"Sadece bir tane, ön tarafta," dedi Miller. "Meyve bahçesinin arkasında mısır tarlaları var ama katilin arazinin doğu tarafındaki yola park ettiğini ve ağaçları siper olarak kullanarak içeri girdiğini düşünüyorum. Hepsi oldukça köklü ve dolu."

"Yol kenarında lastik izi var mı diye kontrol edin."

"Reynolds yaptı ama taze görünen bir şey yok. İzleri görebileceğimiz kadar yağmur yağdı."

Yani katil muhtemelen bir yere park etmiş ve yürüyerek araziye girmişti. Nikki gözlerini parlayan güneşten korudu. Meyve bahçesi kesinlikle kırsal bir bölgeydi, akçaağaç ağaçlarının ve yüksek çitlerin arasına sıkışmıştı. Ana otoyoldan görünmüyordu ve onu dönmeye yönlendiren işaretler olmasaydı, Nikki meyve bahçesinin yanından dolanan ve uygun bir isimle anılan Conway Drive'ı kaçırabilirdi. "Bunu her kim yaptıysa burası hakkında biraz bilgisi olduğunu söyleyebilirim." Conway Meyve Bahçesi metro bölgesindeki iki büyük ve popüler meyve bahçesinden biriydi. Nikki muhtemelen bir sopa fırlatıp oraya en az bir kez gitmiş birine vurabilirdi. "Mevsimlik çalışanları var mı?"

Miller başıyla onayladı. "Yaz aylarında lise ve üniversite çağındaki çocukları işe almayı seviyorlar. Kışın kapalı olduğu için bakım işleriyle aile ilgileniyor. Rita'nın kızı ve erkek arkadaşı genellikle gelir ve kışın kar yığılmasın diye kar küremek gibi yapılması gereken işleri yaparlar."

"Rita sana onların isimlerini verdi mi?"

"Henüz değil. Adli tabip olaya el koyduğunda gelip oturup konuşacağımızı söyledim." Miller Thea'ya baktı.

duygu. "Onu burada yalnız bırakamam Nikki."

Nikki arkadaşının omzunu ovuşturdu. "Biliyorum ve eminim ailesi ona minnettar olacaktır. Walker'lara gitmemi ister misin? Haber yayılmadan ve bunu haberlerde duymadan önce onlara haber vermeliyiz."

"Chen bildirim yapmak istedi," diye yanıtladı Miller. "Şu anda yolda."

Çakıl taşları üzerindeki tekerleklerin çıtırtısını ve ardından kapanan bir kapının sesini duydu. Birkaç saniye içinde Blanchard elinde panosu ve kamerasıyla köşeyi döndü. Nikki adli tabibin her zamanki gibi bir ölüm müfettişi göndermediğine şükreliyordu ama aklının bir köşesinde Britney'nin Blanchard'ın koyu teni hakkında ne diyeceğini merak ediyordu. Blanchard, Nikki'nin yirmi yıllık kariyeri boyunca birlikte çalıştığı en iyi adli tabiplerden biriydi ve küçük Thea'ya saygı ve sevgiyle davranılacaktı.

Blanchard, "Miller bana küçük kız olduğunu söyledi," dedi. Lateks eldivenlerini giymeden önce kâğıt patiklerini giymek için tek ayağının üzerinde durdu. "Bulunduğunda böyle mi görünüyordu?"

Miller, "Ona dokunmadım," dedi. "Buraya ilk Reynolds geldi ve kaseti koydu. Bunu doğru yapmak zorundayız."

Blanchard bandın altından geçip fotoğraf çekmeye başlarken homurdandı. "Her zaman doğru yaparım. Courtney ve Koca Kızıl nerede?" Nikki, Blanchard'ın taktığı lakap karşısında homurdanmaktan kendini alamadı.

Courtney, Liam'ın bu sözlerden rahatsız olduğunu bildiği için ona bu sözleri söylemişti. "Her an burada olabilir. Cinsel suçlular listesini inceliyor."

"Başlangıç için iyi bir yer, ancak onu laboratuvara geri götürene kadar saldırıya uğrayıp uğramadığını bilemeyeceğim." Blanchard Thea'nın yanına çömeldi ve sarı saçlarını nazikçe yana taradı. "Boynunda şu ana kadar çürük yok." Thea'nın nemli gömlek kollarını omuzlarına kadar itti. Parmak izlerine benzeyen derin bir çürük kolunu sarıyordu. "Courtney ne kadar iyi?"

"Şimdiye kadar çalıştıklarımın en iyisi, ancak parmak izlerini deriden çıkarmak yetenekten daha fazlasını gerektiren bir uzmanlık alanı. Zamanlama, gömlek kolu, yağmurun parmak izlerini silmemesi." Courtney'nin mezun olduğu okul, Tennessee Üniversitesi.

Kadavraları gerçek dünya koşullarında inceleyen ünlü "vücut çiftliği", kısa süre önce laboratuvarında ve sahada deriden parmak izi alınabileceğini gösteren bir çalışma yayınlamıştı, ancak bu en iyi ihtimalle zordu. "Thea'nın çantasından parmak izi alma şansımız daha yüksek. Ama bunu kesinlikle bir meydan okuma olarak görecektir."

"Koli bandından mı boğuldu?" Miller sordu.

Blanchard Thea'yı ters çevirerek başını bir bebeğinki gibi kucakladı. "Zavallı tatlı bebek. Bu mümkün."

Miller başını eğdi ve Nikki, Thea'nın yüzünü gördükten sonra nefes almak için kendini zorladı. Kurumuş kustumuk parçaları çenesine ve gömleğine yapışmıştı. "Bu bir kızarıklık mı?" Thea'nın kolunu işaret etti.

"Yaygın peteşi," dedi Blanchard. "Deri altında küçük kanama noktaları. Çoğu zaman sert öksürme ve diğer çok yorucu aktivitelerden kaynaklanır. Bunu özellikle çocuklarda sıcak çarpmasında da görüyoruz. Genellikle ikinci ya da üçüncü derece termal yanıklar da görüyoruz ama onda hiç yok."

Nikki Miller'a baktı. "Saat 10'da hava hala seksen derecenin üzerindeydi. Eğer kaçırın kişi onları bir arabaya, özellikle de bagaja koyduysa, sıcak çarpmasının başlaması uzun sürmez."

Blanchard, "Hayır, olmaz," diye onayladı. "Şu anda katılmış durumda ama bu yüz kaslarına çoktan geçmiş. Ortama bağlı olarak, yüz sertliği ölümden altı ila sekiz saat sonra geçer. Ne zaman bulundu?"

"Sabah sekiz civarı," diye cevapladı Miller. "Bir saatten az bir süre önce."

Blanchard Thea'nın parmaklarını test etti; bu parmaklar genellikle bacak gibi daha büyük kaslardan önce sertleşirdi. "Sıcak her zaman hızlandırır. Nem daha da kötüleştirir ve çiy noktası zaten altmışın üzerinde, ama on saat önce hayatta olması pek mümkün değil."

"Onu aldığı ilk saat içinde mi öldü?" Nikki ağlayacak gibi hissetti. Thea'nın gerçekten hiç şansı yoktu. Nikki bunun, kaçırın kişinin Thea'ya saldıracak zamanı olmadığı anlamına gelmesi için dua etti.

Blanchard, "Bu çok mümkün," dedi. "Çocuklar sıcakta mahsur kaldıkları için bir saatten kısa bir süre içinde ölebilirler. Şerifin sorusuna cevap vermek gerekirse, evet, boğulmuş olması çok muhtemel, en azından bilincini kaybedecek kadar. Burnunun ucu

Burnunun altından çıkarmak için uğraşırken derisi acımış. Ancak bunu resmileştirmek için tam bir muayene yapmam gerekiyor."

"Hey, partiyi buldum." Courtney ve laboratuvar asistanlarından biri, koruyucu giysileriyle meyve bahçesinin önünde belirdi.

"Bu bir yük arabası mı?" Miller asistanının meyve bahçesine getirdiği düzgünce istiflenmiş ekipmanı işaret etti.

"Buna el kamyonu deniyor," dedi Courtney. "İngilizler buna çuval kamyonu diyor." Nikki'ye sert bir bakış attı. "Geçenlerde tanıştığım bir İngiliz adli tıp uzmanı bana bunu söyledi."

Courtney ilk kez kendi alanından biriyle görüşüyor, ölüm hakkında Courtney kadar ya da ondan daha fazla şey bilen biriyle asla çıkmama kuralına karşı çıkıyordu.

Courtney, "Son birkaç yıldır ekipman taşımaktan sırtım mahvoldu," dedi. "Bu daha kolay."

Liam burada olsaydı, arabanın Courtney'den daha uzun olduğuna dikkat çekerti.

Courtney yüzündeki teri sildi ve bandın diğer tarafında onlara katıldı. "Hâlâ çantasındaki parmak izlerini almaya çalışıyoruz ama bu kumaşla biraz zaman alacak."

"Acele edebilir misin?" Nikki sordu.

"Evet, ama unutmayın ki eyalet suç laboratuvarının adli tıp testlerinde öyle bir yığılması var ki, bizden yetişmelerine yardımcı olmamızı istediler. Şu anda hepimiz aynı anda en az on davayla uğraşıyoruz." Courtney yerde hareketsiz yatan küçük kıza baktı. "İnsanlardan nefret ediyorum."

"Ben de," dedi Blanchard. "Çocuk katilleri cehennemde kendilerine ait özel bir halkayı hak ediyor."

Nikki, "Arabada mı yoksa başka bir kapalı alanda mı olduğunu bulmamız gerekiyor," dedi. "Test etmek için alabildiğiniz kadar çok lif alın. Ben Rita'yı kontrol edeceğim."

Miller, "Reynolds'ı buraya geri gönderin," dedi.

Nikki adımlarını ahıra doğru geri çekti. Ter boynundan aşağı yuvarlanıp köprücük kemiğinin oluşuna yerleşti ama bunu fark etmedi bile. Courtney'nin insanlar hakkındaki düşüncelerini tekrarlamak istemişti ama bu düşünce tarzı Abby'yi kız kardeşiyle aynı kaderi paylaşmadan önce bulmasına yardımcı olmayacaktı.

Nikki Reynolds'a, "Miller sizi ona göndermemi istedi," dedi ve onun yanından geçerek Rita'nın yanında oturan genç kadına baktı. "Merhaba, ben Ajan Hunt. Siz Rita'nın kızı mısınız?" Rita daha atletik bir yapıya ve dar bir yüze sahipti ama iki kadın arasındaki benzerlik inkâr edilemezdi.

"Joy." Beyzbol şapkasının kenarını düzeltti ve kirli sarı saçlarından bir tutamı işaret parmağının etrafında döndürerek Nikki'ye baktı. "Bunun olduğuna inanamıyorum. Haberlerdeki küçük kızlardan biri. Thea, değil mi?"

Nikki başını salladı. "Ve küçük kız kardeşi hâlâ kayıp, bu yüzden ikinizin bize verebileceği her türlü bilgi çok önemli."

Joy yüzünü buruşturdu. "Ne katkıda bulunabileceğimizden emin değilim. Annem güvenlik kameralarını çoktan açıkladığını ve görüntüleri şerifle birlikte kontrol ettiğini söyledi. Mülkün etrafına daha fazla kamera koymasını söylüyordum ama fırsat bulamadı." Elindeki buruşuk mendille burnunu sildi. "Kim bir elma bahçesine ceset bırakır ki?"

"Bu çok iyi bir soru," dedi Nikki. "Katilin kolaylık olsun diye burayı seçmiş olma ihtimalini göz ardı edemeyiz ama burayı seçmiş olma ihtimali çok yüksek çünkü burayı ve yaz rutinini biliyorlardı - sabahları buradan geçip gidiyordunuz."

"Birinin onu bulduğundan emin olmak için mi?" Rita sonunda konuştu.

"Belki," dedi Nikki. "Bu yıl herhangi bir şekilde rahatsız edici bir müşteriniz oldu mu, çevrede dolaşan birini fark ettiniz mi?"

"Çilek toplama sezonu yeni bitti," dedi Joy. "Son iki haftadır çok yoğunuz. Annem ve ben genellikle burada kasalarla ilgileniyoruz. Babam genellikle bitkilerle ve ağaçlarla ilgilenir ama sırt ameliyatı geçirdi, bu yüzden ağır işleri yapmaları için birkaç üniversite öğrencisini işe aldık. Size bilgilerini verebilirim ama ikisi de iyi çocuklar."

"Teşekkür ederim, bu çok yardımcı oldu," dedi Nikki. "Annen erkek arkadaşının kışın kar küreme işine yardım ettiğinden bahsetti. Ne sıklıkla yardıma geliyor?" Ses tonunu hafif tuttu, suçlayıcı görünmemeye dikkat etti.

Joy büyük arka pencereden ağaçlara baktı. "Geçen ay ayrıldık."

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Nikki. "Bana onun bilgilerini verebilir misiniz?"

"Ne için?" Joy sordu.

Nikki, "Buraya erişimi olan herkesle konuşmak istiyoruz," dedi. "Tuhaf bir şey fark etmiş ve bunu görmezden gelmiş olabilir, bu tür şeyler."

Joy başını salladı. "Bu yaz pek burada değildi. Sorunlarımız vardı."

Rita devreye girdi. "Bu sabah bana söylediklerini ona da söyle. O piçi koruma."

"Anne, bu bir söylentiydi; ayrılma nedenimiz bu değildi," diye tersledi Joy.

Rita gözlerini devirdi. "Sanki dün doğmuşum gibi. Joy, bir çocuk öldü ve bir diğeri de kayıp." Rita Nikki'ye baktı. "Joy, erkek arkadaşı Rod'un, o yedi yaşındayken ikinci kuzenine uygunsuz bir şekilde dokunmakla suçlandığını öğrendi. Şimdi yirmi iki yaşında. Hiçbir şey çıkmadı ama bu Joy için bardağı taşıran son damla oldu."

"Bu onun suçlu olduğu anlamına gelmez," dedi Joy. "Kuzeni daha önce de hikâyeler uydurmuştu."

"Anlıyorum," dedi Nikki, "ama annenizin de bahsettiği gibi, küçük kızlardan biri öldü, diğeri ise hâlâ kayıp. Onun bilgilerine ihtiyacım var. Ya sen bana verirsin ya da ben kendim alırım. Abby için zaman daralıyor."

Joy iç çekti. "Rodney Adam. Şehir merkezinde Riverview Commons'da yaşıyor."

Rita kızına sertçe baktı. "Bu yardımlı yaşam. Ev arkadaşlarıyla birlikte bir evde yaşadığını sanıyordum?"

"Geçen ay büyükannesine yardım etmek için buraya taşındı," dedi Joy. "Biz ayrıldıktan hemen sonra."

"Onunla en son ne zaman konuştunuz?"

"Ayrıldığımızdan beri değil." Joy kendine sarıldı. "Bunu Rod'un yaptığını düşünüyorsan vaktini boşa harcıyorsun. Seninle konuştuğum için çok incinecek."

Nikki'ye Joy Rodney'i unutamamış gibi geldi. "Bunu kimin yaptığını bilmiyorum ama Abby hâlâ hayatta olabilir, bu yüzden kimsenin duyguları hakkında endişelenecek vaktim yok."

Nikki Miller'a, "Hemen merkeze bir polis memuru göndermeliyiz," dedi. "Kızın eski erkek arkadaşı, kız yedi yaşındayken kuzenini taciz etmekle suçlanmış. Kız hikâyeyi reddetti ama adam Riverview Commons'ta büyükannesiyile birlikte yaşıyor. Rita'nın kızı belli ki hala ona karşı bir şeyler hissediyor, bu yüzden eminim onu uyaracaktır."

"Lowell Park'a beş dakikadan daha kısa bir yürüyüş mesafesinde." Miller telefonunu kaydırarak açtı. "Tanrım. Chen'in siz oraya varana kadar çıkışlara göz kulak olması için birkaç memur bulup bulamayacağına bakacağım. Arkadaşımin annesi orada yaşıyor ve orası oldukça iyi aydınlatılmış ve güvenlik kameraları da dahil olmak üzere sıkı. Merkez ofisi arayacağım ve güvenlik videolarına bakmak istediğinizi bildireceğim."

"Umarım işbirliği yaparlar," dedi Nikki. "Bu tür yerler mahremiyet konusunda komik olabiliyor." Nikki hastaları koruma ihtiyacını anlıyordu, ancak CCTV diğer şeylerin yanı sıra onları kötü muameleden ve başıboş dolaşmaktan da koruyordu.

Miller homurdandı. "Yapacaklar. Arkadaşımin güvenlik şefi."

O ve Nikki liseye birlikte gitmişlerdi ve Nikki'nin Stillwater Lisesi'ndeki son iki yılı keder ve puslu anılarla geçerken, Miller'ın zamanı ona koşucu olarak birkaç rekor ve bir üniversite bursu kazandırdı. Lisede herkesi tanırdı ve bu kişilik özelliği ilçe şerifi olarak ona iyi hizmet etti.

"Bu adamın bir fotoğrafı var mı?" Miller sordu. "Bir arkadaşım ve kız kardeşi haberlerde kızları duymuşlar ve doğrudan beni aradılar. Trinity Lutheran'a park etmişler. Saat 10:30 civarında, beyaz Minnesota Timberwolves tişörtü giyen genç bir çocuğun kilisenin otoparkında elinde çantayla durduğunu görmüşler. Çantayı çalıların arasına bırakmış, biz de orada bulduk. İyice baktılar ve robot resim için şerifin ofisine geleceklerini söylediler."

Nikki, Joy'un kendisine gönderdiği mesaja tıkladı. "Adı Rodney Adam, yirmi iki yaşında, New Ulm'daki 3M fabrikasında çalışıyor. Öğlen işe gitmesi gerekiyor, bu yüzden hızlı hareket etmeliyiz."

Miller, "Şehir merkezinden en az otuz dakika uzaklıkta," dedi. "Taşınmasının tek nedeni büyükannesine bakmak mı? Oda arkadaşlarıyla arası mı bozuldu?"

"Söylemedi ama bana eski adresi verdi." Nikki adresi Miller'a söyleyip anahtarlığını kullanarak Jeep'i uzaktan çalıştırdı, sanki bu sıcakta kapalı bir araçta bir iki dakikalık klima bir fark yaratacakmış gibi. "3M fabrikasından sadece on dakika uzaklıkta. Rodney'le konuştuktan sonra Liam'ın oda arkadaşlarından birini bulup bulamayacağına bakacağım. Adamımız o olmayabilir ama öyle olması ve Abby'nin hâlâ hayatta olması ihtimaline karşı harekete geçmeliyiz."

Miller ona, "Sen Rita ve kızıyla konuşurken Chen de aradı," dedi. "Walker'lar bunu beklediğin kadar iyi karşıladılar. Britney seni soruyor bu arada. Şef Ryan, Chen'i kaçıran kişi ararsa diye evlerinin etrafında dolaştırıyor. Neden böyle bir şey olacağını düşünüyor bilmiyorum ama neyse. Zaten Shane ve Britney'i görmek istiyorum."

Nikki ona, "Mazereti oldukça güçlü," diye hatırlattı.

"Biliyorum ama yine de gözümün adamın üzerinde olmasını istiyorum."

"Pekâlâ, Rodney'le konuştuktan sonra Chen'e oraya gideceğimi söyle. Ziyaretimden haberdar olması için ona zaman tanımak istemiyorum." Nikki cipine bindi ve Liam'ı aradı ama arama telesekretere düştü, o da bir mesaj atarak Rodney'nin binasında buluşmak istediğini söyledi. Liam'ın Stillwater'daki kayıtlı cinsel suçluların izini sürmek gibi zor bir görevi vardı, bu yüzden muhtemelen binaya ondan önce varacaktı.

DOKUZ

Riverview Commons Ana Cadde'ye ve St. Croix Nehri'ne bakıyordu, Thea ve Abby'nin en son görüldükleri festival alanından bir taş atımı kadar uzaktaydı. Nikki sokakta Liam'ın gümüş rengi Prius'unu aradı. Sokakta bir yer bulamadıysa, muhtemelen otoparktaydı. Arabayı hızla sürdü ama Liam'ın arabasından hâlâ bir iz yoktu. Ona mesaj atıp atmadığını görmek için telefonunu iki kez kontrol etti ama mesajı teslim edilmiş olarak kalmıştı.

Nikki kayıp vakalarının çok hızlı ilerlemesine alışkındı. Abby'yi bulma şansları neredeyse sıfıra inmeden önce onu aramak için sadece birkaç günleri vardı. Ama bu dava ve şüpheli listesi gün geçtikçe daha karmaşık bir hal alıyordu. Bebek bakıcısının bulunup bulunmadığını ya da Shane Walker'a karşı kin besleyen birini bulup bulmadıklarını merak ediyordu.

Şef Ryan Chen'i haberi Walker'lara iletmesi için göndermişti ve bencilce davrandığını düşünse de Nikki bunu onlara söyleyenin kendisi olmadığına memnundu. Dikkatini Abby'yi bulmaya odaklaması gerekiyordu.

"Elinde iyi bir bilgi olsa iyi olur," diye homurdandı Nikki, binanın bir blok ötesinde park etmiş Stillwater polis arabasını görünce. Nikki onun arkasında bir boşluk buldu ve plakasız arabanın camına dokundu.

"Ondan bir iz var mı?"

"Hayır," dedi genç memur heyecanla. "Arka tarafta başka bir arabamız var, yangın merdivenini ve arka kapıları görebiliyor. Adamdan iz yok. Şerifin istediği gibi bilgilerini araştırdım; eski bir Jeep Liberty'si var. Arka tarafta, sokağa çıkışa yakın bir yere park etmiş. Riverview, yaşlılar ve engelliler için destekli yaşam alanı. Bu genç adam neden burada yaşıyor?"

"Güzel soru."

Nikki mesajlarını kontrol etti ama Liam'dan hâlâ bir şey gelmemiştir. Cevap vermemek onun yapacağı bir şey değildi. "İyi bir nedeni olsa iyi olur," diye homurdandı.

"Özür dilerim?" dedi memur. "Yakalayamadım-"

"Kendi kendime konuşuyorum." Nikki silahını kılıfına yerleştirmeden önce dolu ve hazır olduğundan emin olmak için kontrol etti. "Adın ne senin?"

"Jackson," dedi.

"Pekala Jackson, gidip Rodney'le konuşalım."

Binanın güvenlik şefi onları lobide karşıladı. Dik duruşu ve tavırları, kırılmış saçlarıyla birlikte Nikki'ye eski bir asker olduğunu düşündürdü. "Chuck Randall. Kent bana geleceğinizi söyledi ve durum hakkında bilgi verdi. Dün akşam dokuzdan bir saat öncesine kadar olan kamera kayıtlarını inceliyoruz. Gelip bakmak ister misin?"

"Rodney'yle konuştuktan sonra," dedi Nikki. "Daireyi kendim kontrol etmek istiyorum."

"Yeterince makul," dedi Chuck.

Memur Jackson topuklarının üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplıyordu, belli ki bazı kapıları kırmaya hazırdı. Nikki bu durumu incelikle ele almak zorundaydı ve eğer Rodney suçluysa, deneyimsiz bir polisin işi berbat etmesine ihtiyacı yoktu. "Memur Jackson, ben Rodney'le konuşurken görüntülere bakabilir misiniz? Siz genç ve zekisiniz, ben ise grenli siyah beyaz güvenlik filmlerinde bir şeyler yakalamakta berbatım," diye yalan söyledi Nikki, çocuğun kendini önemli hissetmesini ve kovulmamasını sağlamaya çalışarak.

Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ama başını salladı.

"Büyükannesi üçüncü katta, 3B numaralı dairede yaşıyor."

"Rodney geçen ay büyükannesine yardım etmek için buraya taşındı," dedi Nikki. "Onunla hiç tanıştın mı?"

"Evet," dedi Chuck. "Sakinlere karşı kibar ve arkadaş canlısı. Gürültü şikayeti yok, ki bu da birinin genç aile üyesi kalmaya geldiğinde bu adamların her zaman endişelendiği şeydir."

"Büyükannesinin ona gerçekten ihtiyacı olup olmadığını biliyor musun, yoksa ona yardım mı ediyor?" Nikki sordu.

"Bilmiyorum," dedi Chuck. "Hiç sorma fırsatım olmadı."

Chuck ve Memur Jackson güvenlik ofisine geri d6nerken Nikki asans6re bindi. Kısa yolculuk sırasında mesajlarını kontrol etti. Liam sonunda mesaj atmış ve ipuçlarını takip ederken telefonunu sessize aldığını söylemişti. Bunu daha 6nce hiç yapmamıştı ama ilkbaharda 6l bir cinayet soruşturması sırasında başından aldığı ağır yarayı atlatmış olsa da, Liam bazen sürekli gürültüden rahatsız oluyordu ve bu durum saldırıdan 6nce hiç sorun yaşamadığı bir şeydi. Liam'a yerinde kalmasını ve işi bittiğinde ona bilgi vereceğini söyleyerek karşılık verdi.

Asans6rn kapısı açıldı ve Nikki kasvetli, gri koridora adımını attı. Riverview Commons gelire dayalı bir tesisti, bu da fonların dekor yerine ihtiyaçlara harcandığı anlamına geliyordu. Ama koridor taze çamaşır kokuyordu ve duvarda asılı birkaç motel tipi tabloda büyük bir toz birikimi yoktu.

Nikki 3B numaralı dairede durdu ve kapıyı çaldı. Nefesini tuttu ve prefabrik ahşaba yaklaşarak herhangi bir tehlike sesi olup olmadığını dinledi. Ayak sesleri ona doğru yaklaşıncı Nikki geri çekildi ve sağ elini kalçasına dayadığı silahına yaklaştırdı.

Rodney kapıyı açtı, yeni duş almış ve parfüm kokuyordu. "Ajan Nikki Hunt, değil mi?"

Yüzüne yayılmaya başlayan atık kaşları durdurmayı başardı. Nikki, Joy'un Rodney'yi geldiklerine dair uyarmasını beklemişti ama yine de bu onu kızdırmıştı. "G6ryorum ki benim için hazırlanmışsınız," diye karşılık verdi FBI rozetini g6stererek.

Rodney kızardı. "Saygısızlık etmek istemedim." "Sorun değil. İçeri girebilir miyim?"

"Benimle mutfakta kal lütfen. Büyükannem uyuyor."

Yorgunluk ve hayal kırıklığı Nikki'yi ele geçirmeye başlamıştı. "Bak, neden burada olduğumu bildiğini biliyorum. Her odaya ve dolaba bakmak istiyorum. Sessiz olabilirim ama bakmak istiyorum. Bana izin vermek zorunda değilsin," diye ekledi. "Ama reddedersen sana neye benzediğini söylemek zorunda değilim. İstersen arama izniyle geri gelebilirim. Kayıp bir çocuğu bulmaya çalışıyorum. Büyükannenin uykusu için endişelenemem."

Normalde şüpheli bir kişi yi y6nlendirmezdi ama mini mutfakta asılı duran saatin tik takları Nikki'yle alay ediyordu. Abby'yi canlı bulmalıydı.

Rodney kızardı. "Olanlarla hiçbir ilgim yok... o kızlarla... meyve bahçesindeki çocukla," dedi. "İstediğin kadar etrafa bak. Uyanırsa büyükannemle ben ilgilenirim."

Teknik olarak, eğer büyükanne dosyadaki kiracıysa, Nikki'nin arama yapmak için onun iznine ihtiyacı vardı, ancak risk almaya ve ilerlemeye karar verdi.

Küçük mutfak, Lacey'nin Rory'nin evindeki yatak odasından daha küçüktü. Metro karosu tezgâh temizlenmişti ve lavaboda birkaç tabak vardı.

Şişman, siyah bir kedi tezgahın üzerine sıçradı ve uykulu gözlerle Nikki'ye baktı.

"İn aşağı, Amos."

Kedi onu görmezden geldi.

"Özür dilerim." Rodney kediye yakaladı ve yere koydu. "Tam bir baş belası. Büyükannem onu tekrar eve almamı istiyor. Kedileri ya da kum kabını sevmiyor."

Nikki ters bir şekilde gülümsedi. "Dolaplara bakabilir miyim?" "Uh, evet."

Alt kattaki üç dolabı açtı. Abby'yi ve onun ne kadar küçük olduğunu düşündü. Çocukları daha dar yerlerde bulmuştu.

Rodney ona baktı. "O çocukları gerçekten benim kaçırdığımı düşündüğüne inanamıyorum."

"Bilmiyorum," dedi Nikki. "Ama yedi yaşındaki bir çocuğa uygunsuz davranışlarda bulunmakla suçlandığını biliyorum."

Oturma odası mutfaktan pek büyük değildi. Bir uzanma koltuğu ve eski bir fasulye torbası, mütevazı büyüklükte bir düz ekranla karşı karşıyaydı. Koltuğun yanındaki sehpanın üzerinde birkaç dergi ve masa oyunu duruyordu ama oda düzenliydi ve hiçbir şeyin yerinde olmadığına dair bir işaret yoktu.

"İki yatak odası mı?"

Rodney başparmağını omzunun üzerinden geçirerek, "Sayılır," dedi. "Yatak odası ve içine havalı yatak koyabilecek kadar büyük bir çalışma odası."

"Bir göz atabilir miyim?"

Ona ilerlemesini işaret etti. "Odam sağ tarafta."

Çalışma odasının ancak bir havalı yatak sığacak kadar büyük olduğunu söylerken yalan söylemiyordu. Daha çok küçük bir gömme dolap gibi görünüyordu.

bir karyola vardı. Sağ köşeye sıkıştırılmış olan yatağın yanına plastik kutular yığılmıştı. Rodney'nin ayağa kalkıp birkaç adım atacak kadar yeri vardı ama hepsi bu kadardı.

Rodney büyükannesinin kapısını çaldı. "Büyükanne, uyanık mısın?"

Duvarın diğer tarafından boğuk bir kadın sesi Nikki'nin anlayamadığı bir şey söyledi ve sonra Rodney kapıyı yavaşça açtı.

"Büyükanne, o küçük kızın eski sevgilimin ailesinin sahip olduğu meyve bahçesinde bulunduğunu söylediğimi hatırlıyor musun? Polis geldi ve dairemizi aramak istiyor."

"Neyi aramak için?"

Rodney omuz silkti. "Diğer çocuk sanırım. Sadece işini yapıyor."

"Benim lanet odamda olmasına gerek yok."

Nikki, kadının mahremiyetini daha fazla ihlal etmemeye dikkat ederek Rodney'nin arkasında kaldı. "Ben FBI'dan Ajan Nikki Hunt, hanımefendi. Torununuzun hem kızların son görüldüğü yerle hem de bugün cesedin bulunduğu yerle bir bağlantısı olduğu için, şüpheli olarak elendiğinden emin olmamız gerekiyor."

"Arama emri olmadan hiçbir şey yapamazsınız," diye meydan okuyan bir cevap geldi. "Sağlık kartım yanımda."

Nikki, Rodney'nin odasında marihuana izi görmediğini fark etti ama büyükannesinin kapısını açtığından beri burnuna gelen koku, onun yasal kullanım yasasına uymak yerine sigara içtiğini düşünmesine neden oldu. Minnesota'nın tıbbi marihuana kuralları oldukça katıydı ve çoğu zaman hap şeklinde dağıtılıyordu. Eğer koku bir gösterge ise, büyükannesi odasında kendi marihuanasını yetiştiriyordu.

Nikki, "Hanımefendi, altı yaşındaki kayıp bir kızı bulmaktan başka bir şeyle ilgilenmiyorum," dedi.

Döşeme tahtaları gıcırdadı, ardından bir dolap kapısının açılıp kapanma sesi duyuldu. "Çekil, Rodney."

Büyükannesinin önünden çekilince Nikki, elinde bastonu ve kırmızı gözleri olan, beyaz saçlı, büzüşmüş bir kadınla yüz yüze geldi. "Anlayamayacak kadar bunamışım gibi davranma. Buradasın çünkü o lanet yeğenim küçük kızını

Rod ona dokunmuştu. Hikayeyi geri aldı. Torunum sürüngen değildir."

"Hayal kırıklığınızı anlıyorum," dedi Nikki. "Ama az önce sebepsiz yere hayatı söndürülen dokuz yaşında bir çocuğun cesedini gördüm ve küçük kız kardeşi hâlâ dışarıda bir yerde, bir avcıyla yalnız. Gerçek katili bulabilmek için torununu şüpheli listesinden çıkarmak zorundayım."

Büyükannenin yüzü yumuşadı. "İyi ama bu yer küçük . Her şey tıka basa dolu."

"Sadece bir dakika sürecek."

Nikki tam boy yatağın altına baktı. Altına dört şeffaf plastik saklama kutusu düzgünce dizilmişti. Küçük dolap da aynıydı ve Nikki dolabın rafındaki bir kazağın altından görünen yeşil yaprak parçasının büyükannenin endişelendiği kaçak mal olduğunu düşündü.

Beklendiği gibi, dairede Abby'den hiçbir iz yoktu.

Büyükanne ve Rodney mutfak masasında oturmuş, onu dikkatle izliyorlardı.

"İşbirliği yaptığınız için teşekkür ederim," dedi Nikki. "Rodney, hafta sonu Lumberjack Günleri'ne gittin mi?"

Başını salladı. "Nehrin karşısındaki bira çadırında çalıştım. Kapatmaya yardım etmem gerekti. Gece yarısından sonra oradaydık."

"Hiç ara verip vermediğinizi hatırlıyor musunuz?"

"Banyo dışında mı? Pek sayılmaz. Bütün gece tıka basa doluyduk."

Nikki Britney'nin mesaj attığı kızların fotoğraflarını buldu, aralarında Britney'nin kendisinin de olduğu bir fotoğraf vardı. "Dün gece onları gördüğünü hatırlamıyor musun?"

Rodney başını salladı. "Onu görmedim ama bira kuyruğunda anneleriyle birlikte duran kızları gördüm. Sanki bir şey için başının etini yiyorlardı, çünkü sonunda elindeki büyük çantayı onlara doğru itti ve bir şeyler bağırdı. Kızlar kaçtı ve o sırada beklemeye devam etti."

Nikki o gece Britney'ye o kadar yakındı ki nefesinden bira kokusunu alabilirdi. "Annenin ne sipariş ettiğini hatırlıyor musun?"

"Votka limonata," diye yanıtladı Rodney. "Su şişesine dökmemi istedi ama buna izin yok. Daha sonra onu görmedim."

Bu."

Nikki Rodney'ye kartını ve başka bir şey hatırlarsa araması talimatını bıraktı. Alt kata indi ve güvenlik ofisini buldu.

"Bir şey var mı?" Nikki sordu.

Jackson, "Gece bir civarında eve geldi," dedi. "Tek başına. O zamandan beri binadan ayrıldığına dair hiçbir görüntü yok."

Rodney muhtemelen masumdu, tabii olaya birden fazla kişi karışmadıysa. "Chen'e rapor ver ve bunun bir çıkmaz sokak olduğunu söyle. Şerife haber vereceğim."

Nikki, Liam'ı almak için Washington County Şerifi'nde durdu. Dışarıda volta atıyor, telefonu omzuna koymuş, hararetli bir şekilde konuşuyordu. Nikki kornaya bastı ve arabayı onun yanına sürdü.

Liam kapıyı açtı ve yolcu koltuğuna oturdu. "Benim gitmem gerek. Seninle sonra konuşuruz." Telefonu kabaca cebine sokarak aramayı sonlandırdı.

"Her şey yolunda mı?" Nikki dolu otoparkın içinden geçerken sordu.

"Evet, sadece Caitlin Caitlinliğini yapıyor. Bu arada dava hakkında konuşmadık."

"Sana güveniyorum." Nikki yola çıktı. "Polis memuru James beni aradı. Telefonuna cevap vermediğini söyledi."

"Kahretsin," dedi. "Titreşime almıştım. Ne dedi?"

"FSZ kendi halinde bir yer. Kızlarının orada tutulduğunu bildiren ebeveynler dışında sorun olduğuna dair bir rapor yok. En azından görünüşte Utah tarikatının bazı yanlışlarını düzeltmeye çalışıyorlarmış gibi görünüyor. Ancak ortaokuldan başlayarak kilise tarafından yönetilen ev okulları da var. Eğer önceki tarikatlar gibi bir şeyse, çocuklara - özellikle kız çocuklarına - seks, doğum kontrolü ve cinsel yolla bulaşan hastalıklar hakkında çok az şey öğretiliyor ya da hiçbir şey öğretilmiyor. Utah mezhebindeki pek çok kişi ilkokul eğitimi bile almamış. Çiftlikte durum o kadar kötü gibi görünmüyor ama her şey görüldüğü gibi değil. Her neyse, James ne bulabileceğine bakmak için oraya gidiyor. Ayrıca bir arkadaşı aracılığıyla Miller'a doğrudan bir ihbar geldi. O ve kız kardeşi Cumartesi günü Trinity Lutheran'a park etmişler. Genç beyaz bir erkeğin çantayı

kilisenin yanındaki çitlerde. İnce, bol bir kot pantolon ve beyaz bir Minnesota Timberwolves tişörtü."

Liam notlarından başını kaldırdı. "Saat kaçtı?"

Nikki, "10:30 civarı," dedi. "Tanık arabasının dokunmatik ekranında saati gördüğünü ve sonra da genci gördüğünü hatırlıyor."

"Onu o kadar iyi mi görmüş?" Liam sordu.

"Trinity Lutheran'ın alanı iyi aydınlatılmış ve adam sadece birkaç metre uzaktaydı. Miller iki kadını da bir ressamla görüşmek üzere şerifin ofisine getirtti."

"Bunu beklemiyordum," dedi Liam. "Ergen bir çocuk mu?"

"Biliyorum," diye onayladı Nikki. "Ama bazı çocukların korkunç şeyler yaptığını gördük. Artık beni çok az şey şaşırtıyor, biliyor musun?" Silas Hatch ve Britney'nin kardeşi Hyrum'un fotoğraflarını görmüştü. İkisi de en kötü ışıktaki ergenlik çağındaki bir çocukla karıştırılamazdı.

Liam başını salladı, gözleri not defterindeydi. "Yaklaşık yarım saat önce bir tanık ihbar hattını aradı. Birkaç adam Lowell'in karşısındaki bira bahçesinde takılıyormuş. Britney'nin tarifine uyan bir kadınla havai fişek gösterisine kadar yaklaşık otuz dakika boyunca konuşmuşlar. Ona bira ısmarlamayı teklif etmişler ama kadın reddetmiş, kendi birası olduğunu söyleyip su şişesini kaldırmış. Havai fişekler başladı, kadın korktu ve kaçtı."

"Harika. Su mu içiyordu yoksa başka bir şey mi?" "Çakırkeyif olduğunu düşündüler."

Nikki, Müdürün Evi'nde Britney'nin yanında duran boş kahve fincanını hatırladı. "Onda alkol kokusu almadım ama votka kokmaz. Havai fişek gösterisinden önce votka limonata istemişti ve Rodney'den bunu şişesine doldurmasını istedi ama o reddetti."

"Meyve bahçesiyle bağlantısı olan o mu? İki kadının gördüğü kişinin gerçekten o olması mümkün mü?"

"Hiç sanmıyorum," dedi. "Rodney 1.80'den uzun, kalın ve dövme. Kadınlar gördükleri kişinin bir genç olduğu konusunda çok netti."

Jeep'in ekranında Trooper James'in numarası yanıp söndü. Nikki aramayı Bluetooth'a bağladı. "Ajan Wilson da benimle birlikte. Şimdi ailenin evine gidiyoruz. FSZ'den bir şey çıktı mı?"

"Aslında, evet." Askerin sesi hoparlörlerden bangır bangır geliyordu. Nikki sesi kıstı.

"Amirim ve ben arabayla yerleşkeye gittik ve bizi ön kapıdan içeri almakta tereddüt etmediler. Silas Hatch de dahil olmak üzere tüm konseyle konuştuk ve kızların fotoğraflarını mümkün olduğunca çok kişiye gösterdik. Okulu ve diğer binaları gezmemize izin verdiler."

"Fotoğrafı Silas'a mı gösterdin?" Nikki James'e Silas'ın Thea'nın babası olduğunu söylememişti ve umuyordu ki James ailesel bir benzerlik fark etmemiş ya da hesaplama zahmetine girmemişti. "Walker'ların isimlerini açıklamadın, değil mi?"

"Hayır," dedi James. "Onlara sadece eski bir üyenin kızlarının kayıp olduğunu ve arama çalışmalarında FBI'a yardım ettiğimizi söyledim. Tamamen uyumlu davrandılar ve itiraf etmekten nefret etsem de - çünkü onları yasaları çiğnerken yakalamak isterdim - konsey ve konuştuğumuz diğer kilise üyeleri bize bir şey sakladıkları izlenimini vermediler."

Hiçbir özel eve girmelerine izin verilmeyecekti, bu da Abby'nin hâlâ Batı Minnesota'daki yerleşkede saklanabileceği anlamına geliyordu ama lojistik açıdan bu pek olası değildi. Eğer kiliseyle ilgili biri varsa, kaçırın kişi muhtemelen Thief River Falls'a geri dönememişti.

"Amirim bana bazı ilginç bilgiler de verdi," diye devam etti James. "Shane Walker'ın ilk karısı kendisinden on yaş büyükmüş ve kasabadan ayrılmadan yaklaşık bir yıl önce şüpheli bir şekilde ölmüş. Şehrin yeni bölgelerinden birinde, zorlu yürüyüş parkurlarımızdan birinin yakınında bir ev kiralamışlar. Ana patikadan çok uzakta olmayan dik bir tepenin dibinde bulundu. Bir şeye bakmak için patikanın dışına çıkmış ve kayarak başını alttaki bir kayaya çarpmış olabileceği üzerinde fikir birliğine varıldı. Ama bu tür bir düşmeyle uyumlu olmayan dış sıyrıklar vardı. Bridget Hyland'ın bir milyon dolarlık hayat sigortası poliçesi vardı. Bridget'in eski kocası ve on yaşlarındaki kızı, Shane'in onu para için öldürdüğünde ısrar ettiler."

"Adının Hyland olduğunu mu söylemiştin?" Nikki sordu. "Bu isim neden tanıdık geliyor?"

"Hyland Endüstriyel Tedarik," diye yanıtladı James. "Bağlantı elemanları ve diğer inşaat ürünleri üretiyorlar. Batı Minnesota'nın önde gelen işverenlerinden biri."

Bu, ismin neden tanıdık geldiğini açıklıyordu. Rory'nin başarılı bir inşaat şirketi vardı ve Hyland gibi çeşitli tedarikçilerden hep şikâyet ederdi. "Shane'in hâlâ şirkette hissesi var mı?"

"Hayır, Bridget'in babası öldükten sonra şirketi Fastenal'a sattı ve mal varlığını tasfiye etti. Neyse ki parasının çoğu Shane yerine eski kocasına ve kızına gitti. Ama hayat sigortası poliçesinin tek lehtarı Shane'di."

"Kızını ve ilk kocasını bulabilir misin?" Nikki sordu.

"Şimdi onun üzerinde çalışıyorum."

Nikki yardımları için James'e teşekkür etti ve görüşmeyi sonlandırdı. Liam öfkeyle notlarını gözden geçirdi. "İşte başlıyoruz," dedi. "Shane'in kredilerinin uzun süredir ödendiğini gördüğümü hatırlıyorum ve uzmanlık alanı ve aldığı eğitim göz önüne alındığında şaşırmıştım. Çoğunu on yıl önce ödemiş, bu da ölen eşinin hayat sigortası çekini aldığı zamana denk geliyor."

"Thea ya da Abby için hayat sigortası poliçesi var mıydı?" Nikki sordu.

"Mali tablolarını incelerken bulabildiğim kadarıyla hayır."

Nikki Walker'ların yaşadığı siteye girdi ve rozetini güvenliğe gösterdi. "Suçlayıcı görünmeden eski karısından b a h s e t m e n i n bir yolunu bulmalıyız. Eğer ona eski karısının ölümünü araştırdığımız izlenimini verirsek muhtemelen hemen avukat tutacaktır."

"Öyle miyiz?" Liam sordu.

"Resmi olarak değil," diye yanıtladı Nikki. "Gayri resmi olarak herkes şüpheli."

ON

Walker'lar Stillwater'ın batısında küçük bir banliyö olan Eden Prairie'de yaşıyordu. Kişi başına düşen fiyat eyaletteki en yüksek fiyatlar arasındaydı ve en pahalı yerler White Bear Lake'teki yarımada bulunuyordu. Komşuların yakınlığına rağmen, ağaçlar ve bakımlı çalılardan oluşan yemyeşil manzara bir inziva ve mahremiyet duygusu sunuyordu. Nikki, tuğlalarla örölü araba yolundaki siyah Range Rover'ın arkasına park etti.

"Bu Shane'in arabası olmalı. Britney bir Chevy Tahoe kullanıyor." Yolun diğer tarafına park edilmiş üstü açık eski model Mustang'i işaret etti. "Umalım da bu arabayı kullanan kişi Abby'yi canlı bulmamıza yardımcı olacak bazı bilgilere sahip olsun."

Çavuş Chen onları ön kapıda karşıladı. Hâlâ bir gün önceki üniformasını giyiyordu ve uykusuzluktan gözleri kızarmıştı ama Nikki kızarıklığın bir kısmının gözyaşlarından kaynaklandığından şüphelendi.

Onları geniş büyük odadan geçirerek mutfığa götürdü. Shane Walker bir bar taburesine oturmuş, boşluğa bakıyordu. Üzerinde kargo şortu ve gözlerinin altındaki halkalarla hemen hemen aynı renkte soluk bir Led Zeppelin tişörtü vardı. "Britney yukarıda, Alyssa'yla birlikte kızların odasında."

Nikki, Liam'ı takdim etmeden önce, "Kaybınız için gerçekten çok üzgünüm," dedi. "Abby'yi bulmak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz-"

"Dün gece de aynı şeyi söyledin ve şimdi Thea gitti." Shane'in sesi Thea'nın adını duyunca titredi. Shane'in eski karısı hakkında öğrendiklerine rağmen, Thea için bir hayat sigortası poliçesi olmadığından, Shane'in bu işe karıştığına inanmak için somut bir nedeni yoktu. Nikki, kederli bir ailenin birini suçlamasının onun suçlu olduğu anlamına gelmediğini bilecek kadar uzun süredir polisti. Shane'in eski üvey kızı sadece

O zamanlar on yaşlarındaydı ve fikirlerinin babasından etkilenmiş olması tamamen mümkündü.

"Özür dilerim," diye tekrarladı Nikki. "Eyalet polisi Thief River Falls'daki FSZ yerleşkesine gitti. Abby'den hiçbir iz yok ve düzinelerce insanla konuştular. Herkes çok yardımcı oldu."

Shane homurdandı. "Eminim. İnsanları yağlamak onların işi."

"Gözümüz FSZ'nin üzerinde olacak ama şu an için kaçırılma olayıyla bir ilgileri olmadığı anlaşıyor."

"Britney ve bebek hakkında konuştuklarında Silas ne dedi?"

"Hiç isim vermediler," dedi Nikki. "Sadece kızların fotoğraflarını gösterdiler."

"Neyse ki Thea daha çok Britney'e benziyor." Shane gözlerini tezgâha dikti. "Bize onun nasıl öldüğünü anlatacak mısınız?"

Liam, "Adli tabipten haber bekliyoruz," dedi.

"İnsülin yüzündendi, değil mi? İnsülininiz çok mu kaldı?"

Nikki kenara çekilmiş, çenesini sıkarak soğukkanlılığını kaybetmemek için Herkül'e özgü bir çaba gösteren Chen'e baktı. "Adli tabip kan tahlillerinden daha iyi bir fikir edinebilir." Nikki'nin Shane'i başka bir yöne yönlendirmesi gerekiyordu. "Kızın bulunduğu elma bahçesini biliyor musun?"

Shane başını salladı. "Yapacak zamanım olan bir şey değil. Britney de kızları oraya hiç götürmediğini söyledi."

Nikki üst kattan ayak sesleri duydu. "Britney aşağı inmeden önce eski karını sormak istiyorum."

"Ah," dedi Shane. "Bridget'i eski karım olarak görüyorum, eski sevgilim değil. Onu kaybetmeyi ben seçmedim. Sanırım eyalet polisi size eski kocasının beni hayat sigortası için onu öldürmekle suçladığını söylemiştir. O zamanlar acımasızca çalışmamın ve çalışıp uyumaktan başka bir şey yapmamamın bir önemi yokmuş gibi görünüyordu."

"Peki ya eski üvey kızın?" Nikki sordu. "O da annesinin ölümünde bir terslik olduğuna inanıyordu."

"Susie on yaşındaydı," dedi Shane. "Babası ölmeden önce bile ona Bridget ve benimle ilgili bir sürü hikâye anlatmayı severdi."

"Onunla hâlâ görüşüyor musun?" Liam sordu.

"Bir süre denedim," dedi Shane. "Ama babası onunla iletişim kurmamı istemedi ve ben de onu dinlememin onun için daha iyi olacağını düşündüm. Bridget ve ben sadece on altı aydır birlikteydik, daha kısa bir süre evli kaldık. Kızını o kadar iyi tanıma fırsatım hiç olmadı."

"Britney biliyor mu?" Nikki sordu.

"Elbette. Bizim sırrımız yok. Evliliğimiz tamamen gelenekselmiş gibi davranmayacağım. Ama birbirimizi seviyoruz."

"Burada ne yapıyorsun?" Britney'nin keskin sesi mutfak girişinden geldi. "Bebeklerimin bulunacağını söylemiştin. Bana söz vermiştin."

Nikki böyle bir söz vermediğinden emindi ama cevap veremeden Britney'nin öfkesinin Çavuş Chen'e odaklandığını fark etti.

"Bu kadar mı?" diye sordu. "Bana söyleyecek bir şeyin yok mu?"

Chen boğazını temizledi. "O sözü asla vermemeliydim. Gerçekten çok üzgünüm."

Chen'e daha fazla öfke kusamadan Nikki araya girdi. "Neler yaşadığını hayal bile edemiyorum ama Abby'yi bulmak için hâlâ bir şansımız var. Artık umudumuzu yitiremeyiz." Bakışları Britney'nin yanında duran uzun boylu, salkım söğüt gibi genç kadına kaydı. Nikki onun dün Britney'yle birlikte olan bebek bakıcısı olduğunu düşündü. "Sen Alyssa olmalısın?"

Alyssa başını salladı. "Bunu kimin yaptığını bulmak için ne yapıyorsun?"

"Hepimiz masaya oturabilir miyiz?" Nikki sordu. "Bazı şeylerin üzerinden geçmemiz gerekiyor."

Britney tartışmak ister gibi görünüyordu ama Shane onu mutfak masasına götürdü. Alyssa, Britney'nin diğer tarafında itaatkâr bir şekilde oturdu. Chen başını salladı ve toprak havuzun etrafını saran arka güverteye bakan geniş cumbalı pencerenin yanında durmaya devam etti. Thea'nın bir daha asla havuzda oynayamayacağı fikri Nikki'nin boğazında bir yumru oluşturdu. Ama küçük kız kardeşini bulmaktan vazgeçmeyecekti.

"Soruma cevap vermedin," dedi Alyssa.

Liam not defterini çoktan çıkarmıştı. "Adın neydi senin?"

"Alyssa Winters."

"Britney ve kızlarla nasıl tanıştınız?"

Alyssa, "Altı ay önce yarı zamanlı bir bebek bakıcısı için bir ilana cevap verdim," dedi.

"Sanırım kızları parka ve diğer yerlere götürüyorsunuz?" Nikki söyledi. "Onlara çok fazla ilgi gösteren birini fark ettin mi hiç?"

"Hayır," dedi Alyssa. "Daha önce hiç böyle bir şey olmadı."

Nikki, Britney'nin ihmalkârlıkla suçlandığını hissetmesine yol açmadan, barmen Rodney'nin kendisine söylediklerinden söz etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu. "Britney, dün gece tuvalete gitmeden önce yapmış olabileceğin başka bir şey düşünebiliyor musun?"

"Hayır."

"Ve kızlar sizinle hiç beklemedi, doğru mu? Kurduğunuz battaniyenin üzerinde mi kaldılar?"

Britney ona baktı. "Bunu bana neden soruyorsun?"

Nikki lafı dolandırarak daha fazla zaman kaybetmemeye karar verdi. "Çünkü havai fişekler başlamadan önce iki kızla birlikte bira çadırında sırada olduğunuzu biliyoruz. Çalışanlardan biri kızların sana sürekli bir şeyler sorduğunu ve senin de sonunda onları parka geri gönderdiğini söyledi." Nikki, Britney'nin satın aldığı votka limonatayla ilgili kısmı en azından şimdilik atladı.

Britney'nin ağzı titriyor, boynundaki teller ağlamamak için gösterdiği çabadan dolayı geriliyordu. Alyssa onun sırtını sıvazladı. "Sorun yok."

"Hayır, değil," diye patladı Britney. "Beni deli ediyorlardı ve onlara beni rahat bırakmalarını söyledim. Onlara söylediğim son sözler bunlardı. Tanrım, Thea. Her şeyi onun için bıraktım ve şimdi o yok."

"Abby'yi canlı bulacaklar," dedi Shane. "Bunu hissediyorum."

"Hayal görüyorsun," diye tersledi Britney. "Kiliseyle konuştun mu?"

"Öyle yaptık," diye cevapladı Nikki. "FSZ çiftliğinde Abby'den iz yok ve kimse kızları tanımıyor. Ve açıkçası, eğer Silas ya da kilisenizden biri işin içindeyse, Thea'yı öldürmek ters etki yaratacak gibi görünüyor. Ama eyalet polisi araştırmaya devam edecek." Britney'e baktı. "Bunu olabildiğince açıklığa kavuşturmak istiyorum. Sizi suçlamıyoruz ya da yargılamıyoruz. Ebeveynler

Aynı şeyi çocuklarına binlerce kez yaptılar ve hiçbir şey olmadı. Bu kulağa sert ve adaletsiz geliyor ama gerçek bu ve kendini hırpalamaktan daha iyidir. Tamam mı?"

Britney gözlerini ovuşturdu. "Thea'yı geri getirmez." Titrek bacaklarının üzerinde durdu. "Ben yatağa dönüyorum. Shane, yukarı gelip benimle oturur musun?"

Shane, Nikki ve Liam'a baktı. "Başka sorunuz yoksa?"

Nikki masanın üzerine birkaç kart bırakarak, "Devam et," dedi. "Eğer sen, karın ya da Alyssa bir şey hatırlarsanız, ne kadar önemsiz olursa olsun, beni arayın."

Alyssa yumuşak bir sesle, "Onları dışarı çıkaracağım, Doktor Walker," dedi.

"Teşekkürler." Britney'nin dirseğini nazikçe tutmadan önce ona sıcak bir şekilde gülümsedi. Britney kocasına yaslandı, kocası da destek olmak için kolunu Britney'e doladı. Nikki, Alyssa'ya dönmeden önce onlar odadan çıkana kadar bekledi.

"Bizi dışarı çıkardığınız için teşekkürler. Sakıncası yoksa size bazı sorularımız olacak."

"Elbette, yardımcı olabileceğim her şeyi yaparım."

"Doktor Walker ya da Britney'in hastanedeki sorunlu bir vaka ya da başka bir stres faktörü nedeniyle unutmuş olabileceği herhangi bir şey aklınıza geliyor mu?"

Alyssa bir an için bunu düşündü. "Oyun kurucu dizini patlattığında Doktor Walker'ın ölüm tehditleri aldığını biliyorsunuz. Sanırım bunların hepsi soruşturuldu ve üzerinden birkaç yıl geçti. Bunun dışında spesifik bir şey hatırlamıyorum."

"Walker'ların ilişkisi ne olacak?" Liam sordu. "Bundan önce herhangi bir sorun var mıydı?"

"Ne gibi?" Alyssa dedi ki. "Yani, tartıştılar ama Doktor Walker çok çalışıyor."

"Ses tonunuz kelimelerle pek uyuşmuyor." Chen onları koridorda takip etmişti.

Alyssa içini çekti. "Sorun çıkarmak istemiyorum. Doktor Walker iyi bir baba."

"Fark etmez," dedi Nikki. "Gerçekten ne söylemek istiyordun? Endişelendiğin buysa, Walker'lara söylemem."

"Britney'nin çok eşliliği benimseyen bir dinden geldiğini biliyorsun, değil mi?"

Nikki başını salladı.

"Sanırım bu yüzden Doktor Walker'ı umursamıyor... bilirsiniz işte."

"Hayır, bilmiyorum," dedi Nikki. "Doktor Walker Britney ile aynı geçmişten gelmiyor."

"Hayır, ama kadınların sadece erkekler için dünyaya geldiğine inandırılarak yetiştirildi. Uzun bir yol kat etti ama Doktor Walker'ın bir ya da birkaç kız arkadaşı olması umurunda değil gibi görünüyor."

"Bunu sana Britney mi söyledi?"

Alyssa başını salladı. "Ofisinde telefonda konuşurken kulak misafiri oldum, gerçekten iğrenç şeyler söylüyordu. Britney ile konuşmadığını biliyordum ama bir şey söylemek istemedim. Yine de bir şeylerin beni rahatsız ettiğini anlayabiliyordu, bu yüzden sonunda ona kulak misafiri olduğum şeyi söyledim. Çok yumuşak, narin bir kahkaha attı ve bazen kocanızın ihtiyaçlarını karşılamamanın, fiziksel olarak başka kadınlarla birlikte olmasına izin vermek anlamına geldiğini söyledi. Kocasına eve ona geldiği sürece umurunda değilmiş gibi görünüyordu." Alyssa üçünün arasına baktı. "Bir şey söylemeli miydim emin değilim. Bu onların özel meselesi. Lütfen Doktor Walker'a size söylediğimi söylemeyin. Bu işe ihtiyacım var."

"Haklısın ama biz Doktor Walker'ın kızını bulmaya çalışıyoruz." Nikki içeri dönüp Shane'i karısının önünde zor durumda bırakmayı düşündü ama Alyssa'nın başını belaya sokmak istemiyordu. Ama Abby ölümcül bir tehlike altındaydı, tabii hâlâ hayattaysa. "Kadının adını öğrenebildin mi?"

"Sanırım Carly'ydi. Ya da belki Carol." Alyssa üçünün arasına baktı. "Görüşme sırasında Regions Hastanesi hakkında da bir şeyler söyledi. Lütfen bunu benden duyduğunu söyleme."

"Sana söz veriyorum." Nikki, Liam'la birlikte dışarıya, berbat sığağa doğru ilerlerken o n a zaman ayırdığı için tekrar teşekkür etti. "Başka sorularımız olursa sizinle temasa geçeceğiz."

Alyssa başıyla onayladı ve kapıyı arkalarından kapattı.

Nikki ve Liam kaldırımında yürürken Chen de arkalarından geliyordu. "Hoşnutsuz bir kız arkadaş... ya da terk edilmiş bir sevgili. Belki de

Shane'in kendine gelmesi ve kızlardan kurtulması tek yoldu" dedi.

"Bu mümkün," dedi Nikki. Shane'in Britney'ye olan sevgisi onu çok etkilemişti. Shane'in Britney'e olan sevgisinin gerçek olduğundan emindi ama bu her zaman bir erkeğin bunu pantolonunun içinde tutmasına yardımcı olmuyordu. "Shane'in neden Regions'da hasta kabul etmeye devam ettiğini daha iyi anlamak için Regions Hastanesi'nin ortopedi direktörüyle konuşmak istedim. Thief River Falls'tan Regions'a geldi. Şansımız yaver giderse merhum eşiyle ilgili bazı bilgilere ulaşabilirim. Umarım müdür hafta sonları sesli mesajlarını kontrol ediyordur."

"Carly adında bir hemşire." Liam nefesinin altında küfretti. "Onu bulmak hiç de zor olmayacak."

"Çavuş Chen, nereye gidiyorsunuz?" Nikki sordu.

"Şef Ryan onu bilgilendirmek için karakola dönmemi istiyor," diye cevap verdi. "Ona zaten bilmediği ne söylememi bekliyor bilmiyorum."

Nikki Stillwater polis çavuşunun canını sıkan başka bir şey olduğunu sezmişti ama onu bu konuyu açacak kadar iyi tanı mıyordu. "Öğleden sonraki brifingde görüşürüz o zaman."

Sesindeki alaycılığın çok güçlü olmamasını umuyordu. Şef Ryan'ın iyi tarafında kalmaları gerekiyordu.

Chen başını salladı ve caddeden aşağı, siyah beyaz arabasına doğru yürüdü.

Cipin içinde Nikki klimanın sesini sonuna kadar açtı. "Chen, Thea'nın ölümünü zor karşılıyor."

"Evet," diye kabul etti Liam. "Asla böyle bir söz verme. Öğrenmesi zor bir ders ama bunu unutmayacaktır." Yanında getirdiği yalıtımlı şişeden uzun bir yudum su aldı. "Doktor Walker'ın kendi özel muayenehanesi de var, değil mi? Sporcular ameliyat için oraya gidiyor."

"Sanırım öyle," dedi Nikki. "Doktor Walker'ın kendini bu kadar zayıflatması ilginç. Kendi muayenehanesinde çok iyi para kazanıyor ve iki genç kızı var. Neden hâlâ Regions'ta vardiya alıyor?"

"Güzel soru," diye yanıtladı Liam.

Nikki, "Eski karısının ölümünde şüpheli olup olmadığını öğrenmeliyiz," diye devam etti. "Bu hiç araştırıldı mı? Britney'nin içki içmesinin sadakatsizliğiyle bir ilgisi var mı? Kim bu Carly ya da Carol? Bu aile her geçen dakika daha da karmaşık hale geliyor. Ayrıca, hala elma bahçesinde çalışan iki çocuğu bulmamız gerekiyor. Çantalı gencin tarifine uyabilirler. Ayrıca Edina'daki polisle Shane Walker'ın aldığı tehditler hakkında konuşmak istiyorum."

"Edina'ya gitmeden önce beni ofise bırakabilir misin? Kendall ve Jim'le cinsel suçlular konusunda temas kuracağım. Ayrıca bu kişinin kirli işlerini yapmak için nehri geçen biri olması ihtimaline karşı Wisconsin'deki benzer suçları araştırmalarını da sağladım." Yabancılar tarafından kaçırılan çocuklar, polisiye dizilerin ve belgesellerin gösterdiğinden çok daha nadirdi - kayıp çocukların yüzde birinden daha azı yabancılar tarafından kaçırılıyordu. Ayrıca, Thea ve Abby'nin kaybolduğu ihbar edildiğinde olduğu gibi, kolluk kuvvetleri hızlı hareket etse bile, çözülmesi en zor olanlardı. Ama bunu yapanın aile olmadığını düşünmeleri gerekiyordu.

"Washington County'ye nasıl döneceksin?" Nikki sordu. "Araban şerifin evinde."

"Caitlin Minneapolis'te bir hikaye üzerinde çalışıyor. Beni geri götürebilir."

Nikki otoyola saptı ve FBI ofislerinin bulunduğu güzel banliyö Brooklyn Park'a doğru ilerledi. "Bu iş her geçen dakika daha da bulanıklaşıyor." Bu sözleri yüksek sesle söylemek bile midesini bulandırıyor.

ON BİR

Edina'nın posta kodu sürekli olarak eyaletin en zenginleri arasında yer alıyordu ve polis teşkilatı da bu zenginliğin parlak bir örneğini teşkil ediyordu. Güneş panelleriyle donatılmış büyük ve modern bir tuğla bina kompleksi olan Belediye Binası'nda yer alan Edina Polis Departmanı, caddenin diğer tarafındaki golf sahasının muhteşem manzarasına sahipti. Pencere perdeleri, 14. delikteki sudan yansıyan güneşi engelleyecek kadar aşağıya çekilmişti.

Polis Şefi Roger Shultz Nikki'ye kahve ikram etti ama o bunu reddetti. Çok fazla kafein ve yeterince gerçek yemek yemediği için midesi bulanıyordu. Shultz'un peşinden golf sahasının bir başka muhteşem manzarasına sahip olan ofisine gitti. Edina'da suç oranları metropolün geri kalanına kıyasla düşüktü ama dünyadaki diğer her şey gibi şehrin zenginliği de memurları için birinci sınıf konaklama anlamına geliyordu. Bir FBI ajanı olarak Nikki şikâyet edemezdi. Büro hemen hemen herkesten daha iyi tesislere sahip olmakla övünüyor ama bir polis olarak kaynakların adil bir şekilde dağıtılmadığını bilmek sinir bozucuydu. Hem Minneapolis hem de St Paul'deki en yoğun karakollar en az finansman ve ekipmana sahipti, bu da işlerini on kat daha zorlaştırıyordu. Edina polisinin daha az suç işleyerek daha fazla para kazandığına dair söylentiler de buna eklenince, pek çok şehir polisinin işleriyle ilgili hayal kırıklıklarının daha da artması şaşırtıcı değildi.

"Lütfen, Ajan Hunt, oturun." Şef Shultz masasının önündeki rahat görünümlü sandalyeyi işaret etti. Nikki oturdu ve şefin duvarındaki çeşitli övgülere hayranlıkla bakıyormuş gibi yaptı. Shultz acele etmeden masasındaki kâğıtları karıştırdı.

"Pazar günü geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Elbette," dedi şef. "Normalde sizi Doktor Walker'a yönelik tehditleri soruşturan memurla görüştürürdüm ama bu durumda o kişi benim." Gülümsedi. "Ben teğmendim ve Walker

Muhtemelen şefliğe terfi etmemin nedenlerinden biri de bu durumdur." Schultz'un gülümsemesi soldu. "O ve Bayan Walker nasıllar?"

"İyi dayanıyorlar," dedi Nikki. "Thea'nın cesedinin bulunmasıyla birlikte, hâlâ vaktimiz varken Abby'yi bulmak için çok çalışıyoruz." Thea'nın cesedinin bulunması tüm haberlerde yer almıştı ve Abby'yi aramaya yardım etmek için polis merkezine daha fazla gönüllü gelmişti. Bulmayı başardıkları az miktardaki bilgiyi gözden geçirdi. "Çok geç olmadan diğer küçük kızı bulmak için yarışıyoruz ve hala bir neden arıyoruz. Kaçıran kişiden herhangi bir iletişim gelmedi ama Doktor Walker'a yönelik ölüm tehditlerini göz önünde bulundurarak sizinle mümkün olan en kısa sürede konuşmak istedim."

Schultz'un kaşları birbirine çatıldı. "Anladığım kadarıyla nehre çok yakınlarmış."

Nikki, "Stillwater Polisi ve Şerif Departmanı bu konuda birlikte çalışıyor," dedi.

"Doktor Walker'a yönelik tehditlerle ilgili soruşturmamızın dosyasını aldım." Masasının çekmecesine uzandı ve genişleyen bir dosya çıkardı. "Bunlar sizin için kopyalar."

"Teşekkür ederim." Nikki onun uzattığı elden dosyayı aldı. "Hepsi burada o zaman? Hiçbir şeyi düzeltme ihtiyacı hissetmediniz mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Schultz. "Her şey oldukça açık. Bildiğinizden eminim, tehditler Doktor Walker'ın konumundaki biri için yeni bir şey değil. Çoğu internet üzerinden yapıldığı ve birçoğu eylemlerinin sonuçlarını düşünmeyen genç hayranlar tarafından yapıldığı için çoğunu zararsız olarak kolayca göz ardı edebildik. Posta yoluyla gönderilen tehditlerden bir kaç hariç diğerlerini araştırıp temizleyebildik. İlk adam tüm takımın hayatını mahvettiği gibi Doktor Walker'ın hayatını da mahvetmekle tehdit etti." Schultz iç çekti. "Dave Hartley, Doktor Walker'ın Edina'daki ofisinin önünde eylem yaptı ve Walker ile onun için çalışan diğer doktorlarla yüzleşmeye çalıştı. Hartley'nin tacizden ikinci kez tutuklanmasının ardından Walker yasaklama emri çıkarttı ve yasal işlem başlatmakla tehdit etti. Adamı korkuttu ve geri çekildi. İkinci adam, o yıl oyun kurucu düştüğünde yirmi bin kaybeden takıntılı bir kumarbaz. Adı Jack Buck. Doktor Walker'la ofisinde yüzleşmeye çalışmış ve en az bir kez de onu takip etmiş."

Nikki ona verdiği dosyada Jack Buck'la ilgili bilgileri buldu. "Doktor Walker'dan bahişçisine ödeme yapmasını istemiş." Buck'tan Walker'a el yazısıyla yazılmış bir mektubun fotokopisini çıkardı. "Artı acı ve ıstırap için on bin dolar mı?"

"O mektup Doktor Walker'ın ortopedi tesisindeki kapısının altından atılmış. Buck hademe kılığına girip içeri girmiş. Doktor Walker ayrıca Buck'ın otoparkta oturup teleskopik bir mercekten fotoğraf çektiğini gözlemledi, ancak ofiste neyin fotoğrafını çekmeye çalıştığından emin değiliz." Schultz omuz silkti. "İzinsiz girme ve tehdit suçlarından altmış gün hapis cezasına çarptırıldı, ancak Doktor Walker mahkemeyi yatılı psikiyatrik bakım almasına izin vermeye ikna etti. Buck on bir ay önce serbest bırakıldı ve o zamandan beri Doktor Walker'a ulaşmaya çalışmadı."

Nikki Jack Buck'ın fotoğrafını inceledi. Ortalama, hafif kilolu, orta yaşlı bir iş adamına benziyordu. "Yanındaki kadın onun karısı mı?"

"Eski sevgilisi. Adam hapisteyken boşanma davası açmış ve adam çıktıktan birkaç ay sonra sonuçlanmış. Son duyduğuma göre evi ve hemen hemen her şeyi almış. Sanırım hâlâ orada yaşıyor."

"Peki ya Buck? şu anki adresinin burası olup olmadığı hakkında bir fikriniz var mı?" Nikki dosyadakine atıfta bulunarak sordu. "Kuzey St. Paul?"

Shultz başını salladı. "Sen buraya gelmeden önce iki kez kontrol ettim. Buck'ın kayıtlarını da kontrol ettim. Hapis yattığından beri burnunu temiz tutmuş ama karısı altı ay önce boşanma davası açmış."

"Walker'ı tehdit etmesinin nedenlerden biri olup olmadığına dair bir fikriniz var mı?"

Shultz başını salladı. "Buck Minneapolis'teki büyük firmalardan birinde mali danışmandı. Kumar oynadığı ve tehditler savurduğu ortaya çıkınca şirketteki işini kaybetti. Söyleyebileceğim en iyi şey, evinden çok uzakta olmayan bir fabrikada çalıştığı."

Nikki şefe titizliği için teşekkür etti. şef el sallayarak onu uğurladı. "Küçük bir kız çoktan öldü. Elimizden gelen her şekilde yardım edeceğiz."

"Minnettarım." Dosyayı çantasına yerleştirdi. "Polis polise, Buck hakkında ne düşünüyorsun? Sence böyle bir şey yapabilir mi?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Schultz. "Hayır demek isterdim ama adam işini ve karısını kaybetti. Eğer bunun için Doktor Walker'ı suçluyorsa,

o zaman belki."

Nikki Stillwater'a dönerken Courtney'i aradı. "Hâlâ olay yerinde misin?"

"Evet," diye cevapladı Courtney. "Thea'nın ellerinden ve vücudundan birkaç lif topladım, birkaçı da ağzından. Sonuçları aldığımda, ölmeyen önce nerede olduğuna dair size daha iyi bir fikir verebilirim."

Son davalar ve yeni araştırmalar nedeniyle Nikki fiber kanıtlar konusunda biraz temkinliydi ama Courtney'e inancı tamdı. "Bunu benim için biraz daha basitleştirebilir misin?"

"Farklı araçlarda farklı kumaşlar, farklı destek ve farklı yapıştırıcılar kullanılıyor. Onları seri spesifikasyonlara tabi tutup testlere başlayana kadar pek bir şey söyleyemeyeceğim ama en azından bazı yerleri eleyebileceğimizi umuyorum."

"Bu ne kadar sürer?"

"En azından birkaç gün," dedi Courtney. "Elyafları test ettirmem ve ardından karşılaştırmaya başlamam gerekiyor. Bu hızlı bir süreç değil ama bunu en önemli önceliğim haline getiriyorum."

"Teşekkürler," dedi Nikki. "Peki ya parmak izleri?"

"Henüz emin değiliz. Laboratuvarda kıyafetlerinin parmak izlerini alıp çantadakiyle eşleşip eşleşmediğine bakacağım -tamamen analiz edildikten sonra. Shane Walker'ın parmak izleri AFIS'te zaten var çünkü o bir tıp doktoru, ama Britney'ninkini elemek için onunkine ihtiyacım olacak. Miller Chen'i parmak izlerini alması için bir kitle Walker'lara geri gönderdi."

"Güzel." Nikki Stillwater çıkışına yöneldi. "Herhangi bir sonuç alır almaz beni ara."

ON İKİ

Nikki, Thea'nın cesedinin bulunduğu elma bahçesi çevresinde Abby'yi aramaya yeniden odaklanan Miller hariç, Ryan'ın görev gücünün geri kalanının çoktan başladığı B konferans odasına koştu. Aralarında ilçe arama kurtarma ekibinin emekli üyeleri, bölgeyi bilen avcılar ve yaz tatilinde olan birkaç üniversite öğrencisinin de bulunduğu bir grup gönüllü daha gelmişti. Miller, dikkat çekmek isteyen birinin Abby'nin cesedinin fotoğrafını çekip internete koyması riskini almak istemediği için hepsine telefonlarını check-in alanında bırakmaları talimatını vermişti. Aile yeterince sıkıntı çekiyordu.

"Ajan Hunt, biz de tam başlamaya hazırđık." Ryan sanki bir çocuk kaçırma ve cinayetten bahsetmiyorlarmış gibi gülümsedi. Ryan Liam'a baktı ve başını salladı. "Ajan Wilson, 3. seviye cinsel suçlular?"

"Hesaplandı," dedi Liam. "Her ikisinin de sağlam mazeretleri var ve bölgedeki alt düzey suçluların da öyle. Elma bahçesi çalışanlarının da güçlü mazeretleri var."

"Chen, marinalardan ne öğrendin?"

Chen sarı not defterine baktı. "Bugün Pazar olduğu için marina ofisleri kapalı ama sonunda sahibine ulaştım ve bu toplantıdan hemen sonra Stillwater marinasında benimle buluşacak. Oldukça eski kafalı biri, o yüzden ne tür kayıtlar tutacağından emin değılim. Ama kızları orada gören biri olup olmadığını öğreneceğiz."

Ryan dikkatini Nikki'ye çevirdi. "Umarım en iyisini sona saklamışımıdır. Ajan Hunt, bizim için neyiniz var?"

Nikki Şef Shultz ile başladı. "Bana Doktor Walker'a yapılan tehditleri araştıran dava dosyalarının bir kopyasını verdi. İlgilenebileceğimiz bir kişi olabilir." Onlara Jack Buck'ın tacizinden bahsetti. "Şu anda Kuzey St. Paul'de yaşıyor, yerel UPS deposunda çalışıyor. Aradım ve bir arkadaş gibi davrandım - bugün izinli ama

yarın sabah burada olacak. Patronuna bu hafta sonu balık tutmak için kuzey ormanlarına gideceğini söylemiş."

"Yani bir mazereti olabilir," dedi Ryan.

"Belki," diye kabul etti Nikki. "Ama tehditlerinin büyüklüğü ve Jack Buck'ın sistemde geçirdiği süre göz önüne alındığında, bazı suç ortakları bulmuş olabilir."

"Sizce hapse atılmanın intikamını almak için kızları aldırması olabilir mi?"

"Bilmiyorum," dedi Nikki. "Shane aslında ceza duruşmasında konuştu ve mahkumiyet yerine bir akıl sağlığı tesisi istedi. Sonunda Buck üç ay ilçe hapisanesinde ve geri kalan zamanını da bir rehabilitasyon merkezinde geçirdi. Şartlı tahliye memuruyla haftalık kontrolleri vardı ve hiçbirini kaçırmadı. Ayrıca şartlı tahliyesine bağlı olarak düzenli terapiye katılıyor. Şef Schultz bana şartlı tahliye memurunun iletişim bilgilerini verdi. Onu arayacağım."

"Onun iyi bir şüpheli olduğuna ikna olmuş gibi görünmüyorsun," dedi Liam. "Ben değilim. Kesinlikle akla yatkın, ama Walker kendi yolundan gitti"

Adamın yardım almasını sağladık ve şu anda dışarıda, UPS'de düzgün bir işte çalışıyor. Neden hayatının geri kalanını hapiste geçirmesine yol açabilecek böyle büyük bir risk alsın ki?"

Ryan, "İntikam güçlü bir güdüdür," dedi. "Peki ya Regions Hastanesi'ndeki ortopedi müdürü?"

"Buraya gelmeden hemen önce bana e-posta gönderdi." Nikki telefonunun kilidini açtı ve mesajı açtı. "Yarın sabah 7:30'da benimle buluşmayı teklif etti. Önce onunla konuşacağım, sonra da Jack Buck'la görüşeceğim. Umarım Blanchard yarın sabah otopsi sonuçlarını da alır. Bebek bakıcısıyla da konuştuk, Shane'in Carly ya da Carol adında bir kız arkadaşı, bir metresi olduğundan emin olduğunu söyledi. Britney'nin havai fişek gösterisinde içki içtiğine dair haberler aldık, bu nedenle tüm ifadelerine bir tutam tuz atmamız gerekiyor. Ayrıca Shane'in eski eşinin şüpheli bir şekilde öldüğü söylendi, ancak bu bilginin kaynağı en iyi ihtimalle sallantılıydı."

Ryan neşelendi ama Liam bu umutları çabucak kırdı. "Soruşturma memuruyla telefonda görüştüm bile. Onlar da

Shane'i şüpheli olarak görüyorlar; ölümünün korkunç bir kaza olduğuna inanıyorlar."

"Tamam," dedi Ryan. "Shane'in Carly ya da Carol için çalıştığı personel kayıtlarını araştıralım. Belediye başkanıyla konuştum ve Walker'ları bir an önce televizyona çıkarmamız gerektiğini düşünüyorum."

Nikki ve Liam birbirlerine baktılar, Liam'ın gözlerindeki panik Liam'ın içinde uçuşan keleklerle eşleşiyordu. "Tüm saygımla, Şef Ryan, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. En azından henüz değil."

"Neden?"

Nikki, "Britney'nin kapsamlı bir eğitime ihtiyacı olacak," dedi. "Bunu yapabiliriz ama onu hazırlamak bir gün kadar sürer. Ayrıca şüphelimiz hakkında daha iyi bir fikre sahip olmak istiyorum, böylece anlatıyı kontrol etmeye ve hata yapmasını sağlamaya çalışabiliriz."

Ryan, "Ama bir ebeveynin ricası harika şeyler yapabilir ve Doktor Walker da ünlü biri," dedi. "Bence bu iyi bir fikir. Abby'yi insanlaştırmamız, katile hâlâ işleri yoluna koyabileceğini hatırlatmamız gerekiyor."

"Bunu yapmayacak," dedi Nikki kesin bir ifadeyle. "Öyle olsaydı Abby'yi ölü ya da diri Thea'yla bırakırdı. Ayrıca fide talebi de yok, yani Doktor Walker'ın şöhretinin bir önemi yok. Aslında onu televizyona çıkarmak ters tepebilir, özellikle de kaçırın kişi bunu intikam için yapıyorsa." Şimdiye kadar, kızları kaçırın her kimse muhtemelen haber bültenlerini görmüştür. Thea Walker'ın yüzü, babasınıninkiyle birlikte bütün gün haberlerdeydi. "Sebebini bilmiyoruz. Doktor Walker yanlış bir şey söylese, bu Abby'nin hayatına mal olabilir."

Ryan iç çekti. "Belediye başkanı ve senin tavsiyen arasında sıkışıp kaldım."

"O zaman işi kolaylaştırayım. Belediye başkanı siyaseti ön planda tutuyor. Ne yazık ki onun işi bu. Bizim işimiz Abby'yi ve bunu ona ve kız kardeşine kimin yaptığını bulmak. Ekibim buna bir son verebilecek kapasiteye sahip ama işimizi yapmamız için bize zaman tanınmalısınız."

"Şuna ne dersiniz?" diye araya girdi Liam. "Bize yarına kadar süre ver. Ajan Hunt ve ben ipuçlarını araştıralım ve şüphelinin kim olduğu ve gerçek nedenleri hakkında daha iyi bir fikir edinebilir miyiz bakalım. Sonra birimiz ebeveynlerle oturup onları medya için hazırlayabiliriz. Bir toplantı düzenleyebiliriz."

basın toplantısı düzenleyeceğiz." Nikki'ye baktı. "Sen ne düşünüyorsun patron?"

Ryan'la bu oyunu oynamaktan nefret ediyordu ama Nikki belediye başkanıyla uğraşmanın Ryan'ın işinin bir parçası olduğunu ve bunun kolay olamayacağını da biliyordu. Liam'ın fikri iyiydi ve onlara biraz zaman kazandırmıştı. "Benim için sorun değil."

Ryan kollarını masanın üzerinde kavuşturdu. "Bunu kabul ediyorum ama bir şartla: Yarın bu saatlerde ne kadarını öğrenmiş olursak olalım, Walker'ları ertesi gün bir basın toplantısı için hazırlamayı planlıyoruz." Şakaklarını ovuşturdu. "Belediye başkanı ekibinizin başarılarına saygı duyuyor, bu yüzden az önce belirttiğiniz gerekçeyi kullanarak onu bir gün erteleyebileceğimi düşünüyorum. Ama bundan ötesini değil."

"Peki," diye kabul etti Nikki. Yirmi dört saat bir profil çıkarmak için yeterli bilgi toplamak için fazla bir zaman değildi, özellikle de hâlâ cevaplanmamış pek çok soru varken. Ama Abby'nin iyiliği için Nikki'nin ekibi bu işi halletmek zorundaydı.

Chen boğazını temizledi. "Bir tekneye bindirildiklerinden ne kadar eminiz?"

Nikki, "Şu anda yarı yarıya diyebilirim," dedi. "Çantanın karada bulunduğunu biliyoruz ama kızlara ait herhangi bir video görüntüsü bulamadık."

"Yani bizi atlatmak için Trinity Lutheran'ın otoparkına mı bırakıldı?" Chen sordu.

"Çok büyük değil," dedi Nikki. "Saklaması ve düşürmesi kolay. Bence Cumartesi gecesi tekneye yanaşan herkesi ciddi bir şekilde incelemeliyiz. Adamlarım Thea'nın cesedinden birkaç lif çıkardılar ama bunların neyden yapıldığını tespit edebilmeleri için bir iki gün geçmesi gerekecek."

Ryan, "Arama sırasında ayrılan teknelerin zamanlamasıyla birlikte düşünüldüğünde, Nikki'nin haklı olduğunu düşünüyorum," dedi. "Haber o kadar çabuk yayıldı ki, kızları fark edilmeden arabayla buradan çıkarmak zor olurdu."

Chen başını salladı, çene kasları gergindi. "İzninizle." Sandalyesini geriye itti ve odadan dışarı çıktı.

Ryan notlarına baktı. "Çavuş Chen her şeyi ciddiye alıyor. Tekneleri daha önce kontrol etmediği için kendini suçladığından hiç şüphem yok."

"Anlıyorum," dedi Nikki. "Ama herkesin zinde ve bugüne odaklanmış olması gerekiyor, neler yapabileceğimize değil."

Ryan bir an için onu inceledi. "Katılıyorum, ama Çavuş Chen'in benim hakkımda ne düşündüğünden henüz emin değilim. Onun peşinden gitmemin pek işe yarayacağından emin değilim."

"O zaman gidip onunla konuşacağım," dedi Nikki. "Kaybedecek zamanımız yok."

Nikki Chen'i dinlenme odasında, pencereden Dördüncü Cadde'ye bakarken buldu. "İyi misin?"

"Pek sayılmaz." Sesi takıldı ve boğazını temizledi. Nikki'nin daha önce üzerinde uyuyakaldığı kırık deri koltuğa oturmak için hareket etti. Chen başını ellerinin arasına almış, tecrübeli bir çavuştan çok bir akademi acemisi gibi görünüyordu. Sert olmaktan nefret ediyordu ama eğer Chen bu yoğunluğu kaldıramayacaksa Ryan'ın onun yerine geçmesi gerekiyordu.

Nikki nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Chen'le daha yeni tanışmıştı ve onun duygularını incitecek bir şey söylemek istemiyordu. "Sanırım kolluk kuvvetlerinde çalışan herkes kariyeri boyunca böyle anlar yaşar," dedi. "Risk altında çocuklar varken bir soruşturmayla uğraşmak çok daha zor."

Chen arkasını döndü. "Ajan, Abby'nin hâlâ hayatta olabileceğini gerçekten düşünüyor musunuz?"

"Kesinlikle," dedi Nikki. "Şu anda, kaçırılan kişinin kızlarla ne yapmayı planladığını bilmiyoruz."

"Thea saldırıya uğradı mı?" dedi.

Nikki, "Adli tabiple bu konuyu henüz konuşmadım," dedi. "Ama eğer bu kişi iki kızı da almaya niyetliyse, gerekçesi ne olursa olsun, Thea'nın ölümü Abby'ye daha fazla zaman kazandırabilir."

"Bu çok kötü bir ifade şekli," dedi Chen.

"Biliyorum ama gerçek bu."

Chen içsel bir savaş veriyor gibiydi ama sonunda başını salladı. "Haklısın. O bebek dışarıdayken burada oturup kendime acıyamam. Ben marinaya gidiyorum." Tereddüt etti. "Sen de gelmek ister misin?"

Nikki, Shane'in sözde kız arkadaşını takip eden kişi olmak istiyordu ama Chen'in bir ortağa ihtiyacı olduğunu söyleyebilirdi ve ekibin bunu halledebileceğini biliyordu. Personel kayıtlarını araştırmak sıkıcı bir iş olacaktı.

"Seni marinaya kadar takip edeceğim."

Nikki keşke güneş gözlüklerini almış olsaydı diye düşündü. Sıcak güneş fiberglas teknelerden ve sudan yansıyarak gözlerini yakıyordu. Sıcaklık bir yana, gün muhteşemdi. St. Croix'da çoğu yelkenli olan bir avuç tekne vardı. Yanaşmış en az elli tekne saymıştı ve daha fazlası da su üzerindeydi. Özellikle de marinanın güvenliği çok gevşek olduğu için işleri çok zordu. Nikki, çoğu bir araba ya da ev kadar pahalı olan bazı kamaralı teknelerin savurganlığına hayret etti. Marina bu kadar gevşek bir güvenlikle nasıl bu kadar uzun süre idare edebilmişti?

Cevabı biliyordu. Orta Batı'da, Stillwater'ın güzel şehir merkezinde kötü şeyler olmazdı. İnsanlar her yerde, en güzel ortamda bile çürük elmalar olduğunu kabullenemiyordu.

Nikki nehri daha iyi görebilmek için iskelenin sonuna doğru yürüdü. Kızların suya girmediğinden emindi. Marinanın yakınına gitmelerine ne -ya da kim- neden olmuş olabilirdi? Yolda bunu düşünmüştü ve Nikki kızların tekneyle götürülmüş olmaları gerektiğinden emindi. Stillwater polisi hızlı ve etkili bir şekilde hareket etmişti. Thea ve Abby rıhtımdaydı, anneleri onları yerlerinden kıpırdamamaları için yönlendirmişti. İnsanlar havai fişek gösterisini izlemek için nehir kenarını ve Lowell Park'ı doldurmuştu. Kaçıran kişi sadece kimse fark etmeden kızların dikkatini çekmek zorunda değildi, aynı zamanda nehirden başka bir yere gitmiş olsaydı, birileri bunu fark ederdi. Siber polisler, kızların geçtiğini görmeyi umarak nehrin karşısındaki işyerlerinin güvenlik kamerası görüntülerini incelemek için saatler harcamıştı. Elleri boş dönmüşlerdi.

Chen rıhtımın kenarında ona katılırken, "Bir tekne olmalı," dedi.

"Ben de öyle düşünüyorum," dedi. "Cumartesi gecesinin raporlarını tekrar gözden geçirdim. Adamlarım işlerini yapmışlar. Hiçbir şeyi kaçırmadık."

"Biliyorum." Kendini yelpazeledi. "Bakalım marina sahibi ne diyecek."

Chen, rıhtımda balık tutan iki yaşlı adamla tartışan Packers şapkalı adamı işaret etti. "Bu o."

"Bunu daha önce kaç kez yaptığın umurumda değil." Adam parmağını salladı. "Rıhtım dolu. Buralarda atıcılık yapamazsın. Gidin."

Adamlardan biri güldü ve kaba bir şeyler söyledi ama marina sahibi Chen ve Nikki'yi fark etmişti. "On beş dakika önce burada olmanız gerekiyordu." İçeri doğru yürüdü. Onu takip ettiler; kapının üzerindeki zil içeri girdiklerini haber veriyordu. Küçük binayı boydan boya kaplayan tezgâhın arkasında nehir yaz güneşinde parlıyordu.

"Geç geldiğimiz için özür dilerim," diye tersledi Chen. "Kayıp çocuk vakaları kendi programlarına göre ilerliyor." Başparmağını omzunun üzerinden geçirdi. "Bu FBI'dan Ajan Hunt. Ajan Hunt, Doug Martin, marina sahibi."

Martin onlara sertçe başını salladı, buruşuk yanakları pembeleşmişti. "Size ne kadar yardımcı olabileceğimden emin değilim. Arama emri olmadan bir sürü kişisel bilgiyi öylece veremem."

Nikki, Chen'in adamın üzerine gitmeye hazırlandığını hissetti ve işler daha da kötüye gitmeden araya girdi. "Elimizde tüm çalışanların isimleriyle birlikte kiracıların ve kiralayanların tam listesini isteyen bir arama emri var."

Chen arama emrini Martin'e doğru itti, o da okumaya zahmet etmedi. "Sadece iki çalışan. Ben ve genellikle hafta sonları burada olan oğlum. Şu anda eyalet dışında, yoksa benim yerime burada olurdu."

"Peki ya güvenlik kamerası?" Nikki sordu. "Şehrin güvenlik kameralarını değiştirme ve yenilerini ekleme sürecinde olduğunu biliyorum ama suya ve kayıklara bakan kameralarınız var mı?"

Martin başını salladı. "Elimizde sadece bir tane var, o da burada." Köşeyi işaret etti. "İçeri giren herkesi alıyor, ama size söylemeliyim ki, bugünlerde bu çok fazla insan değil. Kiralamaların çoğu internet üzerinden yapılıyor."

"Anlıyorum," dedi Nikki. "Aklınıza geçmişte sorun çıkarmış tekne sahipleri geliyor mu?"

"Ne tür sorunlar?" Martin sordu. "Hepinizin kilisenin otoparkında bir kızın çantasını bulduğunuzu sanıyordum. Neden kayıkçıları soruyorsunuz?"

Chen, "Her açıdan bakıyoruz," dedi. "Bir kayık kiralamış ancak artık izin verilmeyen insanlar ne olacak? Yasaklanan var mı? Ya da faturalarını ödemeyi bırakanlar?"

Martin tezgâhın üzerinde duran dizüstü bilgisayarı açtı ve solis parmakları klavyeye çarparak beceriksizce yazmaya başladı. "Evet, sarhoş gelip rıhtımda bir sürü soruna neden oldukları için yasaklanan birkaç kişi var. Ve tabii ki Korsan Pete." Martin kıs kıs güldü.

"Korsan Pete mi?" Nikki yankıladı.

"Pete Fisher," diye açıkladı Martin. "Afganistan'da bir şarapnel parçası yüzünden bir gözünü kaybetti. Eskiden bir kayık kiralardı çünkü suda olmak ona huzur verirdi, ama gerçekten kötü bir TSSB'si var ve rıhtımda birkaç flashback atağı geçirdi, çocukların ödünü kopardı. Ona Korsan Pete diyorlardı. Bir yıl kadar önce gelmeyi bıraktı ve şu anda neyin peşinde olduğundan emin değilim."

"Buralı mı?" Chen, üniformasının cebinden çıkardığı küçük bir deftere ismi yazarak sordu.

"Sanırım öyle," dedi Martin. "Ama Pete kimseye zarar vermez. En azından küçük çocukları incitmezdi."

Nikki, Fisher'ın TSSB'sinin onu havai fişeklerden uzak tutacağını tahmin ediyordu ama yine de onu kontrol etmesi için birini gönderecekti.

"Marina kaç kadar açık?" Chen sordu.

"Ofis saat 18:00'de kapanıyor, ancak tekne yeri sahibi olan ya da kiralayan herkes istediği zaman mülküne erişebilir."

"Ve sanırım geceleri kimin dışarı çıktığını takip etmek için güvenlik kamerası yok?"

"Benim sorumluluğumda değil," dedi Martin. "Yine de havadan fotoğraf çeken şu fotoğrafçıya sorabilirsiniz. Sanırım Cumartesi günü bazı noktalarda bir helikopterleri vardı. İşe yarayacak bir fotoğraf çekip çekmediklerinden emin değilim ama eminim su ve nehir kenarından çok sayıda fotoğraf çekmişlerdir."

Chen kendini tekmeleyecekmiş gibi görünüyordu ama Miller havadan çekilen fotoğraflardan da bahsetmemişti. Nikki Cumartesi günü etrafta uçan helikopterlerin muhabir ve polis olduğunu düşünmüştü. Fotoğrafçının işlerine yarayacak kadar yakından çekim yaptığından şüpheliydi ama yine de kontrol etmeleri gerekiyordu.

"Fotoğrafları kimin çektiğini biliyor musun?" Nikki sordu. "Şehir tarafından mı tutuldular?"

Martin omuz silkti. "Belki, ama bir grup amatör fotoğrafçı yılın belli zamanlarında, örneğin sonbahar renkleri ortaya çıktığında, etrafta uçup fotoğraf çekmesi için bir pilot kiralyor." Çenesindeki gri tüyleri kaşıdı. "Grubun adını hatırlayamıyorum ama Hank Wall adında bir adam başlattı. Konuşmak istediğiniz kişi o ve hayır, numarası bende yok."

Zaman ayırdığı için ona teşekkür ettiler ve Martin arama emrinin gerektirdiği kayıtları toplarken Nikki telefon etmek için dışarı çıktı.

Hank Wall Photography'yi internette bulmak yeterince kolaydı ama araması telesekretere düştü. Wall'un mümkün olan en kısa sürede geri aramasını rica eden bir mesaj bıraktı. Pete Fisher'ı bulmak daha zordu, çünkü bu ismin oldukça yaygın olduğu ortaya çıktı. Bilgilerine ulaşmanın en hızlı yolu Minnesota Gaziler Bürosu'ndan geçiyordu ve Fisher'ı takip etmesi için Liam'a bir mesaj gönderdi. Chen kısa süre sonra ona katıldı ve elinde büyükçe bir kâğıt yığını vardı.

"Korsan Pete için endişelenme," dedi ona. "Kötü bir travma sonrası stres bozukluğu var. Onu havai fişeklerin etrafında göremiyorum ve kulağa ne kadar sert gelse de, birini kaçırarak kadar uzun süre ayık kalabileceğini sanmıyorum. Emin olmak için bir devriye memuruna onu takip ettireceğim."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Nikki, içeriği bir iki derece serinletmeyi umarak uzaktan kumandasıyla cipi çalıştırdı. "Ne bulduğunu bana haber ver. Liste konusunda yardıma ihtiyacın var mı?"

Chen başını salladı. "Hayır, yardım etmek isteyen birkaç memurum var. Bir şey bulursak size haber veririm." Boğazını temizledi, boştaki eli üniformasının cebindeydi. "Dinle, orada beni yargılamadığın için teşekkürler. Çok daha kötülerini gördüğünü biliyorum."

"Her şey berbat," dedi Nikki. "Ve rica ederim. İyi bir polis gördüğümde tanırım."

Nikki, Rory'nin araba yoluna saparken esnedi. Rory'nin inşaat aletlerini ve eğlence araçlarını sakladığı ek binadan ışık sızıyordu. Mark'la birlikte sürekli bir şeylerle uğraşıyorlardı ve bu gece de durum farklı değildi. Nikki garajdaki her zamanki yerine park etti ve çimlere doğru ilerledi. Alacakaranlık batı ufku boyunca uzanıyordu, trilyonlarca yıldız berrak gökyüzünde çoktan parlamıştı. Rory'nin geçen yıl taktırdığı hoparlörlerden klasik rock müziği geliyordu. Nikki, Mark'ın büyük kamyonunun etrafında yürürken Lacey'nin sesini duyunca gülümsedi.

"Üzerimde yağ var."

"Demek ki iyi bir gün geçirmişsin," dedi Mark. "Anne!" Lacey beton zeminde koştu, siyah çizgiler

Tişörtünde ve yanaklarında. "Teknede çalışıyoruz."

Rory ve Mark balık tutmayı, özellikle de Minnesota'nın birçok gölünün dış kenarlarında daha büyük balıklar için trol yapmayı çok seviyorlardı. Ancak Nikki ve Lacey'nin de işin içine girmesiyle, Rory normal balıkçı teknesinin sunduğundan daha fazla yer istemiş, bu yüzden Mark'la birlikte bir kamara tekne almaya karar vermişlerdi. Kardeşler tutumlu yetiştirilmişlerdi ve her ikisi de kendi yüzen evlerini satın alabilecek durumda olsalar da, kurcalayabilecekleri ve "modifiye edebilecekleri" eski bir model almayı tercih etmişlerdi. Nikki, bu ikisi tekneyle işlerini bitirdikten sonra teknenin ne kadar hızlı gideceğini tahmin edebiliyordu ve yeni bir tekne alsalardı yapacakları değişikliklere daha fazla para harcayacaklarından şüpheleniyordu.

"Anlıyorum." Nikki atılmış halı yığınının ve y ı p r a n m ı ş deri minderlere baktı. "Onun içini gerçekten boşaltıyorsun."

Rory sıırıttı. "Evet. Bu işi bitirdiğimizde çok tatlı olacak."

"Sence bu su donmadan önce mi olacak?" Nikki alay etti.

Rory ve Mark ona baktılar. "Belki," dedi Rory. "Ama hazır olması gerek, değil mi Lace?"

"Evet ve onu nasıl kullanacağımı öğreneceğim."

Nikki, erkeklerin motoru olan her şeye dişi demesini asla anlayamazdı ama tekneyle açılacağı için heyecanlıydı

bazı hafta sonları, balık tutsalar da tutmasalar da. Sadece rahatlamak ve yazın tadını çıkarmak istiyordu.

Ama Abby Walker bulunana kadar değil.

"Mark Amca bana kaynak yapmayı öğretecek. Oak Park'tayken öğrendiği bir beceri bu."

Lacey çok sevdiği Mark'ın Nikki'nin anne babasını öldürmekten yirmi yıl hapis yattığını bilmiyordu; Nikki Stillwater'a döndüğünde Mark'ın aklanmasına yardım etmişti.

Rory, "Sana uygun bir koruyucu gözlük almadan olmaz," dedi.

Nikki halıya doğru yürüdü ve diz çöktü. Çelik renkli malzeme normal halıdan daha sıkı dokunmuştu ve eski balık ve yağ gibi kokmasına rağmen küflü değildi. Courtney Thea'nın giysilerinde partikül olup olmadığını test edecekti ama Nikki küfün bulaşp bulaşmadığından emin değildi. O daha çok kamaralı teknelerde kullanılan farklı halı türleriyle ilgileniyordu. "Halının küflenmesini nasıl önlüyorsunuz?" diye sordu. "Ne olursa olsun tekneye su giriyor."

"Suya dayanıklı bir halı, yani lifleri nemden etkilenmiyor," dedi Rory. "Ama halı iğrenç. Dokuma vinil koyuyoruz."

"Bariz olan dışında ne fark var?"

"Temizlemesi daha kolay, ıslak hissettirmiyor ve balık gibi kokuları hapsetmiyor."

Nikki, Courtney'nin Thea'nın cesediyle birlikte bulduğu lifleri düşündü. Ailesi tekne sahibi olacak kadar varlıklı değildi ama o göllerde büyürken pek çok teknenin içinde bulunmuştu. Rory'nin duvara dayadığı vinile benzer bir şey gördüğünü hiç hatırlamıyordu. "Bu şey ne zaman çıktı?"

"Dokuma vinil mi?" Rory birkaç saniye düşündü. "2010, 2011 civarı. Hatırlıyorum çünkü ilk müşterilerimden birinin teknesinde vardı ve daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim."

Nikki'nin küçük umut ateşi söndü. "Bu çok fazla zaman." "Sen neden bahsediyorsun?"

"Lifler." Lacey'ye doğru başını sallayarak kelimeyi vurguladı. "Mikroskop altında farklı görünüyorlar. Eğer dokuma vinil bir

Daha yeni bir şey, daha az insanda var. Ama o kadar uzun süredir kullanılıyorsa, bir anlamı yok. Peki ya deniz halısı?"

"Ne olmuş ona?" Mark sordu. "Çok eskiden beri var."

"Ama normal halıdan farklı, değil mi? Mikroskobik düzeyde mi?"

"Sanırım öyle, çünkü farklı bir malzeme ve daha sıkı bir dokuma." Kaşları birbirine çatıldı ama Nikki başını salladı. Lacey'nin Thea ve Abby'yi Rory'nin teknesiyle ilişkilendirmesini istemiyordu.

"Yemek yediniz mi?"

"İtalyan yemeği aldım," dedi Rory. "Seninki mikrodalgada."

"Lacey, benimle içeri gelip ben yemek yerken bana eşlik etmek ister misin?"

Kızı alt dudağını ısırarak Rory ile Nikki'nin arasına baktı. "Burada kalıp yardım etmeye devam edebilir miyim?"

"Elbette." İki adamı işaret etti. Nikki'nin zaten dava üzerinde çalışmaya devam etmesi gerekiyordu ve bunu yaparken Lacey'yi bir kenara itmek istemiyordu. "Tanrı biliyor ya, gözetime ihtiyaçları var."

Lacey hâlâ dışarıdayken Nikki mutfak masasına oturdu ve e-postalarını kontrol etti. Not defterini çıkardı, sanki görünmeyen bir bilgi gözüne çarpacakmış gibi sayfaları karıştırdı. Nikki zihinsel olarak son yirmi dört saati gözden geçirdi ve yarın takip etmek istediği birkaç şeyi not aldı.

Karnı açlıktan gurulduyordu ama canı yemek istemiyordu. Abby dünden beri bir şey yemiş miydi? Hâlâ hayatta mıydı?

Bir yabancı tarafından mı kaçırıldıklarından, yoksa Shane ve Britney'nin bir şeyler saklayıp saklamadıklarından ve bir şekilde bu işe bulaşıp bulaşmadıklarından emin değildi. Tek bildiği pembe çantayı düşüren genci bulmaları gerektiği idi ve o da yoluna devam etmek zorundaydı.

Nikki dün gecedan beri not aldığı deftere baktı. Gerçek ipuçlarından çok bir beyin fırtınası seansının zihin haritasına benziyorlardı. Nikki çantasında birkaç aspirin buldu ve onları kuru kuru yuttu.

"Bildiğin ve bilmediğin her şeyin bir listesini yap" Nikki'nin okula girdiğinde öğrendiği ilk şeylerden biriydi.

Akademi yıllar önce. Listeler, işler yolunda gitmediğinde bile bir polisin kendini daha kontrollü hissetmesine yardımcı oluyordu. Sayfasını ikiye böldü ve sütunları doldurmaya başladı. Sol taraf Nikki'nin hâlâ bilmediği şeylerle hızla doldu, ama her şey kızların bir yabancıyla ayrılıp ayrılmadığına geri dönüyordu.

Nikki, Britney'nin Thea'nın sorumlu olduğunu söylemesine inandı çünkü Thea hayatı boyunca tip 1 diyabetle uğraşmış ve genç yaşta sağlığının çok daha fazla farkında olmak zorunda kalmıştı. Hem Walker'lar hem de Alyssa, Thea'nın temkinli ve annesinin endişelerini en çok dinleyen kişi olduğunu söyledi. Britney'nin kayıt yaptığı kısa süre boyunca kızların Lacey dışında başka bir çocukla oynadıklarını da hatırlamıyordu.

Britney evde oturan bir anneydi, ama Shane'in ısrarıyla kendini daha bağımsız hissetmesine yardımcı olmak için bazı çevrimiçi kurslar almaya başlamıştı, bu da Alyssa'nın kızları sık sık parka ve diğer gezilere götürmesi anlamına geliyordu. Kendi itirafına göre Britney halka açık yerlere gitmekten hoşlanmıyordu, bu yüzden bu işlerin çoğunu Alyssa yapıyordu. Kızlar götürüldüğünde, Britney üç saatten fazla bir süre boyunca kalabalıkla ve çocuklarıyla tek başına uğraşmıştı ve bu onun için zor olmalıydı. Nikki bir içki aldığı ya da kızlara gidip oturmalarını söylediği için onu suçlamadı; bunlar ebeveynlerin her gün yaptığı türden şeylerdi ve yüzde 99,9 oranında kötü bir şey olmazdı.

Shane Walker'ın bilinen bir düşmanı, devam eden bir tıbbi yanlış uygulama davası ve başka bir mali sıkıntısı yoktu. Nikki, Bridget Hyland'ın dosyasını isteyen polis memuru James'e mesaj atmıştı ama şu anda Shane'in olaya karışması zor görünüyordu, Britney'nin eski kilisesi de öyle. Thea cinsel saldırıya uğramamıştı ama bunun nedeni kaçırın kişi bir şey yapamadan ölmüş olması mıydı? Abby onun yerine bu dehşete mi maruz kalmıştı?

Peki ya Rodney? Liam suçlamayla ilgili somut bir şey bulamamıştı ve adamın sicili temizdi, ayrıca bira bahçesinin sahibi Rodney'nin her şey kapanıp temizlendikten sonra gece ikiye kadar çalıştığını doğrulamıştı.

Telefonu ahşap sehpanın üzerinde titredi. Nikki Thief River Falls alan kodunu tanıdı ama numarayı tanımadı. "Ajan Hunt."

"Adım Silas Hatch, Thief River Falls'taki FSZ bölümündenim." Sanki zayıfmış gibi alçak sesle konuşuyordu ve Nikki, Silas'ın Britney'nin onunla evlenmeye zorlandığında ondan çok daha yaşlı olduğunu hatırladı. "Anladığım kadarıyla kilisemizin eski bir üyesiyle ilgili bir davayı soruşturuyormuşsunuz. Polis memuru James sizinle konuşmamı önerdi."

"Evet," diye yanıtladı Nikki, onu hemen kırmadan nereden başlayacağını düşünmeye çalışarak. "Anladığım kadarıyla Britney kilisenin gözünde senin karındı?"

Silas tereddüt etti. "Ben onun rahiplik şefiydim ama bunun konuyla ne ilgisi olduğunu bilmiyorum. Kilisemizden hiç kimse Britney ile temas kurmadı."

Nikki araştırmalarından "rahiplik reisi" teriminin, ister babası ister kocası olsun, kadının esas sahibi olan erkek anlamına geldiğini biliyordu. Silas'ın Britney on beş yaşında ve reşit değilken onunla "evlendiğini" kabul etmeyeceğini biliyordu. Nikki mutfağa koşup çekmecedeki eski dijital kayıt cihazını aldı ve Silas'a hiçbir şeyi kaçırmadığından emin olmak için konuşmayı kaydetmesinin bir sakıncası olup olmadığını sordu.

"Nasıl uygun görürseniz," dedi Silas. "Saklayacak bir şeyim yok."

Nikki kayıt tuşuna bastı ve telefonu hoparlöre aldı. "Britney'nin neden gittiğini biliyor muydun?"

"Burada mutsuzdu," dedi. "Ve inancını kaybetmişti."

"Yanılıyorsam beni affedin"-Nikki sorusunu Silas'ın kendisini yargılandığı gibi hissetmeyeceği şekilde ifade etmenin bir yolunu bulmaya çalıştı

"Ama sizin dininiz birden fazla eşin sonsuz krallığın anahtarı olduğuna inanıyor."

"Evet," diye yanıtladı Silas. "Bir erkeğin göksel cennete ulaşabilmesi için en az üç karısı olması gerekir."

Utah tarikatlarının kadınları gizlemek ve iradelerini kırmak için etrafta dolaştırdıklarıyla ilgili okuduklarına bakılırsa Nikki'nin şüpheleri vardı. "Onun rahiplik şefi olarak" -sözcükleri vurgulamaya özen gösterdi, ses tonunda bir küçümseme vardı- "o zaman ayrılmayı planladığını bilmiyor muydun?"

İç çekti. "Öyle olsaydı, onu kalmaya ikna etmek için elimden gelen her şeyi yapardım." Nikki Silas'ın ne kadar kızgın olduğunu ölçmek istedi ama hiç de kızgın görünmüyordu.

"Biraz geriye gidelim. Sizin ve Britney'nin ailesinin Utah'taki yerleşkeyi ilk terk eden ve Thief River Falls'ta yeni bir kilise kuranlardan olduğu doğru mu?"

"Doğru," dedi Silas. "Benim ağabeyim ve Britney'nin babası, lideri ahlaki tercihleri konusunda sorgulayan ve bu yüzden aforoz edilen ihtiyarlardı. Aileler bir araya geldi ve hem Tanrı'nın hem de toplumun yasalarına göre işleyen yeni bir kilise kurma umuduyla taşındı."

"Çok sayıda reşit olmayan kızın kendilerinden çok daha yaşlı erkeklerle ruhen evlendirilmesinden ve bu erkeklerin cennete girebilmeleri için çocuk sahibi olmaya zorlanmalarından mı bahsediyorsunuz?"

"Evet, ne yazık ki. En büyük kardeşim peygamberin yakın çevresinden biriydi. Bazı korkunç şeyler gördü ve daha da kötüsünü duydu. Aslında biz kiliseden atıldıktan sonra soruşturmaya yardım etmeye çalıştı."

"Anladığım kadarıyla babası ölmüş ve kardeşi Hyrum sorumlu?"

"Yetki konseyde." Silas'ın sesi keskin bir hal almıştı. "Hyrum konseydeki babasının koltuğunu miras aldı. Neden soruyorsunuz?"

"Britney onun geri dönmesini isteyebileceğinden korkuyor. O ve kocası, grubunuzdan birinin onun nerede yaşadığını öğrenmiş ve ceza olarak kızını almaya karar vermiş olabileceğinden endişe ediyor."

"Ajan Hunt, sizi temin ederim ki bu sabaha kadar toplumumuzdaki hiç kimse Britney'in eyalette kaldığını, hele hele bir çocuğu olduğunu bilmiyordu."

Nikki, Thea'nın Silas'ın biyolojik çocuğu olduğunu açıklamamaya özen gösterdi. "Benimle temasa geçtiğiniz için teşekkür ederim. Başka sorularım olursa sizi bu numaradan arayabilir miyim?"

"Elbette, ama karşılığında sizden bir iyilik isteyebilir miyim?" "Elimden geleni yapacağım."

"Eyaletin evliliklerimize getirdiği kısıtlamaların farkında olarak toplumda iyi vatandaşlar olmak için çok çaba sarf ediyoruz, bu da gençlerimizi tamamen izole etmediğimiz anlamına geliyor. Ancak Britney'nin buradaki kiliseyle olan bağlantısını medyanın dışında tutabilerseniz çok memnun olurum."

Nikki bu bilgiyi gizli tutmak için elinden gelen her şeyi yapacağına söz verdi. Telefon görüşmesini kafasının daha da karışmış olduğunu hissederek bitirdi - Zion'un Köktendinci Azizleri ve onların yaşam tarzı hakkında değil, Britney'nin kendisi hakkında. Silas muhtemelen kızları kaçırmamıştı ve ortada ne bir sebep ne de gerçek bir şüpheli vardı.

ON ÜÇ

Nikki gece yarısından sonra uykuya dalmayı başardı. Canlı rüyalar onu sabah dörtten kısa bir süre sonra uyandırdı, yatarken giydiği uzun tişört terden sıırıslam olmuştı. Rory'yi uyandırmamaya dikkat ederek yataktan yavaşça kalktı. Battaniyenin sıcaklığından ayrılır ayrılmaz kollarında tüyleri diken diken oldu. Rory de Lacey de sıcaktan bunalmışlardı ve soğukta uyumayı seviyorlardı. Nikki titreyerek banyonun kapı koluna astığı hafif hırkasını giydi ve mutfığa gitti. Bir demlik sert kahve yaptı ve mesajlarını kontrol etmek için mutfak masasına oturdu. Davada önemli bir gelişme olursa Miller onu arayacaktı ama Nikki ayrıca Courtney'nin adli tıp işlerini bitirebilmiş olmasını umuyordu. Blanchard, Thea'nın ağzını kapatmak için kullanılan banttı birkaç lif ve ağzının içinden alınmış, muhtemelen hayatta kalmak için umutsuz bir çabayla bandı çıkardıktan sonra dağıtılmış birkaç lif bulmuştu. Lifler muhtemelen mahkemede onlara yardımcı olmayacaktı, çünkü bilim uzmanların inandığından daha az güvenilirli. Yine de Courtney liflerin birinin teknesindeki deniz halısına ait olup olmadığını belirleyebilirdi. Thea'nın vücudundaki morluk izleri, öldüğünde yüzüstü yattığını, ellerinin ve ayaklarının ağır bir sicimle - parmak izi alınması son derece zor bir malzeme- bağlandığını gösteriyordu.

Courtney ona e-posta göndererek hâlâ fiber kanıtlar üzerinde çalıştıklarını ve bugün Nikki'ye daha fazla bilgi vermeyi umduğunu söylemişti. Blanchard, Thea'nın giysilerini ve ayakkabılarını DNA ve parmak izi testi için laboratuara göndermiş, Nikki de Courtney'den DNA profilinin ulusal DNA kayıtları olan CODIS'te bir eşleşme sağlaması ihtimaline karşı bunlara öncelik vermesini istemişti.

Gitmeden önce Nikki Lacey'nin odasına bir göz attı. Altı yaşındaki küçük kızı bir şekilde yatağındaki alanın çoğunu kaplamayı başarmış, kollarını ve bacaklarını bir kedininki gibi uzatmıştı. O gelmişti

Nikki'nin Silas'la konuşmasından kısa bir süre sonra Rory'nin yanına geldiğinde giysileri ve elleri daha da yağlıydı. Ayakkabıları bile yağ içindeydi.

Nikki kızını kucağına aldı ve evi daha fazla dağıtmadan banyoya götürdü. Lacey her zamanki gibi gününü, Rory ve Mark Amca'yla yaptıklarını anlatıp duruyor, nefes almaya bile fırsat bulamıyordu. Nikki, Britney'nin kızlarının onunla oynarken çekilmiş videolarını görüp dursa da, Lacey'yle geçirdiği zamanın tadını çıkarıyordu. Rory'nin annesi Lacey'yi gün boyunca haberlerden uzak tutmuştu ve tekneyle o kadar meşguldü ki Nikki'nin gece yarısı aramasıyla ilgili çok fazla soru soramamıştı. Başını kabarık yastıklara çarptığında Lacey dışarıdaydı ve Nikki onunla Thea ve Abby hakkında konuşmak zorunda kalmadığı için rahat bir nefes aldı. Nikki dün gece o kadar yorgundu ki, Lacey kızları sorsaydı duygularını kontrol edebileceğinden şüpheliydi.

Nikki onu uyandırmamaya dikkat ederek kapıyı kapattı ve Rory'ye kısa bir not yazmak için mutfığa döndü. Altıdan önce kalkacaktı.

Son inşaat projesine gitmeden önce Lacey'yi ailesine bırakacaktı.

Böyle zamanlarda, Rory'nin çıkmaya başlamadan önce neye bulaştığının farkında olup olmadığını merak ederdi. Lacey'nin babası Nikki'ye yıllarca eziyet eden bir seri katil tarafından öldürülmüş, Rory de Lacey'nin bakımına yardım etmek için kolları sıvamıştı. Nikki'nin sürekli değişen programından dolayı hiç hayal kırıklığı yaşamamıştı ve Lacey de Rory ile ne kadar şanslı olduğunu biliyordu. Bu dava biter bitmez, onu ne kadar takdir ettiğini anladığından emin olmak için özel bir şey yapacaktı. Onun ve ailesinin Lacey'nin yanında olduğunu bilmek, Nikki'nin Tyler'ın cinayetinden sonra işe dönmesinde çok önemli bir rol oynamıştı. Eğer Todd'ların destek sistemi olmasaydı, Nikki ne yapacağından emin değildi.

Notu aceleyle karalanmış bir kalple imzaladı ve aceleyle kapıdan çıktı. Nikki'yle buluşmak için erken gelmişken ortopedi müdürünü bekletmek istemiyordu.

Nikki hastaneye giderken Polis Memuru James'i aradı ve ona dün gece Silas'la yaptığı konuşmayı anlattı.

"Bu bize anlatılanlarla örtüşüyor," dedi James. "Burası hakkında hala çekincelerim var, ama burası hakkında çok şey okudum.

Utah ve Arizona'daki köktendincilerin başına gelenler... Size şunu söyleyebilirim ki herhangi bir gözdağı ya da tehditle karşılaşmadık ve çiftlik her zaman ziyaretçilere açıktır, ancak genellikle sizi içeri alan bir koruma vardır. İlk başta insanların Britney konusunda ketum davrandıklarını fark ettim ama bu bana her şeyden çok Silas'a duydukları saygıdan kaynaklanıyor gibi geldi."

Nikki önceki gece Silas'la konuştuktan sonra onun değerlendirmesine katılmıştı. Köktendinci gruptan birinin kızları kaçırması için bir neden göremiyordu, özellikle de Thea'nın cesedi geride bırakılmışken. Thea, Abby'nin değil, Silas'ın etinden ve kanından biriydi. Nikki, kilise grubu Abby'yi kaçırmış olsaydı kurbanın kendisi olacağından emindi. Yürüyenlere daha yakın biri olmalıydı. "Bugün uğrayıp Silas'a benimle konuştuğunu söyleme ve olayları doğrulamak ve Britney'nin çiftlikten ayrılmadan önce nasıl biri olduğuna dair daha iyi bir fikir edinmek için birkaç kişiyle daha konuşup konuşamayacağını sorma şansın var mı?"

"Bu sabah mahkemem var ama öğle yemeğinden sonra gelebilirim," dedi James. "Diğer küçük kızdan iz yok mu?"

"Henüz değil." Nikki, Abby'nin zamanının çoktan tükenmemiş olması için dua etti.

Minneapolis ve St Paul birbirlerine yakınlıkları nedeniyle İkiz Şehirler olarak bilinse de, iki farklı kentsel bölgeydi. Minneapolis şehir merkezi Minnesota Üniversitesi ve hastanesinden oluşuyordu, bu nedenle bölge yaz aylarında bile her zaman kalabalıktı. Eyaletin kırsal bölgelerinin aksine, şehir merkezleri farklı kültürlerin kaynaştığı bir potaydı. Üniversite ve iş sektörü dünyanın her yerinden insanları bir araya getiriyordu. Güzel, parlak renkli başörtüleri beyzbol şapkaları ve önlüklerle karışıyordu, yemeklerden bahsetmiyorum bile.

Minneapolis daha çok trend belirleyicilere ve gece kuşlarına hitap ederken, St. Paul daha rafine bir havaya sahipti. Eyaletin inanılmaz bilim merkezi, çocuk müzesi ve Mississippi Ulusal Nehri ve Rekreasyon Alanı ile birlikte St. Çok sayıda göçmen de St. Paul'u evleri olarak görüyordu, ancak şehir Nikki'yi her zaman Minneapolis'ten daha rahat ve aile odaklı olarak etkilemiştir.

Daha küçük ve daha kapalı olan Regions Hastanesi'nde gezinmek üniversite hastanesine göre çok daha kolaydı. Nikki ana girişte kayıt yaptırdı ve ortopedi katına giden yolu sordu.

Asansörden indiğinde Dr. Zhang Nikki'yi bekliyordu ve Nikki'nin bir an için dili tutuldu. Zhang, Nikki'nin o güne kadar gördüğü en çarpıcı kadınlardan biriydi. Normalde böyle şeylere odaklanmamaya çalışırdı ama Zhang söz konusu olduğunda bu imkânsızdı. Parlak, siyah saçları ve narin yüz hatları vardı ama Nikki'nin 1.80'lik boyundan en az iki santim daha uzundu ve doktor spor ayakkabı giyyordu. Zhang, Nikki'yi katın diğer ucundaki ofisine götürürken hoş beş ettiler.

"Lütfen oturun." Doktorun tertemiz masasının önündeki deri koltuğa otururken koyu mavi gözleri Nikki'yi takip etti.

Nikki, "Bu kadar kısa sürede benimle görüştüğünüz için teşekkür ederim," dedi.

"Elbette." Dr. Zhang'ın belirgin İrlanda aksanı Nikki'yi şaşırttı. "Gerçi ne kadar yardımcı olabileceğimden emin değilim."

Nikki şaşkınlığından utanarak, "Sen İrlandalısn," dedi. "Özür dilerim, bu muhtemelen kırıcı oldu. Sadece Asyalı Amerikalı olduğunuzu düşünmüştüm."

Dr. Zhang gülümsedi. "Sorun değil. Ne zaman biriyle tanışsam böyle olur. Babam Asyalı Amerikalı ama annemle tanıştığında Dublin, İrlanda'da yaşıyormuş. Ben ergenlik çağındayken Amerika'ya taşınmışlar."

"Ne kadar büyüleyici bir çocukluk," dedi Nikki. "Ailen doktor muydu?"

Zhang, "Annem emekli bir hemşire," dedi. "Tam burada, Regions'ta çalışıyordu ve hemşirelerin ne kadar az takdir edildiğini anlattığı konuşmasını dinledikten sonra doktor olmaya karar verdim. Ortopedi ihtisasımın çoğunu burada geçirdim ve o zamandan beri burada kaldığım için şanslıyım."

Nikki, Zhang'ın başarıları hakkında ödevini yapmıştı. Kağıt üzerinde en az Shane Walker kadar kalifiye biriydi.

"Ne zamandır burada Ortopedi Direktörü olarak görev yapıyorsunuz?" "Mayıs ayında üç yıl olacak," dedi. "Açıkçası, bu pozisyon

Doktor Walker'ın bunu denemesini beklerdim ama sanırım meşgul.

Tıp merkezi ve spor takımlarıyla birlikte."

Nikki, Zhang'ın sesindeki alaycı tonu yakaladı. "Siz ikiniz geçmişte hiç kafa kafaya verdiniz mi?"

Zhang'ın gülümsemesi bu kez gözlerine ulaşmadı. "Ben buraya ikinci yıl asistanı olarak başladığımda o da uzman doktordu. Yirmi sekiz yaşımda onun yörüngesinden çıkmış olmam gerekirdi ama değildim."

Nikki, "Özür dilerim, sizi tam olarak anlayamadım," dedi.

"Shane Walker genç kadınlardan hoşlanıyor," dedi Zhang. "Birinin bundan bahsedeceğini düşünmüştüm. Benimle bu konuda konuşmak istediğini sanıyordum. Evli olmasına rağmen, bana çok güzel olduğumu ve bir istisna yapabileceğini söyledi."

Nikki tiksintiyle geri çekildi. "Bu ne kadar zaman önceydi?"

"Sekiz yıl önce," dedi Zhang. "Onu reddettim ve bu konuda hiçbir şey yapmayan İnsan Kaynakları'na bildirdim. O zamana kadar yükselen bir yıldızdı ve hastane yöneticileri onu bir pazarlama fırsatı olarak gördü. Vikinglerle çalışmaya başladıktan sonra gerçekten dokunulmaz oldu."

"Bu Twin Lakes tesisini açmadan önceydi, değil mi?"

Başını salladı. "Vikingler anlaşmasını Regions'tan daha fazla para koparmak için kullandı. Abbott Northwestern'den ortopedi bölümünün başına geçmesi ve ders vermesi için teklif aldı ama o burada kaldı. Twin Lakes açıldıktan sonra tam zamanlı ortopedi nöbetlerinden çekildi ama burada ayda en az iki travma nöbeti tutuyor ve hastaları kontrol etmek için geri geliyor. Hepsi onu çok seviyor."

Nikki, Zhang'ın Shane'in başarısı konusunda mesleki bir kıskançlık duyup duymadığını merak etmekten kendini alamadı. "Onun bu kadar saygı görmesi seni rahatsız ediyor mu?"

"Bir cerrah olarak, hayır. Mükemmel ve hastalarla arası iyi. Bir insan olarak, evet. Yeni stajyerlerle flört ettiğine şahsen şahit oldum ve onlardan biriyle nöbet odasında seks yaparken yakalandığına dair söylentiler var, ama kadın bir şey söylemek istemedi ve yine, o dokunulmaz." Zhang iç çekti. "Tıp alanındaki kadınların üst düzey pozisyonlar için rekabet ederken erkeklerden iki kat daha fazla çalışmak zorunda olduğunu söylememe gerek yok sanırım. Eski muhafızlardan bazıları emekli oldukça durum daha iyiye gidiyor, ancak bu hala bir sorun. Ve bence, bu kadınlar üzerindeki güç pozisyonunu kullanıyor."

Flört etmeye onlar teşvik etti. Bu profesyonellik dışı ve düpedüz yanlış. Bana kalırsa tıpta bu tür saçmalıklara yer yok. Burası *Grey's Anatomy* değil."

"İnanın bana, anlıyorum," dedi Nikki ona. "Bu kadınlardan herhangi biri hiç şikâyetle bulundu mu?"

"Bildiğim kadarıyla hayır," dedi Zhang. "Gençlerin peşinden gitmesinin nedenlerinden birinin de bu olduğunu düşünmüşümdür hep."

"Karısı ondan çok daha genç."

"Zavallı Britney." Zhang başını salladı. "Onunla birkaç yıl önce birkaç etkinlikte tanışmıştım. Çok tatlıydı, ama tamamen kendi ortamının dışında görünüyordu. Her zaman Shane'e aşık olmaktan çok ona hayranlık duyduğu izlenimini edindim."

"Hala sadakatsiz olduğuna inanıyor musun?"

"Bence bu yüzden nöbetçi travma cerrahı olarak çalışmaya devam ediyor," dedi Zhang kesin bir ifadeyle. "Kendisi için çalışan kimseyle uğraşmayacak kadar akıllı. Ama hastaneye her zaman yeni hemşireler, yardımcılar alınıyor, nasıl olduğunu bilirsiniz."

"Peki kurulun haberi var mı?"

"Onlara birden fazla kez söyledim," dedi. "Umursamıyorlar çünkü Walker'ın hastaneyle olan ilişkisi tanıtım açısından çok önemli. Resmi bir şikâyetle bulunmayı, tanık toplamayı falan düşündüm ama bunun bir önemi olacağını sanmıyorum. Ben tıba başkalarıyla kavga etmek için girmedim. Benim odak noktam ortopedik cerrahi programı ve hastalarımız. Gerisi için vaktim yok. Eylemleri hasta bakımını etkilemeye başlarsa, bu farklı bir hikaye ve izlediğimi biliyor."

Nikki, Dr. Zhang'ı son derece severdi. Erkek egemen bir işte kadın olmanın nasıl bir şey olduğunu ve şovenist domuzları savuştururken yetenekli ve profesyonel olarak görülme çizgisinde yürümenin ne kadar zor olduğunu biliyordu. "Peki ya Shane ve Britney'nin ilişkisi? Ona karşı tutumu nasıldı?"

Zhang soruyu değerlendirdi. "Sabırlı, koruyucu. Ona çocukluğuyla ilgili sorular sorulmasını istemiyordu. Zor bir dönemdi ve sosyal ortamlarda acı verici derecede utangaç ve gergin olmasının bir nedeni de buydu."

"Peki ya kızları?" Nikki sordu. "Onlar hakkında çok konuşur muydu?"

"Bırakın çocuklarından bahsetmeyi, burada evlilik yüzüğü bile takmıyor. Buraya başladıktan aylar sonrasına kadar çocuğu olduğunu bile bilmiyordum ve o zamanlar neredeyse her gün onunla çalışıyordum."

"Bu kadınlardan herhangi birinin Doktor Walker için sorun yaratıp yaratmadığını biliyor musunuz? Belki daha fazla ilişki istemek ya da onu ihbar etmekle tehdit etmek gibi şeyler?"

"Bilmiyorum," dedi Zhang. "Ama şunu söyleyebilirim ki yıllar önce bana teklifte bulunduğunda, Doktor Walker kendi şartlarında, hiçbir bağıllık olmadan cinsel bir ilişki istediği konusunda çok açıktı."

"Son bir soru. Walker'ın son fethinin kim olduğunu bilen biri var mı?"

"Eminim hemşirelerden bazılarının bir fikri vardır. İyi olanlar her şeyi görür. Ama Walker'ın aleyhine bir bilgi beklemeyin. Onu seviyorlar ve yönetim kurulunun da sevdiğini biliyorlar. Öte yandan ben aynı sadakati hissetmiyorum. Ne bulabileceğime bakacağım. Bir isim yardımcı olabilir."

Nikki, "Carly ya da Carol, Regions'da çalışan," dedi. "Ve bu doğru isim olmayabilir."

"Bana bir gün verin, size geri döneceğim."

Nikki, Dr. Zhang'a zaman ayırdığı için teşekkür etti ve ona bir kartvizit uzattı. "Cep telefonum bunun üzerinde, aklınıza başka bir şey gelirse saat kaç olursa olsun arayın."

Nikki hastanede yarım saat daha kaldı ve mümkün olduğunca çok personelle konuşmaya çalıştı. Aradığı isimde biriyle karşılaşmadı. Zhang'ın tahmin ettiği gibi, cevapların çoğunu boş bakışlar oluşturuyordu, ancak birkaç yaşlı hemşire Nikki'yi doktor hakkında böyle şeyler sorduğu için utandırmaya çalıştı, özellikle de şimdi. Ayrılmadan önce Nikki ünitenin resepsiyonunda durdu ve ziyaretçi kartlarını kontrol etmekten sorumlu genç kadınla konuştu. Nikki kadının sorularına gösterdiği ilgiyi fark etmişti.

"Merhaba Lauren," dedi kadının gömleğine iştirilmiş rozeti okuyarak. "Ben FBI'dan Özel Ajan Nikki Hunt."

"Kim olduğunu biliyorum," dedi kız. "Neden Doktor Walker'ın çocuklarını aramaya çıkmadınız?"

"Dışarıda arama yapan büyük bir birliğimiz var," dedi kıza. "Doktor Walker'a, sorun yaşadığı herhangi bir personele ve herhangi bir hastaya sataşmış olabilecek herhangi biri olup olmadığını öğrenmeye çalışıyorum."

Lauren alçak bir fısıltıyla, "Kimse Doktor Walker'la uğraşmıyor," dedi. "Herkes onu sever. Cömert, akıllı ve hastalarına zaman ayıran biri."

Nikki gülümsedi ve yuvarlak tezgâha yaslandı. Lauren çekici bir genç kadındı ve birimin girişindeki yeri Walker'ın hastalarına yanından geçmeden ulaşamayacağı anlamına geliyordu. "Ben de öyle duydum. Burada uzun zamandır mı çalışıyorsun?"

"Sadece bu yaz," dedi. "Hemşirelik öğrencisiyim."

"Bu harika. Doktor Walker ile çok zaman geçirme fırsatınız oldu mu?"

Lauren şaşkın görünüyordu. "Neden onunla vakit geçireyim ki? Çok meşgul. Onu hiç hareketsiz gördüğümünden emin değilim."

Nikki ona bir kartvizit uzattı. "Aklına bir şey gelirse, ara Ben."

ON DÖRT

Dr. Blanchard, Washington ve Ramsey ilçelerinin yanı sıra eyaletteki on altı küçük ilçenin de Baş Adli Tabibiydi, bu da programının her zaman dolu olduğu anlamına geliyordu. Blanchard ve otopsi teknisyenlerine ek olarak, ofiste baş ölüm müfettişiyle birlikte on tam zamanlı ölüm müfettişi çalışıyordu. Normal bir ölüm çağrısında, eğer böyle bir şey varsa, ölüm müfettişleri olay yerinde çalışmak ve cesedi getirmek üzere gönderilirdi. Cinayetten şüpheleniliyorsa, Blanchard ya da baş ölüm müfettişi olay yerinde çalışırdı. Blanchard'ın tüm personeli mükemmel ve birlikte çalışması kolay olsa da Nikki, Thea ile ilgilenebildiği için minnettardı. Otopsi odasında uzun saatler geçirmek anlamına gelse bile hiçbir şeyi kaçırmayacağını bilecek kadar Blanchard'la çalışmıştı. Kurban bir çocuk olduğunda kendini adaması iki katına çıkıyordu.

Adli tabibin ofisi Regions'taki doğu park rampasının yanında olduğu için Nikki oraya yürümeye karar verdi. Dr. Zhang'la buluşmak için hastaneye girdiğinden beri sıcaklık artmış olsa da, bu sabah nem henüz etkisini göstermemişti. Binalar yetersiz esintinin çoğunu engelliyordu ve Nikki oraya vardığında ter ensesini ıslatmıştı. Çantasında bir toka buldu ve buklelerini kabul edilebilir bir düğüm haline getirdi.

"Günaydın, Ajan Hunt." Ön büro yöneticisi onu selamladı. Alma ofisin yüzüydü ve Nikki bölgeye dönmeden çok önce de öyleydi. Çoğu polisi adlarıyla tanırdı ve daha da önemlisi, mucize talep etmek için geldiklerinde onlara nasıl hadlerini bildireceğini bilirdi. "Doktor Blanchard size otopsi süiti A'da olacağını söylememi istedi."

Nikki bencilce Blanchard'ın ofisinde her şeyi gözden geçirmeyi umuyordu. Otopsi odasında buluşmanın adli tabibin bir şey bulduğu anlamına geleceğini umuyordu. Eşyalarını kilitlemeden önce önlüklerini ve patiklerini giymek için soyunma odasında durdu.

Formaldehit ve çürümenin kendine özgü kokusu karşısında yüzünü buruşturmamaya çalıştı. "Üzgünüm geciktim." Nikki lateks eldivenlerini çıkardı. "Regions'ta ortopedi müdürüyle bir toplantım vardı." Bakışları çelik masanın üzerinde yatan küçük bedene kaydı. Blanchard, Thea'nın tüm giysilerini çıkarmış ve Courtney'nin test yapması için laboratuvara göndermişti. Thea'nın vücudunu çenesine kadar mavi bir kâğıt örtmüştü.

Blanchard Nikki'ye otopsi masasının yanında kendisine katılmasını işaret etti.

Blanchard, "Resmi ölüm nedeni sıcak çarpması ve oldukça hızlı gerçekleşmiş," dedi. "Cumartesi günü en yüksek sıcaklık doksan beş dereceydi ve havai fişekler başladığında sıcaklık seksen altı civarındaydı. Bir aracın kapılarını kapattıktan sonraki ilk beş dakika içinde içerideki sıcaklık yüzde yetmiş beş oranında artabilir," diye hatırlattı Blanchard. "Bu yüz kırk dereceden fazla bir iç sıcaklık demektir."

Nikki şok olmuştu. Meyve bahçesinde Thea'nın vücudundaki izleri gördükten sonra boğulmayı beklemişti. Kızların kaybolduğu ilk birkaç saat boyunca rıhtımda duran tekneleri düşündü. "Bütün gün güneşin altında duran bir kamara tekne bu kadar sıcak olabilir miydi?"

Blanchard, "Gün ışığında daha da sıcak olurdu," dedi. "Güneş akşam dokuz civarında batıyor, yani havai fişekler başladığında içerisi muhtemelen neredeyse o kadar sıcaktı. Bu yüzden vücudunda ısı izleri yok."

"Halk dilinde mi?"

"Esasen yanıklar. Gün boyunca arabada bırakılan çocukların, gölgede olmadıkları sürece, neredeyse her zaman bir yerlerinde termal yanık olur."

Nikki başını salladı. Demek rıhtıma odaklanmakta haklıydılar.

"Çabuk olduğunu söylemiştin?"

Blanchard başıyla onayladı. "Vücut ısınıp düşürmek için savaştığı için çocuklar sıcak stresine daha duyarlıdır, ancak sıcak bir arabada veya araçta terleme vücudu soğutmada etkili değildir. Vücut tamamen susuz kalana kadar terler ve işler bundan sonra daha da kötüleşir. Çocuklar vücut ısılarını yetişkinler kadar iyi ayarlayamazlar, bu yüzden daha da hassastırlar." Masanın etrafında yürüdü.

"Thea'nın midesi doluydu, bu yüzden muhtemelen ölmeden bir ya da iki saat önce yemek yedi."

Nikki Britney'nin verdiği bilgileri zihninden geçirdi. "Abby ve Thea akşam sekiz civarında bir huni kek paylaştılar. Lütfen bana Courtney'nin test etmesi için vücudundan bir şey çıkarabildiğinizi söyleyin."

"Evet," dedi Blanchard. "Bu küçük kız kendini kurtarmak için savaşmış. Tırnaklarının altında birkaç kıymık var ve bunlar parçalanmış. Courtney tırnaklarından, ağzından ve giysilerinden birkaç lif çıkardı. En azından bunların neye ait olduğunu bulabilir."

Nikki, Courtney'yi arayıp elyaf kanıtını acele getirmesini istemeyi aklına not etti. Suç mahallini bulabilirlerse, Abby'yi bulma şansları daha yüksek olacaktı.

Nikki, "Onu bulduğumuzda çoktan katılmıştı," dedi. "Bu yüzden mi bir ya da iki saat içinde öldüğünü düşünüyorsunuz?"

Blanchard, "Thea titreme geçirmemiş olabilir," dedi. "Çelimsiz insanlar ya da çocuklar için nadir bir durum değil, çünkü sertleşmeye neden olmak için gereken kas kütlesine sahip değiller. Yaşına göre normal boy ve kiloda ama aynı zamanda tip 1 diyabet hastası. Sanırım sıcak, yaşı ve insülin eksikliği nedeniyle alındıktan sonra birkaç saat içinde öldü."

Nikki'nin aklına küçük Abby geldi, umarım hâlâ hayattadır. "Kabinli bir tekne ya da arabanın alan sınırlamaları göz önüne alındığında, birlikte tutulduklarını tahmin ediyorum. Peki Abby nasıl oldu da aynı kaderi paylaşmadı? Yoksa cesedi başka bir yere mi bırakıldı?"

Blanchard, "Bu sizin departmanınız, benim değil," dedi. "Ancak su alımı da bunda rol oynuyor. Thea'nın mide içeriği, karbonhidrat ve ilave şekerle yüklü olduklarında dehidrasyona neden olabilen meyve suyu içeriyordu. Abby daha fazla su içiyorsa ve genel sağlık durumu kız kardeşinden daha iyiye, hayatta kalma şansı var ama muhtemelen bir tür tıbbi müdahaleye ihtiyacı vardı. En azından damardan sıvı verilmesi."

Nikki canlandı. "Yani tıp geçmişisi olan biri mi?"

"Şart değil," dedi Blanchard. "Siz gelmeden önce Google'da 'serum nasıl takılır' diye arattım ve YouTube'da oldukça iyi serumlar var."

videolar var. Herkes öğrenebilir, özellikle de normalde hastane ortamında olduğu gibi hastaya acı çektirmekten endişe etmiyorlarsa."

"Tanrım," dedi Nikki. "Bu ülkedeki suçlular bütçe sorunları sayesinde polisin yarısından daha iyi eğitim alıyorlar. Toksin sonuçlarının ve diğer testlerin ne zaman çıkacağı hakkında bir fikrin var mı?"

"Courtney onların en önemli önceliği olduğunu söyledi, bu yüzden önümüzdeki bir iki gün içinde gelmelerini umuyorum."

Nikki, Blanchard'dan sonuçlardan kendisini haberdar etmesini istedi, kâğıt önlükten kurtulup otopsi odasından çıkmak için sabırsızlanıyordu. Thea'nın otopsi masasında cansız yatan solgun yüzünü düşünmemeye çalışarak eşyaları çöp kutusuna attı.

"Geliyoruz Abby," diye fısıldadı Nikki kendi kendine, sıcağa doğru geri dönerken. "Sadece dayan."

Cipe döndüğünde Nikki klimanın sesini sonuna kadar açtı ve Miller'ı kontrol ederken elindeki not defteriyle kendini yelpazeledi.

"Miller," diye yanıtladı şerif huysuzca.

"Blanchard'ın otopsi raporunu okuma şansınız oldu mu?"

"Şu anda sadece bakıyorum." Miller'ın sesi titriyordu. "O çocuk acı çekti ve kız kardeşini bulmaya yaklaşamadık."

"Thea'nın sıcaklıktan doğrudan etkilenen kapalı bir alanda tutulduğunu biliyoruz ve bu da bizi bir araç ya da bir tekneyle baş başa bırakıyor. Cumartesi gecesi arama çalışmalarının ne kadar kapsamlı olduğu ve trafik göz önüne alındığında, bir teknenin daha olası olduğunu düşünüyorum."

Miller, "Chen'e marinaları aramaya devam etmesini söyleyeceğim," dedi. "Ama Thea'yı fiziksel olarak bir tekneye bindirene kadar, marinaların hiçbirisi için arama izni alamayız."

"Courtney, Thea'nın tırnaklarının altından, ağzından ve kıyafetlerinden lifler aldı. Kimliklerini tespit etmeye çalışıyor ama bu bir iki gün daha sürebilir. Bu karmaşık bir süreç. Thea'nın çantasını kilisenin yanında tutan çocuğu gören tanıklar konusunda ne durumdayız?"

Miller, "Şu anda ressamla birlikte oturuyorlar," dedi. "Tariflerine bakılırsa, çantayı alıp insülini alan kişi muhtemelen katil değil. Bir cüzdan gördü ve para bulmayı umdu, onun yerine bir çeşit uyuşturucu buldu. Benim tahminim bir keş. Ama belki de

çantayı kilisenin otoparkında düşüren kişi. Aradığımız kişi o."

"Katılıyorum," dedi Nikki. "Özellikle de tanıkların gördüğü kişi bir gençse. Genç ve deneyimsiz birinin dikkatleri üzerine çekmeden böyle bir kaçırma olayını gerçekleştirebileceğini sanmıyorum, özellikle de Stillwater Polisi'nin hızlı müdahalesi göz önüne alındığında."

"Şef Ryan ve ben de aynı şeyi düşündük," diye yanıtladı Miller. "Regions'ın ortopedi müdürüyle görüşme nasıl geçti?"

"Shane Walker'ın hastanede çalışan genç kadınlara karşı bir ilgisi var," dedi ona. "Ortopedi şefi, kendi özel muayenehanesi olduğu için hâlâ Regions'ta vardiyalı çalışmasının bir nedeninin de bu olduğuna inanıyor. Ayrıca dün gece Silas Hatch'ten bir telefon aldım. Adamımızın o olduğunu sanmıyorum. Ama polis memuru James bugün kilise yerleşkesine uğrayıp Abby'ye göz kulak olacak. Futbolcu yaralandıktan sonra Shane Walker'ı tehdit eden adamla konuşacağım ve sonra Shane ile bir kez daha konuşmak için Walker'lara gideceğim."

Miller, "Ryan ve Chen'e haber veririm," dedi. "Ryan günün sonunda bir görev gücü brifingi istiyor."

Nikki onun gözlerini devirdiğini duyabiliyordu. "Görüşürüz o zaman."

Nikki, Jack Buck'ın müdürünü ofisine kadar takip ederken ağır yanık lastik kokusu karşısında yüzünü buruşturmamaya çalıştı. Klimaya rağmen fabrikanın içi fırın gibiydi ve bir yıllık döküntüleri yakan bir fırın gibi kokuyordu.

Menajer Nikki'ye, "Biliyorsun, Jack Walker'la yaşadığı olay yüzünden kötü bir şöhrete sahip," dedi. "O iyi bir adamdır."

"Sana inanıyorum," dedi Nikki. "Ama yine de onunla konuşmam gerekiyor."

Müdür, yazıları solmuş kapalı bir kapının önünde durdu ve Nikki'ye ters ters baktı. "Bir spor takımı hakkında çene çalmakla küçük kızları götürmek arasında büyük bir fark var."

"Farkındayım." Nikki ses tonunu eşit tuttu. "Jack bizi ofisinde mi bekliyor?"

"Evet." Çelik kapıyı açtı. "Jack, FBI'dan bir bayan geldi."

Jack Buck, Nikki'ye *Seinfeld*'in George Costanza'sını hatırlatıyordu, biraz da Kramer'in çılgın enerjisi karışmıştı. Müdürünün küçük ofisinde durmuş volta atıyordu. "Bunu ben yapmadım. Bütün hafta sonu kuzey ormanlarında balık tutuyordum."

"Otel ya da benzin faturası gibi bir şeyiniz var mı?"

Buck kızardı. "Fatura tutmuyorum. Banka kartımı kullanırım. İşlemler hesabımda görünecektir."

"Hangi otelde kaldınız?" Nikki sordu.

"Ben yapmadım," dedi Buck. "Yaz mevsimindeyiz. Bir çadır kurdum ve bütün hafta sonu kamp yaptım."

"Hiç balık yakaladın mı?"

Buck sırıttı. "Her gün limitimi yakaladım. Bir buzluk dolusu balığım da var."

Nikki ona, "Bay Buck, mümkün olan en kısa sürede mazeretinizi doğrulayacağız," dedi. "Banka kayıtlarınızı kontrol etmek için arama iznine ihtiyacımız olacak, ama bu bir sorun olmamalı, değil mi?"

"Saklayacak bir şeyim yok."

"Güzel." Nikki taktiklerini biraz değiştirdi. "Birkaç yıl önce Doktor Walker'ın ailesine karşı yaptığın tehditler yüzünden burada olduğumuzu anlıyorsun, değil mi?"

Buck kaşlarını çatı. "Bakın, ben onun ailesini tehdit ettim. Evli ya da çocuklu olup olmadığını bilmiyordum. Sadece ağzımdan kaçtı ve bedelini ödedim."

Nikki ona inanmıştı. Soruşturmaları Shane Walker ve Britney hakkında daha fazla soru işareti yaratmış olsa da, çifti tanıyan herkes onların çok özel olduklarını söylüyordu. Hastanedeki pek çok personel Walker'ın çocuğu olduğunu bile bilmiyordu. Bu durum başlangıçta Nikki'yi rahatsız etmişti ama Dr. Walker'ın ne kadar yüksek profilli biri olduğunu öğrendikçe, özel hayatını gizli tutması gerektiğini anlamıştı. Buck'a ve menajerine kart bıraktı. Vikingler'in sağlık ekibiyle konuşmayı düşünmüştü ama çoğu hâlâ tatildeydi. Şef Schultz da kurumla uzun uzun konuşmuştu ve Nikki'ye verdiği dosyada yaptığı tüm görüşmelerin tam metinleri vardı.

Liam telefonuna cevap vermeyince Nikki, Washington County'ye dönmeden önce Minneapolis'in kuzeyinde güzel bir banliyö olan Brooklyn Park'taki FBI ofislerine uğradı. Çalıştığı birim en üst kattaydı ve ağaçlarla çevrili büyük bir göl ve yürüyüş yolundan oluşan kampüsün güzel bir manzarasına sahipti.

Nikki patronunun kapalı kapısından geçti. Büro şefi Ajan Hernandez bir hafta daha tatildeydi.

Nikki'nin altı yıl önce gelişine kadar saha ofisi bir avuç müfettişten oluşuyordu ve karşı istihbarat ajanları suç müfettişi olarak çifte görev yapıyordu. Bu da ofisin sık sık büyük suçları eyaletin Suçluları Yakalama Bürosu'na devretmek zorunda kaldığı anlamına geliyordu. FBI yetkilileri şiddet suçlarına daha fazla kaynak ayırmakta tereddüt ediyordu çünkü BCA'nın deneyimi ve çok yetenekli bir adli tıp laboratuvarı vardı. İkiz Şehirler, Target, US Bancorp ve büyük bir küresel gıda şirketi olan Cargill de dahil olmak üzere birçok Fortune 500 şirketine ev sahipliği yaptığından, FBI'nın öncelikli odak noktası

Hernandez, 11 Eylül saldırılarından sonra terörle mücadele ve siber suçlara yöneldi. Ancak Hernandez, katil ve tecavüzcüleri avlamak üzere eğitilmiş ajanlara sahip olmadığı için BCA'nın üzerine daha fazla yük bindikçe, özel bir şiddet suçları soruşturma ekibi oluşturmak için kampanya yürütmeye başladı.

Hernandez, Nikki'yi Quantico'daki imrenilen işinden, sicili ve profil çıkarma becerileri nedeniyle yeni şiddet suçları bölümünü yönetmesi için işe almıştı. Nikki geldikten kısa bir süre sonra Liam'ı işe almış ve son birkaç yıla kadar ikisi birlikte çalışmışlardı. Biriminin başarısı Hernandez'in iki yeni müfettiş işe almasını sağladı. O ve Liam, profil çıkarma ve soruşturma konularında eğitmeye hazır, hevesli ve acemi ajanların işe alınmasının bir gereklilik olduğunu düşünüyorlardı ve her ikisinin de onları eğitmekten sorumlu olmaları gerekiyordu. Ne yazık ki, Nikki'nin özel hayatındaki bir dizi çalkantı, Liam'ın eğitim iş yükünün çoğunu omuzladığı anlamına geliyordu.

Çalışma odasının başındaki masası boştu ama Kendall ve Jim masalarında oturmuş dosyaları inceliyorlardı.

"Nasıl gidiyor?" Nikki sordu. Bütün yazı genç ajanları daha iyi tanımaya çalışarak geçirmişti ama Liam hâlâ onların

yakın amiri. Nikki bu ikiliyle her konuştuğunda kendini habersiz bir odaya girmiş gibi hissediyordu.

"Güzel." Kendall iki ajan adına da konuştu. "Hâlâ Carly ya da Carol'ın izini Regions'ta bulmaya çalışıyoruz."

"Güzel." Nikki Liam'ın düzenli masasını fark etti. Dizüstü bilgisayarını yanında taşıyordu ama iş bilgisayarını açmamıştı. "Ajan Wilson nerede?"

Ajanlar omuz silkti. "Birkaç dakikalığına uğradı, bilgi aldı ve daha fazla ipucu kovalamak için yola çıkacağını söyledi."

Nikki saatini kontrol etti. "Burada ne kadar kaldı?"

"En fazla beş dakika," dedi Jim. "İpuçlarıyla işi bittikten sonra Washington County Şerifi'nde çalışacağını söyledi."

"İpuçlarının ne olduğunu söyledi mi?" Nikki sordu. Başlarını salladılar.

Nikki Liam'ın otoritesini sarsmak istemediği gibi, kıdemsiz ajanların da Liam'ın planlarını üstleriyle paylaşmadığından şüphelenmelerini istemiyordu. Kendall ve Jim'e çabaları için teşekkür etti ve ofisine gitmeden nezarethaneden ayrıldı.

Nikki dışarıda Liam'ın cep telefonunu aradı ama doğrudan telesekretere düştü. Bir mesaj bıraktı ve sonra ona mesaj attı. Nikki daha sonra Caitlin'i aradı ama o da telesekretere düştü. Liam onun aramalarını görmezden gelemezdi. Beyin sarsıntısı yüzünden sorunlar yaşıyordu ve Nikki'nin bilmesini istemiyor muydu? Nikki Liam'ın zorlandığına dair bir işaret fark etmemişti ama Liam aslında ne kadar kötü hissettiğini gizlemekte iyiydi.

Belki Liam'ın telefonu titreşimdeydi ve aradığını fark etmemişti.

Miller aradığında cipi daha yeni çalıştırmıştı. "Abby'yi gören oldu mu?" Nikki hemen sordu.

"Hayır." Miller'ın sesi gergindi. "Eskizi geri aldık. Liam nerede?"

"Bir ipucunun peşinde koşuyorum." Nikki Miller'ın sesindeki gerginlikten hoşlanmamıştı. "Neden?"

"Çünkü robot resim biriyle eşleşiyor. Şimdi sana mesaj atıyorum."

Telefonu bildirimle birlikte çaldı. Nikki görüntüyü açtı, heyecanı şaşkınlık ve öfkeye dönüştü. Tanıklar

omuzlarının eğimine kadar genci kesinlikle iyi görebilmişti.

"Ben Zach," diyebildi. Nikki kendini hasta hissediyordu. Bu nasıl olmuş olabilirdi? Liam'ın bu konuda bir şey bilmediğinden emindi, yoksa Nikki'ye söylerdi. Dünkü görev gücü toplantısını düşündü. "Dün görgü tanığından bahsettiğimde Liam fiziksel olarak sarsıldı. O zaman pek düşünmemiştim ama robot resmi gördükten sonra, tanıkların onu tarif ettiğini o anda anladığımı düşünüyorum. Belki de Caitlin'i korumak istiyordur... O ve Zach çok şey atlattılar..."

Miller, "Bu yeterince iyi değil," dedi.

Nikki otomatik olarak ortağını savunmaya geçerek, "Thea zaten ölmüştü," dedi.

"Abby değil," diye karşılık verdi Miller. "Liam neden bu konuda hiçbir şey söylemedi? Dışarıda küçük bir kız varken nasıl olur da Zach'i korumaya çalışır-"

"Bilmiyorum," diye sözünü kesti Nikki. "Ama hemen sonuca varıyorsun. Ve eğer Liam biliyorsa, eminim iyi bir açıklaması vardır." Nikki blöfünün doğru çıkmasını umuyordu. Liam'ın başı ciddi belaya girebilirdi, özellikle de Abby yakında canlı bulunmazsa.

"Olsa iyi olur," diye öfkeleni Miller. "Onu engellemekle suçlayacağım."

Nikki işlerin o noktaya gelmemesini umuyordu. Üçü birlikte iyi çalışıyordu ve Miller'ın Liam'ı suçlaması kesinlikle işleri karıştıracaktı. "Her seferinde bir adım atalım. Taslak halka açık mı?"

"Yirmi dakika içinde saat on iki haberlerine çıkacağım."

"Tamam," dedi Nikki. "O zaman Liam'ın ne düşündüğünü öğrenmek için yirmi dakikam var."

ON BEŞ

Liam telefonuna cevap vermedi. Nikki oturup onun aramasını bekleyecek değildi. Doğruca Caitlin'in evine gitti. Şehir merkezindeki lüks bir apartman kompleksi olan Stillwater Mills'de, nehirden ve Rodney'nin büyükannesiyile birlikte yaşadığı yaşlılar apartmanından sadece birkaç blok ötede yaşıyordu.

Liam ne düşünüyordu acaba? Nikki robot resmin doğru olduğundan emindi çünkü Zach'i havai fişek gösterisinden kısa bir süre sonra, tanıgın tarif ettiği kıyafetleri giyerken görmüştü. Çantayı yolda mı bulmuştu? Yoksa kaçırma olaylarına bir şekilde o da mı karışmıştı?

Nikki Cumartesi gecesi olanları kafasında bir kez daha gözden geçirdi. Zach havai fişek gösterisinden sonra, kızları aramaya başladıkları sırada yanından geçmişti. Çantayı nehir ile bulunduğu kilisenin otoparkı arasında herhangi bir yerden almış olabilirdi ya da Thea'dan almış olabilirdi. Böyle bir şey yapar mıydı? Son zamanlarda zor zamanlar geçirdiğini biliyordu. Çantayı para için mi almıştı? Teknik olarak Zach'in bu işe karışmış olabileceği ihtimalini göz ardı edemezdi ama bu mantıksızdı, özellikle de polisin Thea'yı aramaya başladığı saatlerde Nikki onu çantasız gördüyse. Kalabalığa rağmen, SPD hızlı hareket etti ve birkaç kişi hemen aramaya yardım etmek için gönüllü oldu.

Zach'in fark edileceğinden emindi.

Nikki on dört yaşındaki Zach'in kimseye zarar verebileceğini düşünemiyordu, özellikle de yaşadıklarından sonra. Ama bir şeyler biliyor olabilirdi ve Liam'ın davranışları Nikki'yi, gencin başını derde sokabilecek bir şeyler bildiği konusunda endişelendiriyordu.

Stillwater Mills'in park alanına döndü ve lanet okudu. Liam'ın gümüş Prius'u Caitlin'in cipinin arkasına park edilmişti. Nikki'nin sahip olduğu empati buharlaşmıştı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye bağırdı ve en yakın açık noktaya girdi. Frene bastı. Nikki motoru durdurdu ve çantasını kaptı. Liam bunu ondan nasıl saklayabilirdi? O daha iyi biliyordu. Nikki ona herkesten çok güveniyordu, çünkü ortaklar böyle yapardı. Zach'in suçunu örtbas etmek Liam'a yakışmazdı.

Caitlin ise ısrarcı bir araştırmacı muhabirdi. Nikki ilk başta ondan nefret etmişti çünkü Nikki hâlâ Mark'ın ailesini öldürdüğüne inanırken o Mark'ı serbest bırakmak için çalışıyordu. Caitlin'in inatçılığı Nikki ve Lacey'yi Frost Killer'dan kurtararak dostluklarını pekiştirmeden önce ilişkileri karşılıklı hoşnutsuzluktan hoşgörüye dönüşmüştü. Bu durum Caitlin'in bilgi edinme konusunda çok başarılı olduğı ve Nikki'nin sayamayacağı kadar çok kaynağına sahip olduğı gerçeğini değıştirmiyordu. Liam onunla çıkmaya başladığında, Nikki onu tehlikeli bir duruma sokacağından endişelenmişti ama şimdiye kadar böyle bir şey olmamıştı.

Nikki Caitlin'in gösterişli dairesine birkaç kez gitmişti, bu yüzden kapıcı Nikki'yi tanıdı ve asansöre binmesine izin verdi. Durumu idare etmenin en iyi yolunu düşünmeye çalıştı ama Nikki fkесinin mantıklı düşünmeye galip geleceğini hissediyordu.

Her şeyden çok, Liam ona gvenmediğı için incinmişti. Ve eğer bu işin arkasında Caitlin varsa, daha da büyük bir sorun yaşayacaklardı. Arkadaşı için ne kadar zlse de, Abby'nin hayatı daha öncelikliydi.

Caitlin, Nikki kapıyı yumruklamaya fırsat bulamadan kapıyı açtı. "Merhaba. Sanırım Liam'ı görmeye geldin. İçeri gelsene."

"Ve oğlun." Nikki fkесini sesinden uzak tutmak için mücadele etti. "Liam'dan bana söylememesini mi istedin?"

"Ne?" Caitlin sarı saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ondan hiçbir şey yapmasını istemedim. Zach'in nesi var?" Sesindeki korku gerçek gibiydi.

"Hiçbir şey." Liam da ona katıldı, teni neredeyse onunki kadar kızarmıştı. Sa.

"Ona yalan söyleme," diye tersledi Nikki.

Liam'ın çenesi çalıştı, boynundaki damarlar gerildi. "Düşündüm ki Zach'le konuş ve bu işi hallet."

"Nerede o?" Nikki talep etti. "Başının ne kadar büyük bir belaya girebileceğinin farkında mısın?"

"Büyükkannesi ve büyükbabasından."

"Lütfen ikinizden biri bana oğlum hakkında neden şifreli konuştuğunuzu söyleyebilir mi?" Caitlin talep etti.

Nikki ona robot resmi gösterdi. "Bir tanık bu çocuğu Cumartesi gecesi kayıp kızlardan birinin keçe çantasıyla görmüş. İçinde insülin varmış, o da gitmiş."

Caitlin yaz bronzluğunun altında soldu. "Ne yani? Zach'in tüm bunlara karışmış olabileceğini mi söylüyorsun? Yaşadığı onca şeyden sonra?"

"Birinin onu çantayla gördüğünü ve Liam'ın bunu bildiği halde hiçbir şey söylemediğini söylüyorum." Dikkatini tekrar Caitlin'e vermeden önce ortağına ters ters baktı. "Zach Cumartesi gecesi eve kaçta geldi?"

Caitlin çekingen davrandı. "Saat on birde evde olması gerekiyordu ve neredeyse gece bire kadar gelmedi. Ama Zach bunu asla yapmaz, ayrıca daha on dört yaşında ve o kızları taşıyacak bir araca erişimi yok."

Liam kararlı bir ifadeyle, "Zach'in bununla hiçbir ilgisi yok," dedi.

"Muhtemelen yapmamıştır, ancak kayıp çocuk davasında kasıtlı olarak bilgi sakladınız-"

Gözleri kısıldı. "İkimiz de kişisel hayatlarımızın kararlarımızı gölgelemesine izin verdik."

Nikki derin bir nefes aldı. Haksız değildi ve öfkesinin asıl nedeninin dava değil, Liam için duyduğu endişe olduğunu biliyordu. "Miller bunu sürdürmeyi seçerse bu senin için ciddi sorunlara neden olabilir."

"Olmadığından emin olacağım."

Caitlin hâlâ çizime bakıyor, elleri titriyordu. "İnsüline ne oldu?"

"Bilmiyoruz," dedi Nikki. "Ne oldu?" Liam sordu.

"Hiçbir şey." Caitlin cep telefonuna uzandı. "Sadece telefonuna cevap vermiyor ve ayrılmaktan bahsediyor."

"Ne demek gidiyorsun?" Nikki sordu.

"İki ay önce kendi canına kıymaya çalıştı." Caitlin hüngür hüngür ağlamaya başladı. "Ya bu sefer gerçekten yapmak için insülin aldıysa?"

Caitlin, Zach'in baba tarafından dedesi ve babaannesini evden ve cep telefonlarından aradı ama her ikisi de sesli mesaja düştü. "Kahretsin," dedi. "Market alışverişindeler ve hiçbir telefonlarını duymuyor. Onların evinde olması gerekiyordu."

"Peki ya Zach'in telefonundaki GPS?" Nikki sordu. "Bize nerede olduğunu söyleyecektir."

Liam başını salladı. "Kapattı." Caitlin'e ters ters baktı.

"Sen başlamadan önce," diye araya girdi Caitlin. "Ben pek deneyimli bir anne sayılmam, biliyor musun? Zach on sekiz ay öncesine kadar onun gerçek annesi olduğumu bilmiyordu. Cehennemi yaşadı ve ben ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum."

"Ayağını yere basmalısın," diye tersledi Liam. "En azından GPS konusunda, böylece onun nerede olduğunu bilebilirsin. O telefonun parasını sen ödüyorsun, değil mi? Eğer açık bırakmazsa, elinden al."

"Bunu yapamam," dedi Caitlin. "Beni asla affetmez, bunu sen de biliyorsun. İstedğin bu mu?"

Liam gözlerini devirdi ve Nikki onlar tartışmaya devam edemeden konuştu. "Caitlin, senin ve Zach için ne kadar zor olduğunu anlıyorum ve buraya senin ebeveynlik becerilerini sorgulamaya gelmedim. Ama kendi iyiliği için Zach'i bulmamız gerekiyor."

Zach'in baba tarafından büyükannesi ve büyükbabası Stillwater'ın yaklaşık otuz dakika kuzeyinde yaşıyordu. Caitlin onlarla gitmek için yalvardı ama Liam reddetti. "Onu bulalım ve açıklayalım. Siz ikiniz sadece kavga edeceksiniz. Büyükanne ve büyükbabasına ulaşmaya çalışmaya devam edin."

İlk birkaç dakika ikisi de konuşmadı. Nikki düşüncelerini düzene sokmaya çalıştı ama Liam'ın ona güvenmemesini bir türlü aşamıyordu.

"Robot resmi duyduğunda neden bana söylemedin?" diye sordu sonunda.

Liam konuşurken gözlerini dikmiş önüne bakıyordu. "Makul inkar edilebilirlik." "Ne?"

"Robot resimdeki çocuğun o olabileceğini düşündüğümü bilseydiniz, şu anda Miller'la benim bulduğum konumda olurdunuz."

"Hayır, yapmazdım," diye tersledi. "Bilseydim Zach'le kendim konuşurdum. Ya Thea'yı kurtarabilecek bir şey gördüyse?"

"Yaptığını sanmıyorum ama kışımın üstüne oturmuş ya da onu saklıyor da değilim. Benim ve Caitlin'in aramalarını reddetti. Bu sabah büyükannesi ve büyükbabasına gideceğini söyleyen bir not bırakmış. Caitlin, kartının bir araç paylaşım servisinde kullanıldığına dair bir uyarı aldı. Ücret büyük olasılıkla büyükannesi ve büyükbabasına gittiğini gösterecek kadar yüksekti ve sen ortaya çıktığında ben de oraya gitmek üzereydim. Bu hafta orada olmaması gerekiyordu, muhtemelen bu yüzden cep telefonlarına dikkat etmiyorlar. Muhtemelen onlar işlerini halletmek için ayrıldıktan sonra ortaya çıkmıştır."

"Başı ne zaman belaya girmeye başladı?" Nikki hayal kırıklığını sesinden uzak tutmaya çalışırken elleriyle direksiyonu sıktı.

Liam, "Ehliyeti ve arabası olan daha büyük çocuklarla takılıyor," dedi. "Ve sen bir şey söylemeden önce, ben zaten plakalarını ve Cumartesi günü için mazeretlerini kontrol ettim. İki çocuk da eyalet dışında tatilde."

Nikki onun ses tonundan hoşlanmamıştı ama elindeki konuya odaklandı. "Ama Lumberjack Günleri'ndeydi. Onu bizzat gördüm." Zach o gece Nikki'nin yanından geçerken pembe çantayı almış mıydı? Eğer onu elektronik sigara konusunda durdurmuş olsaydı, gece farklı gelişir miydi? Thea ya da Abby'nin o gece Zach'le birlikte gitmeyi isteyeceklerini düşünemiyordu, özellikle de Nikki'nin onu gördüğü zamanki gibi görünüyorsa.

Ama cüzdan onun elindeydi.

Onu bulmuş muydu? Yoksa bir şey mi görmüştü?

"Havai fişek gösterisinden sonra evde olması gerekiyordu ama neredeyse gece bire kadar eve gelmedi."

"O sırada ne yapıyordu?" Nikki talep etti.

"Dışarıda yürüdüğünü söyledi. Ona inanıyorum Nik. Şu anda ne bir araca ne de bir tekneye erişimi var. Öğrenme izni bile yok."

Gözlerini kısa bir süreliğine yoldan ayırıp ona dik dik baktı. "Bana 'Nik' deme. Evet, ikimiz de kişisel meselelerimizin araya girmesine izin verdik ama iki küçük kız kaçırıldı ve biri öldü. Onları kurtarmak için bir şansımız olabilir."

Eğer yeterince hızlı davranırsak diğerini de öldürebiliriz ve eğer Zach bir şey biliyorsa bunu duymamız gerek." Nikki, Zach'in katil olmadığından emindi; ne bir nedeni ne de gerçek bir fırsatı vardı. Ama o bir tanıktı; o çantayı nasıl ve neden bulup aldığını bilmiyorlardı.

"Eminim bilmiyordur," dedi Liam ona. "Servis ücreti geldikten sonra onu aradık ama cevap vermedi."

"Robot resimden önce mi? Zaten şüphelenmiştiniz-"

"Geceleri şehir merkezinde yürüyor," dedi Liam. "Bazı geceler yürüyor, yürüyor ve yürüyor. Ona göz kulak olmak için birkaç kez peşine takıldım."

Nikki duyduklarına inanamıyordu. "Elektronik sigara içiyor," dedi Nikki. "Uyuşturucu da kullanıyor mu?"

Liam, "Büyükbabası onu birkaç kez üflerken yakalamış," dedi. "Artık yapmadığına yemin ediyor. Çocuk çok kötü durumda ve ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum."

"Şu anda senin için çok zor olduğu için üzgünüm ama bana bu şekilde yalan söyleyemezsin. Zach'in bir şey yapacağını ya da ona bir suçlu gibi davranacağını asla düşünmezdim. Bunu birlikte çözebilirdik."

Liam homurdandı. "Çünkü biz her zaman bir takım olarak çalışırız, değil mi?" "Ben de öyle düşünmüştüm," diye karşılık verdi.

"Ne hakkında-"

"Ne söyleyeceğini biliyorum." Nikki onun sözünü kesti. Eski kocası Nikki'nin Frost Katili'ni ararken hayatını kaybetmişti. "Ve ben o durumu kötü idare ettim diye sen de aynısını yapmalısın anlamına gelmiyor. Kızım kaçırıldığı için biraz müsamaha gösterdim. Zach'i ne kadar önemsesen de bu farklı."

"Farkındayım."

Nikki iç çekti. Tartışarak bir yere varamayacaklardı. "Sana bir şey söyledi mi?" diye sordu.

"Size söyledim, onunla konuşma şansım olmadı. Tanığın tarifini duyduğumda onun olabileceğini biliyordum. Ama yüzde yüz emin değildim."

"O zaman neden bana söylemedin?" Nikki talep etti. "Eve geç geldiğini zaten biliyordun ve o bölgede yürüdüğünü de biliyordun. Eve döndüğünde ona bunu sordun mu?"

"Onu görmedim," dedi Liam tekrar. "Etrafta dolaştığını bilmen gerektiğini düşünmedim çünkü bölge polis kaynıyordu ve kızları kaçırmadık." İçini çekti ve şakaklarını ovuşturdu. "Caitlin onunla cehennemi yaşadı ve ben bunu daha da kötüleştirmek istemedim. Masum olduğumu biliyorum ama tanıgın ona ne kadar iyi baktığını fark etmedim, yoksa bir şey söylerdim. Bir saniye bile düşünsem-"

"İşte bu yüzden çok yakınsın. Durumu benim kadar net göremiyorsun ve bu yüzden geri çekilmeliydin." Nikki Liam'la tartışmak istemiyordu. O iyi bir polis ve iyi bir insandı ve onun doğru kafa yapısında olmasına ihtiyacı vardı. "Frost alışveriş merkezinde Lacey'yle konuştuktan sonra yapmam gereken buydu Liam. Gururumu ve egomu bir kenara bıraksaydım, babası hâlâ hayatta olabilirdi. Bunu asla bilemeyeceğim ve ölene kadar aklımdan çıkmayacak. Bunu ne senin ne de Caitlin için istiyorum."

"Ben de öyle ve kızgın olmaktan çok endişeli olduğumu biliyorum," dedi Liam. "Bir süreliğine Stillwater ve Minnesota'dan tamamen uzaklaşması gerekiyor. Illinois'de ihtiyacı olan derin travma terapisi konusunda uzmanlaşmış bir yer buldum ama yatılı bir program. Caitlin karar vermeden önce yazın nasıl geçtiğini görmek istedi."

Nikki, "Zach'in ihtiyacı olan yardımı alması için elimden gelen her şeyi yapacağımı biliyorsun," dedi. "Ama ne bildiğini öğrenmek zorundayız." Bir ambulans hızla yanlarından geçerken Nikki arabayı kenara çekti.

Önlerindeki yolda hızla ilerleyen ambulansı izlerken Nikki'nin ensesindeki tüyler diken diken oldu. "Zach'in büyükanne ve büyükbabasına ne kadar yakınız?"

"Beş, on dakika," dedi Liam.

"İçimde kötü bir his var." Hayal gücünün kendisini alt ettiğini umuyordu. "Eğer bir kez kendi canına kıymaya çalıştıysa ve o insülin ondaysa..."

Liam bembeyaz kesilmişti. "Daha hızlı sür."

Nikki onun dediğini yaptı, virajları alırken dört tekerleği de zar zor yolda tuttu.

"Sonraki araç solda." Liam koltuğunun kenarına oturmuş, sık ağaçların arasından görmeye çalışıyordu. "Tanrım, Nik."

"Onları görüyorum." Ambulansın arkasında durdu ve rozetini aldı.
"Bırakın ben halledeyim."

Liam çoktan araçtan inmiş ve eve doğru ilerliyordu. "Zach!"

Nikki onun uzun adımlarına ayak uydurmak için koştu. Evin içinden gelen sesleri duyabiliyordu, ağlayan bir kadın da vardı. Arka kapağı açık bir SUV evin önünde çalışır halde bırakılmıştı. Çantalara bakılırsa Nikki, Zach'in büyükanne ve büyükbabasının eve gelip onu bulmuş olabileceğini tahmin etti. Sadece çok geç kalmamış olmaları için dua etti.

ON ALTI

Abby, adam onu banyodan geri getirdiğinde yattığı kokuşmuş şiltenin üzerinde uyandı. Adamın yaptıklarını hatırladıkça yanaklarından sıcak gözyaşları süzülüyordu.

Ona değil ama diğer kıza. Yaptığı her neyse canını yakmış olmalıydı, çünkü Abby garip bir rüyaya girip çıkarken bütün gece çığlık atıp ağlamıştı. O ve Thea uzun bir iskelede koşuyorlardı, nehir kenarındaki gibi ama çok daha büyüktü. Mutluydular, zıplıyorlardı ve kıkırdıyorlardı ve aniden adam ortaya çıktı.

Rüyasında Thea, Abby'yi arkasından itti. Ama rüyadaki Thea gerçek Thea'dan farklıydı. Rüyadaki Thea daha büyüktü ve farklı kokuyordu. Görünüşü de farklıydı. Adam yaklaştı, rüya Thea Abby'ye ne olursa olsun arkasında kalmasını fısıldadı. Abby itaat etti, ama adam onlara doğru koştu, kız kardeşini yakaladı ve suya fırlattı.

Diğer kızın çığlıkları onu o rüyadan çekip çıkarmıştı ama ardından başka bir kötü rüya gelmişti, sonra bir başkası. Abby uyanık kalmak için kendini zorladı ama göz kapakları çok ağırdı, ta ki şimdiye kadar.

Yavaşça yatakta doğruldu ve rüyaları zihninden uzaklaştırdı. Thea ona sineye çekmesini ve ağlamamasını söylerdi. Ağlamak bebekler içindi ve Abby artık bebek olmadığından oldukça emindi, özellikle de tüm bu olanlardan sonra. Adama, kız kardeşinin huzur içinde olduğunu söylerken ne demek istediğini anlatması için yalvarmıştı ama adam ona soru sormayı bırakmasını yoksa cezalandırılacağını söylemişti.

İçten içe "huzur içinde" olmanın ne anlama geldiğini biliyordu, çünkü geçen yaz şehirde kötü bir şey olduktan sonra annesinin bundan bahsettiğini duymuştu. Bu, o kişinin öldüğü anlamına geliyordu.

Thea ölmüştü. Öyle olmalıydı, yoksa o adamın ona dokunmasına izin vermezdi.

Kapı kolu döndü. Kapı yavaşça açılırken Abby'nin midesi dev bir kayaya dönüştü, mesanesi zayıfladı. Rüya Thea orada durmuş, aynı karanlık gözlerle ona bakıyordu.

Abby gözlerini kırptırdı. "Kimsin sen?" diye fısıldadı.

"Kimse yok," dedi diğer kız. "Mutfağa gel ve yemeğini ye."

YEDİ

Liam ambulanza Zach'le birlikte giderken Nikki de cipte onu takip etti. Hastaneye giderken Miller'a bilgi verdi. "Zach'in kızların başına gelenlerle bir ilgisi olduğunu sanmıyorum." Liam'ın Zach'in sorunları ve gecenin her saatinde yürüme alışkanlığı hakkında söylediklerini açıkladı.

Miller, "Ben de onun yaptığından şüpheliyim," dedi. "Ama belediye başkanı ve Stillwater polis şefi peşimde. Eğer çantayı bulduysa, bir şeyler görmüş olabilir. Ne zamandır aşağıda olduğuna dair bir fikrin var mı?"

Nikki hâlâ Zach'in görüntüsüyle sarsılıyordu. Sağlık görevlilerinin bulabildiği kalp atışlarına rağmen sedyede cansız görünüyordu. "İlk başta kalbinin durduğunu düşündüler ama nabızı çok zayıf ve düzensizdi. İnsülinin etkisine karşı koymak için ona bir şey verdiler ama yeterli olur mu bilmiyorum."

Yıllar önce, Minnesota'ya geri taşınmadan önce, Nikki'nin Quantico'daki meslektaşlarından biri, kadının diyabetik olmayan kocasını öldürmek için insülin kullanmasıyla ilgili bir cinayette çalışmıştı. Tüm detayları hatırlamıyordu ama adli tabip kocanın vücudunda bulunan insülinin bir fili diyabetik komaya sokmaya yetecek kadar olduğunu söylemişti - bir insülin kaleminin içerdiğinden çok daha fazla ünite.

"Skeç haberlere çıktıktan sonra medyayla ve kaçınılmaz bok fırtınasıyla ben ilgileneceğim. Zach hakkında beni bilgilendirmeye devam et."

Nikki hastaneye vardığında Zach'in durumu acil serviste stabilize edilmiş ve pediatrik yoğun bakım ünitesine nakledilmişti. Asansörden aceleyle indi ve kendisini yoğun bakım ünitesinin aile bekleme alanına yönlendiren danışmadaki hemşireye yaka kartını gösterdi. Hastanenin geri kalanının aksine, aile bölümü floresan ışıkla aydınlatılmamıştı. Bunun yerine, rahat lambalar ve mobilyalar hasta çocuklarını kaybetme korkusu yaşayan ebeveynler için davetkâr bir ortam yaratmaya çalışıyordu.

Kapı aralığında durdu. Mavi önlüklü bir doktor Caitlin, Liam ve Zach'in büyükanne ve büyükbabasıyla konuşuyordu. Nikki gitmek için döndü ama Liam onu gördü.

Liam, "Bu benim amirim ve baş ajanım Nikki Hunt," dedi. "O aileden, yani devam edebilirsiniz." Caitlin'in sesi titriyordu.

Doktor başını salladı, belli ki Nikki'nin varlığından çok Zach'in durumuyla ilgileniyordu. "İnsülin kalem 3 ml insülin içeriyordu, ya da ml başına yaklaşık 300 ünite, insan insülininden daha hızlı çalışmak üzere tasarlanmıştı," dedi doktor. "Diyabetik olmayan hastalarda 20 ünite kadar az bir dozdan sonra insülin ölümleri gördük, ancak 400 ünite veya daha fazla dozlar genellikle ölüme neden olan dozlardır. Çok fazla insülin sizi hipoglisemik yapar. Şu anda kan şekeri 54. Kan şekerinin 50'nin altına düşmesi nöbetleri ve komayı tetikleyebilir, bu yüzden insülini engellemek için ona ilaç veriyoruz. Hâlâ bilinci yerinde değil ama kan şekerini yükseltebildiğimiz sürece bir süre sonra kendine gelmeye başlayacaktır."

"Beyninde hasar oluşacak mı?" Caitlin sordu.

"Muhtemelen," dedi doktor. "Normalde sayı 50'nin altına düştüğünde kalıcı hasar görürüz, ancak yeterince yakın, bu yüzden bozulma olabilir. Uyanana kadar bunu gerçekten bilemeyeceğiz. Onu görmek ister misiniz?"

Caitlin başıyla onayladı. Zach'in büyükanne ve büyükbabası da ayağa kalktı. "Velayeti paylaşıyoruz," dedi Caitlin. "Hepimiz onu görmek istiyoruz."

"Normalde sadece iki kişi olur, ancak durum göz önüne alındığında, sadece birkaç dakikalığına izin vereceğim."

Caitlin Liam'ın elini tuttu. "Odanın dışında bekler misin? Yakınımda olduğunu bilmek beni rahatlatıyor."

"Elbette." Nikki'ye baktı ve o da başını salladı.

"Bekleyeceğim ama alarm durumuna geçerse onunla konuşmamız gerek. "Biz" derken beni kast ediyorum. Onun ve Caitlin'in yanında olmak dışında Zach'le ilgili her şeyden uzak durmalısın. Anlaşıldı mı?"

Sert konuşmaktan nefret ediyordu ama Liam'ın kararının dava ve kariyeri üzerinde sonuçları olabilirdi. Bu noktadan sonra aklını kullandığı sürece, Nikki Miller'ın şikâyetinde bulunmak yerine Liam'ın kışını tekmelemekle yetineceğini umuyordu.

"Anladım," dedi.

Beklerken Nikki öğrendikleri her şeyi gözden geçirdi. Britney içki içiyordu ve bunu itiraf etmek istemiyordu, Shane eski karısının ölümünden şüphelenmiyordu, FSZ eyalet polisiyle işbirliği yapıyordu ve Abby'den hiçbir iz yoktu. Ve eğer FSZ işin içindeyse, Abby'yi tutmanın ya da Thea'yı öldürmenin hiçbir anlamı yoktu. Abby'yi bir yere bırakmış olabilirler. Nikki'nin aklına yatmıyordu.

Rodney'nin bir tanığı vardı, Buck'ın da öyle. Liam haklıydı-Zach araba kullanamıyordu, teknesi yoktu, elma bahçesi hakkında fazla bir şey bilmiyordu ve çalacak bir araca da erişimi yoktu.

Kızların hayat sigortası poliçeleri yoktu, bu yüzden ölümlerinden kimse maddi kazanç sağlamayacaktı. Shane Walker'ın kız arkadaşını bulması gerekiyordu. Ve o rıhtımdaki her teknenin sahibini.

Caitlin ve Zach'in büyükanne ve büyükbabaları dönene kadar birkaç dakika daha geçti, hepsinin gözleri kızarmış ve burnunu çekiyorlardı.

"Seninle konuşmak istiyor." Caitlin burnunu çekti. "Bildiklerini başka kimseye anlatmıyor. Sanırım onu güvende tutacağım konusunda bana güvenmiyor."

"Mesele o değil," dedi Liam. "Nikki onun hayatını kurtardı. Sanırım Zach hikâyesini kendisi anlatmak istiyor, hepsi bu."

Nikki kapıyı arkasından kapattı. Neyse ki pediatrik yoğun bakım ünitesinde ortak odalar yoktu, böylece özel olarak konuşabiliyorlardı. Hâlâ solgun ve nemli görünüyordu, burnuna kanüllerle oksijen veriliyordu. Kalp atışları düşük ama sabitti ve sağlık görevlilerinin ilk müdahalesinden bu yana tansiyonu düzelmişti.

"Zach?"

Gözlerini kısmen açtı. "Ajan Hunt?"

"Evet, ben Nikki." Yatağın kenarına oturdu ve çocuğun elini tuttu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Korkunç," diye yanıtladı Zach. "Ama hayattayım sanırım."

"Gerçekten kendi canına kıymak istedin mi?" Nikki söyledi. "Hayal bile edemeyeceğin acılar çektiğini biliyorum ve bazı günler hiç iyileşmeyecekmiş gibi geliyor ama iyileşebilir. Bazen gerçekten işe yarayacak doğru terapiyi ya da programı bulmak biraz zaman alabiliyor ama o da var."

"Caitlin ölmenin piçin kazanmasına izin verdiğini söylüyor," dedi Zach, kendisine tecavüz eden ve kaçıran seri avcıya atıfta bulunarak. "Ben durduğunu söylüyorum"

anılar. Bazen hâlâ onun kokusunu alabiliyorum." Gözlerinde yaşlar birikti.

"Anıları durdurmanın başka yolları da var," dedi. "Tamamen değil ama onları kontrol etmeyi öğrenebilirsiniz. Ve ister inanın ister inanmayın, kendinizi sevmeye değer iyi bir insan olarak kabul etmeyi öğrenebilirsiniz. Bu zor bir iş ve bu kadar çok şeye katlandıktan sonra iyileşmenin sizin ne kadar çaba gösterdiğinizize bağlı olması gerçekten haksızlık ama işler böyle yürüyor."

"Tek neden bu değil," dedi işaret parmağındaki nabız monitörüne bakarak.

"O zaman bana diğer nedenin ne olduğunu söylemek ister misin?" Nikki onu çok fazla dürtmemeye çalışarak sordu.

"Bana insülini nasıl aldığımı sormadınız." Utangaç görünüyordu.

Nikki, "Bunu nasıl aldığını ve kime ait olduğunu biliyorum," dedi. "Cumartesi gecesi neler olduğunu bana anlatabilir misin?"

"Ben o küçük kızlara hiçbir şey yapmadım."

"Sana inanıyorum ama ne olduğunu bilmem gerek."

"Eve gitmek istemedim, bu yüzden şehir merkezinde dolaştım. Liam sana geceleri bunu çok yaptığımı söylemiş miydi?"

Nikki başını salladı.

Zach küçük bir tebessüm etti. "Liam beni ne zaman takip ettiğini bilmediğimi sanıyor ama ben biliyorum. Her neyse, o kilisenin önünden çok geçerim. Kalem buldum ve insülin olduğunu fark edene kadar satacağımı düşünerek aldım. Onunla bir şey yapmayacaktım ama sonra o iki küçük kızla ilgili haberleri gördüm."

Nikki, "Kalem aldığın için başın belaya girmezdi," dedi.

"Mesele o değil." Zach tereddüt etti ve Nikki bir şey söylemeyince derin bir nefes aldı. "Havai fişekler başlamadan önce rıhtımda o kızları gördüm. El ele tutuşmuş, birinin arkasında yürüyorlardı. Başlarının belada olduğunu bilmiyordum ve bulduğum çantanın da ona ait olduğunu bilmiyordum. Bugün haberlerde gördüm ve batırdığım şeylerden biri daha oldu. Dikkatli olsaydım, çok geç olmadan birilerine kızlardan bahsedebilirdim. Ama kendim için üzülüyordum-"

"Seni orada durduracağım," dedi Nikki nazikçe. "Her şeyi berbat etmedin ve acıyla başa çıkmaya çalışmak kendine acımak değildir. Sen on dört yaşındasın, Zach. Dikkatini vermediğin için kimse seni suçlamıyor. Çoğu insan kızları gördüğünü bile hatırlamaz, ikisini bir araya getirmek şöyle dursun."

İkna olmuş görünmüyordu. "Uzun boylu olanın pembe çantası var sanıyordum. Sanırım bu yüzden gördüğüm çantayı almaya karar verdim."

"Havai fişekler başlamadan önce onları iskelede mi gördün?" Nikki açıklık getirdi.

Zach başını salladı. "İzlemek için iskelenin sonuna gittim. İnsanların bunu yapmaması gerekiyordu ama kimse aldırış etmedi."

Nikki Stillwater şehir merkezinin çıktısını almak için çantasını karıştırdı. "Havai fişekler nehir kenarında, Lowell'da patlatıldı. Havai fişekler patlamadan ve kızlar uzaklaşmadan önce o yöne doğru mu yürüyordunuz?" Britney'nin polise gösterdiği yer rıhtıma o kadar yakındı ki, şüphelendiği gibi biri kimse fark etmeden kızlara ona katılmaları için seslenmiş olabilirdi, ama arama sırasında ayrılan tekneler Lowell'a daha yakın demirleyen teknelerdi, daha uzakta değil. Thea ve Abby insanların arama yaptığı süre boyunca o teknelerden birinde miydiler?

"Birlikte oldukları adamı tarif edebilir misiniz?"

"O bir erkek değildi," dedi Zach. "Bir kızdı. Ya da en azından bir kıza benziyordu. Karanlıktı ve siyah bir şapka takıyorlardı ama uzun sarı saçlarını gördüğümü ve yürüyüş şeklini düşündüğümü hatırlıyorum. Güzel bir poposu vardı." Yüzü kızardı. "Bir kız olduğundan oldukça eminim."

Nikki'nin aklı çoktan Shane Walker'ın söylentilere konu olan ilişkilerine gitmişti. "Beyaz mıydı, siyah mı yoksa başka bir ırktan mı?"

"Beyaz," dedi. "Teni solgundu."

"Tamam, güzel," dedi Nikki, kalbi küt küt atıyordu. "Uzun mu? Kısa mı? Ayakkabılar ne renk?"

"Benden uzun, ince yapılı," dedi. "Beyaz Adidas. Yeni gibi görünüyordu. Havalı olduklarını düşündüğümü hatırlıyorum."

"Peki, kızlar bu kişinin arkasında yürürken korkmuş ya da gergin görünmüyorlar mıydı?"

"Hayır," dedi Zach. "Biri gülümsüyordu."

"Onlara bir şey söyledin mi?"

Zach başını salladı. "Yapmalıydım."

"O durumda normal bir insanın yapacağı gibi davrandınız. Neler olup bittiğini bilmene imkân yoktu. Ben de olsam aynı şeyi yapardım," dedi Nikki. "İnsülini alıp kullanmak dışında yanlış bir şey yapmadın."

"Liam bir taslak olduğunu söyledi," dedi Zach. "Benim."

"Evet, bir tanık çantayı aldığını görmüş. Bu herkesin Thea'yı senin öldürdüğünü düşündüğü anlamına gelmez. Sadece bir şeyler biliyor olabileceğin anlamına gelir ve sen de biliyordun. Bunu kimin yaptığını bulmamıza ve belki de Abby'yi canlı bulmamıza yardımcı olabilecek büyük bir boşluğu doldurdun."

SEKİZ

Nikki Liam'ı aile bölümünün dışında buldu. Duvara yaslanmış, elleri ceplerinde, Miller onunla alçak sesle konuşurken başını sallıyordu, çenesi gergindi ve şüphesiz Liam'ı azarlıyordu.

"Amirine gitmediğim için çok şanslısın ve Nikki'den bahsetmiyorum. Birim şefinden bahsediyorum," diye öfkeleni Miller.

"Biliyorum," diye kabul etti Liam. "Zach'le konuşma şansım olsaydı bir şeyler söyledim. Ama onu görmedim."

"Yine de bize söylemeliydin." Nikki sonunda konuşmaya katıldı. "Tıpkı Frost alışveriş merkezinde Lacey ile konuştuğunda benim davadan çekilmem gerektiği gibi." Nikki hâlâ o günün dehşetini ve yıllarca peşinden koştuğu Frost adlı seri katilin kızına yaklaştığını öğrendiğinde duyduğu öfkeyi hissediyordu. Geri çekilmek yerine topuklarını sıktı ve geri adım atmayı reddetti. Eğer uzak dursaydı, belki Lacey'nin babası hâlâ hayatta olabilirdi. "Zach'in ebeveyni olmasanız bile tarafsız bir gözle bakmanız mümkün değil. Onu tanıyorsun, son bir buçuk yılını bir baba figürü gibi davranarak ve başına gelen korkunç şeylerden kurtulmasına yardımcı olarak geçirdin. Sen. Öylesin. Çok. Yakınsınız." Son birkaç kelimeyi vurguladı.

Liam'ın solgun yanakları pembeleşti. "Biliyorum. Ama lütfen Abby'yi bulmama yardım etmeme izin ver."

"Benim soruşturmamdan geri adım atmayacaksın," dedi Miller, kara gözlerinde ateşle. "Thea'nın katilini yakaladığımızda onu parmaklıklar ardına koymayı tehlikeye atmana izin vermeyeceğim. Zaten yeterince zarar verdin."

Liam'ın acı dolu ifadesinden Nikki'nin ona destek olmasını beklediği anlaşılıyordu ama Miller birlikte çalışmaya başladıklarından beri ilk kez onlara arka çıkmıştı. Teknik olarak bu onun kararıydı. Ve Nikki onun doğru kararı verdiğini düşünüyordu. "Miller haklı. Bence yasal açıdan hâlâ sorun yok, ama sana içinde ihtiyacımız var.

arka plan." Bu gerçekten berbat, diye eklemek istedi. Bu davada ellerindeki her dedektife ihtiyaçları vardı.

"Beni yedek mi bırakacaksın?" Liam gözlerini Nikki'ye dikti. "Sen kendini yedekte tutmadın."

"Bunu konuşmuştuk." Geri adım atmayacaktı. "Benim hatalarım ailemle ilgiliydi, bu kurbanlar farklı. Ne kadar zor olsa da Miller haklı. Caitlin'in sana burada ihtiyacı yok mu?" Nikki, Caitlin'in eski kayınvalidesiyle birlikte oturduğu aile odasına baktı. Onlarla iyi bir ilişkisi vardı ama Nikki, Liam'ın yanında olmasının Caitlin'in kendi kafasına takılıp kendini suçlamasını engelleyeceğini biliyordu.

"Buradan çalışabilirim," dedi Liam. "Hepsi bilgisayar işi olsa bile. Lütfen. Yardıma ihtiyacın var."

Miller omuz silkmiş olan Nikki'ye baktı. "Bu senin soruşturman ve ben de seni takip edeceğim. Vereceğin karara saygı duyacağız."

Miller içini çekti. "Zach'in bu olaydaki rolüyle ilgili bir şey yapmadığın sürece sorun yok. Seni tamamen kovmamamın tek nedeni bilgisayarla aran ne kadar iyi olduğunu bilmem. Ama hepsi bu kadar. Ofis işlerine sadık kalabilir misin?"

"Evet, teşekkür ederim." Liam Miller'ın eline uzandı. Şerif ona ters ters baktı ama elini sıktı. Liam Nikki'ye baktı. "Zach ne dedi?"

"Zach havai fişek gösterilerini marinanın ortasındaki iskeleden izledi." Lowell Park'ın bitişiğindeki iskele ters "L" şeklindeydi ve havai fişekler yüzer iskelenin güneydoğu kısmından atılıyordu. "Zach güneydoğu kısmının sonuna kadar yürüdü ve havai fişekleri izlemek için orada oturdu." Nikki hemen Stillwater Marina'nın havadan çekilmiş bir fotoğrafını buldu. "O orada otururken, kızlar yanlarında biriyle geçtiler. Sola, kuzeye dönmüşler ve sonuna kadar gitmişler. Ondan sonra onları hiç görmemiş." Nikki onlara Zach'i havai fişek gösterileri bittikten yaklaşık on-on beş dakika sonra nehirde uzaklaşırken gördüğünü hatırlattı.

"Adama bakabildi mi?" Miller sordu.

"Bir kadın olduğundan neredeyse emin." Nikki, Zach'in tarifini özetledi. "Elbette bu kesin bir bilgi değil, ancak Shane Walker hakkında bildiklerimizi göz önünde bulundurduğumuzda, bu bilgi doğruluk payı taşıyor. Zach o kişinin beyaz olduğunu söyledi,

Çok solgundu, yeni beyaz Adidas giymişti. Kızlar korkmuş gibi görünmüyordu. Onları bir daha hiç görmedi ama Thea'nın çantasını gördüğünü hatırladı. Bu yüzden onu aldı. Ona Alyssa ve Britney'nin fotoğraflarını gösterdim ve onlar olmadığını doğruladı."

"Neden beni arayıp söylemedi?" Liam talep etti. "Ona birkaç mesaj bıraktım. Annesi de öyle."

"Bu sabah Thea'yı duydu ve haberlerde tanıdı. Bu yüzden insülin aldı. Kendini suçluyor."

"Tanrım." Miller başını salladı. "Çocuk yeterince şey yaşadı. Gerçekten bir tekneye binip binmediklerini gördü mü?"

"Hayır." Nikki telefonunun film rulosuna kaydettiği marina fotoğrafını işaret etti. "Sona doğru kuzeye yürüdüler ve ondan sonra pek dikkat etmedi. Ayrılan tekneler olduğunu ve Chen'in onları hesaba katmaya çalıştığını biliyoruz ama o tekneler Zach'in güney rıhtımının sonunda, Lowell Park'ın yanında oturduğu yere yakındı."

"Yani bu kişi kızları havai fişeklerden uzaklaştırmaya mı ikna etti?" Liam sordu. "Nasıl?"

Aile bölümünün açık kapısının önünden tanıdık bir suret geçti. "Shane Walker'ın burada ne işi var?" Nikki diğerlerinin cevap vermesine fırsat vermedi. "Kendall'ı ara ve Walker'ın metresi Carly ya da Carol'ı Regions'ta bulup bulmadığını öğren."

Nikki koridorda hızla ilerleyerek Shane'in uzun adımlarına yetişmeye çalıştı. "Doktor Walker, bu hastanede de nöbetçi olduğunuzu bilmiyordum."

Onunla yüzleşmek için döndü. "Nerede o?"

"Pardon?" Aptal numarası yaptı.

"Thea'nın insülinini alan çocuk." Shane'in sesi öfkeyle titriyordu. "Kızlarımı aldı mı? Eğer o küçük piçi korumaya çalışıyorsan-"

"Doktor Walker," diye sözünü kesti Nikki. "Size ne söylendi ya da kim tarafından söylendi bilmiyorum ama Zach kaçırılma olayında şüpheli değil. O bir tanık."

"Polise gitmedi," diye tersledi Shane. "Annesinin kim olduğunu ve kiminle çıktığını bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Nikki, Shane Walker'ın hastane sistemi içinde kaç tane sadık destekçisi olduğunu merak ediyordu. Stillwater'daki Lakeview'de çalışmıyordu ama kesinlikle çalışan birini tanıyordu.

"Carly sana Zach'ten mi yoksa başka bir genç kadından mı bahsetti?" Nikki risk aldığıının farkındaydı ama onu hazırlıksız yakalamayı umuyordu.

Shane homurdandı. "Ne yapmaya çalıştığını biliyorum ve buna kanmayacağım."

"Zach, kızları muhtemelen yirmili yaşlarının başında sarışın bir kadınla yürürken gördüğüne inanıyor. Kesinlikle Alyssa değildi."

Shane bir süre ona baktı. "Nereye varmaya çalışıyorsunuz, Ajan?"

"Evliliğiniz dışında herhangi bir şekilde fiziksel ilişki kurmuş olabileceğiniz herkes artık bir şüpheli."

Gözlerini kısmıştı. "Sizi temin ederim, durum böyle değil."

İlişkilerini inkâr etmemişti, sadece kadınlardan birinin bu işe karışmış olabileceği fikrini reddetmişti. O kadar saf mıydı, yoksa hayatındaki diğer kadınlarla çoktan iletişime geçmiş miydi? "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz? Bakın, biz ahlak polisi değiliz. Ama bu kadınlarla derin ilişkilere girmediğiniz sürece, neler yapabileceklerini nereden biliyorsunuz?"

"Sebepleri ne?" Shane meydan okudu. "Fidye için herhangi bir çağrı almadım."

Nikki, "Sebep para değil," dedi. "Bu bir intikam ya da ailenle olan bağlarını ortadan kaldırmanın bir yolu olabilir." Shane yine başını sallamaya başladı. Nikki devam etti. "Dinle, neden Zach'e odaklandığını anlıyorum, ama sana söz veriyorum, sorumlu o değil. Bir ressamla oturup şüphelinin eşkalini verebilir. Onu tanıyabilirsin."

"Bunu beklemiyorum."

Nikki arkasından hızla gelen ayak seslerini ve Liam'ın parfümünün kokusunu duydu. Onu durdurmak için elini uzattı. "Dur. Dışarı. Dışında. Bunun."

"Zach'i rahatsız etmiyor," diye tısladı Liam.

"Doktor Walker." Nikki sesini sert tuttu. "Tanığa ulaşmanıza izin veremem. Tüm davayı tehlikeye atabilir. İyi bir savunma avukatı, tanıkla görüşüğünüzü öğrenirse bizi paramparça eder.

ve bu da Thea'nın katilinin serbest kalması riskini doğurur."

Shane'in bakışları Liam'ın üzerinde yoğunlaştı. "Hiçbir şey söylemeyen sendin, değil mi?"

Nikki durumu yatıştırmaya çalışarak, "Ajan Wilson şüpheli değil, Zach de öyle," dedi.

Liam, yüzü neredeyse saçları kadar kızarmış bir halde, "Olayları doğru bir şekilde ele almadım," diye itiraf etti. "Ama sizi temin ederim, Zach'i Cumartesi akşamı havai fişek gösterisinden önce görmedim. Onu sorgulayacak zamanım olmadı."

"Onu sorgulamayacaksın," dedi Shane. "Buna izin vereceğimi sanıyorsan, delirmişsin demektir."

Nikki, "Zach ile tüm iletişimi ben sağlıyorum," dedi. "Doktor Walker, durum daha da kötüleşmeden buradan ayrılmanız gerekiyor."

Başının üzerinden Liam'a baktı. "Sözlerimi unutma. Eğer Abby'ye bir şey olursa, senin peşinden gelirim."

Liam, asansöre doğru yürüyen doktorun y o l u n d a n çekildi. Kapılar kapanana kadar konuşmadı. "Bütün bunları nasıl bu kadar çabuk öğrenebildi?"

"Kendisi meslektaşları tarafından çok sevilen bir uzman. Şu anda bunun için endişelenemeyiz. Bize geçen yıl yattığı tüm kadınların isimlerini söylemesini sağlamalıyız. Şu anda elimizdeki en iyi ipucu bu."

Miller'ın kaldığı ve şehir merkezinin haritasını incelediği odaya geri dönerlerken düşünceleri hızla ilerliyordu. Yüzü kül rengi görünüyordu. "Nikki, kaçırdık."

"Ne demek istiyorsun?"

"Zach'in hikayesini dinleyene kadar aklıma gelmemişti," dedi. "Bağlantı iskelesi. Bunu tamamen unutmuştum."

"Bağlantı iskelesi mi?" diye sordu.

Miller, "Teknik olarak iki marina var," dedi. "Stillwater Marina ve West Marine, ancak tek bir marina olarak faaliyet gösteriyorlar. Bağlantı iskelesi de bu yüzden konuldu." Miller elindeki buruşuk şehir haritasını gösterdi. "İşte Lowell. Yanındaki marina West Marine'e ait, ancak maliyetleri karşılamakta zorlanıyorlardı, bu nedenle y a n d a k i şehir marinasıyla çalışmaya başladılar. Bu bağlantı

rıhtım"-haritaya dokundu-"bu yaz sezonunun başında yerleştirildi. Sen ve Chen Stillwater Marina'daki adamla konuştunuz ve Chen bugün West Marine'i takip ediyor, ancak Thea'yı bir tekneye bindiremediğimiz sürece tekne sahiplerinin ve kiracıların listesini almak için arama emri çıkartamayacağız. Bunca zamandır rıhtımların yanlış bölgesine odaklandık."

"Courtney fiziksel kanıtlar üzerinde çalışıyor." Nikki hâlâ bağlantı rıhtımına odaklanmıştı. "Bana kuzey ucuna kadar yürümüş olabileceklerini mi söylüyorsun? Zephyr Tiyatrosu'nun karşısına mı?"

Miller başıyla onayladı. "Zach kişinin ayakkabılarından bahsetti," dedi Miller. "Peki ya boyu?"

Nikki, "Ondan daha uzun boylu olduğunu söyledi, yani yaklaşık 1.80 boylarında, ince yapılı," diye cevap verdi.

"Ve beyaz Adidas hem erkekler hem de kadınlar için üretilmiştir." Miller kaşlarını çatı. "Samanlıkta iğne aramak gibi bir şey bu."

Nikki ona, "Evet, Shane Walker'ın bir mazereti olabilir ama hastanede çalışan genç kadınlarla cinsel ilişkiye girdiği de biliniyor," diye hatırlattı.

"Sadece biraz etik dışı," diye homurdandı Miller. "Sence bu kızlardan biri sinirlenip kızlara bir şey mi yaptı? Terk edilmiş bir aşık için bile fazla gibi görünüyor."

Nikki omuz silkti. "Bu noktada her şey mümkün, özellikle de Zach'in tarifinden sonra. Kızların birlikte ayrıldığı kişi pekâlâ bir kadın olabilir."

Miller şakaklarını ovuşturdu. "Chen'i aramalıyım. Yat limanı için izin almaya çalışıyor ama rıhtımın yanlış ucuna bakıyor."

"Sence kaçırın kişi onları bir tekneye mi sakladı?" Liam sordu.

"Thea ısı yorgunluğundan öldü ve eğer tekne kapalıysa İçeride ne kadar kaldıklarına bağlı olarak koşmamaları da mümkün. Akşam onda hava hâlâ seksen beş derecedi," diye cevap verdi Nikki. "Bence onları her kim aldıysa teknede bıraktı ve sonra da çantadan kurtulmak için ters yöne doğru yürüdü."

"Ama insülini onlar almadı," dedi Liam. "Zach yaptı. Yani ya bu kişi Thea'nın diyabetik olmasını umursamadı çünkü

onu öldürecekti, ya da bilmiyordu."

"Sürekli 'erkek' diyoruz ama unutmayın, o bir kadın da olabilirdi," dedi Nikki. "Kızlar korkmuyordu, yani ya o kişiyi tanıyorlardı ya da kendilerini tehdit altında hissetmedikleri biriydi. Yine de marinaların müşteri listesi ya da herhangi b i r arama için izin almaya yeterli değil."

"Courtney'nin elinde adli kanıtlar var," dedi Liam. "Üstesinden gelecektir. Umarım." Telefonuna bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Kendall'a Walker'ların mali kayıtlarını aldırđım. Shane Walker bir çek yazmış.

Geçen ay Carly Thompson'a 50,000 dolar. Hemen nakde çevrilmiş. Kendall takip etti ve Carly'nin Regions'ta çalıştđğını doğruladı."

Bingo.

NINETEEN

Nikki, Miller ve Liam birkaç dakika düşündükten sonra, Shane Walker'ı köşeye sıkıştırana kadar 50.000 doların bulunması konusunu aralarında tutmaya karar v e r d i l e r . Buraya gelirken Regions'tan Dr. Zhang'ı aramış ve Carly Thompson'ın çalışan kayıtlarını ve ayrılırken çekilmiş güvenlik videolarını kontrol e t m e s i n i istemişti. Nikki, Shane Walker'a yaklaştıktan önce mümkün olduğunca çok bilgi edinmek istiyordu.

Sıcaktan yarı sersemlemiş olan Nikki Walker'ların kapısını çaldı ve bekledi. Alyssa'nın arabası garaj yolundaydı ve Nikki kızla Walker'lardan uzakta konuşma fırsatı bulacağını umuyordu. Alyssa'nın Walker'ların özel hayatları hakkında söylediğinden daha fazlasını bildiğinden emindi ve Shane işbirliği yapmazsa metreslerinin isimlerini bulmalarına yardımcı olabilirdi.

Alyssa kapıyı açtı, yanakları kızarmıştı. "Ajan Hunt. Abby'yi buldunuz mu?"

"Hayır. Walker'lara birkaç sorum daha var." Nikki kızın omzunun üzerinden baktı. Evin düzeni Shane Walker'ın ofisini net bir şekilde görmeyi sağlıyordu. Nikki'nin ilk ziyaretinde ofisin tertemiz görünmesinin aksine, Shane'in masasında dosyalar dağınıktı. Her iki sandalyenin üzerinde de karton saklama kutuları duruyordu ve içlerinden her yöne kağıtlar sarkıyordu.

Alyssa onun bakışlarını takip etti ve arkasından Shane'in ofisine doğru baktı. "Doktor Walker gitmeden önce dosyaları gözden geçiriyor olmalı."

"O zaman burada değil mi?" Nikki sordu. "Peki ya Britney?"

Alyssa başını salladı. "Yaklaşık yarım saat önce gelip onu aldı. Kontrol etmek için uğramıştım, bu yüzden onlar yokken biraz bulaşık ve çamaşır yıkamayı teklif ettim."

Kızarmasına ve kıpırdanmasına bakılırsa, Alyssa hikâyenin tamamını anlatmıyordu. "Doktor Walker dizüstü bilgisayarını açık mı bıraktı?" Dizüstü bilgisayarın

Sarı barkod etiketi, Dr. Zhang'ın ofisindeki bilgisayarında fark ettiğine benziyordu. Bilgisayar yönetici masasının yan tarafında duruyordu ve Nikki'nin ekran koruyucu modunda değil, tamamen uyanık olduğunu görebileceği kadar kapıya doğru eğilmişti. "Hastanenin verdiği bir dizüstü bilgisayarla bu kadar dikkatsiz olabileceğine inanamıyorum. Bilirsiniz işte, HIPAA yasaları falan."

Alyssa omuz silkti, alnında boncuk boncuk ter vardı. "Yardımcı olabileceğim başka bir şey var mı? Doktor ve Bayan Walker dönmeden önce ortalığı toparlamayı gerçekten bitirmek istiyorum."

"Burası spor salonundaki buhar odasından bile daha nemli." Nikki yüzünü yelpazeledi. "İçeride konuşmamızın bir sakıncası var mı?"

Alyssa başıyla onayladı ve Nikki'nin içeri girebilmesi için hareket etti, sonra da kapıyı kapattı. Girişte garip bir şekilde durup birbirlerine baktılar.

"Abby'yle ilgili yeni bir ipucunuz yok mu?" Alyssa tırnaklarını kemirdi.

"Bu bir nişan yüzüğü mü?" Nikki, Alyssa'nın sağ elindeki tek pırlantayı işaret etti. Yunan Ortodoksları gibi bazı kültürlerde evlilik yüzüklerinin sol yerine sağ ele takıldığını biliyordu ama geçen gün pırlantayı fark etmemişti.

"Olamaz." Alyssa eline baktı. "Annemin eliydi. Ben çocukken vefat etti." Sesi titriyordu. "Bazen ona daha yakın hissetmek için takıyorum."

Nikki, Alyssa'nın sesindeki duygudan doğruyu söylediğini anlayabiliyordu. "Anlıyorum. Ben de ailemi on altı yaşımdayken kaybettim."

"Onlara ne olduğunu okudum," dedi Alyssa. "Bu yüzden mi FBI ajanı oldun?"

"Kısmen," dedi Nikki. "Masum hayatları yok edebilecek insan tipini anlamak istedim, bu yüzden psikoloji okudum. Gerisi çorap söküğü gibi geldi."

"Keşke ben de senin yaptığını yapabilseydim," dedi Alyssa. "Sen eğitilmiş bir profilcisin, değil mi? Yani insanları okuyabiliyorsun?"

Nikki, "Televizyonda gösterildiği gibi değil," dedi. "Profil çıkarma bir bilim değil, sadece başka bir araç. Mevcut bir duruma uygulayabileceğimiz davranış kalıpları arıyoruz. Biz akıl okuyucu değiliz."

"Ama birinin yalan söylediğini anlarsın?"

Nikki, "Deneyimli herhangi bir kolluk görevlisi bunu yapabilir," dedi. "Ama Doktor Walker'ın bilgisayarını açık bıraktığı konusunda yalan söylediğini bildiğim için bunu sorman çok komik."

Tartışmayı bekledi ama Alyssa neredeyse rahatlamış görünüyordu. "Özür dilerim. Bu tür şeylerde iyi değilimdir."

"Alyssa, neler oluyor?" Nikki sordu.

Genç kadın duvara yaslandı. "Geçen hafta, kızlar kaybolmadan önce, telefonda bir kadınla konuştuğunu duydum. Çok kızgındı, ailesine bunu nasıl yapabildiğini soruyordu."

"Bir kadınla konuştuğunu nereden biliyorsun?" Nikki, Dr. Walker'a yönelik tehditleri düşünerek sordu.

"Ona aptal sürük dedi. Sanırım son metresiyle konuşuyordu."

"Ve bu yüzden mi onun bilgisayarına bakıyorsun?"

"Abby hâlâ dışarıdayken beklemeye dayanamıyorum," dedi Alyssa. "Size haber verebilmek için tam olarak kiminle konuştuğunu öğrenmek için e-postalarına ve mesajlarına girmek istedim. Carly mi yoksa başka bir kadın mı bilmiyorum."

"Bu senin işin değil," diye tersledi Nikki. "Ortağıma ve bana her şeyi anlatmalıydın ki biz de araştırabilelim. O bilgisayar Regions Hastanesi tarafından verildi, bu da oturum açma bilgileri ve doğrulama anlamına geliyor. Eğer bizim bilgisayarlarımız gibiyse, kullanıcı bilgisayara her giriş yapıldığında bunu görebilecektir."

"Bilgisayar korsanlığı konusunda iyiyimdir," dedi Alyssa. "Sadece bilgiyi alıp size verebilirsem, arama iznine ihtiyacınız olmayacağını düşündüm."

"İşler böyle yürümüyor. Bir şey bulmuş olsanız bile, bilgileri kendim görmek için arama izni almam gerekir."

"Şey, ben yapmadım," dedi savunmacı bir tavırla. "İzlerini çok iyi gizledi."

Nikki içini çekti ve Alyssa'ya olan kızgınlığını bastırmaya çalışarak yere baktı. Bakışları hemen Alyssa'nın ayağındaki beyaz Adidas ayakkabılara takıldı. Yepyeni görünüyorlardı, ayakkabı bağcıklarında en ufak bir kir lekesi bile yoktu. Ayakkabılar aynı zamanda Zach'in kızları kaçıran kişiye tarif ettiği tarzdaydı.

giyiyordu ama Alyssa'nın saçları kahverengiydi. Peruk takıp şapkayla kapatabilirdi ama müdürü onun yerine bakmadıysa, Alyssa Cumartesi gecesi kapanışa kadar restorandan ayrılmamıştı. Popüler ayakkabılar hem erkekler hem de kadınlar için üretildiğinden, Alyssa'ninkiler de tam olarak bir delil sayılmazdı.

Tüm bu durumla ilgili bir şeyler hâlâ yerine oturmamıştı. Alyssa'dan konuşmak için karakola gelmesini istemeyi düşündü ama bu onu korkuturdu. Eğer Walker'ların yakında eve dönmesini bekliyorsa, o zaman burada da konuşmak istemezdi. "Adidas'ları beğendin mi? Görünüşünü sevdim ama benim için yeterince rahat değiller."

Alyssa omuz silkti. "Hâlâ alışmaya çalışıyorum. Ben bir Converse kızıyım, ama babam bunları bana doğum günüm için verdi." Birkaç saniye Nikki'yi inceledi. "Basın toplantısında olmamana şaşırdım," dedi Alyssa. "Doktor Walker oraya gideceklerini söyledi."

"Ne basın toplantısı?" O ve Liam, Walker'lara medyaya ne söyleyecekleri konusunda koçluk yapma fırsatı bulamamışlardı, bu yüzden konferans için bir zaman belirleyememişlerdi.

"Şef Ryan'la birlikte," diye yanıtladı Alyssa. "Doktor Walker biraz sinirli geldi ve Britney'ye bunun için giyinmesini söyledi." Alyssa saatini kontrol etti. "Birkaç dakika içinde başlaması gerekiyor. Benim de restorandaki vardiyam için hazırlanmam gerekiyor."

Nikki, Alyssa'ya daha fazla burnunu sokmamasını ve bundan sonra işleri polise bırakmasını söylerken küfretmemeyi başardı. Çantasında küçük not defterini buldu ve yeni bir sayfa açtı. Defteri ve kalemi Alyssa'ya uzattı. "Yarın müsait olup olmadığını yaz. Daha fazla konuşmak istiyorum."

Alyssa tereddüt etti ve sonra defteri alıp sol elinin üzerinde **d e n g e l e d i**. "Ben yanlış bir şey yapmadım." Eşyaları Nikki'ye geri verdi.

Nikki başını salladı. "Temas halinde olacağım."

Evden dışarı çıktı ve cipe döner dönmez Miller'ı aradı. "Walker'ların bir basın toplantısı düzenlediğini biliyor musun?"

Miller kafası karışmış bir halde, "Liam'la senin medyaya konuşmadan önce onlarla konuşacağınızı sanıyordum," dedi.

"Evet, Alyssa bana Shane'in yarım saat kadar önce Britney'i Şef Ryan'la yapacağı basın toplantısı için aldığını söyledi." Mesajlarına bir göz attı. "Dr. Zhang bana geri döndü. Carly kızların kaybolduğu Cumartesi günü çift vardiya çalışmış. Zhang, Carly'nin görevlendirildiği kattaki güvenlik kamerası görüntülerini çekirmiş ve videoda Carly'nin o gece ayrıldığını gösteren hiçbir şey görmemişler. Birçok iş arkadaşı, vardiyası saat ikide bitene kadar hastaneden ayrılmadığını doğruladı." Nikki Carly Thompson'ın izini kendisi sürmeyi düşündü ama bu noktada Walker'larla ilgilenmesi gerekiyordu. "Kıdemsiz ajanlarımızdan birini Carly'yle konuşturacağım."

"Stillwater'a ne kadar çabuk gidebilirsiniz?" Miller sordu.

Alyssa'nın başparmağının dokunduğu kâğıdı defterinden yırttı. "Parmak izi için laboratuvara bir şey bırakmam gerekiyor, sonra da sana doğru yola çıkacağım."

Kâğıdı laboratuvara bıraktıktan sonra Nikki Brooklyn Park'ın pastoral mahallesinden I-694'e doğru hızla ilerledi. Stillwater'a giden otuz beş dakikalık yol boyunca Nikki'nin hayal gücü Şef Ryan'ın Abby'yi canlı bulma şanslarını nasıl torpillemiş olabileceğini canlandırdı. Ryan'ın gerçekten sistemi değiştirmek ve doğru olanı yapmak isteyen biri olduğunu düşünmüştü. Egosunun yoluna çıkmasına izin mi vermişti, yoksa Shane Walker Ryan'ı bir kaya ile meşhur sert yer arasına mı sıkıştırmıştı?

Yolculuk sırasında Alyssa'yı da düşündü. Nikki kızın onlardan bir şey sakladığından emindi. Soruşturmayı etkileyebilir de etkilemeyebilir de ama bu şartlar altında Alyssa'nın her şeyi itiraf etmesi gerekiyordu. Nikki bu işte yeterince uzun süredir çalışıyordu ve en tuhaf ayrıntıların çoğu zaman bir soruşturmayı altüst ettiğini biliyordu, özellikle de soruşturmayı yürütenler Nikki ve Miller kadar tecrübeliyse. Alyssa'nın yaşı ve güzelliği onu Shane Walker için mükemmel bir hedef haline getiriyordu ve eğer Shane dadıya bulaşacak kadar aptalsa, Alyssa ona şantaj yapma fırsatını yakalayabilirdi. Alyssa'nın cumartesi gecesi başka yerde olduğuna dair mazereti sağlamdı ama bu yardım almadığı anlamına gelmiyordu. Ve eğer Alyssa bir arkadaşını işe almışsa, kızların güvenini kazanmak için onun adını kullanabilirdi.

Nikki I-694'ten çıktı ve Stillwater yerleşiminin kalbinden geçti. Gençken Nikki bu sokaklarda gözleri kapalı yürüyebilir ve yine de hedefine ulaşabilirdi, ama şehir o kadar değişmişti ki, giderek daha fazla konut ve ticari bina şehir merkezinin batısına doğru ilerliyordu, Nikki GPS'i takip ettiğinden emin oldu. Stillwater polis karakolunun arkasına park etti ve Miller'ın birkaç dakika önce gönderdiği videoyu açtı. Şef Ryan'ın üniformasıyla podyuma çıkışını izlerken tansiyonu yükseldi, gülümsemesinde küçük bir memnuniyet belirtisi vardı.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim." Şef Ryan kürsüye gelirken yanında getirdiği deri dosyayı açtı.

"Bilddiğiniz gibi Stillwater'da kırk sekiz saat süren yıkıcı bir olay yaşandı. Kızları Thea'yı kaybettikleri için Doktor ve Bayan Walker'a başsağlığı diliyoruz. Abby'yi bulmak ve canlı olarak eve getirmek için elimizden gelen her şeyi yapmaya devam edeceğiz. Her iki kızı da Stillwater rıhtımında bir kadınla yürürken gören bir görgü tanığımız var. Üçlünün yanından geçip gitmiş ve bize gördüğü kişinin ayrıntılı bir tarifini verdi."

Nikki şaşkınlık içinde telefonuna baktı. Zach kaçıran kişinin beyaz Adidas ayakkabıları ve yüzünü gizleyen siyah şapkası dışında ayrıntılı bir tarif vermemişti.

Ryan soluna baktı ve başını salladı. "Şimdi, Doktor Walker ve eşi bir açıklama hazırladılar."

Nikki'nin ağzından bir dizi küfür döküldü. Shane ya da Britney'yle oturup onlara ne söyleyip ne söylememeleri gerektiği konusunda yol göstermemişti. Ryan ne halt ediyordu?

Telefonu Şerif Miller ve Liam'dan gelen öfkeli mesajlarla aydınlandı ama Nikki Walker'ların kürsüye ulaşmasını izlerken onları görmezden geldi. Britney Shane'in koluna tutunmuştu, çökmüş omuzları ve korkmuş gözleri onu olduğundan daha da genç gösteriyordu, özellikle de kırılmış kocasının yanında.

"Eşim ve ben tatlı Thea'mızı kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyoruz. Hayat ve umut doluydu, her zaman büyüdüğünde ne olmak istediğine dair planlar yapardı." Shane'in sesi boğazında düğümlendi. Kendini toparlamak için durakladı. "Çocuklarımı kaçıran kişiyle konuşuyorum. Thea'nın ölümünün bir kaza olduğunu anlıyoruz. Lütfen izin verin

Abby git. Onu kolayca bulunabileceği bir yerde canlı bırakın." Shane'in çene kasları çalışıyordu ve Nikki onun senaryoya bağlı kalmak için mücadele ettiğini anlayabiliyordu.

"Hayır." Shane aniden başını salladı ve okumakta olduğu kâğıdı katladı. Doğrudan kameraya baktı. "Thea'nın ölümü bir kaza olabilir ama onu bizden aldığın için oldu. Abby'nin gitmesine izin vermen mahkemede işine yarayabilir ama sözümü unutma: Ailemi yok ettiğin için cezalandırılana kadar rahat etmeyeceğim. Sahip olduğum her kuruşa mal olsa da Thea ve Abby'nin davaları, izlerinizi ne kadar iyi örtmüş olursanız olun kapanmayacak. Bir hücrenin içini göreceksin ya da daha iyisi, işinin sonunu-"

Ryan elini mikrofonun üzerine koyacak kadar akıllıydı ama Shane'in dudakları kolayca okunuyordu. Kaçıran adama bir hücrenin içini ya da Shane'in tabancasının ucunu göreceğine dair söz vermişti.

Nikki başını direksiyona vurmak istedi. Ryan'ın basın toplantısının tek yaptığı, birilerinin kızları rıhtımda gördüğünü ve polisin ailelerin yaptıkları ve söyledikleri üzerinde çok az kontrolü olduğunu ortaya koymaktı. Eğer kaçıran kişi akıllıysa -ki Nikki hareketlerine bakarak onun sadece zeki değil, aynı zamanda deneyimli olduğunu varsayıyordu- Shane Walker'ın patlamasının polisin elinde çok az gerçek kanıt olduğu anlamına geldiğini bilirdi.

Liam üçüncü kez aradı.

"Ne oluyor be?" Liam patladı. "Gerçek polis işleri hakkında bir şey biliyor mu? Kent bu konuda hiçbir şey bilmediğini söyledi. Birlikte çalışmamız buraya kadarmış. Ve Zach'i tehlikeye attı. Eğer Walker bir şekilde bu işin içindeyse, o ya da metresi Zach'e kolayca ulaşabilir!"

"Biliyorum," dedi Nikki. "Onu daha ne kadar hastanede tutacaklar?"

"En azından birkaç günlüğüne," dedi Liam. "Caitlyn ve ben burada kamp kuruyoruz ama Miller odayı 24 saat korumaları için yardımcılarını gönderiyor."

"Güzel," dedi Nikki. "Medya Zach'in nerede olduğunu yayınlamadığı sürece bize bir şey olmaz."

"O eve dönene kadar hastaneden ayrılmayacağım. Ziyaretçi politikalarının ne olduğu umurumda değil," dedi Liam kesin bir ifadeyle. "Kendall ve Jim hastaneye gidiyor."

Şimdi Carly'nin dairesine. Minneapolis şehir merkezinde yaşıyor. Umarım onu evde yakalayabilirler ama bu gece çalışacak."

Nikki ona Zhang'ın Carly hakkında öğrendiklerini anlattı. "İskelede kızlarla birlikte olan kadın o değildi. Ama bu **o l a y a** karışmadığı anlamına gelmez."

"Peki planın nedir?" Liam sordu.

Nikki, "Henüz emin değilim," dedi. "Ama Walker'ın 50.000 dolarlık çeki açıklaması gerekecek."

YİRMİ

Nikki adımlarını yavaşlatmadan masa çavuşuna rozetini uzattı. Ryan'ın kapalı ofis kapısından yükselen seslere bakılırsa Miller onu karakola kadar geçirmişti. Nikki, Şef Ryan'ın ofisine dalmak yerine kapıyı çalmak için kendini zorladı. Kapı Miller tarafından çekilerek açıldı.

"Ajan Hunt, lütfen bize katılın."

Masasında oturan ve şaşırtıcı derecede sakın görünen şefe hitap etmeden önce onun kapıyı kapatmasını bekledi. "Walker'ları neden konuşturdunuz? Basın toplantısını ikimizden birine danışmadan yapmak bir şey, ama Shane Walker'ın fikrini söylemesine izin vermek Abby'yi daha da tehlikeye attı, Zach'ten bahsetmiyorum bile. Hani şu basın toplantısında ifşa ettiğiniz genç tanık."

"Sessiz kalmayı tercih etti," dedi Ryan. "Eğer bir Gey söyleseydi kızları zamanında bulabilirdik. Her neyse, sen hastanede onu tersledikten sonra Doktor Walker bana geldi, eşek arısı kadar kızgındı. Basın toplantısı talep etti ve eğer o anda bir araya getirmezsek, bunu kendisinin yapacağını söyledi." Ryan Nikki'nin bakışlarıyla karşılaştı. "Yapacaktı, ben de bilgiyi kontrol edebileceğimiz umuduyla kabul ettim."

Miller küçümseyici bir şeyler söyledi ama Nikki Ryan'ın zor bir durumda olduğunu anladı.

"Tanık hakkında bir şey biliyor musunuz?"

"Partnerinizle ilişkisi olan tanınmış bir belgesel yapımcısının oğlu." Gözlerini kısmıştı. "Eğer Abby'yi zamanında bulamazsak, Ajan Wilson hakkında şikâyetle bulunmak zorunda kalabilirim."

Miller konuşmaya başladı ama Nikki eliyle onu kovdu. "Bunu yaparsan, belediye başkanının ve medyanın, reşit olmayan bir çocuk hakkında medyaya konuşmadan önce prosedüre uymadığını bilmesini sağlarım."

Ciddi bir suçun tanığı. Aynı zamanda ciddi bir cinsel istismar mağduru olan ve iki yıldan kısa bir süre önce çok kötü bir adamın hapse atılmasından sorumlu olan bir çocuk. Hâlâ yaşadığı travmayı atlatmaya çalışıyor ve insanlara yeniden güvenmeyi öğreniyor."

Ryan sandalyesinde kıpırdandı. "Bunun farkında değildim."

Miller, "Shane Walker gibi insanların sizi itip kakmasına izin veremezsiniz," dedi. "Siz polis şefisiniz. Tüm bilgilere sahip olduğunuzdan emin olmak sizin işiniz. Sadece Zach'i tehlikeye atmakla kalmadınız, aynı zamanda elimizi de gösterdiniz. Kaçıran kişi elimizde onunla ilgili hiçbir şey olmadığını biliyor."

"Bunu nasıl söylersin?" Ryan talep etti.

"Çünkü biz gerçek polislik yaptık," diye tersledi Miller. "İşimiz için lobi yapmadık."

Ryan gözlerini kıstı. "Seni uyarıyorum Şerif, dikkatli ol. Bunun bağnaz hakaretlere dönüşmesini istemem. Ne de olsa ikimiz de siyah biri olarak yükselmenin nasıl bir şey olduğunu biliyoruz. Ancak siyah bir kadın olarak sistemden geçmenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsunuz. Ben iki kat daha fazla engeli aşmak zorunda kaldım."

"Yönetici olmak istiyordun," diye karşılık verdi Miller. "Dosyanı gördüm. Sokakta geçirdiğin zaman sınırlı-"

"Kent." Bu taktikle bir yere varamayacaklardı. Ryan deneyimliydi ama daha önce hiç böyle bir davada çalışmamıştı. Nikki Ryan'a baktı. "Geçmişinin ne olduğu ya da buraya nasıl geldiğin umurunda değil. Elimizi gösterdin çünkü Shane'in oraya çıkıp tehditler savurmasına izin verdin. Onun yorumları üzerinde hiçbir kontrolün olmadığı gerçeği -bu arada, senaryo dışına çıktığı anda yüz ifaden bunu açıkça gösterdi- bizi çaresiz gösteriyor."

Ryan bir an için bunu düşündü. "Bence bu kişiye çok fazla kredi veriyorsun."

"Onlara yeterince kredi vermiyorsun," diye tersledi Nikki. "Zach'in gördüğü kadının nasıl tek başına hareket etmiş olabileceğini anlamıyorum. Britney kızlardan ne kadar uzun süre uzak kaldığını fark etmemiş olabilir ama deneyimsiz bir suçlu, her yerde kolluk kuvvetleri varken kızları alıp kaçmaz. Bu, deneyimli ve kendine güvenen bir bireyin vereceği bir karardır." Miller'a baktı. "Hastanede biri var mı?"

Başını salladı. "Liam kalacağını söylüyor ama bütün gece kalmasına izin vermiyorlar. Zach reşit olmadığı için sadece Caitlin kalabilir. Bir yardımcıyı haberdar edeceğim ve yardımlarına ihtiyacımız olursa diye Minneapolis polisiyle temasa geçtim bile." Miller hâlâ gözle görülür bir şekilde üzgündü, elleri titriyordu. Nikki onu suçlayamazdı ama Ryan'ı şu anda yalnız bırakmak hata olurdu.

"Kent, Şef Ryan'la biraz özel olarak konuşabilir miyiz?" Nikki, Miller'ın isteğini kişisel olarak algılamayacağını bilecek kadar uzun süredir onunla birlikte çalışıyordu.

"Şerifin karakoluna gidiyorum."

"Birazdan orada olurum."

Onun kapıyı kapatmasını bekledi, gözleri Ryan'daydı. Zach'in geçmiş hakkında konuşurken yüzünde samimi bir endişe ifadesi görmüştü.

"Ajan Hunt, eğer daha fazla ders vermeyi planlıyorsanız, lütfen zamanınızı boşa harcamayın."

"Sana ders verecek değilim," dedi Nikki. "Buraya gelirken planım buydu ama Kent bunu halletmiş gibi görünüyor. Shane Walker çok nüfuzlu ve göz korkutucu bir adam. Abby'nin iyiliğini düşündüğüne inanıyorum ve senin sadece bir kalemşör olduğunu düşünmüyorum."

Ryan kuru bir sesle, "Bunu takdir ediyorum," dedi.

Nikki, "Ama bence belediye başkanına ve şehre kanıtlamanız gereken bir şey var ve belki de çok daha fazlası," dedi. "Küçük bir araştırma yaptım. Ülkedeki siyahi kadın polis şeflerinin sayısını bulamadım ama ABD'deki polis şeflerinin yüzde 10'undan azı kadın. Adalet Bakanlığı, siyahların tüm teşkilatlardaki polis şeflerinin sadece yüzde 4'ünü oluşturduğunu söylüyor. Belediye başkanı sizi atayarak oldukça sallantılı bir yola girdi ve bu, kariyerinizi yapabilecek ya da bozabilecek türden bir dava."

"Benim tek endişem Abby," dedi Ryan kızgın bir ifadeyle.

"Bu mümkün değil," dedi Nikki. "En iyileriyle bile bölümlere ayırabilirim ama ben de insanım, sen de öylesin. Bu davayı çözememenin tüm sonuçlarını düşünüyor olman normal. Doğru olmayan şey, özellikle de ekibim ve şerif gibi deneyimli insanlarla çalışırken, görev gücüyle konuşmadan bir karar vermek ve harekete geçmektir."

"Haklısın," dedi Ryan. "Ajan Wilson'ın bu tanığı tanıdığı bana geri döndüğünde, durumu doğru bir şekilde ele almadım. Doktor Walker'ın ima ettiği gibi, hepinizin onu korumaya çalıştığınızı düşündüm."

"Hiç de değil," dedi Nikki. "Ama bir davaya kişisel olarak karışmanın nasıl bir şey olduğunu da biliyorum ve Liam'ı kötü niyetli bir şey yapmadığını bilecek kadar iyi tanıyorum."

Ryan, "Ama Zach'le daha önce konuşmuş olsaydı rıhtımdaki kızlardan haberimiz olabilirdi," dedi.

"Mesele de bu zaten, Liam Cumartesi gecesinden beri Zach'le hiç konuşmamıştı. Tanık robot resmi ortaya çıkmadan önce onunla konuşmayı umuyordu. Doktor Walker'a da söylemiş ama görünüşe göre Walker ona inanmamış."

Ryan iç geçirdi. "Hiçbirimiz kararlarımızı geri alamayız, peki şimdi ne yapacağız?"

"Shane Walker'a karşı sert oynamalıyız. Bizden kimi sakladığını bilmemiz gerekiyor." Nikki, Shane'in kendi sözleri de dahil olmak üzere, onun işleriyle ilgili çeşitli bilgileri gözden geçirdi. "Ekibim Carly Thompson'a büyük bir ödeme yapıldığını keşfetti. Kendisi Regions Hastanesi'nde hasta bakıcı ve kızların kaybolduğu gece çalışıyormuş." Telefonunun kilidini açıp Ryan'a Liam'ın birkaç dakika önce gönderdiği Carly Thompson'ın ehliyet fotoğrafını göstermeden önce Alyssa'nın Walker'ın bilinmeyen bir kadınla tartıştığına dair verdiği bilgiyi hatırlattı. Şüphelinin uzun sarı saçları ve etkileyici boyuyla -neredeyse 1.80- Nikki, Carly'nin iskeledeki kadın olmadığından emindi.

"Ama Zach'in tarifini duyduktan sonra, onları alan kişinin Alyssa ya da Britney değil, bir kadın olduğunu biliyoruz." Carly Thompson'ın ehliyet fotoğrafına hızlı bir bakış, çene hizasında koyu renk saçlı, dolgun vücutlu bir kadını gösteriyordu. "Ne yazık ki Zach yüzlerini iyi göremedi." Miller'ın bağlantı rıhtımlarıyla ilgili teorisini açıkladı. "Zephyr'in kapalı devre dışı mekan kameralarını ve kızlarla birlikte yürüyen bu kişiyi yakalamış olabilecek diğer işletmeleri incelemeliyiz."

Ryan başını salladı. "Şerif Miller gelmeden kısa bir süre önce bu talebi iletmiştim. Bu akşama kadar bilgi sahibi olmalıyız. Ama ne yapar

Doktor Walker'a karşı sert oynamakla ne ilgisi var?"

Nikki, "Bir aydan kısa bir süre önce ona yüklü miktarda para ödemişti," dedi. "Dadı kısa bir süre önce Carly ile tartışırken kulak misafiri olmuş. Regions'daki ortopedi bölümünün başındaki Doktor Zhang'ı hatırlıyor musunuz?" Nikki şefe Zhang'ın Shane'in genç kadınlara olan ilgisiyle ilgili hikâyesini hatırlattı. "Ona davranışlarını doğrulayacak kadınlar olduğunu öğrendiğimizi ve olan bitenin arkasında onlardan birinin olabileceğini düşündüğümüzü söyle. Bana bilgi vermeyecektir ama sanırım size söyleyecektir."

Şefe öğleden sonra Alyssa'dan öğrendiklerini anlattı. "Tanık ismi veremeyiz ama birden fazla kadınla konuştuk, bu tür şeyler."

"Onun tarafında olmadığımı düşünecek," dedi Ryan.

"Beni suçla," dedi Nikki. "Diyelim ki sana bilgi için bastırmaya devam edeceğimizi ve onun mahremiyetine aldırmadan acımasız olacağımızı söyledim. İşte burada sen devreye giriyorsun. Eğer size bir isim listesi verebilirse, bu kadınları sessizce araştırabiliriz."

Ryan ikna olmamış görünüyordu. "Bilemiyorum. Bu noktaya kadar isimlerini vermediyse, şimdi de vereceğini sanmıyorum. Konuyla ilgili olduklarını düşünmüyor."

"Ama buna karar vermek ona düşmez," dedi Nikki. "Ve bilgiyi almak için ne kadar ileri gideceğimiz konusunda blöf yapmıyorum. Eğer işlerinden biriyle bağlantılı olduğu ortaya çıkarsa ve bazı şeyleri sakladıysa, suç ortağı olarak suçlanabilir."

"Bunu kederli bir babaya yapar mısın?"

"İstemiyorum," dedi Nikki. "Ama daireler çiziyoruz ve bu elimizdeki ilk sağlam ipucu."

"Bunu düşünebilir miyim?" Ryan sordu. Nikki hayır demek istedi ama bu Ryan'ı rahatsız etmeyecekti. Başını salladı. "Adli kanıtların bulunduğu laboratuvarınız nerede? Eğer Thea'nın gerçekten bir teknede olduğunu kanıtlayabilirsek, arama emri çıkarma şansımız artar."

"Courtney ilgileniyor." Nikki, Courtney'nin yeteneklerine fazla güvenmediğini umuyordu. "Courtney bilgileri bize ulaştırır ulaştırmaz Doktor Walker'dan çapraz karşılaştırma yapabileceğimiz bir isim listesi almak iyi olur."

Ryan iç çekti. "Pekâlâ. Doktor Walker'la konuşup ne yapabileceğime bakacağım."

"Ajan Hunt!"

Nikki Chen'in sesiyle döndü. Binadan çıkmış ve arabasına doğru gidiyordu. Chen kaldırımında koşuyordu, siyah saçları terli alnına yapışmıştı. "Çavuş, Abby'den haber var mı?" Nikki sordu.

"Keşke." Nefes almak için durdu. "Sadece basın toplantısına karşı olduğumu bilmenizi istedim ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Şef Ryan da karşıydı. Ama Shane Walker ısrarcıydı."

"Ses tonunuz 'ısrarcı' kelimesinin doğru kelime olmadığını düşündürüyor."

Başını iki yana salladı. "Hayır, muhtemelen değil. Büyük bir doktor olduğumu biliyorum ama şu anda Abby için en iyisinin ne olduğu konusunda bizi dinlemeyi reddetmesi beni gerçekten hayal kırıklığına uğrattı."

Nikki, Chen'in söyleyecek daha çok şeyi olduğunu hissediyordu ama başının tepesinin güneşten yandığını hissedebiliyordu. Birkaç ipucundan haber almayı bekliyordu ve bir sonraki hamlesini düşünmek için arabasında oturmaya niyetlenmişti. "Erimerden daha fazla konuşabileceğimiz bir yer var mı? Tercihen yemek olan bir yer."

"Saat daha akşamın dördü," dedi Chen. "İyi restoranların çoğu en az beşe kadar açılmıyor. Myrtle Caddesi'nde No Neck Tony's var. Harika kokteylleri ve Giovanni'nin pizzası olan bir tür dalış barı. Günün bu saatinde çok yoğun değiller."

Nikki sıırttı. "Alkol dışında bir şey servis ettikleri ve klimaları olduğu sürece ben varım."

No Neck Tony's, klasik karanlık bir bar iç mekanına sahipti, ancak Myrtle Caddesi'ne bakan cumbalı pencere, küçük işletmenin bol miktarda ışık almasını sağlıyordu. Stillwater şehir merkezinin geri kalanı gibi, No Neck's de şehrin ilk günlerinden kalma eski bir binada yer alıyordu ve dekor, duvarlarında tarihi Stillwater'ın büyütölmüş fotoğraflarıyla bunu vurgulamaya özen gösteriyordu.

Yuvarlak barda birkaç kişi oturuyordu ama Chen, Nikki'yi pencerenin yanındaki küçük bir masaya yönlendirdi. Sadece bir avuç masa vardı

Bilardo masası ve Skee-Ball mekanda oldukça fazla yer kaplıyor.

Nikki, ülkedeki her barda bulunan eski sigara otomatlarına tıpatıp benzeyen pull-tab makinesinin önünde durdu. Makine sigara yerine çeşitli türlerde bilet ya da kartlar dağıtıyordu. Bar için hiçbir şekilde para kazandıran bir şey değildi ama No Neck Tony's gelirlerini genç hokey takımlarına bağışlıyordu. Nikki birkaç dolar buldu ve bir avuç dolusu bilet aldı.

Chen'in karşısına otururken, "Bunlar bana hep eski bir üniversite arkadaşımı hatırlatıyor," dedi. "Illinois'liydi ve orada da bu oyunlardan vardı ama o bunlara anlık Bingo kartları derdi ve ödül hiçbir zaman içeceklerin maliyetini karşılamasa da kazandığında her zaman bir tur içecek alırdı."

"Bana piyango bileti gibi göründüler, kazı kazan hariç. Pizza sipariş etmek ister misin?"

"Kesinlikle, Hawai ve hamsi dışında her şeyi yerim." Ürperdi, çocukken babasının onu denemeye ikna ettiği hamsilerin tuzlu tadını hâlâ hatırlayabiliyordu. Neredeyse kusacaktı ve o da kahkahalarla inlemişti.

Chen sipariş vermek için bara giderken Nikki de adisyonları çıkardı.

Adam iki kırmızı, plastik bardak suyla döndüğünde "Kazanan değil," dedi. "Ek iş olarak garsonluk mu yapıyorsun?"

Sırıttı. "Buraya çok sık gelirim."

Aralarına garip bir sessizlik çöktü. Nikki uzun sürmesine izin veremeyecek kadar yorgun ve kahve yüzünden gergindi. "Bana bu öğleden sonra Shane'le tam olarak ne olduğunu anlatabilir misin?"

Chen suyunu yudumladı. "Yanlış bir ihbar olduğu ortaya çıkan Abby'nin görülme olasılığını takip etmekten yeni dönmüştüm. Shane ofisine daldığında Ryan bana insülin alan çocuktan bahsediyordu. Sanırım Dee'nin önünden buldozerle geçti ve şefin kapısını çalmadan açmanın tamamen normal olduğunu düşündü." Chen başını salladı. "Kızının kayıp olduğunu biliyorum ama bu hak başka bir şey."

"O bir WASP," dedi Nikki.

"Pardon?"

"Beyaz, Anglo-Sakson Protestan," dedi Nikki. "Biz çocukken tarih öğrenirken kullanılırdı. Temelde bugün bazı beyaz erkeklerde gördüğümüz saldırganlığın eski dünya versiyonu."

"Sanırım," dedi Chen. "Adam hakkında kötü konuştuğum için kendimi kötü hissediyorum ama bu beni yanlış etkiledi. Birini kaybetmenin ve haber beklemenin nasıl bir şey olduğunu bilirim." Bir içki daha aldı.

Chen'in bir şeyler paylaşmak istediğini hissetti ama henüz tam olarak hazır değildi. "Ben de öyle. Kızım peşinde olduğum seri katil tarafından kaçırıldığında, oturup beklerken derimden sürünerek çıkacağımı düşündüm. Hayatımın en kötü günleriydi. Umarım senin deneyimin böyle değildir."

"Küçük kız kardeşim, Marie." Gözleri yaşardı. "Benden sekiz yaş küçüktü. Bu yıl yirmi yedi yaşında olacaktı."

"Ona ne oldu?"

"Lise birinci sınıf ile son sınıf arasındaki yaz, onu okuldan almam gerekiyordu ama onun yerine bir kızla takıldım. Marie eve hiç gelmedi. Cesedi bir hafta sonra bulundu. Eğer işimi yapmış olsaydım, şu anda hayatta olacaktı." Chen uzun bir içki daha aldı. "Tıpkı Thea gibi."

Nikki, "Elbette mantıklı tarafınız bunun doğru olmadığını biliyor," dedi. "Birisi onu çalmayı ve hayatını almayı seçti. Bu onlardan başka kimsenin suçu değil. Thea ve Abby için de aynı şey geçerli."

"Belki, ama Marie'nin bu duruma gelmesinin tek nedeni benim işleri berbat etmiş olmam." Çenesindeki kas seğirdi. "Aptallığım gözümü kör etti. Bunun bir daha olmasına izin vermeyeceğim."

"Genç bir kızdın," dedi Nikki. "Bir çocuktan biraz daha fazlası. Başka kaç erkek kardeş benzer şeyler yaptı, normal bir ergenlik çağındaki çocuk olarak ve küçük kardeşleri eve geldi? Her şeyin suçunu üstlenemezsin. Güven bana, tecrübelerime dayanarak konuşuyorum. Eğer izin **v e r i r s e n** suçluluk duygusu seni yavaş yavaş boğarak öldürür."

İçindeki polis Chen'in kız kardeşinin ne zaman kaçırıldığını, cesedinin nerede bulunduğunu ve onun ölümüyle Thea'nın arasında benzerlikler olup olmadığını sormak istedi ama bu soruları kendine sakladı. Chen şüphesiz tüm bu senaryoların üzerinden çoktan geçmişti.

Chen onun yüz ifadesini okuyarak, "Onu öldürdüğü için bir serseriye tutukladılar," dedi. "Şartlı tahliye edilmiş ama yetmişli yaşlarında ve kuzeyde, Kanada sınırına yakın bir yerde yaşıyor. Bunu onun yaptığını sanmıyorum."

"Muhtemelen hayır," diye kabul etti Nikki. "Dinle, umarım haddimi aşmıyorumdur ama işini çok önemseyen iyi bir polis olduğunu söyleyebilirim ve bu şehirdeki insanların böyle kalmana ihtiyacı var." Öne doğru eğildi ve dirseklerini masaya dayadı. "Önemseme ve duygusal katılım arasındaki dengeyi bulmalısın, yoksa tükenirsin."

"Biliyorum," dedi. "İşte bu yüzden polis oldum, biliyor musun? Onun başına gelenlerin başka küçük çocukların başına gelmemesini sağlamak istedim."

Nikki ona, "Abby'ye yardım etmek için hâlâ bir şansımız var," diye hatırlattı. "Thea'yı ve kız kardeşini onurlandırmanın en iyi yolu bu."

Başını salladı ve boğazını temizledi. "Shane Walker'a dönelim. Bu adamda bir gariplik var gibi. Belki de bugünkü davranışları yüzündendir."

Nikki, "Mazereti sağlam," dedi. "Ama bir ilişki geçmişi var." Ryan'la daha önce yaptığı konuşmayı açıkladı. "Zach muhtemelen genç bir kadınla görüşmüş. Shane Walker'ın kadınlarla ilişkiye girme konusunda bir ünü var."

Chen'in kaşları birbirine düğümlendi. "Bir kadının masum çocuklara bunu yaptığını düşünmek aklımı başımdan alıyor. Biliyorum, safım."

"Thea'nın sıcağın öldüğünü biliyoruz, belki de amaç Shane'i korkutmak ya da cezalandırmaktı ve her şey ters gitti. Bu da cesedinin bulunacağından emin olunan bir yerde bırakılmasını mantıklı kılar, özellikle de adli tabip Thea'nın cinsel saldırıya uğramadığını doğruladığına göre." Nikki bir parça buz çiğnedi. "Ama kimsenin bunu tek başına yapabileceğini sanmıyorum."

"Ona saldıracak zaman bulamadan ölebilirdi." Chen ürperdi. "Birazcık zarafet sanırım."

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi Nikki. "Eğer bunu Shane'den intikam almak için yaptıysa, bir suç ortağı olmayabilir. Miller'ın onun rıhtımın kuzey tarafında kapalı devre görüntüsünü bulması için dua ediyorum. Zach kızlarla birlikte o yöne doğru yürüdüğünü söyledi. İfadesi, kiralanan evlerin listesini almak için de yeterli."

iki arenadan da. Ryan'ın Shane Walker'dan bilgi alabileceğini varsayarsak, Shane Walker'ın kız arkadaşlarıyla çapraz karşılaştırma yapabileceğiz."

"Gençleri mi tercih ediyor?"

"Bildiğim kadarıyla. Hemşirelik öğrencileri, CNA'lar, geçici görevliler."

"O yaşıta kaç kızın teknesi var?" Chen söyledi. "Soyadlarına da ihtiyacımız var. Ailesinin üzerine kayıtlı olabilir."

"İyi bir noktaya değindin," dedi Nikki. Ekibi kamu kayıtlarını çoktan kontrol etmişti. Carly Thompson kayıtlı bir tekne sahibi değildi. "Eğer marina listesinde eşleşme bulamazsak, biraz araştırma yapmamız ve tekne sahiplerinden herhangi birinin üvey kızı ya da yirmili yaşlarının başında bir kızı olan kız arkadaşı olup olmadığını öğrenmemiz gerekebilir. Ama bu biraz zaman alacak."

"Ben ve devriye memurları olarak marinalarda yaşayan herkesi ismen olmasa da sima olarak tanıyoruz. Umarım bu süreci kolaylaştırır." Nikki'nin arkasındaki birine el salladı. "Hey, dostum, ne haber?"

Britney'nin Cumartesi günü yardım için koştığı gönüllü Chen'in elini sıktı. "Caddenin karşısındaki klima üzerinde çalışıyorum." Nikki'ye kibarca başını salladı. "Diğer küçük kızdan haber var mı?"

"Henüz değil." Nikki beyaz tişörtünün üzerindeki Merrill'in Servisi yazısına baktı. "Bahse girerim bu sıcak adamlarınızı meşgul ediyordur."

"Keşke." Merrill sıırttı. "Sadece ben varım ve işim başımdan aşkın." "Bu yüzden mi bana bekleyebileceğimi söyledin?" Chen kuru bir sesle sordu.

"Sana beklemeni söyledim çünkü hep en son sen geliyorsun dostum." Chen'in omzuna vurdu. "Hayır, bu iş bitene kadar eve gelmeyeceğini biliyordum. Umarım balıklarını beslemişsindir."

"Ben yaptım." Chen Nikki'ye baktı. "Bobby uzun zamandır başımın belası."

"Arkadaşlar böyle yapar," dedi Merrill.

"Hey, Bobby," diye seslendi barmen. "Sipariş ettiğin pizza hazır. Ne zamandan beri pizzaya ananas koyuyorsun?"

"Lanet olası bir bahsi kaybettim." Cüzdanından birkaç banknot çıkardı. "Geri dönsem iyi olacak. Umarım o ufaklığı yakında bulursunuz. Onun için dua ediyorum."

Merrill gittikten birkaç dakika sonra pizzaları geldi. "Umarım sakıncası yoktur ama az önce birkaç tane kişisel pizza aldım ve kutulamalarını istedim. Şef günün hangi saatinde olursa olsun uzun öğle yemeklerini pek sevmez. Ve Abby hâlâ dışarıdayken burada oturduğum için kendimi aşağılık biri gibi hissediyorum."

Nikki'nin telefonu masanın üzerinde titreşti. "Evet, ben de." Courtney'den gelen mesajı okuyunca Nikki'nin kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Araştırmam gereken bazı bilgiler var."

YİRMİ BİR

Nikki kariyerinin başlarında, ilgili bir kişiyi iş yerinde şaşırtmanın gerçeği çabucak öğrenmenin en iyi yolu olduğunu öğrenmişti. Kimse polisin işinin etrafında dolanmasını istemezdi ve çoğu insan da olay çıkarmamak için buna uyardı.

Nikki, Alyssa'nın vardiyasına geldiğinden emin olduktan sonra Eden Prairie'deki popüler restoranın yakınında bir yer buldu ve adrenalininin kendisini ele geçirmesine izin vermemeye çalışarak içeri girdi. Alyssa'nın tüm bu olaylarda nasıl bir rol oynadığından tam olarak emin değildi ve Walker'ların bebek bakıcısıyla konuşmadan oradan ayrılmayacaktı.

Neyse ki Alyssa'ya bu vardiya için ev sahipliği görevi verilmişti. Nikki'nin hostes standına doğru yürüdüğünü görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Burada ne işin var?"

"Konuşmamız gerek."

"Sana her şeyi anlattım-"

"Hayır, yapmadın," diye karşılık verdi Nikki. Sesini alçak ve sert tuttu. "Ya patronuna benimle konuşmak istediğini söylersin ya da seni şerifin karakoluna götürürüm."

Alyssa'nın yüzü kıpkırmızı oldu. "Kim olduğumu biliyorsun," dedi açıkça. "Bu yüzden o defteri tutmamı istediğini biliyordum. Parmak izimi aldın."

"Evet ve şu anda en iyi şüpheli sen gibi görünüyorsun. Thea ve Abby'yi annenizin ölümü nedeniyle Doktor Walker'dan intikam almak için mi kaçırdınız?"

Nikki hâlâ haberin etkisindeydi. Alyssa'nın parmak izleri Alyssa Hyland'a ait çıkmıştı. Shane'i sigorta parası için annesini öldürmekle suçlayan üvey kızıydı. Annesi öldüğünde kaç yaşında olduğu düşünüldüğünde, Alyssa'nın babası muhtemelen Shane'in annesini sigorta parası için öldürdüğüne inanması için onu etkilemişti, çünkü Thief River Falls polisi Shane Walker'ı şüpheli olarak değerlendirmek için herhangi bir neden bulamamıştı.

Alyssa başıyla onayladı ve Nikki'nin müdür olduğunu tahmin ettiği kadınla konuşmak için bara doğru yürüdü. Yaşlı kadın sinirli görünüyordu ve saatini işaret etti ama başını salladı.

"Beş dakikam var," dedi Alyssa. "Dışarıda konuşalım."

Dışarıda, bunaltıcı sıcakta Nikki hiç vakit kaybetmedi. "Shane senin kim olduğunu biliyor mu?"

Alyssa soruyu duymazdan geldi. Cumartesi gecesi için mazereti sağladı ama bu Thea ve Abby'nin başına gelenlere karışmadığı anlamına gelmiyordu. Nikki'nin cevaplara ihtiyacı vardı. "Bırak da açıklayayım."

"Bunu ilk konuştuğumuzda açıklamalıydın. Dün seni Walker'ın ofisini karıştırırken yakaladığımda bana kesinlikle söyleyebilirdin." Nikki ses tonunu sert tutarak Alyssa'nın yüzünde herhangi bir tepki olup olmadığını izledi. "Parmak izlerin Thea'nın ayakkabılarından aldıklarımızla eşleşecek mi?"

"Yapmayacaklar." Alyssa dehşete düşmüş görünüyordu. "Bak, nasıl görüldüğünü anlıyorum ama annemin mezarı üzerine yemin ederim ki o bebeklere hiçbir şey yapmadım. İkisini de seviyorum."

"O zaman neden bana açıklamıyorsun?" Nikki talep etti.

Alyssa tuğla dış cepheye yaslandı. "Shane ve annem birlikte olduklarında, evlenebilmeleri için annemle babamın boşanmasının sonuçlanmasını beklemeleri gerekti," dedi. "Babam her zaman annemin Shane'i aldattığına inandı ve onu asla unutmadı. Annem öldükten sonra Shane Walker'ı takıntı haline getirdi. Büyürken babam sarhoş olmadığı ve sorun çıkarmadığı zamanlarda Walker'ı araştırırdı. Kariyerini takip etti, onu izledi. Bütün paramızı da harcadı. Çoğunu karanlık özel dedektifler, içki ve kumarhaneler aldı." Gözleri sulanmaya başladı. "Geçen yıl karaciğer yetmezliğinden öldü ve ben de çılgına döndüm. Shane'i bulmaya karar verdim."

"Planın neydi?" Nikki sordu.

"Üniversite için para," diye itiraf etti Alyssa. "Bazı burslar aldım ama babamın cenazesi birikimlerimi yok etti. Shane'e babamın üzerinde çalıştığı şeyi gösterip, elimde kanıt olduğu blöfünü yaparak biraz para kazanabileceğimi düşündüm. Babamın takıntısı sayesinde Doktor Walker'ın nerede çalıştığını biliyordum, bu yüzden Two Rivers'daki kliniğine gittim. Otoparka girdiğimde kafamın içinde babamın sesini duyduğumu hatırlıyorum.

Burası devasa bir yer, Shane bir tür yerel kahraman ve ailem öldü. İçeri girecek cesareti bulduğumda, yeniden öfkeden deliye döndüm."

Nikki, Walker'ın kızın ortaya çıkışı karşısındaki şaşkınlığını tahmin edebiliyordu. Muhtemelen gafil avlanmıştı ama Alyssa onu annesini öldürmekle suçladıysa ve ondan para kopardıysa, neden ona iş vermişti? Onu bir tehdit olarak gördüyse, neden çocuklarını ona maruz bıraksındı?

"Süslü ortopedi kliniğine girip olay çıkarabileceğimi düşündüm ama bana bu şansı vermedi."

Nikki bekledi.

"Beni tanıdı ve yüzündeki saf sevinç ifadesi beni tamamen oyundan düşürdü." Alyssa gözyaşları arasında güldü. "Ofisine gittik ve ona annem öldüğünden beri babamın yaptığı her şeyi ve hayatımızın ne kadar berbat olduğunu anlattım." Çenesi titriyordu. "Kızgın olmak istedim, biliyor musun? Ama sonra Doktor Walker bana üniversite fonumdan bahsetti."

"Bundan haberin yok muydu?"

Başını iki yana salladı. "Sanırım kazadan birkaç yıl sonra babamla temasa geçmiş ve bana maddi yardımda bulunmak istemiş. Bana babamın yazdığı mektubu gösterdi. Çok kızgındı, Doktor Walker'a benden uzak durmasını söylemiş. Her neyse, Doktor Walker o zamandan beri benim için bir üniversite birikim planına para yatırıyor. O gün bana hesaba tam erişim hakkı verdi ve parayı üniversite için harcamamı istediğini söyledi ama şart koşmayacaktı."

Nikki şaşkınlığını gizleyemedi. Kulağa şantaj değil de sözde bir aile buluşması gibi geliyordu. "Tüm bunların onu yalnız bırakman için bir yol olduğunu düşünmedin mi?"

"İlk başta evet," dedi. "Ama sonra bana kızlarının fotoğraflarını gösterdi ve okul fotoğrafım hâlâ yanındaydı. Bunca yıldan sonra onu saklamıştı. Suçlu olsaydı bunu yapmazdı diye düşündüm."

Walker'ın Alyssa'yı ailesinin hayatında tutması Nikki'nin takıldığı noktaydı. "Nasıl oldu da Walker'lar için çalışmaya başladın?"

Yarı gülümsedi. "Bir otelde yaşadığımı öğrendi ve bana iş teklif etti. Tek şartı Britney'e söylememekti.

Çünkü benim büyüdüğüm Thief River Falls'taki eski hayatını hatırlatacak şeylere ihtiyacı yoktu." Alyssa gözyaşlarını yüzünden sildi. "Tüm bu yılları ondan nefret ederek geçirdim. Ama şimdi, tüm bunlardan sonra, onun anneme zarar vermediğini biliyorum. Sadece içinde böyle bir şey yok. Kızlara da zarar vermektense kendini öldürmeyi tercih ederdi."

"Carly ve ilişkiler ne olacak?" Nikki sordu. "Onun bu işe karıştığını düşünmüyorsan bunu bize neden anlattın?"

Alyssa saatini kontrol etti. "Beş dakikam dolmak üzere. Pantolonunun içinde tutmakla ilgili sorunları var ve tartıştıklarını duydum. Bunların hepsi doğrudur. Onun da işin içinde olabileceğini düşündüm." Arkasına baktı. "Dinle, içeri dönmem gerekiyor ama başka soruların olursa bu gece Walker'larda olacağım."

"Kim olduğunu bilmiyormuş gibi mi davranmalıyım?"

"Doktor Walker'la değil," dedi. "Aslında kızlar kaçırılmadan önce Britney'e ne zaman ve nasıl söyleyeceğimize dair konuşmalar yapmıştık. Onun bilmesini istiyorum, o da öyle. Ama lütfen ona şimdi söylemeyin. Şu anda başka bir şeyi kaldırabileceğini sanmıyorum."

Nikki, Alyssa'nın hikâyesi doğru çıktığı sürece Britney'ye bir şey söylemeyeceğini kabul etti. "Baban hakkında söylediğin her şeyi doğrulamam gerektiğinin farkında mısın?"

Başını salladı. "Çok zor olmayacak. Thief River Falls'taki çoğu insan onu 'komplocu adam' olarak tanır." İçeri girmek için döndü ama sonra duraksadı. "Abby hâlâ hayatta olabilir, o yüzden beni şüpheli listenizden çıkarmak için ne gerekiyorsa yapın. Sonra da onu bize geri getirin, Ajan Hunt."

Nikki'nin kulaklarında bir Guns N' Roses şarkısı çınılıyordu. Şerifin karakolundaki dinlenme odasındaki eski deri koltuktan yüzünü kaldırdı ve telefonuna uzandı.

"Bu Ajan Hunt."

"Sonunda," diye homurdandı Courtney. "Üç kez aradım."

Nikki'nin alışmak için birkaç saniyeye ihtiyacı vardı. Alyssa'nın işinden ayrıldıktan sonra Miller'ı yeni gelişmelerden haberdar etmek için aceleyle şerifin ofisine gitti. Birkaç veri tabanı araştırması ve telefon görüşmesinden sonra, Alyssa'yı şüpheli listesinden çıkarmıştı. Söylediği her şey

Babasının ölüm nedenine kadar her şey kontrol edilmişti. Liam onu Carly'nin durumu hakkında bilgilendirmek için aramıştı: Kendall ve Jim ayrılmış, Kendall Carly ile depozito hakkında görüşürken, Jim de akşam boyunca Carly'yi gözetim altında tutmuştu. Genç kadın ilişkiyi ve şantajı rahatça itiraf etmiş, gözyaşları içinde geçim sıkıntısı çeken bekâr bir anne olduğunu söylemişti. Hikâyesi doğrulanmış gibi görünüyordu ama yine de onu izlemeye devam edeceklerdi.

Bir esnemeyle savaşıyan Nikki telefonundan saati iki kez kontrol etti. "Sabahın ikisinde mi? Bana iyi olduğunu söyle."

"Thea ölmeden önce kesinlikle bir teknedeydi."

Nikki o kadar hızlı doğruldu ki başı döndü. "Emin misin?"

"Olumlu. Deniz halısının arkası gerçek kauçuk ve Thea'nın tırnaklarının altında mikroskobik kauçuk parçaları bulduk."

"Elyafın kendisinde değil mi?"

Courtney, "Hayır, ama bu iyi bir şey, çünkü birkaç elyaf mahkemede çok zorlanacak," dedi. "Propilen iplikten yapılmışlar, bu da deniz halısıyla uyumlu, ancak savunma bunları herhangi bir yerden almış olabileceğini söyleyebilir. Thea'nın tırnaklarının altında kauçuk bulunması çok daha güçlü bir kanıt, özellikle de tırnaklarının altında kauçuk olması, üzerinde yattığı halıda delikler ya da eksik halı lifleri olması gerektiği anlamına geliyor. Onları ancak bu şekilde almış olabilir."

"Yani bir tadilat mı?" Nikki, Rory ile Mark'ın projesini düşünerek sordu.

"Ya da içi sert olan eski bir tekne," dedi Courtney. "Üreticiyi bulmak ve seçeneklerimizi daraltmak için lastik üzerinde testler yapıyoruz, ancak bu biraz zaman alacak."

"Peki ya Thea'nın çantası?"

"Bu sabah kaldırmayı bitirdim ve AFIS'ten geçirdim." AFIS ulusal parmak izi veritabanıydı ve zaman zaman bir davada önemli bir ipucu sağlayabiliyordu. Ama sadece failin dosyada parmak izi varsa. "Elimde bir şüpheli yok ama parmak izi Green Bay, Wisconsin ve Mason City, Iowa'daki diğer iki çözülmemiş vakayla eşleşti. E-postanızı kontrol edin."

Nikki telefonunu hoparlöre verdi ve kanepenin diğer ucundan iş bilgisayarını aldı.

"Green Bay, Wisconsin, 2020." Beş ya da altı yaşlarında, mavi gözleri neşeyle parlayan, aralık dişli bir kız ona sıırttı. "Crystal Johnson, Green Bay şehir merkezindeki Dört Temmuz kutlamalarında kayboldu. Altı hafta sonra bulundu."

Kızın otopsi raporunu okurken Nikki'nin midesi çalkalandı. Crystal, cesedi Green Bay'deki popüler bir çiftçi pazarının yakınındaki ormanlık alana bırakılmadan önce haftalarca işkence görmüştü. "Thea bir meyve bahçesindeydi ve Crystal bir çiftçi pazarının yakınında bırakıldı. Belki de tarımsal bir bağlantı vardır?" Baş dedektifin notlarını gözden geçirdi. "Şüpheliler arasında çiftçi pazarındaki yaz yardımcısı da vardı ama bu isimlerden hiçbirisi soruşturmamızda ortaya çıkmadı. Parmak izi nereden alınmış?"

"Şortu, kaçırıldığı gece giydiklerinin aynısıydı," diye yanıtladı Courtney. "Polyesterdi ve yüksek iplik sayısına sahipti."

Nikki, Mason City, Iowa'dan Gretchen Meyer'e geçti. 2017'de, bir Anma Günü kutlamasının kapanışındaki havai fişekler sırasında kaybolmuştu. "İki ay sonra, eyalet sınırının yaklaşık kırk mil ötesinde, işlek bir kamyon durağının yakınında bulundu."

Courtney, "Adam cesedi yoldan görmüş," dedi. "Bu yaş bağlantısına yardımcı olmuyor ama üç ceset de çabucak bulunabilecekleri yerlere yerleştirilmiş. Tek fark, Thea'nın Crystal ve Gretchen gibi saldırıya uğramadan ve işkence görmeden önce ölmüş olması."

"Ama yine de bir düzeni var," dedi Nikki. "Daha kolay uyum sağlayabilmek için çok sayıda hareketli parçası olan büyük sosyal etkinlikleri kullanıyor."

"Ve hem Crystal hem de Gretchen cesetlerinin bulunmasından sonraki yirmi dört saat içinde öldüler," diye hatırlattı Courtney ona.

"Belli ki onların bulunmasını istemiş," diye onayladı Nikki. "Yeteneklerine güveniyor olmalı, çünkü o kızların cesetlerinde pek çok kanıt vardı."

"İnsan daha kaç tane olduğunu merak ediyor," dedi Courtney. "Ama bazılarını o kadar uzun süre sakladıysa, belki Abby'yi bulmak için hâlâ iyi bir şansımız olabilir."

Nikki arkadaşının haklı olması için dua etti ve ona yeni bir bilgi alırsa aramasını söyledi. Miller'ın ofisine giderken, yüzüne su çarpmak ve ağzındaki kuruluğu gidermek için tuvalette durdu.

Miller'ın kapısı kısmen açıktı ve onu koltuğunda uyurken görebiliyordu, kucağında dava dosyaları vardı. Nikki kapıyı çaldı. "Kent?"

"Öyle mi?"

"Courtney, Thea'yı ölmeden kısa bir süre önce bir tekneye bindirmiş olabilir. Ayrıca parmak izini diğer iki cinayetle de eşleştirdi."

Miller sonunda gözlerini açtı. "Arama emri çıkarma zamanı."

"Her iki marinadan da kira listeleri, yazıcımdan yeni çıktı." Miller beklentiyle Şef Ryan'a baktı. "Shane Walker işbirliği yaptı mı?"

"Şartlı olarak." Ryan içini çekti ve bir okuma gözlüğü taktı. "İsimleri benden başka kimsenin almasını istemiyor. Çapraz karşılaştırmayı kendim yapacağıma ve hiçbir şey eşleşmezse listeyi atacağıma söz verdim." Odadaki herkesle göz teması kurdu. "Eğer bu isimler ortaya çıkarsa, sorumlusu benim."

Nikki gözlerini devirdi. Walker'ın Alyssa'ya gösterdiği ilgiden ne kadar etkilenmiş olsa da, onun genç kadınlara karşı takındığı kayıtsız tavırdan da tiksiniyordu. Carly'ye göre, doktor 50.000 dolar talebinden etkilenmemişti ve bu da ona geçen hafta daha fazlasını isteme cesareti vermişti. Walker o zaman yasal işlem başlatmakla tehdit etmiş, Carly de geri adım atmaya karar vermişti.

Miller basılı isimleri dağıttı. "H e p i m i z için birer kopya çıkardım. Siz bunları karşılaştırın, biz de soruşturmada ortaya çıkan diğer isimleri arayalım."

Chen isimleri okurken başını salladı. "Sabıka kaydı olan birinin kiralamasına izin verildiğinden şüpheliyim ama isimleri suçlu veri tabanında araştırıp bir şey bulabilecek miyiz diye bakacağım."

"Nikki, Green Bay ya da Mason City polisinden haber aldın mı?" Miller sordu. "En kısa zamanda elimize bir şüpheli listesi geçmesi gerekiyor."

Courtney'nin buluşu hakkında onları bilgilendirmişti bile. "Henüz değil ama saat sekizi biraz geçiyor. Önümüzdeki bir saat içinde bir şey duymazsam, ikisini de tekrar arayacağım."

"Marinaların kuzeyindeki CCTV görüntülerini içeren e-postamı aldınız mı?" Ryan sordu.

Nikki, "Teknik departmanımıza gönderdik bile," dedi. "Bunların çıktısını almamız gerekiyor ama büyütmeyi başardıkları görüntüler bunlar." Elleri ceplerinde, eski Zephyr Tiyatrosu'nun yanından kuzeye doğru yürüyen, uzun boylu, uzun bacaklı, kısa şortlu, koyu renk tişörtlü ve siyah şapkalı bir kişinin grenli, siyah beyaz fotoğraflarını herkesin görebilmesi için tabletini çevirdi. "Birkaç blok sonrasına kadar başlarını eğerek iyi bir iş çıkarıyorlar."

Nikki bir sonraki fotoğrafa tıkladı. "Harika değil ama yüzü görmek için yeterli." Yaya ışığını kontrol etmek için başlarını kaldırdıklarında soluk tenli ve narin yüz hatlarına sahip genç, taze bir yüzle karşılaştılar. Kız zayıftı, giysileri boldu. "İnternete koydum ve sabah program aralarında yerel haber kanallarında yayınlanıyor."

"Bu kesinlikle Alyssa değil, değil mi?" Miller sordu.

"Hayır. Carly de değil."

"Şef, Walker'ın size verdiği kadın listesinde tanıdık bir isim görüyor musunuz?" Chen sordu. "Şüphelilerimizle ya da tekne kiralayanların listesiyle eşleşen bir isim var mı?"

"Şu ana kadar herhangi bir eşleşme göremiyorum, ancak isimleri araştırıp daha fazlasını bulup bulamayacağıma bakacağım."

Başını salladı. "Ajan Hunt, CCTV'deki fotoğrafları bana e-posta ile gönderebilir misiniz? Sokaktaki her devriye memurunun bunlara sahip olduğundan emin olmak istiyorum."

Chen elindeki kiracı listesini gözden geçirmeye devam etti. "Bu isimlerden birkaçını tanıyorum. Birinin Walker ve kapalı devredeki kızla aynı yaşta bir üvey kızı, diğerinin de bir yeğeni var."

"Git onlarla konuş, hemen," diye emretti Ryan.

Chen neredeyse koşarak kapıdan çıktı. Ryan çoğunlukla sessiz kalsa da üçü sonraki bir saati listeyi inceleyerek ve isimleri karşılaştırarak geçirdi. Ne zaman bir hareket yapsa, Nikki bir bağlantı bulunduğunu umarak başını kaldırdı ama Ryan sadece başını salladı.

Nikki'nin ekranında bir Green Bay numarası yanıp söndü. "Ben Ajan Hunt. Aramama geri döndüğünüz için teşekkür ederim."

"Sorun değil," dedi sert bir ses. "Kayıp kişilerimden birinin resmini neden bu davalarda şüpheli olarak dolaşıma soktuğunuzu da bilmek isterim."

YİRMİ İKİ

Büyük kız fıstık ezmeli ve reçelli sandviç yaparken Abby düz olmayan masada oturuyordu. Tek kişilik yatak odasında sinmiş, kötü adamın midesinden şikâyet etmesini dinlemiş ve sonunda büyük kamyonetini çalıştırıp toz püskürterek gitmişti. Kalbi küt küt atan Abby küçük pencereye koşmuş ve açmaya çalışmıştı ama kilitliydi. Yatak odasının kapısını denedi ama o da kilitliydi. Belki pencereyi kırabilirse, Abby fark edilmeden dışarı çıkabilirdi. Odada camı kırabilecek kadar güçlü bir şey aradı ama hiçbir şey bulamadı. Yorgun ve korkmuş olan Abby yere çöktü ve ağlamaya başladı. Birkaç dakika sonra büyük kız içeri girdi ve ona her şeyin yoluna gireceğini söyledi.

"Fıstığa alerjiniz yok, değil mi?"

Abby başını salladı. Yemek istemişti ve kız ona sadece adam evde yokken fıstık ezmesi ve jöle almalarına izin verildiğini söylemişti. Adamın onu duşa götürmeye çalıştığı ikinci geceyi düşünmeden edemiyordu. Önce onun kıyafetlerini, sonra da kendi kıyafetlerini çıkarmıştı. Korkudan köşeye sinmişti. Adam neden onunla çıplak olmak istemişti? Anlamasa da Abby başına kötü bir şey geleceğini biliyordu.

Adam duşu açmak için hareket etti ve Abby'nin kalbi göğsünden fırlamaya çalıştı. Ama sonra adam karnını tuttu ve ne kadar acıdığını anlatmaya başladı. Abby'yi kollarından tutup kapının dışına fırlattı. "Git kızım ile oyna."

Abby büyük kızın yanındaki tek kişilik yatağa sinmiş, uyumaktan korkuyordu. Adam gecenin bir yarısı gelip diğer kızı yakalamış ve odadan dışarı sürüklemişti. Kızın çığlıkları Abby'nin rüyalarını yeniden işgal etmişti. Kızın ince kollarındaki koyu morlukları inceledi. Abby bunu kötü adamın yaptığından emindi.

"Adın ne senin?" Abby sordu.

"Fark etmez." Kız sanki tüm vücudu ağrıyormuş gibi ağır ağır hareket etti.

"Tabii ki öyle," dedi Abby. "Yoksa insanlar sana nasıl hitap edeceklerini nereden bilecekler?"

Cevap vermedi, onun yerine Abby'nin önündeki masaya içinde sandviç ve elma dilimleri olan bir kâğıt tabak koydu. "İnsanların bana bir şey demesini istemiyor."

Abby ilk başta hiçbir şey söylemedi. Sandviçi eline aldı, yemekten iğrenmesine rağmen birkaç ısırık almak için kendini zorladı. Yaşlı kızın pis mutfakta dolaşmasını, zaten temiz olmasına rağmen tezgâhları fırçalamasını izledi. Abby küçük masadaki koltuğundan mutfağın büyük bir televizyon, birkaç oyun konsolu ve bir yığın oyun bulunan ön odaya açıldığını görebiliyordu. Burası çok çıplak ve hüzünlüydü, tıpkı kız gibi. "Neden?" dedi sonunda.

"Neden ne?"

"Neden insanların sana bir şey demesini istemiyor? Sana verdiği ismi sevmiyor mu?"

Kız sonunda hareket etmeyi bıraktı ve gözleri Abby'ninkilere kilitlendi. "Bana isim vermedi. O benim babam değil."

"O zaman neden buradasın?"

Koyu renk gözleri Abby'ninkilerle buluştu. "Sence neden?"

"Çünkü beni ve Thea'yı aldığı gibi seni de aldı."

"Akıllı kız."

Abby koridora baktı ve sesini fısıltıya kadar alçalttı. "O şimdi nerede?"

"Bir uçurumun dibinde, umarım," diye homurdandı kız.

"O kötü bir adam." Abby onu duşa götürdüğü geceyi düşündü. "Bana ne yapacaktı?"

Yeni arkadaşı tezgahı fırçalamayı bıraktı. Masaya geri geldi ve Abby'nin karşısına oturdu. Yüzündeki sert ifade Abby'ye kendisinin ya da kız kardeşinin yaptığı bir şeye sinirlendiği zamanki annesini hatırlattı.

"Bilmek istemezsin," diye cevap verdi kız sonunda. Cebinden plastik bir torba çıkardı ve ezilmiş, kırmızı tozu inceledi. "Daha fazla müshil öğütmem gerekiyor, ama yakında anlayacaktır."

Abby müşilin ne olduğunu bilmiyordu ama kızın kötü adamın mide sorunlarıyla bir ilgisi olduğundan emindi. Bir yanı, onu banyodan dışarı attığında yüzünde beliren panik ifadesine kıkırdamak istiyordu. Gitmesi için bağırmadan önce onun tuvalette olduğunu duymuştu ve büyük kız yorgun görünen yüzünde sinsi bir gülümsemeyle Abby'yi odalarına geri götürmüştü.

"Adın Abby, değil mi?"

"Evet." Abby bir sonraki soruyu sormak için cesaretini toplamaya çalışarak kıvrandı. "Neden gitmiyorsun? Şimdi gidebiliriz."

"Tatlı bezelyem, her yere kamera yerleştirmiş." Kolunu kaldırdı ve bileğindeki büyük saati gösterdi. "Bununla beni takip edebilir."

Ama şu anda burada değil, demek istedi Abby, gözleri saatteydi. Arkadaşı Alyssa'da da aynı saatten olduğundan emindi. Kaç adım attığını, kalp atış hızını ve Abby'nin anlamadığı bir sürü başka şeyi takip ediyordu. Ayrıca bir de telefonu vardı... "Saatin bir telefon!" Abby heyecanına engel olamadı. "Arkadaşımın kendi saatini mesaj göndermek için kullandığını gördüm-"

"Bu plan için ödeme yapmıyor. İnanın bana, denedim."

Abby'nin yüzünden hayal kırıklığı gözyaşları süzüldü. "Eve gitmek istiyorum. Annemi istiyorum." Yutkundu, göğsünden çıkmak isteyen büyük hıçkırıkları durdurmaya çalıştı. Tekrar konuşabildiğinde başka bir soru sordu. "Ne zamandır buradasın?" Abby sordu.

"Onunla mı?" Kız omuz silkti. "Yeterince uzun zamandır. Sen ve kız kardeşin gibi yeni kızlar bulmamı istemediği sürece beni yalnız bırakıyor."

Thea'yı düşününce Abby'nin gözleri doldu. İçten içe, o kötü adamın ona yaptıkları yüzünden ablasını bir daha asla göremeyeceğini biliyordu. Tekrar ağlamaya başladı.

Sert parmakları dizlerine dokundu. Yaşlı kız Abby'nin önünde çömelmiş, gözleri korkutucu derecede ciddiye. "Seni korumak için elimden gelen her şeyi yapacağım, ama bu söylediklerimi, söylediğim zaman yapman gerektiği anlamına geliyor, tamam mı?"

Abby başıyla onayladı. "Ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum ama insanlar seni ve kız kardeşini arıyor," dedi. "Haberlerde var. FBI seni arıyor, polis de öyle. Bir şeylerin farkına varmaları an meselesi... en azından ben öyle umuyorum. Demek istediğim, birbirimize destek olursak ve sen de dediklerimi yaparsan, yakında buradan çıkabiliriz. Ama bu bizim sırrımız, değil mi? Öğrenirse ikimizi de öldürür." Kızın güzel gözleri son derece ciddi bakıyordu. "Tabii önce ben onu öldürmezsem."

Abby bu kelimenin ne anlama geldiğini biliyordu. Korkunç, berbat bir günahtı. Anneleri onlara bazı günahların affedilemeyeceğini söylemişti ve Abby öldürmenin de bunlardan biri olduğundan emindi. Ama anneleri göze göz demekten de **b a h s e t m i ş t i** ve Thea bunun kötü insanların bazen hak ettiklerini bulmaları anlamına geldiğini açıklamıştı. Abby, annesinin kendisini alıp götürən kötü, pis kokulu adam hakkında da aynı şekilde düşüneceğinden emindi.

"Tamam," dedi kıza. "Ama senin adın ne?" "Tori."

YİRMİ ÜÇ

Nikki telefonu hoparlöre verdi. "Dedektif Johnson, Stillwater Polis Departmanından Şef Ryan ve Washington İlçe Şerifi Şerif Miller ile birlikteyim. Az önce bana sorduğunuz şeyi tekrarlayabilir misiniz?" Odanın havası değişmişti. Nikki'yi bir adrenalin telaşı sardı. Yaklaşıyorlardı.

Johnson boğazını temizledi. "Green Bay'den kayıp bir kızı neden kaçırma olaylarınızda şüpheli olarak dolaşıma soktuğunuzu sordum."

Ryan'ın koyu renk gözleri gözlüğünün kenarından bakarken Miller aramayı kaydetmek için telefonunun kilidini açtı.

"Bu kız Cumartesi günü kurbanlarımızla birlikte rıhtımın kuzeyinde yürürken görülmüş. Görüntü bir yaya geçidindeki CCTV'den alınmış. Kayıp kişi olduğundan emin misiniz?" Nikki sordu.

"Olumlu. Tori Snyder beş yıl önce bir Anma Günü geçit töreni sırasında kaybolmuş. Yakından bakarsanız, yanağında, çenesinin altında bir doğum lekesi var. Neredeyse bir yarımada benziyor."

Nikki tabletindeki fotoğrafı büyüttü. "Bunu fark etmemiştim bile."

"Ayrıca köprücük kemiğinin neredeyse tam ortasında bir beni var. Fotoğrafta gömlek yakasının hemen üstünde."

Nikki, "Tori de tıpkı Thea ve Abby gibi önemli bir olay sırasında ortadan kayboldu," dedi. "Şüphelendiğiniz biri var mı?"

"Yaşayabilir durumda olan hiçbiri yoktu," dedi Johnson. "O gece havai fişekler nedeniyle bir grup gönüllü itfaiyecimiz ve kalabalığı kontrol etmeye yardımcı olmak için gönüllü polis memurlarımız vardı."

Nikki parmaklarını masaya vurarak Green Bay'e birkaç kez gittiğini hatırladı. Beklediği kadar büyük değildi, özellikle de Packers gibi popüler bir futbol takımı varken. Şehir ya da yerleşim planı hakkında pek bir şey bilmiyordu. "Stillwater da öyle. Havai fişekler Michigan Gölü'ne ne kadar yakındı?"

"Göl kıyısında, şehir merkezinde patlatıldılar."

"Orada bir marinanız var mı?" Miller sordu.

"Şehir merkezinde, eski Grassy Adası Deniz Feneri'nin yanında iki marinamız var. Neden?"

Nikki ona Courtney'nin bulduğu lif kanıtını ve Thea'nın ölüm nedenini anlattı. "Kızların bir tekneye götürüldüğünü ve kaçıran kişi kimse fark etmeden tekneyle kaçana kadar kilitli tutulduklarını düşünüyoruz. Thea ısı yorgunluğundan ölmüş."

"Peki diğer küçük kızla ilgili herhangi bir ipucunuz yok mu?" Johnson sordu.

"Hayır," diye itiraf etti Nikki. "Siz arayana kadar teorimiz, terk edilmiş bir kız arkadaşın kızları Doktor Walker'ı cezalandırmak için götürdüğü ve işlerin kontrolden çıktığı yönündeydi. Ama senin verdiği bilgi bunu değiştirdi." Şakaklarını ovuşturdu, aklından geçen b a ş ı b o ş düşünceyi yakalayabilmeyi diledi. Kızları tanıyan ya da onlar hakkında güvenlerini kazanacak kadar bilgi sahibi olan birinin Abby ve Thea'yı kaçırdığına ikna olmuştu. İkinci dereceden kanıtların çoğu Walker'la bir bağlantıya işaret ediyordu ve yabancıların kaçırılması o kadar nadirdi ki birçok ajan bu tür olaylara tek boynuzlu at gözüyle bakıyordu. Nikki bu olasılığı neden listesinde tutmamıştı? Sadece istatistiksel kanıtlara güvenilmemesi gerektiğini iyi biliyordu. Başka neyi gözden kaçırmıştı?

Britney'nin jimnastik salonunda çektiği video, birkaç harfi çıkarılmış bir neon tabela gibi kafasında yanıp sönmeye devam etti.

"İyi bir şüpheliniz olmadığını söylemişsiniz," dedi Miller. "Özellikle öne çıkan biri var mı?"

Johnson soruları yanıtlarken Nikki Britney'nin o gün çektiği videoyu buldu. Sessizde oynattı, telefonunu kullanarak kare kare baktı ve ağzı kurudu. "*Tam* oradaydı."

"Bunu anlamadım," dedi Johnson. "Bir daha söyle?"

Miller ve Ryan şaşkınlıkla ona baktılar. Duraklatılmış videoyu Miller'a gösterdi. "Bak, şu akçaağacın altında soda içiyor." Videoyu tekrar oynatırken kalp atışları hızlandı. Thea ve Abby yerine Lacey seçilmiş olabilirdi.

Tori ağacın gövdesine yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Orman jimnastiğinde oynayan çocukları dikkatle izliyordu. Herhangi bir bağlam olmaksızın, küçük kardeşinin oyununu izlemek zorunda kalmış düşünceli bir ergen gibi görünüyordu.

"Kırmızı bayrak bu," diye mırıldandı Nikki. "Telefonu olmayan, hiçbir şey yapmayan bir genç kız."

Daha fazlasını söylemeye başladı ama kelimeler boğazında düğümlendi. Göğsünde sanki vurulmuş gibi acı veren bir düğüm oluştu. Midesinde bir öfke birikti. Adam bunca zamandır burunlarının dibindeydi.

"Nicole."

Miller'ın keskin sesi Nikki'yi şoktan çıkardı. "Ne oldu?" "Gönüllü."

"Ne?" Miller sordu.

Nikki hayal kırıklığından titrememeye çalışarak dizüstü bilgisayarının ekranına dokundu. "Şu kıllı kolları olan kaslı adamı görüyor musun? Üzerinde 'gönüllü' tişörtü ve şapkası var ve yüzünü görmemeniz için elinden geleni yapıyor."

Üçü de Bobby Merrill'in eğilip Tori'ye bir şeyler söylemesini sessiz bir dehşet içinde izledi. Otomatik pilotta, çocukların oynadığı jimnastik salonuna doğru yürüdü. "Onu gördün mü Kent?"

"Evet." Miller'ın sesi boş geliyordu.

Ryan sandalyesini çevirerek Miller'ın omzunun üzerinden baktı. "O ilk gönüllülerden biri değil miydi?"

"Evet," dedi Nikki. "Ayrıca Chen ve ben oradayken No Neck'ten bir Hawaii pizzası aldı." Chen'in siparişi duyunca biraz şaşırdığını hatırlıyordu ama bunu önemsememişti. Pizza Abby için olmalıydı.

"Hâlâ hayatta." Nikki masadan uzaklaştı. Teorisini diğerlerine açıkladı. "O pizzayı dün Abby için aldı, çünkü ananaslı pizzayı seviyor." Nikki o zaman bunu kaçırmıştı ama başka hiçbir şeyi kaçırmayacaktı. "Dedektif Johnson, Bobby Merrill ismi size tanıdık geliyor mu?"

"Merrill?" Johnson yineledi. "Gönüllüler listesinde bu isim de varmış gibi görünüyor." Nikki kâğıtların karışma sesini duydu. "Evet, o gece havai fişek gösterisi için gönüllü güvenlik görevlisiydi. Tori'nin aranmasına yardım etti. Neden?"

"Şu anda size bir video gönderiyorum. Aldığınızda bana haber verin."

Sessizce oturdular, Ryan'ın manikürlü tırnakları masaya vuruyordu.

"Anladım," dedi Johnson. "Bırakın ben yapayım..."

"Ekranınızın sağ tarafındaki akçaağaca bakın." "Bu Tori," diye haykırdı Johnson. "Bu ne zaman çekildi?"

"Cumartesi, festival sırasında," diye yanıtladı Nikki. "Ona doğru eğilip konuşan fıçı göğüslü adam Bobby Merrill."

Johnson'ın keskin nefes alışışı, sonuna kadar izlediğini anlamalarını sağladı. "Kız tamamen onun kontrolü altında. Bu adamın nerede yaşadığını biliyor musunuz? Ne zaman harekete geçebilirsiniz?"

Nikki Miller'a baktı, o da başıyla onayladı. "Hazırlanır hazırlanmaz. En kısa zamanda seni arayacağım."

Telefonu kapattı ve Miller'a baktı. "Bobby Merrill'in adı kiralık fiş listesinde var mı? Chen'in sahip olduğu bölümde?"

Miller ana listesini araştırdı. "K.R. Merrill diye biri var, yirmi bir numara." Duvara yapıştırdıkları marinaların haritasına baktı. "Orası kuzey ucu, lanet olsun."

Nikki ismi Google'a yazdı ve birkaç yıl öncesine ait bir ölüm ilanıyla karşılaştı. "Kathy Richard Merrill'in tek çocuğu Robert Merrill'dir. Hevesli bir tekneciye ve gecelerini kamaralı teknesiyle suda geçirmesiyle tanınırdı. Ölüm ilanındaki resim aslında tekne çekilmiş."

Fotoğrafı olabildiğince büyüüttü. "Gerçi teknenin üzerinde isim yok. Ama ekibim modelini bulabilir-"

"Gerek yok." Miller dizüstü bilgisayarını kapattı. "Tekne Bobby Merrill adına kayıtlı. *Sweet Marie*."

Chen'in listeyi gördüğünde verdiği garip tepki Nikki'nin aklından geçti. "Bu ve dünkü pizza siparişi arasında, Chen listeyi gördüğünde bir şeyleri bir araya getirmeye başlamış olmalı," dedi onlara. "Chen, Merrill'in yıllar önce kız kardeşini öldürdüğünü düşünüyor ve haklı da olabilir." Nikki şefe baktı. "Chen nereye gitti? Hayatını mahvedecek bir şey yapmadan önce onu durdurmalıyız."

Ryan merkezi aradı ve Chen'in yerini sordu. Şef Ryan, "Chen'in siyah beyaz aracı 977 Norell Ave North adresinde park halinde," dedi.

"Burası Washington County'nin kuzeyi." Nikki adresi Google Earth'ten buldu. "Tarlalarla çevrili eski bir çiftlik evine benziyor."

ve orman. Arazide bir tür metal ahır ya da kulübe var." Adresi sistemde arattı. "Hâlâ Merrill'in annesinin adına kayıtlı." Chen'e ipuçlarını kendi başına takip etmesini söylediği için kendini azarladı.

"Gidelim," dedi Miller.

Şef Ryan sandalyesinden kalkarak, "Ben de sizinle geliyorum," dedi.

Nikki, "Burada kalman daha iyi olur," dedi. "Shane Walker sana güveniyor ve burayı koordine edecek birine ihtiyacımız var."

"Ajan Hunt, ben sadece-"

"Şef, tüm saygımla söylüyorum, şu anda anlamadığınız şeyler için vaktim yok. Ve siz yetki alanınızı genişletmeye çalışmadan önce, Wisconsin'den kayıp bir çocuk olduğunu hatırlatmak isterim. Bu da bu soruşturmayı benim soruşturmam yapıyor."

"O zaman eğer yanılıyorsan temizlemek sana düşer," diye cevap verdi.

"Biliyorum," dedi Nikki. "Ama ben değilim."

YİRMİ DÖRT

Miller'la birlikte taktik teçhizatı cipin arkasına yüklediler. Ter gözlerini yakıyordu, nem neredeyse dayanılmazdı. Birkaç saat önceki sıcak esinti kesilmiş, hava son derece sakinleşmişti. Kuzeybatıdaki karanlık bulut çizgisini işaret etti. "Umalım da şu fırtınadan daha hızlı hareket edebilelim."

"Destek çağırmak istemediğine emin misin?" Nikki cipi vitesine takarken Miller sordu. "Bu adam silahlarla saklanmış olabilir." Direksiyonu kavradı ve içindeki adrenalini yavaşlatmaya çalıştı. Medya bu davayı bir şahin gibi izliyordu. Eğer SWAT ya da önemli bir destek çağırırlarsa, Nikki Merrill'in onlar daha yerlerini alamadan durumu öğreneceğinden emindi. Bu işi o kadar uzun süredir yapıyordu ki, muhtemelen bir kaçış planı vardı. Bölgeden ayrılmasına izin veremezlerdi.

Nikki, "Durumun üzerine benzin döküp Chen'i tehlikeye atmak istemiyorum," dedi. "Reynolds ve diğer birkaç yardımcısı yolun aşağısında, ihtiyacımız olursa gitmeye hazır bir şekilde bekletebilir misin?"

Miller başıyla onayladı ve Reynolds'ı arayarak ona yolu tarif etti. "Tamam," dedi Reynolds konuşmasını bitirdikten sonra. "Tüm bunları nasıl bu kadar çabuk bir araya getirdin?"

"Ananas," dedi Nikki.

"Pardon?"

Nikki ona Merrill'le No Neck Tony's'de karşılaştıklarını anlattı. "Barmen neden pizzaya ananas koyduğunu sordu. Cumartesi gecesi Britney, Abby'nin 'ananaslı pizzayı ve böcekleri seven ilginç bir kız' olduğunu söyledi."

Miller ona baktı.

"Daha da kötüsü var," dedi Nikki. "Chen'in küçük kız kardeşi Marie sekiz yaşındayken öldürülmüş, o ise on altı yaşındaymış. Sen eşyalarını toplarken ben de biraz araştırma yaptım. Bir serseri onu öldürmekle suçlanmış ama bilin bakalım cesedi kim bulmuş?"

"Bobby Merrill." Miller kelimeleri tükürdü.

"Chen onlarca yıl boyunca kız kardeşinin ölümü için kendini suçladı, meğer kuzu postuna bürünmüş kurt başından beri yanı başındaymış." Nikki anne babasının gerçek katilini düşündü; adalet sonunda onu yakalamadan önce yirmi yıl boyunca müreffeh bir hayat sürmüştü. Ona yakın biriydi, ilk soruşturma sırasında yanında durmuş, öldürülen ebeveynleri için ağlarken endişeli erkek arkadaşını oynamıştı. "Ailemi gerçekten kimin öldürdüğünü öğrendiğimde, öfkem ve intikam ihtiyacım yüzünden neredeyse onu öldürüyordum. Beni tetiği çekmekten alıkoyan tek şey Lacey'nin düşüncesi oldu." Boğazını temizledi. "Bunun ne kadar zor olduğunu, onu ellerimle boğup ölümünü izlemeyi ne kadar çok istediğimi biliyorum. Chen de Merrill tarafından ihanete uğramış gibi hissediyor olmalı."

"Umarım çok geç kalmamışsızdır," dedi Miller. "Eğer Chen bunu anlar ve biz Abby'yi bulmadan önce Merrill'i öldürürse, onu asla canlı bulamayabiliriz."

Kuzeydoğu Washington County, kırsal evlerin ve mısır tarlalarının dağınıklığına rağmen Nikki'ye her zaman büyük kuzey ormanlarını hatırlatmıştır. Tüzel kişiliği olmayan Scandia topluluğu olarak bilinen bölge, adını bölgeye ilk yerleşen İsveçli yerleşimcilerden almıştır. Topluluk, en parlak döneminde Big Marine Gölü'nün batısına kadar uzanıyordu ve 1800'lerin sonlarına tarihlenen bir okul binası da dahil olmak üzere birçok orijinal bina, bölgenin mirasını kutlamak için korunmuştu. Ağaçlar ne kadar sık olsa da, ağaç kesiminin birçoğunu yok ettiğini biliyordu ve bir kez olsun doğal kaynakların heba edilmesine minnettar olmuştu. Söz konusu kolluk kuvvetleri olduğunda daha az ormanla uğraşmak her zaman iyi bir şeydi.

Miller her yere taşıdığı yıpranmış Washington County haritasını açtı. "Merrill'in adresi St. Croix Trail'in dışında, 240^{inci} Cadde ile Washington ve Chisago ilçe sınırlarının kesiştiği yerde, Cedar Bend'in yanında."

Nikki'nin içindeki tarih ineği Sedir hakkında öğrendiklerini hatırladı Bend, nehrin doğuya doğru kıvrılan kısmı. Croix Nehri'ni takip eden doğal yol, 1850'lerde Minnesota'daki Point Douglas ile Wisconsin'deki Superior arasında hareket eden birlikler için bir güzergâh olarak kurulmuştu. 1825 yılında yapılan bir anlaşmayla hayali bir

Sioux'ları hattın güneyinde, Ojibwa'ları ise kuzeyinde tutarak kan dökülmesine son vermek umuduyla viraj boyunca bir hat oluşturdular. "Virajın kuzeyi mi güneyi mi?"

"Kuzey," diye yanıtladı Miller. "Arazisinin kuzey ve güney tarafları ormanlık, batısı mısır tarlaları ve doğusu da yol. Reynolds araziden bir mil uzakta konuşlanmış. Chisago'nun kendi tarafını güçlendirmesi gerekiyor." Nikki'ye baktı. "SWAT liderine ekibi hazırlaması ama şimdilik yerinde kalması söylendi."

"Umalım da onları aramak zorunda kalmayalım," dedi Nikki. "Asıl mülke iyice bir göz atalım ve Chen'in ve umarım herhangi bir güvenlik tuzağının yerini tespit edebilecek miyiz bakalım."

şerif karakolundan ayrılmadan önce araziye internetten bulmuşlardı, bu yüzden Merrill'in on dönümlük bir araziye sahip olduğunu ve büyükçe bir açıklığı olan harap çiftlik evinde yaşadığını biliyorlardı. Merrill gibi bir yırtıcının bahçesine bubi tuzağı kurması ilk kez olmuyordu.

Nikki tepeyi aştığında, şerif Yardımcısı Reynolds'un devriye aracının yanında volta attığını gördü. Kalbi hızla çarpmaya başladı. Miller'a ne kadar güvenirse güvensin, Liam'ın da onlara katılabilmesini diliyordu. Benzer durumlarda, Nikki kötü adamı dışarı çekerken, Liam kaçan bir şüpheliyi yakalamaya hazır bir şekilde görüş alanının dışında gezinirdi.

Ama Liam burada değildi ve bu onun kendi hatasıydı. şu anda bunu düşünemezdi.

Jeep'i onun aracının arkasına park etti, Miller'ın ayakları daha vites değiştirmeden çakıllara çarptı. Nikki kuzeybatıdaki gökyüzüne baktı. Hâlâ birkaç mil uzakta olmasına rağmen fırtına yaklaşmaya başlamıştı. Kızgın gök gürültüsü bulutları uzakta belirmişti.

"Onlardan bir iz var mı?" Miller sordu.

"Hayır, efendim," diye cevap verdi Reynolds. "SPD kruvazörü orada, evin önündeki açıklıkta." Arabasının yanında volta attı. "Danny Chen'i tanırım. İyi bir polistir. Bunu tek başına yapmasına izin veremeyiz."

"O değil." Miller, Reynolds'a yerinde kalmasını ve Merrill kaçmaya çalışırsa  n n  kesmeye hazır olmasını söyledi. "Uydu görüntülerine bakılırsa, Merrill'in bir araçla araziden ayrılabilmesinin tek yolu garaj yoludur. Chicago polisleri ilçe sınırını izliyor ve

ana yolda bir barikat kurdu. Ancak arazisi nehre bitişik olduğu için saklanacak çok sayıda ormanlık ve sulak alan var."

Nikki sıcak Kevlar'ı giymeden önce gür saçlarını at kuyruğu yaptı. Tabancasını iki kez kontrol etti, fazladan bir şarjör mermisi olduğundan emin oldu ve bıçağını sol botuna yerleştirdi. Hayatını birden fazla kez kurtarmıştı. "Bilmemiz gereken başka bir şey var mı?" diye sordu Reynolds'a.

"Mülk elektrikli bir çitle çevrili ve canlı olduğunu varsayıyorum. İki katlı çiftlik evi, metal depo kulübesi. Bahçede şüpheli başka bir şey fark etmedim ama yine de gözümü dört açarım." Reynolds telefonunun kilidini açtı ve onlara çektiği fotoğrafları gösterdi. Ön bahçede çoğunlukla Nikki'nin beline kadar uzanan yabancı otlar vardı, bu yüzden herhangi bir şeyin -ya da herhangi birinin- saklanıyor olabileceğini varsaymak zorundaydılar. "Bence ön taraftan yaklaşmamalıyız."

"Anlaştık." Miller yolun karşısındaki mısır tarlasını işaret etti. "Oradan gizlice geçeriz, sonra da bu açık hava kulübesinde siper alırız." Haritaya dokundu. "Reynolds, görünmeden onu ön tarafa çekebilir misin? Dikkatini dağıtabilir misin?"

"Kesinlikle." Reynolds alnındaki teri sildi. "Hanımım şaka yapmak için M-150 fişeklerini saklıyordum. Onları Chen'in aracının arkasında patlatırsam, evdeki herkes koşarak gelir."

Rory ve Mark sayesinde Nikki, M-150'lerin gökyüzüne fırlamak yerine yerde kıvılcımlar çıkararak gürültüyle patlayan kısa, kırmızı havai fişekler olduğunu biliyordu. Eğitimsiz bir kulağa silah sesi gibi geliyor ve duyan herkesin ödünü koparıyordu.

"Bu gerçekleştiğinde, avluyu geçip eve gideceğiz. Nikki ve ben içeride Chen de dahil olmak üzere kaç kişi olduğunu öğrenebileceğimizi umuyoruz." Miller yardımcısına baktı. "Cep telefonlarını sessize alın ama mesajlarınıza dikkat edin. Eve yaklaştığımızda telsizleri kullanmak istemeyiz. Ne düşünüyorsun Nikki?"

Nikki aynı fikirde olmak için sözcükleri bir araya getirmeye çalıştı ama anne babasının öldürüldüğü gece yaptığı gibi mısır tarlasında yürüme fikri dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu. Hava o kadar sıcak değildi ama mısırlar daha da uzamış, hasada yaklaşmıştı. Birdenbire

mısır tarlasında kör bir panikle komşulara doğru ilerliyordu. O güne kadar tarladan en yakın eve nasıl gittiğinden emin değildi. Nikki bu anıyı kafasından sildi ve Miller'a başıyla onay verdi.

Yol boyunca sessizlik içinde koştular. Ter Nikki'nin gözlerini yakıyordu, kurşun geçirmez yelek demir bir korse gibi hissettiriyordu. Mısır tarlasına yaklaştıklarında kalbi göğsüne çarpıyordu. Yazın bu zamanlarında mısırlar bir metreyi geçiyordu. Kenarda duraksadı.

"Başka bir yol denemek ister misin?" Miller sordu.

"Hayır," dedi Nikki. "En iyi yol bu ve tarla o kadar da büyük değil. Dediğin gibi, kuzeye doğru yürüyeceğiz ve diğer tarafa geçeceğiz." Derin bir nefes aldı ve tarlaya adım attı, mısırların onu gizleyebileceği kadar alçakta çömeldiğinden emin oldu. Sıcak ve çiftçilerin tüm sezon boyunca mücadele ettiği küflenmiş mısır kokusunu görmezden gelmeye çalıştı. Tarlaya birkaç adım attıklarında mısır sapları arkalarından kapanarak onları yuttu. Nikki arkasına bakmadan yolu açtı. Mısır ekimi için temel kural 8-10 inçti, ancak bunlar birbirine daha yakın ekilmişti, güneş ışığına veya insanların saplarla boğuşmadan hareket etmesine çok az yer bırakıyordu. Merrill bunu muhtemelen dış dünyadan daha fazla koruma sağlamak için yapmıştı. Ev yoldan bile görünmüyordu.

Sivrisinekler ve çeşitli böcekler Nikki'nin başının etrafında bir hale oluşturuyor gibiydi. Ağzını kapalı tuttu ve sapların arasından kayarken elini yüzünün önünde salladı. Benekli kanatlı pis kokulu böcekler bitkilerden besleniyordu. Nikki ürperdi ve yürümeye devam etti. Bir çocuğun otopsisini izleyebilirdi ama böcekler başka bir hikâyeydi. Kim bilir kaç tane örümcek vardı... hayır, o konuya giremezdi, yoksa muhtemelen ayakkabılarının üzerinde gezinen tüm o ürpertici sürüngenleri düşünmeye başlardı.

Tarlada çalışmak sadece birkaç dakika sürüyordu ama bitkilerin yüksekliği ve yakınlığı hava akımını neredeyse sıfıra indiriyordu. Nikki terden sıırılsıklam olmuştu ve yüzü fırına sokulmuş gibi hissediyordu. Sonunda sapların arasından ışık görünmeye başladı. Tarlayı geçmek için geçen sürede gökyüzü daha da karardı, fırtına bulutları güneşin önüne geçti. Miller bitkilerin arasından geçerek

Nikki'nin yanında duruyordu. Onları avludan sadece birkaç sıra mısır ayırıyordu ama biraz daha ilerlerlerse fark edilmeleri muhtemeldi.

Adam onun yanına çömeldi ve birkaç dakika boyunca evi izlediler. Nikki, Chen ve Merrill'i duymayı umarak dinledi ama sadece ürkütücü bir sessizlik vardı.

Mısır tarlasındaki bütün lanet böcekler üzerlerine üşüşmüş gibiydi. Nikki, sivrisinekler gözlerinin ve burnunun yakınında gezinirken tısladı. Boğucu sıcak ve böcekler arasında daha fazla dayanamayacaktı.

Gök gürültüsü uzaktan homurdandı.

Kulübenin diğer tarafındaki evin ikinci katını görebiliyorlardı. Her iki pencere de panjur ya da perdeyle kapatılmıştı ve evin içindeki hareketlilik hakkında hiçbir bilgi vermiyordu. Nikki'nin en iyi tahminine göre aralarında yüz metreden daha az bir mesafe vardı. Ev, kendisinin büyüdüğü ev de dahil olmak üzere diğer tüm eski, beyaz çiftlik evlerine benziyordu ama ailesinin her zaman sağladığı bakımdan eser yoktu. Perdeler tüm pencereleri kaplıyordu.

"Ne düşünüyorsun?" Miller'ın sesi zar zor duyuluyordu. "Çok sessiz. Chen'in başı dertte olabilir."

Nikki kafasında planı bir kez daha gözden geçirdi. Hızlı bir koşucuydu ve etrafta kimse yok gibiydi. Ağacları ve evin tepesini bir tetikçi için bir kez daha taradı. "Reynolds'a mesaj at. Ben hazırım."

Reynolds'ın dikkatini dağıtmasını beklerken zaman durmuş gibiydi. Nikki ters gidebilecek her şeyi düşünmemeye çalıştı. Bir dakikadan kısa bir süre içinde havai fişekler art arda patlamaya başladı. Nikki silahını hazır tutarak ilerledi. Kaybedecek zaman yoktu.

Derin bir nefes aldı ve mümkün olduğunca alçakta kalmaya çalışarak avlu boyunca kulübeye doğru koştu. Kulübeye ulaştı ve kalbi hızla çarparak etrafı dinledi. Havai fişekler durmuştu ve etraf sessizdi. Miller'a onu takip etmesini işaret etti ve Miller da ona katıldı, ikisi de sıcaktan nefes nefese kalmıştı. Nikki evi tam olarak görene kadar metal binanın yan tarafına doğru birlikte ilerlediler. Ön bahçeyi taradı. Hava barut kokuyordu ve kömürleşmiş

Havai fişek kalıntıları Chen'in aracının birkaç metre arkasındaydı. Nikki, Chen, Merrill ya da kızlardan hiçbir iz görmedi.

"Bir terslik var," dedi Nikki. "Bunu evin içinden duymamış olmasına imkân yok."

"Chen'den de iz yok."

Yaklaşan gök gürültüsünün alçak sesi dışında sessizlik sağır ediciydi. Bulutların arasından şimşekler çakıyordu. Nikki orada kalmasını umuyordu.

"Alt kattaki pencerede kimse yok," diye fısıldadı, Merrill'in elinde keskin nişancı tüfeğiyle panjurların arkasına saklandığını hayal ederek. "En azından benim görebildiğim kadarıyla. Korum beni."

Silahını hazırlayarak eve doğru ilerledi, alçakta kalmaya ve dağınık araziye kendi yararına kullanmaya dikkat etti. Çatlamış verandada eski, plastik mobilyalar ve daha iyi günler görmüş bir barbekü duruyordu. Verandadaki sürgülü cam kapı açıktı. Nikki Miller'a baktı, o da başıyla onayladı.

Vücudu çürüten ahşap dış cephe kaplamasına sıkıca sarılmış olan Nikki, avluya bakan pencereden uzak durmaya dikkat ederek kapıya doğru ilerledi. Gözlerinden ter akıyordu ama evden dışarı sızan soğuk havayı hissedebiliyordu. Kapıya ulaştığında durdu ve yalnız olmadığına dair herhangi bir işaret olup olmadığını dinledi. Arka cebinden telefonunu çıkardı ve yüzünü ona dönmek için kamerayı açtı. Kızarmış yüzünü görmek Nikki'yi caydırmadı. Telefonu yavaşça kapının önüne bıraktı, gözleri telefonundaydı.

Sadece küçük, pis bir mutfak gördü. Nikki arkasına bakmadan Miller'a işaret etti. Miller saniyeler sonra ona katıldı. Gökyüzü daha da kararmıştı. Dağınık çalılar artan rüzgârdan dolayı pencerelere çarpıyordu.

Düzensiz masanın ve uyumsuz sandalyelerin yanından gizlice içeri girdiler. Küçük boyutuna ve zayıf aydınlatmasına rağmen mutfak steril denecek kadar temizdi. Nikki'nin kalbi göğsünde gümbürdüyordu; nefes alış veriş maraton koşuyormuş gibi geliyordu. Durup üst katta bir hareket olup olmadığını dinledi ama tek ses büyüyen fırtınadan geliyordu.

Ta ki silah sesi duyulana kadar.

YİRMİ BEŞ

Nikki ve Miller dışarı fırladılar, Miller telsizle Reynolds'a destek istedi. Şerif yardımcısı terlemiş ve yüzü kızarmış bir halde koşarak ormandan çıktı.

"Atışın hangi yönden geldiğini duydun mu?" Miller bağırdı.

"Sanırım kuzeyden," dedi Reynolds. "Ses yakındı."

Miller telsizle destek isterken Nikki cephanesini iki kez kontrol etti. Durgun hava onu tedirgin ediyordu. Ufku huni bulutları için taradı. Havanın tehlikeli bir hal alması an meselesiydi.

"İlk yardım çantasını alsam iyi olacak." Adımlarının ortasında durdu, ensesindeki tüyler diken diken oldu. Mısır tarlasına döndü ve evin yan tarafına doğru kıvrılan yolu takip etti. Tarlanın kenarından birkaç metre ötede, biri yavaşça bir yol açarken saplar hareket etti.

"Siper alın," diye tısladı. Adamlar itaat etti ve Nikki devriye arabasının diğer tarafında onlara katıldı. "Tarlanın batı tarafı. Biri yürüyor." Elleri ve dizleri üzerinde polis arabasının altına baktı ve erkek botlarının çıkmasını bekledi.

Onun yerine Nikki çıplak bacaklar ve ayaklar gördü. İki çift. Üçü de arabanın etrafından dolaştı, bakışları tarlanın kenarında duran iki kızın üzerindeydi. Gördüklerine inanamıyordu.

Nikki silahını kılıfına soktu ve cebinden FBI rozetini çıkardı. "Bunun bir tuzak olmaması için Tanrı'ya dua ediyorum." Reynolds ve Miller onu korurken, Nikki elleri havada kızlara doğru yürüdü. "Sen iyi misin?" Büyük kız Abby'yi arkasından itti. "Tori, değil mi? Benim adım Nikki. FBI'da özel ajanım. Sana yardım etmek için buradayız." Kızın taze kanla lekelenmiş tişörtüne baktı. "Bu senin mi? Yardıma ihtiyacın var mı?"

"O benim değil." Tori'nin düz monoton sesi sesini neredeyse robotik hale getiriyordu. Muhtemelen Merrill'den yıllarca çektiği eziyetten sonra bu hale gelmişti. "Eve döndüğünde ezilmiş müşhilleri buldu." Tori'nin ağzında bir gülümseme belirdi. "Benden pek memnun değildi."

"Bu Merrill'in kanı mı?"

Tori başını salladı. "Benim için geliyordu ki ön kapıda büyük bir gürültü oldu. Bir adam bağırarak Merrill'in ne yaptığını bildiğini söyledi. İşleri hallederken hareket etmememi söyledi. Bana söyleneni yapmaya başladım ama sonra polis arabasını gördüm. Bildiğimi anlamış olmalı, çünkü tekrar üzerime gelmeye başladı." Arka cebinden bir şey çıkardı. Kenarları sivri metalden yapılmış etkileyici bir sustalıydı. Ayrıca yapışkan kanla kaplıydı.

"Bunu nereden buldun?"

"Ben yaptım. Doğru zaman için sakladım." Tori bıçağa baktı ve gülümsedi. "Geldiğini asla göremedi." Gülümsemesi kayboldu. "Onu öldüremedim ama Abby'yi alıp kaçmam için bana yeterli zamanı verdi. Diğer polis bizi gördü, tarlada saklanmamızı söyledi, biz de öyle yaptık. Çok geçmeden bir silah sesi duyduk. Arka kapıdan çıkıp ormana doğru koştu. Diğer polis onu takip etti ama ondan daha kötü yaralandı."

Tori'nin soğukkanlı konuşması Nikki'nin yaşadıklarını atlatıp atlatamayacağını merak etmesine neden oldu. Merrill daha ne kadar süre onu hastalıklı çabalarında kendisine yardım etmeye zorlamıştı? "Hangi yöne?"

Tori kuzeybatıyı, fırtınaya ve sulak alana doğru işaret etti. Şimşek tekrar çaktı, ardından gök gürültüsü geldi. Abby Tori'nin yanına sokuldu. "Ne kadar zaman önce?"

"Dediğim gibi, sen avluyu geçmeden birkaç dakika önce."

Kızlar başından beri onları izliyordu, Tori'nin kendini ve Abby'yi göstermeden önce onları ölçüp biçtiğine şüphe yoktu. "Şerif ve ben Çavuş Chen ve Merrill'i ararken siz Şerif Yardımcısı Reynolds'la kalabilir misiniz?"

Tori'nin ifadesi değişti. "Kafasına bir kurşun sıkacağına söz verdiğin sürece."

Nikki'nin kalbi kız için acıyordu ama kaybedecek zamanları yoktu. Yaklaşan siren sesleri duyulmaya başladığında Reynolds'ı tanıştırdı.

Reynolds ona "Farklı bir kodla aramışlar" dedi. "Medyayı buradan uzak tutmaya çalışıyorum. Siz gidin, ben hallederim."

"Şef Ryan'ı ara ve kızların güvende olduğunu söyle ve buraya bir ambulans çağır. Yürüyenleri topla."

"Senin için sorun olur mu?" Nikki iki kıza sordu.

Tori boş gözlerle ona baktı. Merrill ondan bıktığında ve onu yem olarak kullanmaya karar verdiğinde kaç yaşındaydı?

Nikki ve Miller tam bulutlar dağılırken ormana doğru ilerlediler. Üzerlerine yağan serin yağmura aldırmadı. Kevlar'ı daha az sıcak ve ağır bir battaniye gibi hissettiriyordu. "Bu alan ne kadar büyük?" Haritayı incelemeliydi.

Miller, "Belki birkaç mil kare, muhtemelen 1,5 mil kareye daha yakın," dedi. "Bu da yedi yüz futbol sahası eder." Miller lisedeyken Stillwater Lisesi'nin yıldız koşucularından biriydi ve yardımcılarının ne kadar alanı kapsadıklarını daha iyi anlayabilmeleri için futbol sahalarını ölçü olarak kullanmayı severdi. "Yarisından fazlasının ormanlık olduğunu söyleyebilirim, ama geri kalanı sulak alan."

"Bataklık diyebilirsin," diye homurdandı Nikki. Sulak alanlar muhtemelen daha çok bataklığa benziyordu ama Nikki teknik farklılıkları pek anlamıyordu, sadece sulak alanların Minnesota yaban hayatı için hayati önem taşıdığını biliyordu. "İyi ki çoktan ıslanmışız."

Ormanda sessizce ilerlediler. Nikki, Merrill'in saklanmak için büyük ağaçlardan birine tırmanmış olma ihtimaline karşı gözlerini ağaçlardan ayırmıyordu. Yüz metreden daha az bir mesafede şimşek patladı ve cılız bir huş ağacını ortadan ikiye böldü.

"Tanrım," diye seslendi Miller. "Belki de en kötüsü geçene kadar birkaç dakikalığına saklanmalıyız."

"Çoktan başladı," dedi Nikki. "Hızla doğuya doğru ilerliyor ve biz de batıya doğru gidiyoruz. Yürümeye devam edersek kurtuluruz."

Miller şüpheli görünüyordu ama kabul etti. "Reynolds, sulak alanlardan geçip onların bölgesine girme ihtimaline karşı Chisago County'deki adamlarla iletişim halinde."

Yollarına devam ettiler ve birkaç dakika içinde fırtına yeterince doğuya kaymış, rüzgâr uğuldamayı kesmiş ve yağmur yavaşlamıştı. O sırada orman canlanmış gibiydi, kuşlar birbirlerine sesleniyordu. Bir çift karga alçak bir dala tünemiş, onları izliyordu.

Fırtına nemin büyük bir kısmını yok etmişti ama hava hâlâ sıcaktı ve sıırıslık olmuştular. Ayakları vıcık vıcıktı.

daha da ıslak spor ayakkabılar.

"Az önce Ryan'dan bir mesaj aldım," diye aradı Miller. "Chen'in telefonu açık. Uygulamaya göre, yaklaşık elli metre ileride, ormanın bittiği ve sulak alanların başladığı yer gibi görünüyor."

İkisi de olabildiğince alçaldı ve öne doğru eğildi. Hiç konuşmadan Miller sola, Nikki de sağa doğru ilerleyerek her açıdan gelecek bir saldırıya karşı hazırlandılar. Leopar kurbağaları bataklığın kenarı boyunca zıplıyordu. Sulak alanları evleri olarak gören yılan türlerini düşünmek bile istemiyordu. Umarım kaplumbağalar da burada yaşamıyordu.

"Chen." Miller ağaçların arasındaki bir aralıktan hızla ilerledi.

Nikki'nin kalbi, çavuşun yüzüstü bataklığa düştüğünü ve kanının suya bulaştığını görünce sıkıştı. Miller nabzını kontrol etti ve Chen inleyerek başını sulu otların arasından kaldırdı. Miller yuvarlanmasına yardım ederken "Omzum," diye soludu. "Sanırım bacağım da kırıldı. Dikkatli ol, buralarda bir yerde bir delik var."

Miller telsizle yardım istedi ve Chen'i değerlendirmeye başladı. Miller, "Doğrudan doğruya," dedi.

Chen'in içinde kurşun yoktu ama Nikki daha çok enfeksiyon kapmasından endişe ediyordu. Silah seslerinin üzerinden en az otuz dakika geçmişti ve Chen hayvan pisliği ve bataklık suyu içinde yüzüstü yatıyordu. Antibiyotiğe ihtiyacı vardı.

Chen, "Tori ve Abby sahadalar," demeyi başardı.

"Onları bulduk. Güvendeler," dedi Nikki. "Merrill nerede Gitmek mi?"

Chen, "Sulak alanda koştu," dedi. "Nerede olduğunu biliyorum. başındaydı. Annesi ölene kadar bu arazinin çoğu ailesine aitmiş. Başka bir kamara teknesi var... Nehrın ortasındaki küçük adanın karşısında demirli. O da yaralı. Batıya git." Chen acı içinde yüzünü buruşturdu. Bir hastaneye ihtiyacı vardı.

Nikki Miller'a baktı ve o da başını salladı. Çavuşu bırakamayacağını biliyordu ama çok zaman kaybetmişlerdi. Merrill şimdiye kadar nehri geçip Wisconsin'e varmış olabilirdi. Destek bekleyecek zamanları yoktu.

Uzak durması için onu uyaran kızgın, korna çalan kazlara aldırmadan bataklığa doğru yürüdü. Düşünmemeye çalıştı

diz boyu bulanık suda ilerlerken yılanlarla karşılaştı. Chen batıya, nehre doğru gitmesini söylemişti ve şimdi söğüt ağaçlarının arasındaki bir boşluktan nehri görebiliyordu.

Nikki suyun içinden koşmaya çalıştı ama yabani otlar onu yavaşlattı. Sonunda ayakları çoğunlukla kuru toprağa değdi ve Nikki uzun dalları yeri sıyıran iri bir söğüt ağacının arkasına kaçtı. Nefesini tuttu ve nehri taradı.

Otuz metreden daha kısa bir mesafede, St. Croix Nehri endişe verici bir hızla akıyordu. Geçen hafta yağan sağanak yağmur nehrin kabarmasına neden olmuştu ve bugünkü fırtına suyu daha da kızdırmış, akıntı tehlikeli bir şekilde hızlanmıştı. Nikki bunun nasıl işlediğini bilmiyordu ama tehlikeli suyu gördüğünde anlıyordu. Merrill bu işe kalkışacak kadar aptal olamazdı.

Sonra devrilmiş, paslanmış alüminyum gövdesi suda sallanan balıkçı teknesini gördü.

"Piç kurusu."

Merrill gerçekten boğulmuş muydu? Yoksa onları kandırmak için tekneyi mi kullanmıştı? Cipten dürbünü almalıydı.

Arkasından bir hareket geldi ve Nikki Miller'ı bekleyerek döndü. Nikki tepki veremeden, kırmızı yüzlü, terleyen ve vahşi gözlü bir Merrill ona saldırdı. Omzunu yan tarafına çarptı ve onu yere yapıştırdı, başı ıslak toprağa sertçe çarptı, silahı hâlâ sağ elindeydi. Çarpışmanın ardından nefesini tutmaya çalışarak soluk soluğa kaldı. Merrill dizlerinin üzerine çökmüş, neredeyse Nikki kadar zor nefes alıyordu. Kan sağ tarafını boyamış, kot pantolonundan aşağı akmış ve ayakkabısını ıslatmıştı.

"O küçük sürtük beni bıçakladı." Merrill kirli elini yarasına bastırdı ve yüzünü buruşturdu. Kemerinde asılı duran kınından bir av bıçağı çıkarırken gözleri Nikki'ye duyduğu nefretle yanıyordu. "Sanırım senden intikamımı almam gerekecek." Bıçağın ucunu çenesi boyunca, nabızı atan şahdamarına kadar takip etti.

"Chen yaşıyor," dedi Nikki. "Gerçeği biliyor, Şerif Miller ve muhtemelen şimdiye kadar bölgedeki her polis de biliyor. Washington County'den çıkmayı başaramayacaksın."

"Ne kadar becerikli olabileceğimi bilerseniz şaşırırdınız, Ajan Hunt." Gözlerini devirdi. "Neden ortaya çıkmak zorundaydın ki? Ben

iyi bir şey oluyor." Bıçağın ucunu kadının boynuna bastırdı. "Onun küçük kız kardeşini öldürdün, değil mi?"

Merrill kıs kıs güldü. "Sana söylemeliyim ki, bence bunu çok daha önce anlamalıydı. Tüm bu süre boyunca onun yanındaydım. Cesedi benim bulduğumu mu söyledi?"

"Sen onun arkadaşıydın." Nikki, Miller'ın ağaçların arasından çıkması için dua ederek zaman kazanmaya çalıştı.

"İşi bu kadar kolaylaştıran da buydu. Ve çok eğlenceli." Bıçak hâlâ boynuna saplıydı ama adamın gözleri uzaklara bakıyordu ve Nikki'yi sıkıştırırken vücudunun anılarına tepki verdiğini hissedebiliyordu. Nikki onun altında debelenirken gözleri arkalarındaki nehirdeydi. Tanıdık, mor bir Viking şapkası ağaçların arasında göze çarpıyordu.

Merrill hâlâ anılarında kaybolmuş, onun üzerinde geziniyor, sıcak nefesi yanağına değiyordu. Kalbi küt küt atan Nikki şansını yakaladı. Toplayabildiği tüm güçle iki parmağını adamın yan tarafındaki kanayan yaraya soktu. Adam acı içinde çığlık attı ve doğruldu.

Kurşun Merrill'in kafatasını parçalamadan hemen önce Nikki gözlerini kapattı. Vücudu hareketsiz kaldı ve tekrar üzerine düşmeye başladı ama Nikki onun ağırlığının altında çırpındı. Ellerini onun göğsüne dayadı ve kasıldı. Merrill yana düştü, gözleri parçalanmış kafatasının içinde hâlâ açıktı.

Yavaşça doğruldu, acı içinde inliyordu. Merrill en az bir, belki de iki kaburgasını kırmıştı. Ama yaşayacaktı, küçük Abby de öyle. Ve hızlı davranarak hepsini kurtarabilecek olan Tori de. Nehrin diğer tarafından bir bağırış geldi.

Liam, eski Viking şapkasıyla, tüfeğini hâlâ ateşlemeye hazır tutuyordu. "Geri çekilin," diye bağırdı. "Yere yatın."

EPILOG

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?" Rory direksiyonu Lacey'ye bırakırken Nikki sordu.

"Açık sulardayız," dedi. "Götür onu, Lace." Rory motora biraz gaz verdi ve tekne suyun içinde hareket ederken Lacey ciyakladı. "Dümeni sola çevir, bir daire çizeceğiz."

Lacey Big Marine Gölü'nün ortasında donut yaparken Nikki teknenin kenarına tutunmuştu. Yaz son günlerini yaşıyordu ve okullar gelecek hafta başlayacaktı. Rory ve Mark tekneyi bitirmiş ve birkaç deneme sürüşünden sonra Nikki ve Lacey'nin binmesine uygun bulmuşlardı.

"Şimdi sağa git," dedi Rory. "Ama o kadar hızlı değil. Yavaşça etrafından dolaş."

"Neden o?" Lacey konsantre olurken küçük dilini ağzından çıkararak sordu.

"Bilmiyorum," dedi Rory. "Sanırım bu eski günlere ve ailelerinden çok gemileriyle vakit geçiren balıkçılara dayanıyor."

"Tekne yaşlı kadın mıydı?" Lacey sordu.

Rory güldü. "Onun gibi bir şey."

Kızı gülerek Rory'ye sayısız soru sorarken Nikki Yürüyenler'i düşündü. Abby ailesine kavuşmuştu ve kaçırılma olayı yüzünden travma geçirmiş olsa da, Tori küçük kızı saldırıya uğramaktan korumayı başarmıştı.

Tori hastanede tedavi görmeyi reddetti. Nikki Walker ailesinin buluşmasını kaçırmıştı ama Reynolds onlara Abby'nin hemen Tori'yi evlat edinip edinemeyeceklerini sorduğunu söylemişti. Annesinin kucağına emeklediğinde bile Tori'nin eline yapışmıştı. Britney, ailesi gelene kadar Tori'ye bakacaklarına söz verdi.

Reynolds Nikki'ye, ailesinin yolda olduğunu duyduğunda Tori'nin tepki vermemesinin kendisini endişelendirdiğini söyledi.

bir mağdur avukatının hazır bulunduğundan emin olmuştur.

Nikki, travmanın Tori'nin anne babasını tanımasını ve hatta onlara tepki vermesini engelleyeceğinden korkuyordu ama Reynolds, Tori'nin annesinin sesini duyar duymaz ayağa fırladığını ve ona koştüğünü söyledi.

Başına gelenler hakkında hâlâ çok az şey söylüyordu ama Merrill'in kendisini başka kızları ona getirmeye zorladığını ve o kadar kötü muamele gördüğünü itiraf etti ki başka seçeneği olmadığını düşündü.

Tori Britney'ye, Thea'nın Abby'yi koruma arzusunun onun ölümüne neden olduğunu söylemişti. Kızları teknesinde Merrill'e verdikten sonra, Merrill onları açılır masanın bulunduğu depoya kilitlemişti. Abby ağlayarak Merrill'e kız kardeşinin ilaca ihtiyacı olduğunu yoksa gerçekten hastalanacağını söylemişti. Merrill onun yüzünü görmediği için Thea'yı serbest bırakmayı düşünmüştü ama Thea konuşmuş ve ilaca ihtiyacı olmadığını, küçük kardeşinin yalan söylediğini söylemişti. Abby'yi hayatı pahasına korumuştur ve Tori de aynısını yapacağına yemin etmişti.

Tori onlar için çok yaşlanana kadar Merrill'in kulübesinde ya da teknesinde tutulmuş, onun gözünün önünden hiç ayrılmamıştı ve o zamana kadar Merrill onu psikolojik olarak çökertmişti. Cumartesi gecesi ona bir Apple AirTag vermiş ve kaybederse onu öldüreceğini söylemişti. Ne olduğunu bilmiyordu ama tanıdık logosunu tanımıştı ve beyni o kadar yıkanmış ve kırılmıştı ki itaat etti. Yıllarını ona, yaptıklarından sonra ailesinin onu geri istemeyeceğini, sahip olduğu tek şeyin o olduğunu söyleyerek geçirmişti.

Tori, Merrill'in ondan ne yapmasını istediğini bildiğinden, onu sakinleştirmek için bankamatikte durup bir soda için nakit ödeme yapıp yapamayacağını sormuştu. Merrill ona beş dolar verdi ama Tori'nin aylardır evde bozuk para aradığını fark etmemişti. Tori soda yerine müshil ilacı satın aldı. Merrill'in evde küçük bir kız varken onunla ilgilenmeyeceğini bildiği için tabletleri yatağının altında saklıyordu. Tori hapları parçalayarak toz haline getirmiş ve her zaman yanında taşıdığı diş ipi kabının içine saklamıştı. Merrill diş hekimlerinden hoşlanmadığı için Tori onu birkaç yıl önce diş ipi kullanmaya başlaması için ikna etmişti ve diş ipini her zaman cebinde taşıyordu. Merrill onun üzerindeki kontrolünün o kadar tam olduğuna inanıyordu ki

Hazırladığı yemeklere ya da içkisini nasıl karıştırdığına çok dikkat ederdi.

Reynolds, Tori'nin Thea'ya ne olduğunu anlatırken Britney'nin gözlerinin içine bakmadığını, ancak Britney'nin kızın elini tuttuğunu ve ona bunun kendi hatası olmadığını, kendisinin ve Tanrı'nın Tori'yi asla sorumlu tutmayacağını söylediğini belirtti. İki aile iletişim halinde kaldı ve Nikki'ye her iki kızın da iyileşmesi için umut verdi.

Merrill'in son on yılda en az altı farklı Ortabatı eyaletinde gönüllü itfaiyeci olarak çalıştığı ve her birinde, hepsi de yaz etkinliklerinde olmak üzere bir çocuk kaçırma olayı yaşandığı ortaya çıktı. Şehir merkezlerinde, her zaman nehir ya da büyük göllerden birinde görev yapmış. Diğer kayıp çocuklara ne olduğunu anlatmayı reddetti ama Chen'le olan arkadaşlığı sayesinde çavuş Merrill'in Iowa'nın kuzeyinde altmış dönümlük bir arazisi olduğunu biliyordu. Birkaç dakika içinde K9 ilk mezarı buldu. Sonraki hafta boyunca, on yaşından küçük beş kızın kalıntıları bulundu ve test ve kimlik tespiti için eyalet laboratuvarına götürüldü. Son mezar ise Tori'nin yaşlarında ergenlik çağındaki genç bir kadına aitti. Hâlâ kalıntıların kimliklerini tespit etmeye çalışıyorlardı ve Tori ressamla birlikte oturmuş, Merrill'in beş yıl önce Tori'yi kandırmak için kullandığı büyük kızı tarif etmek için elinden geleni yapıyordu. Büyük kızın Tori'yi Merrill'in yaklaşımlarından korumaya çalıştıktan sonra ortadan kaybolduğunu hatırlıyordu. Tori'ye göre Merrill her kaçırma olayında acele etmiyordu. Merrill'in kaçırdığı diğer kızlardan biri yerine neden onu tutmayı seçtiğini henüz anlayamamıştı. Thea ve Abby'nin kaçırılması, Tori'yi yardım etmeye zorladığı ilk kaçırma olayıydı ve Tori her ayrıntıya dikkat etmişti. Merrill'in sonunda büyük bir hata yapmış olabileceğini anlaması uzun sürmedi çünkü Thea ve Abby, Tori'den sonra bulunduğu diğerleri gibi kayıp küçük kızlar değildi. Thea ve Abby de kendisi gibiydiler, ailelerinin burnunun dibinde kandırılmışlardı. Tori, Merrill'in her yeni kaçırma olayından sonra haberleri izlediğini ve o zamana kadar onu hiç endişeli görmediğini söyledi.

Chen izne ayrılmıştı ama Nikki'ye geri döneceğine dair güvence vermişti. İyi bir polis olmanın önemli bir parçası olan iyi içgüdüleri vardı. Şef Ryan, Nikki'ye SPD'nin Chen'e işe dönüşünün bir parçası olarak danışmanlık sağlayacağına dair güvence vermişti ama Nikki

Ayrıca ona kendi terapisti de dahil olmak üzere bölgede TSSB konusunda uzmanlaşmış birkaç terapistin adını da vermişti. Başta direnç göstermişti ama Nikki'nin ayda iki kez terapistine gittiğini duymak fikrini değiştirmişti.

Shane ve Alyssa'nın Britney'ye gerçeği söyleyip söylemediklerini merak ediyordu. Alyssa Walker'lardan kısa bir süre sonra hastaneye gelmişti ve Nikki onun Abby'ye duyduğu sevgiyi görebiliyordu ama Shane'in gözlerindeki gerçek şefkati de görebiliyordu. Britney'nin nazik yapısı göz önüne alındığında, ailenin iyi olacağını düşünüyordu.

Nikki, Chen ve Miller sulak alandan çıktıklarında polis Merrill'in arazisine dolmuştu. Bir SPD memuru Chen'i bekleyen ambulansa götürürken, Nikki aralarında kızıl kafalıyı bulana kadar polis denizini taradı. Liam geniş, çürümeye yüz tutmuş bir ağaç kütüğünün üzerine oturmuş, tüfeği de yanında yere bırakmıştı. Nefes almak için birkaç saniye bekledi.

"Onu ben çağırdım," dedi Miller. "İçimde kötü bir his vardı ve bunu size söylemek istemedim çünkü hayır diyebilirdiniz, davaya zarar verebilirdi."

"Olabilirdi," dedi Nikki. "Ama aramana sevindim."

O zaman Liam'ın yanına gitmişti. Liam ona endişeyle bakmış, onun bu işe karışmasından kaynaklanan yasal sorunlara daha fazla odaklanacağından endişe etmişti.

"Bir şey söylemeden önce, yine olsa yine yaparım," dedi. "Bana verilen emir çevrede kalıp Merrill ya da başı dertte olan memurlara göz kulak olmaktı. Ben bunu yaptım ve bir yargıcın bunu umursayacağını sanmıyorum. Özellikle de Merrill öldüğü için."

Nikki ona kütüğün üzerinde yer açmasını işaret etti. "Beni öldüreceğini sandım. Sonra nehir boyunca ilerleyen kızıl bir parıltı gördüm." Onu kaburgalarından dürttü. "Sen olduğunu biliyordum ve ıskalamayacağını da biliyordum. Zach nasıl?"

"Yarın eve geliyor," dedi Liam. "Evde eğitim almak istiyor. En kötü olduğu yer orası çünkü gençler berbat."

"Caitlin ona evde eğitim verecek mi?"

Liam homurdandı. "Evet, doğru. Büyükannesi yapacak. O bir öğretmendi. Umarım bu ve daha fazla danışmanlık arasında,

daha iyi olacak."

"Yapacak. Harika bir destek sistemi var."

Lacey'nin ığlığı Nikki'yi Şimdi ki zamana geri getirdi. "Anne, Şu koca balığın zıpladığını gördün mü?"

"Eminim öyledir," dedi Nikki. "Bahse girerim en iyi solucanlarla bile yakalayamazsın."

Lacey Rory'nin kucağında döndü ve ona ölümcül bir bakış fırlattı. "İzle Ben."

* * *

Eğer *Her Last Tear*'ın kıvrımlarına ve dönüŐlerine [kapıldıysanız](#), yeni çıkan kitaplardan ilk siz haberdar olmak için e-posta listemize [kaydolun](#)

Stacy Green'den.

[Buradan kaydolun!](#)

STACY'DEN DAHA FAZLASINI DUYUN

En son yayınlarımdan haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki bağlantıdan kaydolmanız yeterlidir. E-posta adresinizi asla paylaşmayacağız ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

[Buradan kaydolun!](#)

STACY GREEN'İN KİTAPLARI

NIKKI HUNT SERİSİ

Kardaki Kızlar

Mükemmel Bir Mezar

Kayıp Melekler

Topraktaki Kız Kapana

Kısılanlar Donmuş

Kalbi

Son Gözyaşı

LUCY KENDALL SERİSİ

Pembe Ayakkabılı Kız Küçük

Kayıp Ruhlar

Kulübedeki Kız Yalnız

Kızlar

Sesli olarak mevcuttur

NIKKI HUNT SERISI

The Girls in the Snow ([İngiltere](#) ve [ABD](#)'de mevcut) [___](#)

One Perfect Grave ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

Kayıp Melekler ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

The Girl in the Ground ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de [___](#)
mevcuttur) *The Trapped Ones* ([Birleşik Krallık](#) [Kralık](#) ve
[ABD](#)'de mevcuttur) *Her Frozen Heart* ([Birleşik](#) ve [ABD](#)'de
mevcuttur)

STACY'DEN BİR MEKTUP

Her Last Tear'ı okumayı seçtiğiniz için size çok teşekkür ederim. Eğer kitabı beğendiyseniz ve yeni Nikki Hunt gerilim romanı da dahil olmak üzere tüm yeni kitaplarımdan haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki bağlantıdan kaydolmanız yeterli. E-posta adresiniz asla paylaşılmayacak ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

[Buradan kaydolun!](#)

Bu kitabı yazmaya geçen Ağustos ayında başladım ve en başından beri zorluklarla karşılaştım. Babamın rehabilitasyon gerektiren bir sağlık sorunu vardı ve ardından Şükran Günü'nden sonraki Cumartesi günü banyodan dönerken düşüp başını çarptı. Başlangıçta ucuz atlattığımızı düşündük ama aldığı kan sulandırıcı beyin kanamasına neden oldu. O zaman bile tehlikeyi atlatacağını düşünmüştük ama nöbetler başladı ve her şeyi kontrol altına almak haftalar aldı. Noel'den önceki Çarşamba günü, şiddetli bir fırtına nedeniyle hastane onu bir bakım tesisine yatırmak için baskı yaptı. Çarşamba günü onunla orada buluştum ve neler olduğunu anlamış görünüyordu. Nöbet geçirdiği ve yutkunamadığı için hastanedeydi, bu yüzden beslenme tüpü vardı. Bakımevi yöneticisi bana bunu halledebileceklerine dair güvence verdi. Ancak o gece, gözetimsiz olduğu için ayağa kalkmaya çalıştı ve tüpünü dışarı çıkardı. Hastaneye götürüldü, orada tüpü tamir edildi ve sonra huzurevine geri getirildi. Perşembe günü onu gördüğümde sürekli "karnım çok ağrıyor" diyordu. Endişemi her dile getirdiğimde, bakımevi yöneticisi bunun tüpü çıkardığı için olduğunu söyledi. Ertesi gün mikrop kaptı ve iyileşmeden bir haftadan fazla bir süre yoğun bakım ünitesinde kaldı.

Onu bırakma kararını vermek zorunda kaldım ve bu yaptığım en zor şeydi. Solunum cihazından çıkamıyordu ve çoğu zaman tepki vermiyordu. Ama son kez hastaneye gittiğimde, onu ne kadar sevdiğimi ve ne kadar üzgün olduğumu, elimden gelen her şeyi yaptığımı bilmeme rağmen onu hayal kırıklığına uğrattığımı ve bunun kötü koşulların bir fırtınası olduğunu söyledim. Gözünden bir damla yaş süzüldü ve duyduğunu bilmek bana biraz huzur verdi. Kocam ve ben on altı saatten fazla bir süre bakımevinde onunla birlikte kaldık, kesik kesik nefes alışını dinledik ve yalnız olmadığını bilmesini sağlamaya çalıştık.

Gizem ve dedektiflik konularının yanı sıra tarih ve basketbolu sevmemin nedeni babamdır. Onunla 90'ların Bulls'unu izlerken çok güzel anılarım var ve bir gün bunları düşünmenin bana zarar vermeyeceğini biliyorum. Tahmin edebileceğiniz gibi, bu kitabın gecikmesine neden olan önemli bir yazma zamanı kaybettim. Ancak eşimin, kızımın, arkadaşlarımla ve Bookouture'un desteği sayesinde günleri atlattım ve yeniden yazmaya başladım. Bu kitabı yaratmak ne kadar zor olsa da, ortaya çıkan ürünle gurur duyuyorum ve Nikki için bir tür dönüm noktası oldu. Şu anda sekizinci kitap üzerinde çalışıyorum ve bu şimdiye kadarki en çarpık kitabım olacak!

Umarım *Son Gözyaşı'nı* sevmişsinizdir ve eğer sevdiyseniz bir yorum yazarsanız çok minnettar olurum. Ne düşündüğünüzü duymayı çok isterim ve yeni okuyucuların kitaplarımdan birini ilk kez keşfetmelerine yardımcı olmak büyük bir fark yaratır.

Okuyucularımdan haber almayı seviyorum - Facebook, Twitter, Instagram veya web sitem üzerinden iletişime geçebilirsiniz.

Teşekkür

rlar,

Stacy

www.stacygreenauthor.com

KARDA KIZLAR

NIKKI HUNT 1

Madison yağan karın içinde sola bakarak yürüdüsağa .
içinden geçen patikayı kullanmak Kaylee'nin fikriydiOrmanın ;
kimsenin onları takip etmeyeceğini söylemişti. Ama Madison
yi kaybetti bir an için Kayleeve tekrar bulduğunda 'yalnız
değildi...gözdenonu

Stillwater, Minnesota'nın ücra ormanlarında günlerce çığlık atsanız da kimse sizi duymaz. Bu yüzden on beş yaşlarında iki kızın cesedi karda donmuş halde bulunduğu, **Özel Ajan Nikki Hunt** katilin yerel olduğundan emindir: Birisi kızları nereye saklayacağını biliyordu ve asla bulunamayacaklarını düşünüyordu.

Nikki yirmi yıldır evine gitmemiş olsa da davayı devralması gerektiğini bilmektedir. Stillwater'daki Şerif departmanı, kızların cinayetlerini, daha önceki cinayetlerle ilişkilendirerek çoktan bir hata yapmıştır.

Ünlü bir seri katil, katilin kasabadan biri olabileceği fikrini reddediyor.

Sonra saçına kırmızı ipek bir kurdele bağlanmış başka bir kızın cesedi bulunur ve Nikki katilin kendi karanlık geçmişiyle ve Stillwater'ı terk etme sebebiyle bir bağlantısı olduğunu fark eder.

**Şehirde bunları isteyen tek kişi Nikki değil.
gizli kalması gereken sırlar. Başka bir çocuk daha
kaçırılmadan önce şeytanlarıyla yüzleşebilecek midir?**

Sürükleyici ve tüyler ürpertici olan *Kardaki Kızlar* sizi soluk soluğa bırakacak ve kalp atışlarınızı hızlandıracak son düğüme kadar elinizden bırakamayacaksınız. Karin Slaughter, Lisa Gardner ve Robert Dugoni hayranları için mükemmel.

Buradan alın!

MÜKEMMEL BİR MEZAR

NIKKI HUNT 2

Çok geç olana kadar siyah buz parçasını görmedi.
Araba dönmeye başladı ve derinlere doğru savrulurken
hendek ve yolun kenarındaki kar yığınları arasında onu gördü.
Buzun içinde donmuş küçük çocuk.

Minnesota, Stillwater'daki ıssız bir otoyolda açık bir mezarda iki cesedin kalıntıları bulunduğunda, **Özel Ajan Nikki Hunt** bunların kim olduğunu tam olarak bilir. Cesetlerin üzerinde yatan parlak mavi ceket donmuş toprak, son iki gündür umutsuzca bulmaya çalıştığı kayıp çocuk **Kellan Rhodes**'a aittir. Diğer ceset ise Nikki'nin baş şüphelisi olan annesi Dana'ya aittir.

Dana'nın vücudundaki yaralar oğlunu öldürdüğünü ve kendi canına kıydığını gösterse de, Nikki onun da bir kurban olduğunu gösteren kanıtlar bulur. Dana umutsuzca Kellan'ın velayetini geri almaya çalışmaktadır ve Nikki olay yerinde başka birine ait bot izleri bulur.

Başka bir çocuğun kayıp olduğu bildirilince, yerel gazeteci Caitlin Newport davaların bağlantılı olduğunu iddia ediyor: Zach Reeves de tıpkı Kellan gibi bir velayet savaşı sırasında annesinden koparılmıştı.

Caitlin bir keresinde Nikki'nin kendi ailesinin cinayetleriyle ilgili gerçeği bulmasına yardım etmişti ama bir hikâye bulma arzusu neredeyse Nikki'nin hayatına mal oluyordu. **Şimdi Nikki, katili bulmak ve Zach'i eve canlı getirmek için zaman tükenmeden önce Caitlin'e tekrar güvenip güvenemeyeceğine karar vermelidir...**

Son, şok edici sonucuna kadar kalbinizin çarpmasına neden olacak tartışılmaz bir gerilim. Robert hayranları için mükemmel

Dugoni, Karin Slaughter, Lisa Gardner ve gecenin ilerleyen saatlerine kadar kitap okumak isteyen okurlar.

[Buradan alın!](#)

KAYIP MELEKLER

NIKKI HUNT 3

Nikki elleri ve dizleri üzerinde diğer tarafına geçticesedin .
parmaklarının engel . Kurbanın yüzündeki siyah saçları
tararken titremesine olamadıBaşka tarafa bakamadı. "Onu
tanıyorum..."

Özel Ajan Nikki Hunt, Stillwater, Minnesota yakınlarındaki Sınır Suları'na çağrıldığında, onu derinden sarsan sadece soğuk değildir: uzak bir gölün kenarında donmuş genç bir kadın cesedi bulunmuştur. Nikki, kurbanın çocukluk arkadaşı Annmarie olduğunu görünce yıkılır ve saçına bağladığı kadife kurdelenin yıllardır peşinde olduğu bir seri katilin alametifarikası olduğunu anlar.

Adalet için çaresiz kalan Nikki kendini davaya adar. Ancak Annmarie'nin evinde bulduğu şeyle sarsılır: ön kapısında bir kilit ve boş odada, öldürülen kadınların yerlerinin kalın, kırmızı kalemle daire içine alındığı bir harita. Annmarie sıradakinin kendisi olduğunu biliyor muydu? Sonra Nikki, katilin Annmarie'nin evinde bir ipucu bıraktığını öğrenir.

Annmarie'nin yatak odası: Nikki'nin annesinin hiç kimsenin görmediği bir fotoğrafı. **Katil, çocukluğundan beri Nikki'nin hayatında mıydı?**

Nikki çok geçmeden bu davayı çözmenin anahtarının kendi ailesinde olduğunu fark eder, ancak geçmişi araştırmak kendi kızını tehlikeye atabilir. **Tüm hayatını sevdiklerini koruyarak geçiren Nikki, bu katili bulmak için her şeyi riske atmak zorunda kalabilir...**

Karin Slaughter, Lisa Gardner ve Robert Dugoni hayranları bu kalp atışlarını hızlandıran gerilimin bağımlısı olacaklar.

**Bir kez okumaya başladığınızda, kıvrımlar ve dönüşler sizi
sona doğru koşturacak.**

[Buradan alın!](#)

YERDEKİ KIZ

NIKKI HUNT 4

Çok güzeldi: parlak sarı saçları, kristal gözleri . mavisi ve Nikki'nin o güne kadar gördüğü en geniş gülümsemesi vardı düşündü Yerde gördüklerini kaplayan kiri , beyaz kemikleri . Ondan geriye kalan tek şey duran gümüş hâlâ boynunda asılı ...madalyonu

İnşaat işçileri Stillwater, Minnesota'da bir kızın iskeletini ortaya çıkardığında, **Özel Ajan Nikki Hunt** erkek arkadaşı Rory tarafından olay yerine çağrılır. Nikki kızın öldürüldüğünü hemen anlar ama Rory onu hemen tanıyınca şok olur. Kurban, çocukluk aşkı Becky'dir ve yirmi dört yıl önce kaybolmadan önce onu gören son kişidir.

Hayatının aşkının potansiyel bir şüpheli haline gelmesiyle Nikki davadan geri adım atmak zorunda kalır. Ancak meslektaşı Liam, Rory'nin ifadesinde yalanlar bulur - görünen o ki Becky öldürüldüğünde Rory'nin çocuğunu taşıyordu. Buna rağmen Nikki hâlâ onun masum olabileceğini düşünmektedir ve Rory'nin serbest kalma şansı varsa gerçek katili kendisinin bulması gerektiğini bilmektedir.

Nikki yıllar önce öldürülmüş olarak bulunan iki hamile kızla olası bir bağlantı bulduğunda, bunun şimdiye kadar karşılaştığı en sapkın katil olduğu açıktır. Ve sonra Stillwater'da bir kız daha kaybolur. **Nikki gerçeği ortaya çıkarıp sevdiği adamı koruyabilecek midir? Ve kayıp kızın hayatını kurtarmak için onu zamanında bulabilecek midir?**

Sona doğru koşarken nefesinizi tutmanıza neden olacak karanlık ve dolambaçlı bir suç gerilimi. *Yerdeki Kız*

**Lisa Regan, Robert Dugoni ve Willow Rose hayranları için
yeni bir gizem romanı.**

[Buradan alın!](#)

KAPANA KISILMIŞ OLANLAR

Ormanda hızla ilerledi. Soğuk rüzgâr yüzüne ve çarptı kalbi o kadar hızlı ki paniğin neredeyse hissedebiliyordu. çarpıyordudamarlarında dolaştığını kapıyı çaldı Fazla zamanı olmadığına bilerek . Korku onu kavradı. "Lütfen, yardım edin," diye fısıldadı.

Karanlık bir ormanlık alanla çevrili bir çiftlik evinde işlenen bir cinayetin ardından olay yerine koşan **Özel Ajan Nikki Hunt** Dört kurban. Bir anne ve baba bıçaklandı, oğulları da, Bryce, yaşam mücadelesi vermektedir ve genç bir kadının cesedi, bilekleri kalp şeklinde bir kuşakla bağlanmış halde ön kapının yanında yatmaktadır. Nikki daha önce hiç bu kadar karmaşık bir sahne görmemiştir ama kendi acı kaybının yaralarını sarmaya çalışsa da bu katili adalete teslim etmek için ne gerekiyorsa yapacaktır.

Nikki kısa süre sonra kadının kayıp öğrenci Jessica Chandler olduğunu teşhis eder ve öldüğü gece giydiği kazakta Bryce'ın baş harflerini bulur. Görünüşe göre onlar bir çiftti ve Weber'ler mutlu bir aileydi. Öyleyse kim onların ölmesini ister ki?

Cinayetler bir seri katilin tüm özelliklerini taşıyor: tüm kanıtlar katilin onları izlediğini, içeri girdiklerinde güvenlik kameralarını kapattığını ve ön kapıdan olay yerinden kaçtığını gösteriyor.

Ama sonra Jessica'nın arkadaşları Nikki'ye Bryce'ın yanında rahatsız olduğunu söyler ve Bryce'ın iki arkadaşı Stillwater'da kaybolunca ve kız arkadaşı bulunur, erkek arkadaşının onu öldürmeye çalıştığını iddia eder.

Bryce ve arkadaşları karanlık bir taraf mı saklıyor? **Nikki onların sırlarını öğrenmek için daha derine inmesi gerektiğini biliyor ama**

Katil bir can daha almadan önce gerçeği ortaya çıkarmak mı?

**Bu polisiye gerilimin sayfalarını çevirmeden
duramayacaksınız. Lisa Regan, Robert Dugoni ve Kendra
Elliot hayranları gece geç saatlere kadar *Tuzağa Düşenler*'i
okuyacak.**

[Buradan alın!](#)

DONMUŞ KALBI

Kızın bulunduğu başladığında yerleşiyorduUyuyor olabilirdi...
ama .. güzel yüzü rahattı, kar taneleri . sessiz donmuş gölün
üzerine düşmeye yanaklarına boş gözleri ve boynunun
etrafındaki çiçek açan morluklar farklı bir hikaye anlatıyordu.

Özel Ajan Nikki Hunt Noel günü bir telefon aldığında bunun iyi bir haber olamayacağını bilir. On yedi yaşındaki kayıp genç Kesha Williams sonunda bulunmuştur... cesedi buzlu bir orman gölünde, memleketinden kilometrelerce uzakta yüzmektedir.

Nikki olay yerine koşarken, geçmişin tekerrür ettiğini görmek onu dehşete düşürür. Kesha, bir yıl önce Nikki'nin kendi küçük kızının hedef alındığı alışveriş merkezinde kaybolmuştur. Kesha'nın kederli ailesi cevaplar için çaresizken ve medya kana susamışken, Nikki ne pahasına olursa olsun Kesha'nın katilini bulacağına söz verir.

Yerel polis, o gün alışveriş merkezinde güvenlik kameralarından kaybolduğu görülen Kesha'nın erkek arkadaşı olduğuna ikna olmuş durumda, ancak Nikki o kadar emin değil. Olay yerinin etrafındaki yoğun bataklıklar ve dengesiz zemin, olay yerine karayolundan neredeyse ulaşamayacağı anlamına geliyor. Her kimse Kesha buralı ve bu muhtemelen onun ilk cinayeti değil.

Ekip kıyıda bir mezar daha bulunca Nikki'nin en kötü korkuları doğrulanır - cesedi parlak renkli bir plaj havlusuna sarılmış ikinci bir genç kız. Birdenbire bir seri katilin peşine düşen Nikki, erken bir molanın bu davayı çözmenin anahtarı olduğunu biliyor. Ancak ceset sayısı arttıkça, Nikki Kesha'nın katilini bulabilecek midir... yoksa önce o mu Kesha'yı bulacaktır?

**Sizi bütün gece uykusuz bırakacak, vazgeçemeyeceğiniz
bir gerilim romanı! Lisa Regan, Kendra Elliot ve Robert
Dugoni hayranları bu sürükleyici romanı kesinlikle
sevecekler.**

[Buradan alın!](#)

PEMBE AYAKKABILI KIZ

Küçük kızım. Bu sabah okul için çok heyecanlıydı. Dün gece ona yeni ayakkabılar aldım. Pembe, ısıltılı ayakkabılar. Onları çok sevdi. Bugün ilk kez giydi.
Ve şimdi o gitti.

Bu her annenin en kötü kabusudur. Sekiz yaşındaki Kailey Richardson yepyeni pembe arabasıyla okul kapısından fırlar. ve asla eve gidemez. Okul ve parlak kırmızı ön kapısının güvenliği arasında, biri onu kaçırmıştır.

Özel Dedektif **Lucy Kendall**, gülümseyen, aralık dişli Kailey'nin ilanlarını görür ve küçük kız bulunana kadar uyuyamayacağını bilir. Kendi kız kardeşini en karanlık kötülüğe kurban vermiş olan Lucy, çok geç olmadan Kailey'nin bulunmasına yardım etmeye kararlıdır.

Lucy, mutlu küçük kızı kimin kaçırdığını öğrenmek için çaresizce Kailey'nin arkadaşlarıyla konuşurken, Kailey'nin kaybolmasından önceki günlere dair endişe verici bir tablo oluşturmaya başlar. Okulun dışındaki sokakta rölantide duran mavi araba. Yolun karşısındaki dost canlısı adam. Ve Kailey'nin annesi Jenna, boş gözlü ve ürkek, Kailey'nin oyuncak ayısını tutuyor ve Lucy'ye her şeyi anlatmıyor.

Lucy, Jenna'ya kızını bulmak için her şeyi yapacağına dair söz vermiştir. Ama sonra Jenna'nın Kailey'nin kayboluşundaki baş şüpheliyle bir bağlantısı olduğunu keşfeder... ve bu bağlantı Lucy'nin geçmişinin peşini bırakmamasına neden olur. Kailey'i bulmak için zaman daralmaktadır ama Lucy kendi şeytanları onu yok etmeden önce bu masum küçük kızı kurtarabilecek midir?

Bu unutulmaz polisiyenin sayfalarını çevirmeden duramayacaksınız. Lisa Regan, Robert Dugoni ve Kendra Elliot hayranları *Pembe Ayakkabılı Kız*'ı gece geç saatlere kadar okuyacaklar.

[Buradan alın!](#)

KÜÇÜK KAYIP RUHLAR

LUCY KENDALL 2

Şehrin kayıp çocuklarını kurtarmak için kendini atmak zorundadır korkunç bir tehlikenin içine ...

Philadelphia sokaklarında kar yağarken ve karanlık arka sokaklara siyah buzlar yerleşirken, kayıp ve savunmasız gençler sokaklardan kaçırılmaktadır. İçlerinden biri canlı bulunduğunda, **Özel Dedektif Lucy Kendall** gördüğü manzarayı asla unutamayacağını bilir. Çocuğun kahverengi gözleri sonsuza dek donuklaştı. Acının ardındaki canavarı bulmaya yemin eder.

Şehrin kayıp çocuklarını kurtarmak için çaresiz kalan Lucy, polisin giremediği karanlık yerlere girer. Ama önemli bir tanık Lucy'nin uzun kıvı saçlarından bir tutamın cesedin yakınında bulunması üzerine Lucy kendini bir anda zan altında ve kaçarken bulur.

Polis şefi Lucy'nin karanlık geçmişı hakkında her şeyi bilmektedir ve onun suçlu olduğuna inanmaktadır. Gölgede saklanıyor, güvenemiyor. Lucy gerçek katili aramaya devam eder. Sonunda, şehrin tehlikeli bir banliyösünde, katilin kim olduğunu bildiğini iddia eden on beş yaşındaki savunmasız Riley ile arkadaş olur.

Ancak Riley ortadan kaybolduğunda Lucy, başka bir masum kız daha kaçırılmadan önce bu küçük kayıp ruhların hayatlarını söndürmekten sorumlu sapkın ruhu bulmak için yarışmalıdır. Lucy, özgürlüğüne ya da hayatına mal olsa bile adaleti sağlamaya karardır.

Gizem ve gerilim dolu, sürükleyici, sayfaları çeviren bir gerilim romanı. Rachel Caine, Lisa Regan ve Robert Dugoni hayranları için mükemmel.

Buradan alın!

KULÜBEDEKİ KIZ

LUCY KENDALL 3

On altı yaşında bir kızın cesedi uzak bir kasabada bulunduğunda Karlı Maryland ormanlarının ortasındaki av kulübesi, **Özel Dedektif Lucy Kendall'in** omurgasını ürpertir. Boynundaki el izleri, kırık kemikleri ve olay yerinde yanan tütsü, bu korkunç suçu kimin işlediğine dair hayati ipuçlarıdır - kötü şöhretli bir seri katil olan Mary Weston. Yıllardır polisi atlatmış ve birçok aileyi kızsız bırakmıştır. Kulübedeki kız onun yeniden cinayet işleyeceğinin bir işareti midir?

Polisle yakın işbirliği içinde çalışan Lucy, bu kötü kadını yakalamaya karardır. Ancak diğer üç genç kızın cesetleri uzak yerlerde bulunduğunda, Mary sanki onlarla oynuyor gibidir. Lucy, daha fazla masum hayat mahvolmadan onu adalete teslim etmeye karardır. söndü.

Ama sonra Mary'nin oğlu Chris -Lucy'nin en yakın arkadaşlarından biri- ortadan kaybolur.

Lucy bundan Mary'nin sorumlu olduğuna inanmaktadır ve onu bulmak için her şeyi yapacaktır. Mary, Lucy'ye onunla yalnız buluşmak istediğini belirten bir mesaj gönderdiğinde, Lucy en karanlık korkularıyla yüzleşmesi ve hayatını riske atması gerektiğini bilir.

kendi hayatı. Mary'yi durdurabilecek tek kişi o. Ama neyi feda etmesi gerekecek?

Bu unutulmaz polisiyenin sayfalarını çevirmeden duramayacaksınız. Lisa Regan, Robert Dugoni ve Kendra Elliot hayranları *Kulübedeki Kız'ı* gece geç saatlere kadar okuyacaklar.

[Buradan alın!](#)

YALNIZ KIZLAR

Kızın parçalanmış bedeninin oldu. Bu genç kız benim yüzümden mi ?ölmüştüüzerindeki aynada kan rengi rujla yazılmış adıma bakarken oda döndü ve bacaklarım tutmaz

Maryland tepelerindeki ücra bir çiftlikte savunmasız bir genç kızın cesedi bulunduğunda, **Özel Dedektif Lucy Kendall** geçmişinin onu avlamak için geri geldiğini anlar. Lucy'nin kız kardeşi o genç bir kızken ölmüştür ve ölü genç kız tıpkı ona benzemektedir - koyu renk saçları sarıya boyanmış, bilekleri kesilmiştir.

Lucy'nin adı kızın cesedinin üzerindeki banyo aynasına karalanmıştır ve ölü kız küçük, kırılgan elinde, Lucy'ye az önce postalanmış olanla aynı olan gümüş bir para tutmaktadır. Lucy Zalim bir katilin neden bu kızın ölümünden kendisini sorumlu tuttuğunu bulmaya kararlıdır.

Lucy, ailesinin trajik geçmişi hakkında çok şey biliyor gibi görünen bu sapkın katilin izini sürmeye yemin eder. Ancak en yakın arkadaşı Kelly kaçırıldığında ve Lucy onu bulmak için kırk sekiz saati olduğunu söyleyen bir telefon aldığı anda, şeytani failin onunla yüz yüze gelene kadar durmayacağını bilir. Zaman ilerledikçe ve Lucy çılgınca onun izini sürmeye çalıştıkça, kendisine mesajlar gönderilir arkadaşının gittikçe zayıfladığını gösteriyor. Lucy bir masum canın daha alınmasına izin veremez. Ama Kelly'yi zamanında bulabilecek midir? Ve onu kaçıran kişi karşılığında ne isteyecektir?

Sürükleyici ve tüyler ürpertici *Yalnız Kızlar* sizi bütün gece ayakta tutacak, son ana kadar elinizden bırakamayacaksınız.

vurucu bir twist. Karin Slaughter, Lisa Gardner ve Robert Dugoni hayranları için mükemmel.

[Buradan alın!](#)

TEŞEKKÜRLER

Bookouture'daki editörlere geçen yıl boyunca mücadele ederken inancımı korudukları için teşekkür ederim. Lisa Regan, Maureen Downey ve Tessa Russ'a cesaret verici sözleri ve hayatımın kaosa katlandıkları için teşekkür ederim. John Kelly'ye, göller ve Washington County bölgesi konusunda uzmanlığım ve danışma kurulu olduğun için teşekkür ederim. Stillwater polis şefi Brian Mueller'in yardımı olmadan bu kitabı yazamazdım. Onun yardımı, açılış sahnelerinin soruşturma açısından doğru olduğundan emin olmak için hayati önem taşıyordu. Tarihi Warden's House'dan Julianne O'Connell'a da tarihi konulardaki yardımları için teşekkür ederim.

Ve son olarak, tüm bu süreçte yanımda oldukları için Rob ve Grace'e teşekkür ederim. Bunu tek başıma başaramazdım.

Bookouture tarafından 2023 yılında yayımlanmıştır

Storyfire Ltd'nin bir baskısıdır.

Carmelite Evi

50 Victoria Embankment

Londra EC4Y 0DZ

www.bookouture.com

Telif Hakkı© Stacy Green, 2023

Stacy Green, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkını ileri sürmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü elektronik, mekanik, fotokopi, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez, yayıncıların önceden yazılı izni olmadan kaydedilemez veya başka bir şekilde

kullanılamaz. e-Kitap ISBN: 978-1-83790-040-4

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın

hayal ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Stacy Green tarafından](#)
[yazılan](#)

[kitaplarContents](#)

[İthaf](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Sonsöz](#)

[Stacy'den Daha](#)

[Dinleyin in Fazlasını](#)

[Stacy Green'Kitapları](#)

[Stacy'den Bir Mektup](#)
[Kardaki Kızlar](#)
[Mükemmel Bir Mezar](#)
[Kayıp Melekler](#)
[Topraktaki Kız Kapana](#)
[Kısılanlar Donmuş](#)
[Kalbi](#)
[Pembe Ayakkabılı Kız Küçük](#)
[Kayıp Ruhlar](#)
[Kulübedeki Kız Yalnız](#)
[Kızlar Teşekkür](#)
[Telif Hakkı](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

